

உ

புதுவயல்
நகர அருள்மிகு கைலாச விநாயகர் திருக்கோயில்
திருக்குட நன்னீராப்டு விழா மலர்

கும்பாபிஷேகம் : 10-11-2019

மலர் வெளியீடு : 5-1-2020

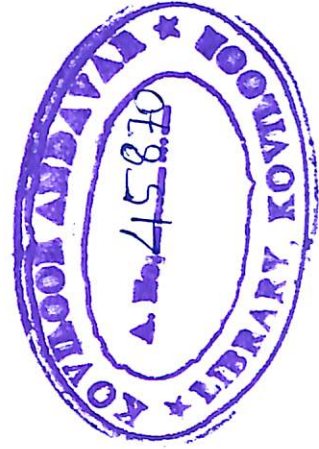
Acc.No. 45870

உ
அருள்மிகு கைலாச விநாயகர் துணை

புதுவயல்

நகர அருள்மிகு கைலாச விநாயகர் திருக்கோவில்
திருக்குட நன்னீராட்டு விழா மலர்
2019

ஸ்ரீ விகாரி ஆண்டு
ஐப்பசி திங்கள் 24 ஆம் நாள், ஞாயிற்றுக்கிழமை
10-11-2019

மலர் வெளியீடு : 5-1-2020

நூற் குறிப்பு

- தலைப்பு : புதுவயல் நகர அருள்மிகு கைலாச விநாயகர் திருக்கோயில்
திருக்குட நன்னீராட்டு விழா மலர்
- ஆசிரியர் : மலர்க்குழுவினர்
- பதிப்பு ஆசிரியர் : முனைவர் மு. பழனியப்பன்
- முதற்பதிப்பு : 2020
- உரிமை : மலர்க்குழுவிற்கு
- பொருள் : பல்வேறு படைப்புகள்
- அச்சு : **ஸ்ரீ சூரியா RMKV** பிரிண்டர்ஸ்,
42, சண்முகராஜா ரோடு, மகரிஷி பள்ளி அருகல்,
காரைக்குடி -1. போன் : 04565 - 400101,
செல் : 93666 73500.
E.Mail : rmkvprinters@gmail.com

மலர் மணம்

கேட்டவர்க்கு கேட்ட வரம் அளிக்கும் புதுவயல் நகர ஸ்ரீ கைலாச விநாயகர் திருக்கோயில் திருக்குட நன்னீராட்டுப் பெருவிழா, அப்பெருமானின் அருளால் ஸ்ரீ விகாரி ஆண்டு, ஐப்பசி திங்கள் இருபத்து நான்காம் நாள் (10.11.2019) ஞாயிற்றுக்கிழமை அன்று சிறப்புடன் நடைபெற்றது. அருள்மிகு கைலாச விநாயகர் திருவருளால் 25.08.2019 பாலாலயப் பணி தொடங்கியது முதல் 8.11.2019, 9.11.2019 ஆகிய நாள்களில் யாகசாலை பூசைகள் நடைபெற்று, 10.11.2019 கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது, 28.12.2019 அன்று மண்டலாபிஷேகம் நிறைவு பெற்று, மலர் வெளியிடும் நாளான 5.1.2020 அன்று வரையான அனைத்து செயல்களும் சீரும் சிறப்புமாக நடைபெற்றன. அருள்மிகு கைலாச விநாயகர் திருநோக்கால் அருள் மழையும், உபயதாரர்களின் கொடை மழையும், விழா சிறக்க வான்மழையும் பொழிந்துப் புதுவயல் பொலிவு பெற்றது.

பாலாலயம் தொடங்கி இரண்டரை மாத காலத்தில் புதுவயல் கைலாச விநாயகர் கோயில் புதுப்பொலிவு பெற்று திருக்குட முழுக்கு விழா கண்டது என்பது விநாயகர் அருளால் விளைந்ததே அன்றி வேறில்லை. இவ்விழா சிறக்க உதவிய புதுவயல் நகர ஸ்ரீ கைலாச விநாயகர் திருக்கோயில் குடமுழுக்கு விழாக் குழுவினர், காரியக்காரர்கள், கொடையாளர்கள் அனைவருக்கும் எம்பெருமான் நற்கருணை புரிவான். இவ்வினிய விழாவின் பொருட்டு புதுவயல் ஸ்ரீ நகர கைலாச விநாயகர் திருக்கோயில் திருக்குட நன்னீராட்டுப் பெருவிழா மலர் ஒன்று வெளியிட இறை கருணை கூட்டுவித்தது.

இதற்குமுன் நிகழ்ந்த திருக்குட முழுக்கு விழாக்களில் மலர்கள் வெளிவந்ததுபோல இத்திருக்குட முழுக்கு விழாவிலும் மலர் வெளியிட நகரக் கூட்டத்தில் முடிவு செய்யப்பெற்றது. அதற்கென மலர்க்குழு நியமிக்கப்பெற்றது. மலர்க்குழுவினர் அரும்பாடுபட்டு வாழ்த்துரைகளையும், கவிதைகளையும், கட்டுரைகளையும், விளம்பரங்களையும் சேகரித்துத் தந்தது குறிப்பிட வேண்டிய பணி. மலர்க்குழுவினர் ஏறக்குறைய பத்துக்கும் மேற்பட்ட கூட்டங்களில் கூடி இம்மலர் பற்றி ஆலோசனை செய்தனர். இக்கூட்டத்திற்குப் பெருமளவில் உறுப்பினர்கள் கலந்து கொண்டு ஆலோசனைகளை வழங்கினர். இதன் காரணமாக கனமான மலராக இது உருவாகி

இன்று புதுவயல் அருள்மிகு கைலாச விநாயகரின் மலர்ப்பாதங்களுக்கு வாடா மலராக சூட்டப்பெறுகிறது. இம்மலருக்கு விளம்பரம் பெற்றுத் தந்தவர்கள் பணி அளப்பரியது. அவர்கள் தேனீக்கள்போல தொடர்ந்து சுறுசுறுப்பாய் இயங்கினார். இவற்றைத் தலைவர் உள்ளிட்ட பொறுப்பாளர்கள் பெரிதும் கவனித்து ஒழுங்கு செய்து தந்தமையும் பாராட்டுக்குரியது. இம்மலருக்குத் தன்னை வெளிப்படுத்தாமலே உதவியவர்கள் பலர். விளம்பரதாரர்கள் மனம் நிறைய மகிழ்வுடன் அள்ளி வழங்கியுள்ளனர். அவர்களின் உறுதுணையால் இம்மலர் சிறப்புடன் வெளிவருகிறது. இம்மலர் வெளிவர பல வகைகளிலும் உதவிய நடப்புக் காரியக்காரர்களுக்கும் நன்றிகள். நாள்தோறும் பணி செய்யும் திருக்கோயில் பணியாளர்களுக்கும் நன்றி.

இம்மலரில் பல தகவல்கள் தேடிச் சேகரித்து ஓர் ஆவணமாகத் தரப்பெற்றுள்ளது. இதனைப் படிக்கும் அன்பர்கள் இதனை ஒரு பொக்கிஷமாகப் போற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இதனைத் தொகுத்துள்ளோம். இத்தொகுப்புப் பணிக்கு மிகவும் உதவியர் இம்மலரின் பதிப்பாசிரியராக விளங்கும் முனைவர் மு.பழனியப்பன். அவருக்கு உறுதுணை புரிந்து அவருடன் இணைந்து இம்மலர் சிறப்புடன் வெளிவர அவரின் நண்பர்கள் உதவினர். அவர்களுக்கும் நன்றி.

மலர்ப்பணி என்பது சீரிய சிறப்பான அதே நேரத்தில் சற்று கடினமான பொறுப்புள்ள பணி என்பது இம்மலர் தொகுக்கப்படும்போது பெரிதும் தெரிந்தது. வங்கி பரிவர்த்தனை, விளம்பர வடிவம், அச்சடிப்பு, தகவல் சேகரிப்பு எனப் பல சவால்கள் மிகுந்த பணியை முழு திருப்தியுடன் செய்ய கைலாச விநாயகர் வழிகாட்டினார் என்பதில் ஐயமில்லை.

இம்மலரை வெளியிட்டு ஆசி வழங்கும் கோவிலூர் ஆதீனகர்த்தர் சீர் வளர் சீர் மெய்யப்ப ஞான தேசிக சுவாமிகளுக்கும், அதன் முதல் பிரதியைப் பெற்றுக் கொள்ளும் அருள்மிகு கைலாச விநாயகர் திருக்கோயில் திருக்குடமுழுக்கு விழாக் குழுவின் (2019) தலைவர் திரு சித.அரு.வீர. அருணாசலம் அவர்களுக்கும் நன்றிகள். இம்மலரைப் போற்றிப் படிக்கும் அனைவரும் பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு கைலாச விநாயகர் அருளால் சிறப்போடு திகழ இறையருள் முன்றிற்கும்.

அன்புடன்
மலர்க்குழுவின்

வளம் பெருக்கும் வாழ்த்துரைகள்

கோவிலூர் ஆதினம்
சீர் வளர் சீர் மெய்யப்ப ஞான தேசிக சுவாமிகள்

ஆசியுரை

புதுவயல் நகரத்தார்கள் தங்களுடைய நகரக் கோவிலாக - சிவன் கோவிலுக்குப் பதிலாக கொண்டாடப்படும் பெருமை வாய்ந்த பழமையான திருக்கோவில் புதுவயல் கைலாச விநாயகர் திருக்கோவில். நகரத்தார்கள் பர்மாவில் தொழில் செய்து வளர்ந்து கொண்டிருந்த காலங்களிலே புதுவயல் மிகச் சிறந்த வணிக நகரமாக திகழ்ந்தது. 19ம் நூற்றாண்டு 20 ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கக் காலங்களிலே பர்மா, மலேசியா நாட்டிற்கு புதுவயலில் இருந்து ஏற்றுமதி, இறக்குமதி வர்த்தகம் சிறப்பாக செய்யப்பட்டு வந்தது. அதன் காரணமாக புதுவயல் நகரத்தார்களின் தலையாய வணிக நகரமாகத் திகழ்ந்தது.

புதுவயல் நகரம் இன்றும் சுற்றுவட்டார கிராம மக்களால் கொண்டாடப் பெறுகின்றது. அத்தகைய சிறப்புடைய வணிக நகரத்தில் அமைந்து, ஊர்மக்களுக்கு அருள் பாலித்து வரும் கைலாச விநாயகர் திருக்கோவில் நகரத்தார்களால் முறையாக பராமரிக்கப்பட்டுச் சரியான கால இடைவெளிகளுக்குப் பிறகு சிறப்பாக கும்பாபிஷேகம் நடத்தப்பெற்று வருகின்றது. கடந்த மாதம் கைலாச விநாயகர் திருக்கோவில் சிறப்பாக புனருதாரணம் செய்யப்பட்டு கண்ணைக் கவரும் வண்ணங்கள் பூசப்பட்டு, குடமுழுக்கு நீராட்டு விழா நடைபெற்றது. அந்த வைபவத்தில் நாம் கலந்த கொண்டோம். செம்மையாக சீரமைக்கப்பட்டு முறைப்படி திருக்குட நீராட்டு விழா நடத்திய கும்பாபிஷேக வைபவத்தை ஒட்டி மலர் ஒன்றை மக்கள் பயன்பாட்டிற்காக வெளியிடுகின்ற முயற்சிக்கு நம்முடைய பாராட்டுக்கள்.

காலம் தவறாது திருவிழாக்களும், திருக்குட நன்னீராட்டு விழாவும் நடத்தப் பெறுகின்ற கடவுளர், கிராம மக்களையும், பக்தர்களையும் எல்லா வளமோடும் நலமோடும் வைத்திருப்பார் என்பது உறுதி. தொடர்ந்து மிகச் சிறந்த முறையிலே திருக்கோவிலைச் செம்மையாக சீர்படுத்தி வளமையாக கும்பாபிஷேகம் செய்த நகரத்தார்களுக்கும் ஊர் மக்களுக்கு கைலாச விநாயகர் எல்லா நலமும் வழங்கி அவர்களைச் சீரோடும் சிறப்போடும் வாழ வைப்பார். உயர வைப்பர் என்பதிலே ஐயமில்லை.

இந்த வைபவத்தை சிறப்பாக நடத்திய விழாக் குழுவினர், மலர் குழுவினர், பக்தர்கள், ஊர்மக்கள் அனைவருக்கும் எல்லா வளமும் நலமும் சித்திக்க நம் ஆதிக்கு முதல்வர் கோவிலூர் ஆண்டவர் திருவடி சிந்துத்து வாழ்த்துகிறோம்.

ஸ்ரீ சற்குருநாதன் துணை

தவத்திரு
குன்றக்குடி பொன்னம்பல அடிகளார்
திருவண்ணாமலை குன்றக்குடி ஆதீனம்
குன்றக்குடி - 630 206. சிவகங்கை மாவட்டம்.

வாழ்த்துரை

புதுவயலில் குடிகொண்டிருக்கிற அருள்மிகு நகர கைலாச விநாயகர் திருக்கோயிலில் புனருதாரணப் பணிகள் சிறப்பாக நடைபெற்ற குடமுழுக்கு விழா 2019 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 10 ஆம் நாள் சீரும் சிறப்புமாக நடைபெற்றது.

குடமுழுக்கு விழாவிற்கு சிறப்பு மலர் வெளியிட நல்ல தருணம் இது. நம் நகரத்தார் பெருமக்கள் சீரும் சிறப்புமாகத் திருக்கோயில் பணிகளைச் செய்து. குடமுழுக்கு விழாவினைச் சிறப்புற நடத்தி ஆன்மீகத்திற்குப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்கின்றவர்கள். உலகம் முழுவதும் ஆன்மீகத் திருப்பணி என்றால், ஆலயத் திருப்பணி என்றால் அதில் நகரத்தார் பெருமக்களின் தனிப் பங்களிப்புச் சிறப்புடன் இருக்கும்.

அருள்மிகு கைலாச விநாயகரின் குடமுழுக்குத் திருப்பணிகள் சிறப்புடன் நடைபெற்றிருக்கின்றன. விநாயகப் பெருமான் துன்பங்களை, துயரங்களை நீக்குகின்றவன். இன்பங்களை, மகிழ்ச்சிகளை அள்ளித் தருகின்றவன். குழந்தைகளின் கடவுள் என்பதால் பிள்ளையார் என்று அன்போடு அழைக்கப்படுகின்றார். தேங்காய் உடைந்து சிதறுவதைப் போல் நம் துன்பங்கள் சிதறிப் போவதற்காக நாம் பிள்ளையாருக்கு சிதர்காய் என்று தேய்காயை உடைப்போம். நம் துன்பங்களும் சிதறிப்போகும். அப்படித்தான் விநாயகர் வழிபாடு என்பது எந்தச் செயலையும், கடமையையும், நற்காரியங்களைச் செய்வதற்கு முன் தொடக்கமாய் அமைகின்றது. இதுவே விநாயகருக்குத் தனிச் சிறப்பாகும்.

புதுவயலில் குடியிருக்கிற அருள்மிகு கைலாச விநாயகருக்குத் திருப்பணிகள் செவ்வனே நடைபெற அதற்காக உழைத்திட்ட நல்ல பெருமக்கள், ஆன்றோர்கள், சான்றோர்கள், பெரியோர்கள். உடல் உழைப்பைத் தந்திட்ட பெருமக்கள் அனைவருக்கும் நன்றிகளும் நல்வாழ்த்துக்களும். திருக்கோயில் பணிகள் எந்நாளும் சிறக்க வாழ்த்துகிறோம்.

**ஸ்ரீஸ்ரீ நிரம்ப அழகிய தேசிகராகிய
ஞானப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்
மடாதிபதி, துழாவூர் மடம், குன்றக்குடி வழி.**

வாழ்த்துரை

அருள்மிகு நகர ஸ்ரீ கைலாச விநாயகர் கோவில் மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெறுவது அறிந்து மிக்க மகிழ்ச்சி.

புதுவயல் நகரில் எழுந்தருளி அருள் பாலிக்கும் ஸ்ரீ கைலாச விநாயகர் திருக்கோவில் நகரத்தார்களின் பெரும் பொருட் செலவில் திருப்பணிகள் செய்யப்பெற்று புதுப்பொலிவுடன் மிளர்கிறது.

10.11.2019 அன்று மகாகும்பாபிஷேகம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. நகரத்தார் ஆண்களும், பெண்களும், பொதுமக்களும் விநாயகர் அருளால் எல்லா நலமும் வளமும் பெற்று வாழ வாழ்த்துகிறோம்.

மகாகும்பாபிஷேக விழாமலர் சிறப்பாக அமைய திருவருளையும், துழாவூர் ஆதின குருமுதல்வர் ஸ்ரீ நிரம்ப அழகிய தேசிக குருவருளையும் சிந்தித்து வாழ்த்துகிறோம்.

நலமே தழைக!

தவத்திரு. ரவீந்திரசுவாமிகள் M.A.,

சைவசித்தாந்த ரத்னம், தர்க்கவேதாந்த வித்வான், பிரவீண்,
நகரத்தார் உபதேசகுருபீடம். கலாமடம் ஆதீனம். **பாதரக்குடி மடம்**
மானகிரி அஞ்சல், காரைக்குடி வட்டம், சிவகங்கை மாவட்டம் - 630 307.

புதுவயல் அருள்மிகு கைலாசவிநாயகர் திருக்கோயில் புதுப்பித்துக் குடமுழுக்கு நடைபெற உள்ளதை அறிந்து மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தோம்.

மற்ற தெய்வங்கள் இல்லாத ஊர் இருக்கலாம். ஆனால் விநாயகர் இல்லாத ஊர் இருக்காது. காரணம் அவர் மிகவும் எளிமையானவர். அரசமரத்தடி கிடைத்தால் போதும். அங்கு சென்று உட்கார்ந்து விடுவார். குளத்துக்குக் குளிக்க வருபவர்கள் எல்லாம் அவரைக் கும்பிடுவார்கள். ஒரு மஞ்சள் பொடி போதும் அவருக்கு உருவம் அமைப்பதற்கு. எல்லா மங்கல நிகழ்ச்சிகளிலும் முதல் இடம் வசித்துவிடுவார். ஒரு வெல்லக்கட்டி போதும். அருகம்புல் போதும். அவரை வழிபடுவதற்கு பிள்ளையார் குட்டிக்கொள்வதும், தோப்புக்கரணம் போடுவதும் மூளைக்கு நல்ல பயிற்சியாகும். ஒளவைக்குத் தமிழ் கொடுத்தவரும் அவரே. தேவாரத் திருமுறைகளைத் தேடித்தந்தவரும் அவரே. எனவே அவரே தமிழ்க் கடவுளாவார்!

கோயில் புதிதாகக் கட்டுவதைவிட அதைப் புதுப்பிப்பதற்குப் புண்ணியம் அதிகம். ராஜராஜசோழன் தான் கட்டிய கோயிலைப் பாதுகாப்பவர்களைச் சிரம் தாழ்த்தி வணங்குவதாகக் கல்வெட்டில் குறிப்பிடுகிறான். இத்திருப்பணியில் பங்கு பெறும் அனைவரும் நீடுழி நல்வாழ்வு வாழ எல்லாம்வல்ல ஸ்ரீ கைலாச விநாயகரைப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம் சீர்வளர்சீர் குருமகா சந்நிதானங்கள்

20 ஆம் பட்டம் ஸ்ரீ சிவஞான பாலய சுவாமிகள்

திருக்கயிலாய பரம்பரை மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம்

ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் திருமடம்

மயிலம் - 604 304 & பொம்மையபாளையம் - 605 104. விழுப்புரம் மாவட்டம்.

ஆசியுரை

அம்மா சிவஞானி அடிக்கமலம்

மும்மாயை கடந்து முயங்குமது

சும்மா தலைமீது சுமத்தினனால்

கைம்மா றுளதோ கடையேனிடையே

உலகம் தோன்றிய நாள்தொட்டு இன்று வரை உலக மாந்தரை நல்வழிபடுத்தவே வழிபாடு தோன்றியது. மானிட அன்பு, மானிடவியல், இறையருள், இறையியல்பு, குருவருள், குருவியல்பு போன்ற எண்ணற்ற காரணிகள் மக்களினத்தால் காலம் காலமாகப் போற்றப்பெற்று வருகின்றன. பெரியோரைத் துணைக்கோடல் மூத்தோர் சொல் வார்த்தை அமிர்தம் என்ற தொடர்களை உட்கொண்டு முன்னோர் போற்றிய மரபினை ஆன்மீக அருளாளர்கள் தம் வாக்கின் வழி இச்சமுதாயம் சீர்பெற சொல்லிச் சென்றுள்ளனர்.

ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று என்று ஒரு வாக்கியம் உள்ளது. நாம் காலை எழுந்தது முதல் இரவு வரையில் எத்தனையோ இடங்களுக்குப் போகிறோம். இவற்றோடு கோவிலுக்குப் போவது என்ற பழக்கத்தையும் வைத்துக்கொள்வது நல்லது. ஒவ்வொரு நாளும் மனதில் பல்வேறு எண்ணங்கள் அலை மோதுகின்றன. ஒரு நாளில் குறிப்பிட்ட சில நிமிடங்களாவது கோவிலுக்குச் சென்று இறைவனை வழிபாடு செய்யும்போது மற்ற உலக நடப்புகளை மறந்து சில நிமிடங்களாவது இறைவனிடம் ஒன்றுதல் மனதிற்கு பெரும் அமைதி கிடைக்கும் என்பது ஆன்றோர் வாக்கு.

இறைவனை நாம் வணங்கும்போது இறைப் பக்திப்பாடல்களைப் பாடித் துதித்தல் மிகவும் சிறந்த ஒன்று. கி.பி. 17 - அம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மயிலம் பொம்மபுர ஆதினப் புலவர் அருட்சீடர் நல்லாற்றூர் ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் தமது பாடல்களின் வழி அள்ள அள்ளக் குறையாத அமுத சுரபியாய் வடித்துத் தந்துள்ளார்.

பக்தியின் உயர்வு பிறவாப் பேரின்பம் எய்துவதே என்பர் பெரியோர். எல்லாப் பிறப்பும்

பிறந்து இளைத்தேன் எனக் கூறும் மாணிக்கவாசகர் பிறவாப் பெருநெறியைப்
பிடித்தொழுகக் கூறிச் சென்ற வழிகள் ஏராளம். சமயக் குரவற்களுள் ஒருவரான
திருநாவுக்கரசர் மீண்டும் மனிதப்பிறவியை வேண்டுகிறார். உலகியல் இன்பங்களை
அனுபவிப்பதற்காகப் பிறவியை வேண்டாது, இறைவன நடனத்தைக் காணவே பிறவி
வேண்டும் திறத்தை தமது வாய்மொழியாகவே கூறவும் செய்கிறார்.

குனித்த புருவமும் கொவ்வைச்
செவ்வாயில் குமிண் சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம் போல்
மேனியில் பால் வெண்ணீறும்
இனித்தமுடன் எடுத்த பொற்பாதமும்
காணப்பெற்றால்
மனித்த பிறவியும் வேண்டுவதே
இந்த மாநிலத்தே

என்று கூறுகிறார். இறைவனது திருவருள் கூட்டுவிக்குமே ஆனால் எதையும் சாதிக்கலாம்
என்பது அருளாளர்களின் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை.

திருக்கோயில்கள் மக்களுக்குத் தெய்வ உணர்வை உண்டாக்கி அதன் வாயிலாக
அமைதியான நல்லற வாழ்வை மேலோங்கச் செய்வதற்காகவே எழுப்பப்படுகின்றன.
அக்காரணத்தால் திருக்கோயில்களும் திருமடங்களும் புனிதத் தலங்களும் மக்களை
நல்வழிப்படுத்திடவே ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவ்வகையில் புதுவயல் நகர கைலாச
விநாயகர் திருக்கோயில் குடமுழக்குவிழா சீரும் சிறப்புமாக நடைபெற உள்ளது.
இவ்விழா இனிதே நடைபெறவும், இவ்விழாவை முன்னிட்டு வெளியிடப்பெறும் மலர்
சிறப்புற அமையவும், இப்புனிதப் பணிக்கு தம்மை ஈடுபத்திக் கொண்ட அனைத்து
மெய்யன்பர்களையும் எம் ஆதீன குருமுதல்வர் ஸ்ரீ பாலசித்தர், ஆதிசிவஞானி
குருவருளையும் மயிலந்தன் மணக்கோல மாமுருகன் திருவருளையும் நீடு நினைந்து
வாழ்த்துகின்றோம்.

சீத. அரு.வீர. அருணாசலம்

தலைவர்,

புதுவயல் அருள்மிகு நகர கைலாச விநாயகர் திருக்கோயில்
கும்பாபிஷேக விழாக்குழு

வாழ்த்துரை

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கைதணி விப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினால்
கண்ணினாற் பணிமின் கனிந்து.

என்பது பதினோராம் திருமுறையில் கபிலதேவ நாயனார் பாடிய பாடலாகும். இப்பாட்டின் அடிப்படைப் பொருள் விநாயகரைக் தொழுது வணங்கினால் நம்முடைய பல பிறப்புகளில் ஏற்பட்ட நல்வினை தீவினைகளை எல்லாம் வேரோடு அழித்து, நம்முடைய வேண்டுகாளை நிறைவேற்றி வைப்பார் என்பதாகும். இந்தச் செய்தியைப் புதுவயல் நகரில் எழுந்தருளி அருள்பாலித்து வரும் அருள்மிகு கைலாச விநாயகரை வழிபட்டால், வழிபடுகின்ற ஒவ்வொருவரும் அனுபவிக்கலாம். புதுவயல் நகரத்தார் பெருமக்களின் துன்பங்களை எல்லாம் தீர்த்து, இந்த காலத்தில் கல்வி நிலையிலும் செல்வ நிலையிலும் உயர்ந்து வாழ்ந்திட அருள்புரிந்து வருபவர் அருள்மிகு கைலாச விநாயகர் ஆவார்.

பனிரெண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை திருக்கோயில்களுக்குக் கும்பாபிஷேகம் நடத்தப்பெற வேண்டும் என்ற ஆகம விதிப்படி, 2007 - ல் இதற்கு முன் கும்பாபிஷேகம் நடந்ததால், 2019-ல் கும்பாபிஷேகம் நடத்தவேண்டும் என்றபடி, புதுவயல் நகரத்தார் கும்பாபிஷேக ஏற்பாட்டிற்காக நகரப் புள்ளிக் கூட்டம் நடைபெற்றது. அக்கூட்டத்திற்கு வருகை தந்திருந்த புதுவயல் நகரத்தார்கள் கும்பாபிஷேகத்தை நடத்துவதற்கு ஒரு குழுவினரைத் தேந்தெடுத்தார்கள். வருகை தந்திருந்த அனைவரும் ஏகமனதாக என்னை அக்குழுவிற்குத் தலைவராக இருக்கும்படிக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். கும்பாபிஷேகப் பணி பெரும்பணி என்றாலும், தலைவர் பணியை அருள்மிகு கைலாச விநாயகரே அளித்தார் என்று எண்ணி மகிழ்வோடு அப்பணியை ஏற்றுக் கொண்டேன். இப்பணியை அளித்த புதுவயல் நகரத்தார் அனைவருக்கும் என் நன்றியைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அக்கூட்டத்திலேயே முன்னைய கும்பாபிஷேகங்களில் எந்தெந்த நகரக் கோயிலார் எந்தெந்தத் திருப்பணிகளைச் செய்தார்களோ, அந்தந்தத் திருப்பணிகளை அவ்வக் கோயிலாரே ஏற்றுக் கொண்டு செய்வது எனத் தீர்மானிக்கப் பெற்றது. அதன்படி இம்மலரில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் பணிகளை அந்தந்தக் கோயிலார் ஐந்து மாதங்களுக்குள் அரவரவர்கள் பணிகளை விநாயகப் பெருமானின் திருவருளால்

மிகவும் சிறப்புறச் செய்தார்கள். கோயில்காரர்கள் செய்த பணியைத் தவிர, மேலும் சிறுசிறு பணிகள் கும்பாபிலேஷைக் குழுவினர் மேற்பார்வையில் செய்து முடிக்கப்பெற்று, 10-11-2019, ஞாயிற்றுக்கிழமை மிகச் சிறப்பாகக் கும்பாபிலேஷை விழா நடைபெற்றது. இவ்வாறு அவரவர்கள் பணியைச் செய்து விநாயகப் பெருமானின் திருவருளுக்கு உரியவர்களாய் இருக்கும் திருப்பணி செய்த கோயில்காரர்கள் அத்துணை பேருக்கும் எம் குழுவினர் சார்பாக நெஞ்சார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அன்றைய தினமே கும்பாபிலேஷை நினைவு மலர்க்குழுவும் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்று அவர்களின் அரும்பணியால் கும்பாபிலேஷை மலர் இன்று வெளியாகிறது. அக்குழுவினர்க்கும் எங்கள் நன்றியை இதன் மூலம் மிக மகிழ்வோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கைலாச விநாயகப் பெருமானின் திருவருளுக்கு மிகப்பெரிய சான்று கும்பாபிலேஷை நடைபெறுவதற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன் அடைமழை பொழிந்து, யாகசாலை தொடங்கிய பிறகு மழையின் இடையூறு இல்லாமலும், கும்பாபிலேஷைத்திற்கு மறுநாள் மழை பொழிந்தும் விநாயகப் பெருமான் கும்பாபிலேஷைத்தை நடத்திக் கொண்டார் என்பதை அவரின் அருள் அடையாளமாகக் கொள்ளலாம்.

கும்பாபிலேஷைக் குறித்த நேரத்தில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. கும்பாபிலேஷைக் நடத்தி வைத்த சர்வசாதகம் பாலசந்திர சேகர சிவாசாரியார் குழுவினருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அளவிட முடியாத அளவிற்கு ஆன்மீகப் பொதுமக்கள் கும்பாபிலேஷைத்தைக் கண்டுகளித்த நிகழ்ச்சி இன்றும் நெஞ்சத்தில் நிழலாடிக் கொண்டிருக்கிறது. கும்பாபிலேஷைத்தைத் தரிசித்த அனைத்துப் பொதுமக்களுக்கும் அருள்மிகு கைலாசவிநாயகரின் திருவருள் உறுதியாகக் கிடைக்கும்.

கும்பாபிலேஷைத்தை முன்னிட்டு முதல் நாள் இரவு தொடங்கி மறுநாள் மதியம் வரை நகர விருந்தளிக்கப் பெற்றதும் விழாவின் சிறப்பாகும். அதனை அளித்த பெருமக்களுக்கும் எங்கள் நன்றி உரித்தாகும். நடப்புக் காரியக்காரர்களுக்கும் என்னோடு உறுதுணையாக இருந்த கும்பாபிலேஷைக் குழுவினருக்கும், கும்பாபிலேஷைப் பணியில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்ட புதுவயல் நகரத்தார்களுக்கும், இளைஞர்களுக்கும் எங்கள் குழுவினர் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அனைத்திற்கும் மூலமாக அமைந்த புதுவயல் அருள்மிகு கைலாச விநாயகரின் திருவருளுக்கு எங்களின் நன்றி மலர்களைக் காணிக்கையாக்கி மகிழ்கின்றேன்.

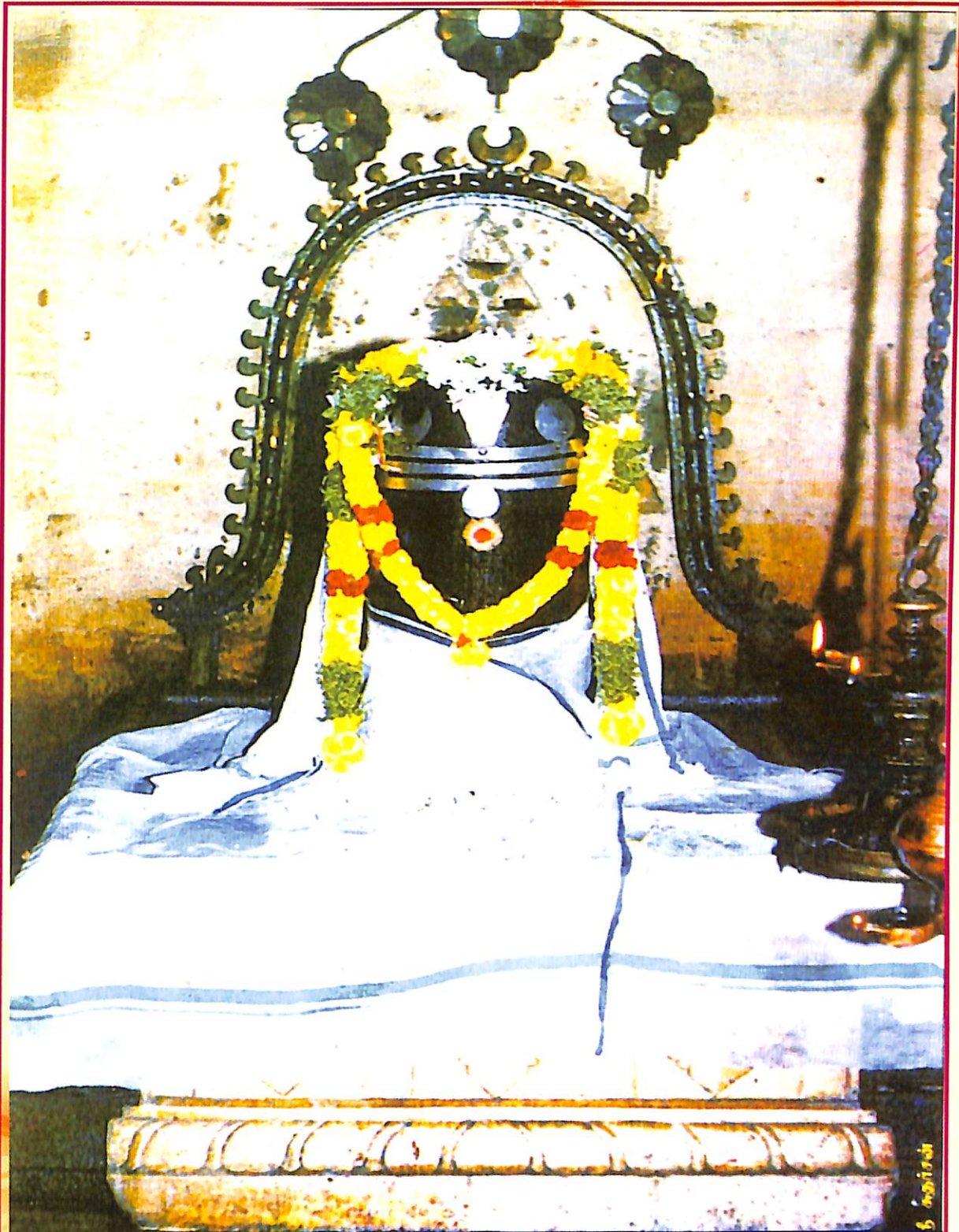
என்றும் நகரத்தார்க்கும் உலகத்தார்க்கும் நல்லருள் புரிந்திட எல்லாம் வல்ல அருள்மிகு கைலாச விநாயகரை வணங்கிப் போற்றி, மீண்டும் அனைவருக்கும் நன்றி கூறி மகிழ்கின்றேன்.

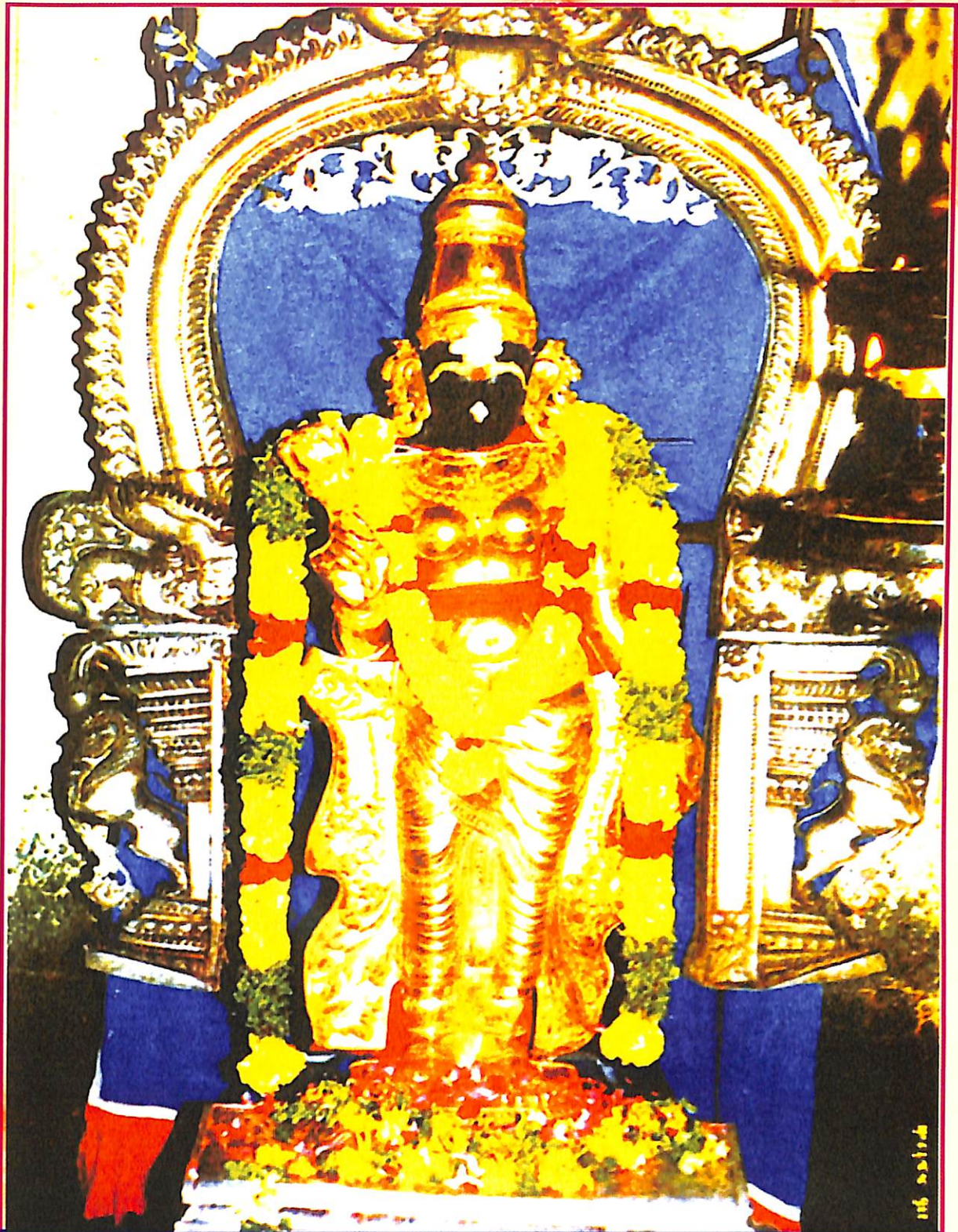
அருள்மிகு கைலாச விநாயகர்

அருள்மிகு கைலாச விநாயகர்

அருள்மிகு வீரசேகரர்

அருள்மிகு உமையாம்பிகை

அருள்மிகு உய்யவந்தம்மன்

கும்பகர்த்தர கோவில்

அழகி கங்காபுரம் அழகி கங்காபுரம்

மற்றும் தம்பையர் கோயிலுக்கு நடுவில்
மேல்குறையிலே தங்கி - ஓய்வார்
கும்பகர்த்தர கோயில் கிறதென்பது கிவரின்
என்றும் முடியும் தகவல்

கிரணிக்கோவில்

அழகி கிரணிக்கோவில் அழகி கிரணிக்கோவில்

தாயகத்திலே தன்னம்பரம் கெட்டுப் போன
கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில் - கிரணிக்கோவில்
தன்னம்பரம் கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில்
கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில்

பிள்ளையார்ப்படி

அழகி பிள்ளையார்ப்படி அழகி பிள்ளையார்ப்படி

மற்றும் கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில்
கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில் - கிரணிக்கோவில்
கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில்
கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில்

கிரணிக்கோவில்

அழகி கிரணிக்கோவில் அழகி கிரணிக்கோவில்

கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில் - கிரணிக்கோவில்
கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில்
கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில்

மாத்தூர் கோவில்

அழகி மாத்தூர் கோவில் அழகி மாத்தூர் கோவில்

கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில் - கிரணிக்கோவில்
கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில்
கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில்

நோய் கோவில்

அழகி நோய் கோவில் அழகி நோய் கோவில்

கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில் - கிரணிக்கோவில்
கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில்
கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில்

கிரணிக்கோவில்

அழகி கிரணிக்கோவில் அழகி கிரணிக்கோவில்

கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில் - கிரணிக்கோவில்
கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில்
கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில்

கிரணிக்கோவில்

அழகி கிரணிக்கோவில் அழகி கிரணிக்கோவில்

கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில் - கிரணிக்கோவில்
கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில்
கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில்

கிரணிக்கோவில்

அழகி கிரணிக்கோவில் அழகி கிரணிக்கோவில்

கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில் - கிரணிக்கோவில்
கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில்
கிரணிக்கோவில் கிரணிக்கோவில்

நன்றி : கவிஞர் எம்.எம்.நாராயணன், வெளியீடு : பூச்சரம்

ஒன்பது நகரக் கோவில்களின் தெய்வங்கள்

உ.
அருள்மிகு நகர ஸ்ரீ கைலாச விநாயகர் திருவிழா

புதுவயல் நகரில் எழுந்தருளியுள்ள அருள்மிகு நகர ஸ்ரீ கைலாச விநாயகர் திருக்கோவில் திருக்குட நன்னீராட்டு விழா அழைப்பு

சாப்பாடு சாற்று விளையாடல்கள் நகரம்
திருவாரூர் மகாலக்ஷ்மீ நகரம்
பொய்யாறு மகாலக்ஷ்மீ நகரம்
புதுவயல் மகாலக்ஷ்மீ நகரம்
நெல்வாக்குடே மகாலக்ஷ்மீ நகரம்
நீரூர் மகாலக்ஷ்மீ நகரம்
கைலாச விநாயகர் திருவிழா
கன்னியாகுமரி மகாலக்ஷ்மீ நகரம்
கன்னியாகுமரி மகாலக்ஷ்மீ நகரம்

தமிழும் சைவமும் தழைத்தோங்கத் தெய்வம் போற்றும் சிறப்புடையீர்!

ஓம் என்ற பிரணவ வடிவாக உள்ள ஆனைமுகனின் மகிமை அளவிடற் கரியதாகும். தன்னை வழிபடும் அடியவர்கள் இடர் தீர்த்து அருள்புரியுமாறு கணபதியை சிவபெருமானும், உமையம்மையும் அருளினர் என்பது திருஞான சம்பந்தரின் திருவாக்காகும். முதலில் விநாயகருக்கு வணக்கம் செலுத்தி பிறகு தாம் கருதிய எந்தத் தெய்வத்தை வணங்கினாலும் விநாயகர் அத்தெய்வமாக வந்து அருள்புரிவார் என்பது நூல்களின் துணிவு.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த மூல முதற் கடவுளாகிய ஆனைமுக ஐங்கரன் கைலாச விநாயகர் என்னும் திருநாமம் கொண்டு புதுவயல் நகரைப் புரந்து வருகிறார். நெடுநிலப் பழுத்த நற்கனியாக விளங்கும் நமது விநாயகப் பெருமானின் திருக்கோவில் புதுவயல் நகரத்தார்களின் பாத்யதையிலும், பொறுப்பிலும், நிர்வாகத்திலும் சீரோடும் சிறப்போடும் ஈடுபட்டு வருகிறது. அனைத்து மக்களுக்கும் வரப்பிரசாதியாக விளங்கும் தன்மையினால் ஒவ்வொரு நாளும் திருநாளாகவே நித்தியப் பூஜைகள் நடந்து வருகின்றன.

இத் திருக்கோவிலின் கோபுரங்களும், தளவரிசைகளும் சீர்செய்யப்பெற்று நாளது ஸ்ரீ விக்காரி ஆண்டு ஐப்பசி திங்கள் 21-ம் தேதி (10.11.2019) ஞாயிற்றுக்கிழமை திரையாத்தி திதியும், ரேவதி நஷைத்திரமும் அமிர்தயோகமும் ஸ்வேயு கபயோக கபதினத்தில் காலை 9.00 மணிக்குமேல் 10.30 மணிக்குள் தனது லக்ஷத்தில் அஷ்டபந்தன மகா கும்பாபிஷேகம் என்கின்ற திருக்குட புனித நீராட்டு விழா நடைபெறுவதால் மெய்யன்பர்கள் அனைவரும் வருகை தந்து வணங்கிப் பேரின்பப் பெருவாழ்வு பெற வேண்டுகிறோம்.

நிகழ்ச்சி நிரல்

நாள்	நேரம்	நிகழ்ச்சிகள்
ஐப்பசி வெள்ளிக்கிழமை 08.11.2019	காலை 8.00 மணிக்கு மாலை 5.00 மணிக்கு இரவு 7.00 மணிக்கு இரவு 9.00 மணிக்கு	அனுக்ஷை, விக்கினேஸ்வர பூஜை, கணபதி ஹோமம், நவக்கிரஹ ஹோமம், கோ பூஜை, தன பூஜை, மஹா பூர்ணாஹுதி தீபாராதனை நடைபெறும் வாஸ்து சாந்தி, ரக்ஷோகன் ஹோமம், ப்ரவேச பதி, மஞ்சள்கந்தமனம், அங்குராப்பணம், ரக்ஷாபந்தனம் கும்ப அலங்காரம், கலாசங்கீர்த்தனம், யாத்ராதானம், கடம்பு புறப்பாடு, யாகசாலை பிரவேசம், கலாசங்கீர்த்தனம், முதற்கால யாக பூஜை, மஹா பூர்ணாஹுதி, தீபாராதனை நடைபெறும்
ஐப்பசி சனிக்கிழமை 09.11.2019	காலை 7.00 மணிக்குமேல் 11.00 மணிக்குள் மாலை 5.00 மணிக்குமேல் 8.30 மணிக்குள்	விசேஷ சந்தி, இரண்டாம் கால யாக பூஜை, த்ரவ்யாஹுதி, மஹா பூர்ணாஹுதி தீபாராதனை நடைபெறும். மூன்றாம் கால யாக பூஜை, த்ரவ்யாஹுதி, மஹா பூர்ணாஹுதி தீபாராதனை நடைபெறும்
ஐப்பசி ஞாயிற்றுக்கிழமை 10.11.2019	காலை 6.00 மணிக்கு காலை 9.00 மணிக்கு காலை 9.45 மணிக்கு மாலை 10.15 மணிக்கு மாலை 11.00 மணிக்கு மாலை 6.00 மணிக்கு	நான்காம் கால யாகபூஜை, பிம்பகத்தி, ரக்ஷாபந்தனம், ஸ்பரிசாகுதி தத்வாச்சரணை, த்ரவ்யாஹுதி மஹா பூர்ணாஹுதி தீபாராதனை, யாத்ராதானம், கலாசங்கீர்த்தனம், புறப்பாடு கோபுர விமான மஹா கும்பாபிஷேகம், நகர ஸ்ரீ கைலாச விநாயகர் மஹா கும்பாபிஷேக தீபாராதனை நடைபெறும் மஹா அபிஷேகம் தீபாராதனை நடைபெறும் நகர ஸ்ரீ கைலாச விநாயகர் திருவிழா உலா காட்சி நடைபெறும்.

யாகசாலை வழிபாடுகளில் வேத பாராயணம், திருமுறைப் பாராயணம், மேளக்கச்சேரி, ஆதியவைய நிகழும்.
சமய இலக்கிய, கலை நிகழ்ச்சிகள் தனி நிகழ்ச்சி நிரலில் குறிப்பிடப்பெறும் நடைபெறும்.

கும்பாபிஷேக ஸர்வஸாதகம் :

வேத சிவாகம சிரோமணி ஸர்வஸாதக ஸாம்பராத்

நத்தக்குழி யால, சந்திரசேகர சிவாச்சாரியார்

ஸ்ரீ சுந்தர விநாயகர் ஆலயம் - மடிப்பாக்கம், சென்னை

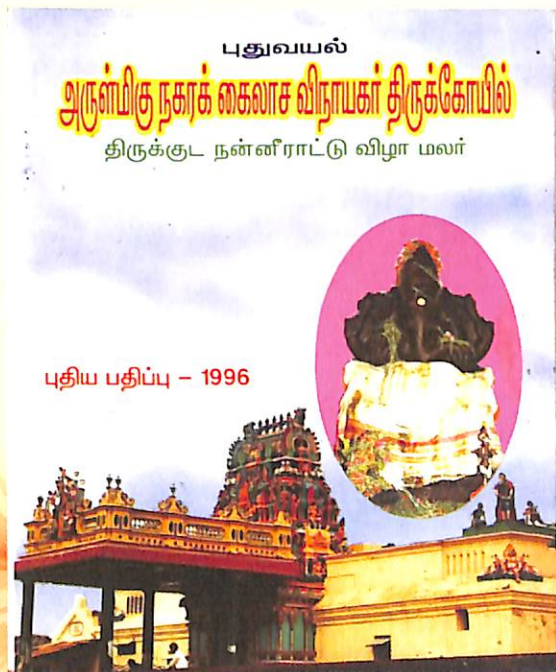
அருள்மிகு நகர ஸ்ரீ கைலாச விநாயகர் ஆலய அர்ச்சகர்

சிவஸ்ரீ C. நாகராஜ சிவாச்சாரியார், புதுவயல்

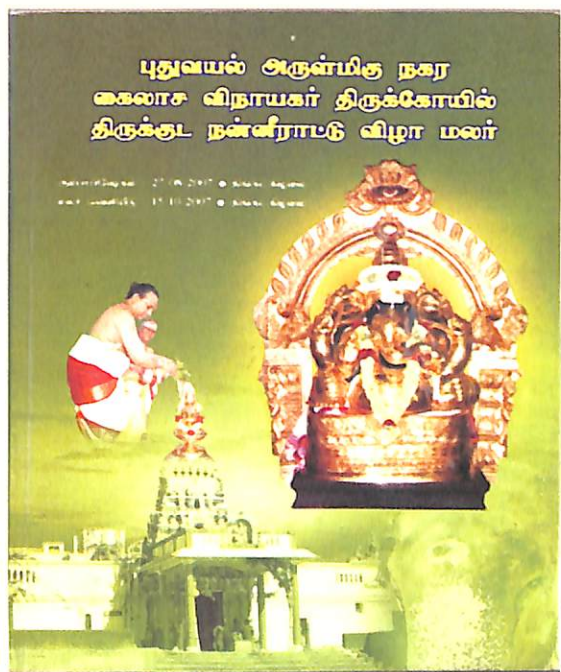
இங்ஙனம்,

நகரத்தார்
புதுவயல்

பாலாலயம்

1996

2007

வெளியிடப்பட்ட திருக்குட நன்னீராட்டு விழா மலர்கள்

யாகசாலை

திருக்கோவில் காட்சிகள்

மலர் வெளியீடு

அருள்மிகு கைலாச விநாயகர்

கும்பாபிஷேக காட்சிகள்

வருகை தந்தோர்

கலை நிகழ்ச்சிகள்

தீருக்குட நன்னீராட்டு விழாக் குழு

சாத்தப்பா சுப்பிரமணியன்
கௌரவ தலைவர்

சித.அரு.வீர.அருணாசலம்
தலைவர்

ராம.மு.அண்ணாமலை
துணைத் தலைவர்

பழ.முத்தப்பன்
செயலாளர்

வீர.கருப்பையா
துணைச் செயலாளர்

ரெ.குமரப்பன்
பொருளாளர்

உறுப்பினர்கள்

வீர.இராமசாமி

வீர.தியாகராஜன்

சித.பெரியணன்

ஆ.சி.மு.சொக்கலிங்கம் சொ.நாச்சியப்பன் கதி.ராம.வீர.அருணாசலம்

சி.மு.சுப்பிரமணியன்

பழ.முருகப்பன்

நா.சுப்பிரமணியன்

வீர.சுப்பிரமணியன்

ராம.சொக்கலிங்கம்

மு.தண்ணீர்மலை

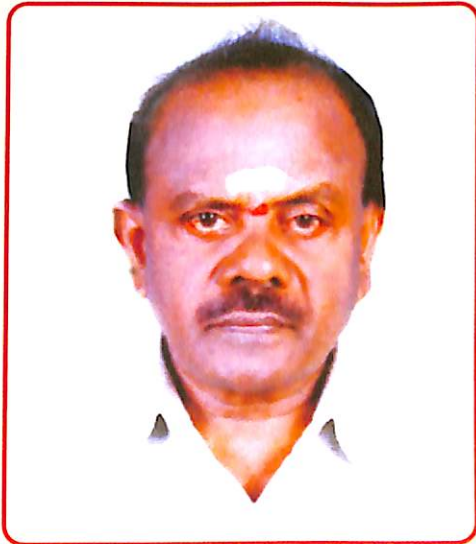

வீர.சோம.வீரப்பன்

ராம.பழனியப்பன்

நடப்புக் காரியக்காரர்கள்

பெரி.நாராயன்

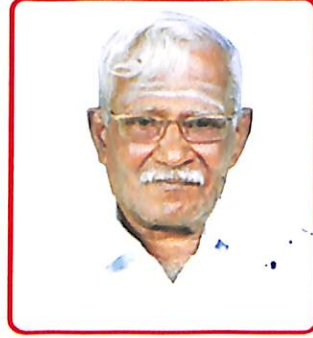
லெ.கண்ணன்

உ
சிவமயம்

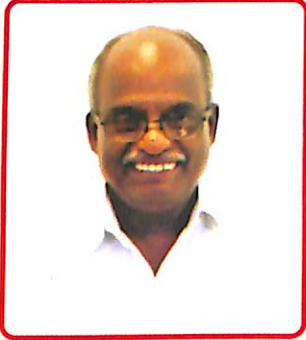
அருள்மிகு நகர கைலாச விநாயகர் திருக்கோவில் திருக்குட நன்னீராட்டு மலர்க்குழு

தே.வீரப்பன்
தலைவர்

மு.ராம. ஆண்டான் செட்டி
துணைத் தலைவர்

சோம.கண்ணன்
செயலர்

ராம.வினையாச்சாரி
இணைச் செயலர்

வீர.நாச்சியப்பன்
பெருளாளர்

முனைவர்.மு.பழனியப்பன்
பதிப்பாசிரியர்

செ.பழனியப்பன் யெ.மு.சொ.பழனியப்பன் வீர.பழனியப்பன்

மு.வீரப்பன் (எ) பாபு

அண.முத்து

சித.மெய்யப்பன்

சி.ராமசாமி

அழ.மு.ராமநாதன்

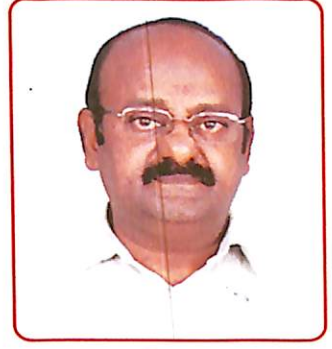
நா.ரெங்கநாதன்

சுப.லெட்சுமணன்

செ.வள்ளியப்பன்

சித.விஸ்வநாதன்

மு.வீரசேகரன்

சுப.வீரப்பன்

சொ.வீரப்பன்

வடு.வீரப்பன்

வமி.வீரப்பன்

அருட்பா மாலைகள்

புதுவயலில் வினைதீர்க்க போந்த கணபதியே

– கவியரசு கண்ணதாசன்

செய்யோடு காற்று விளையாடிவரும் நகரம்
 திருமாத்ரு மனைகள்தோறும் திகழ்கின்ற நகரம்
 பொய்யாது மழைபொழியப் பொன்விளையும் நகரம்
 புதுவயலில் வினைதீர்க்கப் போந்த கணபதியே
 நெய்யாகத் தேனாகப் பாலாக நிதமும்
 நீராடி நல்லருளை நிகழ்த்திவரும் கரியே
 கைலாச விநாயகனே! கருணைபுரி கலையே
 கண்நிறைய உனைவைத்தோம் கவலைஇனி இலையே!

புதுவயல் ஸ்ரீ கைலாச விநாயகர் துதி

“பொற்கிழிக் கவிஞர்” “காசிஸ்ரீ” அரு. சோமசுந்தரன்
 காக்கின்ற தெய்வம் நீ! கருணை வள்ளல்!
 கைலாச விநாயகனே! கடைக்கண் பார்ப்பாய்!
 சேர்க்கின்ற செல்வமெலாம் உன்னால் தானே!
 செயல்களிலே வெற்றியெலாம் உன்னால் தானே!
 பார்க்கின்ற திசை உன்றன் படிவம் தானே!
 படிக்கின்ற படிப்புன்றன் நினைவு தானே!
 ஈர்க்கின்ற கைலாச விநாய காடன்
 இணையடிகள் தந்தென்றும் காப்பாய் அப்பா!

ஐந்து கரத்தான் துதி

–வெ.பெரி.வீர. சோமசுந்தரம் செட்டியார், நடராஜபுரம்

தோகையடி ஐந்துகரத்து தும்பிமுகன் தோய்ந்தகுடி
 மாகைலை யான்சேய் மலர்ப்பதத்தில் – ஓகையுடன்
 மோதகத்தார் உள்ளே முளைத்துஅமைந்த பொற்கோட்டுக்
 கோதிகமும் குன்றக் குடி.

(குன்றக்குடி மாலை என்ற பெயரில் எழுதப்பெற்ற 30 பாடல்களில் முதல்பாடல் இது)

புதுவயல் கைலாச விநாயகர் பதிகம்

- வைத்தியநாத சர்மா

தேவாதி தேவனே மூவா முதல்வனே திங்கள்அணி பரமன் அருளும்

சேயனே பொங்கும் நால்வாயனே ஓராறு சென்னி உளவர்க்கும் அண்ணனே!
பூவாதி உலகெலாம் மேவுஆதியே! சக்தி புதல்வ! ஏகாந்த பரமே!

புண்ணிய! உனைக்கருதி எண்ணுமவர் தங்களைப் புரிந்துஅருள் பரஞ்சோதியே!
பாவாதி கொண்டுஎனது நாவாரவே தினம் பயிலவும் கால்கை உனைப்
பரவவும் விழிகண்டு நிரவவும் சிரம்உனைப் பணியவும் புவிமீதிலே
காவாதி அருள் தருக வாவா எனக்கவிதை கழறினேன் புதுவயல்வாழ்
காதல்மிகு கைலாய நாதநல் விநாயகக் கடவுளே அருள் புரிவையே! 1

ஆதிநடு அந்தமொடு அநாதிநீ சோதிசீ அகில புவனங்கள் நீயே

அரனொடு அரிஅயனும்நீ இரவிமதி ஒளியும் நீ அட்டதிசை அமரர் நீயே
நீதிமறைநீ அந்த வேதமுடிவு அதுவும்நீ நீரும்நீ தீயும்நீ கால்நீ

விண்ணுநீ மண்ணுநீ நாளுநீ கோளும்நீ கரண யோகம் நீயே
தேதிநீ திங்கள்நீ திதியும்நீ பதியும்நீ செப்பரும் தாய் தந்தை நீ

திகழும்உனை அல்லாமல் இகபர சுகம்தரும் தெய்வம் மற்று இல்லையால்என்
காதில்உன் அரும்புகழ் கேட்கவும் விழிஉனைக் காணவும் புதுவயல் வாழ்
காதல்மிகு கைலாய நாதநல் விநாயகக் கடவுளே அருள் புரிவையே! 2

உலகினில் யாவரையும் இலகுறச்செய்தல் ஒருவர்போல் ஒருவர் இல்லாது ஒருவர்நீதி

உறவும்மீறி ஒருவர்உற ஒருவர் நலம்உற ஒருவர் தீமை உறவும்
பலர்கலைகள் உணரவும் பலர் மடமை உறவும்நல பக்தியிலே பலர் உறப்
பரனை அறியாது பலர்பரவவும் பலர்மூடர் பலர்மூர்க்கர்ஆகவும்தன்
நிலைமை அறியாது சிலர் தலைகீழுறச் சிலர் நீதி பிறழாத நிலையில்

நிற்கவும் பல்லோர் இரக்கவும் காண்பைஇவை நினது விளையாடல் அன்றோ
கலசமுனி அருகுற்ற சலமுனர்க்கவித்திடக் கண்டவர் புதுவயல்வாழ்
காதல்மிகு கைலாய நாதநல் விநாயகக் கடவுளே அருள் புரிவையே! 3

அளிமுரளும் மதுமலர்கள் ஒளிதரு தடாகங்கள் அழகுற அநேகம் ஆரல்

ஆகாயம் அதுகாண வேகாணல் உறு பொழில்கள் அதிகம் உள ஆங்குநேர
மிளிர் மாடமாளிகையும் ஒளிர்கூட கோபுரமும் மேவிண் ணாடு காண

வேதியரின் அகமும் நல்நீதி உறுவணிகர் வீதியும் அநேகம் இலக
ஒளிர்வீசு வளநாதர் அளிகொள் உமையொடு மருள் உறுகோயில் அரிதிக்குற

ஓர்அரங்கநாதர் செளந்தரராஜர் அமர்கோயில் உபயபுறமும் தோன்றவே
களிஊற வைசியர் பணி செய்த கோயிலில் கண்ணிய நல்புதுவயல்வாழ்

காதல்மிகு கைலாய நாதநல் விநாயகக் கடவுளே அருள் புரிவையே

4

மாயப் பிரபஞ்ச வாழ்வாய இதில் என்மனம் மயங்கி அனுதினமும் நின்று

மக்கள் மனையொடு பந்துவர்க்கம் அதிலும்பூமி மழைதனில் நித்தம் மாற
நேயத்தை வைத்து அதிகசுகமென்று வாழ்வுறும் நிலையை ஒருசத மாகவே

நினைவற்றும் அவை தம்முன் பிணையற்றும் அல்பகல் நினையும் இன்பத்தில் ஆழ
நோயற்ற துன்பத்திலே உற்ற தன்மையின் நுவலும் என் அகமும் நோவ

நோக்கம் எந்நாளும் இல்வாழ்க்கைக் குள்ளே பட்டு நொந்து புண்ணாவது அன்றிக்
காயத்தினால் உனது நேயத்தில் ஆழ்ந்திடக் கண்டிலேன் புதுவயல் வாழ்

காதல்மிகு கைலாய நாதநல் விநாயகக் கடவுளே அருள் புரிவையே

5

தானாறு ஒழுகு மதயானை மாமுகமும் ஒளி தங்கும் ஒருகொம்பு இரண்டு

தாளும் மும்மதமும் நால்வாயும் ஐங்கரமும் ஆறுதந்தியினது அழகும் எழும்முன்
ஆனவயிரும் கபிலமான் திறமொடு விகடம் ஆரும் உடலும் தங்கஓர்

ஆகுவாகனமும் நல்பாகு பால்தேன் பருப்புஆர் மோதகப் பிரியமும்
வானவர் எவர்க்கும் முதலானதும் ஓர்வல்லபை மகிழ்நன் என்பதுவும் உற்றுஇம்

மாநிலத்து எங்கணும்தான் நிற்பதுங் கொண்டு வாழ்வுஉறும் தகைமை யோப்பூங்
கானவர் மயில்உறும் தேனவா உறுபொழில் கார்மேவு புதுவயல் வாழ்

காதல்மிகு கைலாய நாதநல் விநாயகக் கடவுளே அருள் புரிவையே!

6

ஐயா உனை வேண்டி எச்செய்கையும் நிறைவேற்றல் ஆனதும் அதற்காக நின்று
 ஆங்கேஉன் சிதறு தேங்காய்கள் உடைபடுதல் அனுதினமும் ஓர் அளவதோ
 வையமிசை உள்ள பல தெய்வங்கள் யாவிற்கும் மகிமைஉறு நாளென்றும்ஏர்
 மருவு திரு நாளென்றும் ஒரு நாளுமுண்டு அதனில் வந்துவெளிகாண்பதுண்டு
 தையல் பாகத்தன் அருள் ஐய எத்தினமும் எத்தருணத்தும் எவ்வேளையும்
 சதாவிழா அபிடேகம் அதிவிளங்குதல் உறத் தாங்கி நின்றிடும் ஓர் துதிக்
 கையனே! பக்தர்கள் மெய்யனே மதுமலர்க் காஇலகு புதுவயல் வாழ்
 காதல்மிகு கைலாய நாதநல் விநாயகக் கடவுளே அருள் புரிவையே! 7

வேதம் அறியேன் அருட்போதம் அறியேன் ஓதும் விதியும் அறியேன் கலைபயில்
 விதமும் அறியேன் பொருள்பதமும் அறியேன் எந்தவினையும் அறியேன் சிறந்தஉன்
 நாதம் அறியேன் ஓர்சங்கீதம் அறியேன் சாது நற்சங்கம் ஏகி அறியேன்
 ஞாலம் அறிவேன் பொருள்பதமும் அறியேன் எந்தவினையும் அறியேன் சிறந்தஉன்
 வாதமது செயவும் தகாதமுறை பேசி வீண் வழக்கும் உரையாடவும் துன்
 மார்க்கமதிலே மனம்நோக்கினேன் ஆவதுநன் மார்க்கத்தில் ஆழ இலையால்
 காதயவு வைத்தெனக்கு ஆதரவுநீ ஆதலால் கண்டிலேன் புதுவயல் வாழ்
 காதல்மிகு கைலாய நாதநல் விநாயகக் கடவுளே அருள் புரிவையே 8

ஆரணா போற்றி கஜானனா போற்றி அழகு ஐங்கரா போற்றி அன்பர்க்கு
 அன்பனே போற்றி ஒரு கொம்பனே போற்றி ஆதியே போற்றி அம்கண்
 வாரணா போற்றி சுரநாயகா போற்றி நால் வாயனே போற்றி ஆகு
 வாகனா போற்றி உயர் ஏகனே போற்றி மால் மருகனே போற்றி ஓர்சம்
 பூரணா போற்றி லம்போதரா போற்றி மகிழ் போதனே போற்றி தெய்வப்
 புண்ணியனே போற்றி அருள் கண்ணியா போற்றி புதல்வனே போற்றி உலக
 காரணா போற்றி என்று ஏத்தி அடியேன் கவிகள் கழறினேன் புதுவயல்வாழ்
 காதல்மிகு கைலாய நாதநல் விநாயகக் கடவுளே அருள் புரிவையே 9

மண்டுபுகழ் கொண்டுவுளர் தண்டலை வனைந்த புதுவயல் வணிகர் மரபில் வந்தோன்
 மருவும் உலகு அறமெலாம் உருவமாய் உறுவதென வளரும் நல் இராமசாமித்
 தண்தமிழ் உணர்ந்த தகை அன்பர் புகழும்படி தரும்பதிகம் ஒன்றுபாடித்
 தருக என்று என்முன் உரைதர வயித்தியநாத சருமாவான் யானும் அச்சொல்
 கொண்டவுடன் என்மனம் கொண்டதொரு அவாவினால் கூறினேன் இப்பாவையும்
 கூறும்இவை தம்மிலே ஏறிடும் அனேகம் குறைகள் அவைவிண்டு குணமாய்க்
 கண்டவைகள் தம்மையே கொண்டருள வேண்டினேன் கடவுளே அருள் புரிவையே
 காதல்மிகு கைலாய நாதநல் விநாயகக் கடவுளே அருள் புரிவையே 10

நாலு வேதமும் வாழி நூல் ஆறும் வாழி கலை ஞானம் எட்டெட்டும்வாழி
 நாவலர்கள் வாழிநற் பாவலர்கள் வாழி உயர் நங்கையர்கள் வாழி ஓங்கும்
 சீலமறை யவர்கள் வாழி ஞாலமதில் உன்பக்தி சேர்சிகாமணிகள் வாழி
 தீதில் புதுவயலும் நல்சாதி நாலும் வாழி சேண்வரை அளாவி வாழ்உன்
 ஆலயமும் வாழி உன்பாத தாமரை பூணும் அடியவர்கள் வாழி உன்றன்
 அன்பமரும் இப்பதிகம் இன்புற இயற்றிடுவென்று அறைந்தவரும் இதனையே எந்
 நாளும் ஓதுவாரும் எந்நாளுமே வாழி இக்கவி வாழ்க புதுவயல் வாழ்
 காதல்மிகு கைலாய நாதநல் விநாயகக் கடவுளே அருள் புரிவையே. 11

புதுவயல் விநாயகன்

வள்ளியப்பன் லெக்ட்மணன், புதுவயல்

தண்ணீர் வேண்டித் தவிக்கின்றோம்
 மழையாகப் பொழிவாய் மன்னவனே
 கதிரவன் ஒளியால் கதிர்களெல்லாம்
 கருகாமல் காத்திட அருள்வாயே

எத்தனை எத்தனை அபிஷேகம்
 அடியவர் செய்கின்றோம் கணபதியே
 நித்தமும் அபிஷேகம் செய்திடவே
 நீராகப் பொழிய வேண்டும் ப்பா

பூலோகம் காத்திடும் கணபதியே
 பூமிகள் வறண்டு வாடுதப்பா
 இன்னும் தயக்கம் ஏனைய்யா
 மழையாகப் பொழிவாய் மன்னவனே

“ஆதாரம் வேண்டி வருகின்ற எங்களை
 சேதாரம் இல்லாமல் காத்திடுவாய் கைலாச நாதா”

புதுவயல் பெருமை

- ஸ்ரீ சிவாநந்த சுவாமிகள்

நன்மறை முடியுரை நமசி வாயத்தில்
முன்வரு நகரமும் முதன்மை ஆகிடும்
பொன்மலி வணிகர்தம் புகழ் நகரங்களுள்
முன்னுரை புதுவயல் முதலதாகுமால்.

உலகர்முன் தொழுதல் அன்றி உரைத்த பொன் வணிகர்தாமும்
நலமுறப் பண்டு முன்னர் நயந்துஅவண் இறைஞ்சல் போன்று
குலவிடு கணபதிக்குக் கோவிலும் குறிவிழாவும்
பலமுறு பணிதல் போற்றல் பரந்துளது இந்நகர்க்கண்!

அருந்தவர் மடமும் மற்று மற்றவர்க்கு உணவுச்சாலை
விருந்து இடு சத்திரங்கள் மெய்அற நிலையம் கோவில்
திருந்திய திருவாசல் கள்திகழ்தரு சிகரம் பள்ளி
பொருந்தும் அந்தணர்கள் இல்லம் பொலியும் இந்நகரின் கண்ணே!

அரியபல் வகைகள் உண்டி அறுசுவை மலிய வட்டிப்
பரிகலத்து இடுதல் மற்றும் பரிவுடன் குடித்தல் உண்ணல்
விரிதர அலம்பல் எல்லாம் வெள்ளிஅம் கலத்தார் செய்வர்
புரிஎனும் புதுவயல்கண் பொலிதரு வணிகர் மன்னோ!

(1962 ஆம் ஆண்டு வெளியடப்பெற்ற ஸ்ரீ வீரசேகர ஞாந தேசிகர் புராணத்தில் உள்ள நகரப் படலத்தில்

இருந்து எடுக்கப்பெற்ற சில பாடல்கள்)

புதுவயல் விநாயகா!

-சங்கீதம் எஸ்பி. வீரப்பன்

புதுவயல் விநாயகா - புனிதா அருள்தா
மதுரத்தமிழிசை - மலர்மணம் கமழவே

புதுமைச் சொல் நயம்பொருள் நயம் அருள்வளம்
முது மொழிச்சுவைமிகும் முத்தமிழ் ஓங்கவே
புதுவயல் விநாயகா - புனிதா அருள்தா
மதுரத்தமிழிசை - மலர்மணம் கமழவே

உன் திருவடியை உளமதில் பதித்தேன்
அன்புடன் ஈந்தாய் ஆயிரம் பாடல்கள்
என்னிசைப்பாடல்கள் எங்கும் ஒலிக்கவே
தன்னிகரில்லாத் தாள்பணிந்தேனய்யா
புதுவயல் விநாயகா - புனிதா அருள்தா
மதுரத்தமிழிசை - மலர்மணம் கமழவே

திருவடி உறுதுணை செய்யும்

-சங்கீதம் எஸ்பி. வீரப்பா

கருணைமுகிலே கைலாச விநாயகா
தருணம் அருள்வீர் தயாநிதி புதுவயல்

திருவீரசேகரா தேவி உமையவளே
உருகுவோர்க்குதவும் உய்ய வந்தவளே
கருணைமுகிலே கைலாச விநாயகா
தருணம் அருள்வீர் தயாநிதி புதுவயல்

எங்கும்	கலைமகள்	எழில்மிகும்	திருமகள்
தங்கவே	புவியெலாம்	தழைத்தினி	தோங்கவே
மாங்களம்	பொங்கவே	மாநிலம்	வாழ்கவே
உங்கள்	திருவடி	உறுதுணை	செய்யவே
கருணை	முகிலே	கைலாச	விநாயகா
தருணம்	அருள்வீர்	தயாநிதி	புதுவயல்

ஓம் எனும் உருவாய்

- தேனம்மை லெக்டிமணன்

புதுவயல் விநாயகன்
நிதிவயல் விளைத்திடுவான்
அயற்சியற்று முயற்சிசெய்தால்
வெற்றியைத் தந்திடுவான்

பார்வதி மேனியில் பிறந்திட்ட
பனித்திர புத்திரனவன்
அரசமரங்கள் தோறும்
அரசாட்சி செய்பவனவன்

முழுமுதற் கடவுளவன்
முற்றுமறிந்த ஞானக்கொழுந்தவன்
வெள்ளிஅங்கியில்
துள்ளிவருகிறான்
பிள்ளைப் பெருமானவன்

நம்பிக்கை நாயகனவன்
தும்பிக்கையால் காப்பான்
கொம்பை எழுதுகோலாக்கிப்
பாரதம் எழுதிய புதுமை எழுத்தியவன்

பிறைதனைச்சூடிப் பித்தம் அகற்றியவன்
அங்காரகனையும் அமரன் ஆக்கினவன்
ஆனைமுகம் பெற்ற ஐந்துகரத்தனவன்
பானைவயிற்றனவன் பரம்பொருட்
தத்துவமவன்

பாம்பை இடைக்கயிறாய்
இடுப்பில் சுற்றியவன்
காவிரி நலம்பெருக்கக்
காக்கையாய்த் தட்டியவன்

ஆமையின் இறுமாப்பு அடக்க
கடலை அருந்திய தொப்பையப்பன்
மாங்கனிக்காக மயில்வாகனன் சுற்ற
அம்மையப்பனே
அகிலமெனப் பற்றியவன்

ஓமெனும் உருவாய் நின்றவனவன்
உள்ளொளியாய்த் திகழ்பவனவன்
நெற்றியில் குட்டி உக்கிகள் போட்டால்
ஞானமும் நல்போதமும் அளித்திடுவான்

விடலைக் காய் நேர்ந்தால்
வினைகள் எல்லாம் தீர்ப்பவனவன்
அருகம்புல் மாலையிட்டால்
வரும் வம்பு நீக்குபவனவன்

நகரத்தின் கூட்டமும்
நாட்டுமக்கள் தேட்டமும்
சிந்தையில் கொண்டிடுவான்
சிகரம்போல் வாழ்வு தந்திடுவான்

புதுவயலைத் திருவயலாக்கும்
கைலாச விநாயகனவன்
பெருவிழாக் காண ஊரோடி வருகிறது
குடமுழுக்குக்காணத் திடசித்தம்
பெருகுகிறது.

தொட்டதெலாம் வெற்றியெனச் சொல்

- புதுவயல் செல்லப்பன்

பஞ்சக் கரமுடையான் பாதம் தனைப்பணிந்து
நெஞ்ச உறுதியொடும் நேர்மையொடும் - அஞ்சலின்றித்
திட்டமிட் டெச்செயலும் செய்தால் தடையொழிந்து
தொட்டதெலாம் வெற்றியெனச் சொல்.

நாணயமும் நாநயமும் நல்லபடி காப்பாற்றும்
மாணமைந்த நோக்கம் மனத்திருத்தி - ஆணவத்தை
விட்டொழித்தே என்றும் விடாது முயன்றிருப்பின்
தொட்டதெலாம் வெற்றியெனச் சொல்.

உழைப்பே துணையாக உண்மை வழியில்
தழைத்தல் உறுதியெனச் சார்ந்தால் - அழகொளிரும்
வட்ட உலகத்து வாழ்க்கையிலே எந்நாளும்
தொட்டதெலாம் வெற்றியெனச் சொல்.

துட்டர் துணைதவிர்த்துத் தூயோர் தமைச்சார்ந்து
சட்டப் படிநடக்கும் தன்மையினால் - கட்டாயம்
எட்டாக் கனியென் றெதுவும் அமையாது
தொட்டதெலாம் வெற்றியெனச் சொல்.

ஆதி முதல்வன் அரும்புதல்வன் ஐங்கரனே
நாதி நமக்கெனவே நண்ணினால் - வேதனையாய்த்
தட்டுப்பா டேதுமின்றிச் சத்தியமாய் நாம் விரும்பித்
தொட்டதெலாம் வெற்றியெனச் சொல்.

இனிய மழையாய் இன்னருள்

- அரசி. பழனியப்பன், கண்டனூர்

காலம் முந்தி வணிகத்தால்
காரைக் குடியை வெல்வயலாம்
ஆலை பலவும், பலவகையாய்
அரிசி விளைக்கும் புதுவயலில்
நாளும் அறங்கள் வளர்க்கின்ற
நகரத் தார்கள் கொண்டாடக்
கால மெல்லாம் அருளோங்கும்
கைலாசப் பேர் கணபதியே!

பன்னிரண்டு ஆண்டில் தவறாமல்
பண்பார் நகரப் பெருமக்கள்
ஒன்றிக் குடநீ ராட்டுவிழா
ஒழுங்காய்ச் செய்து வருகின்றார்
என்றும் நகரக் குடிதழைக்க
இனிய அருளைப் பொழிவாயே!
இன்று நேற்று நாளையென
இலங்கு கைலாச விநாயகனே!

பாட்டுக்கு அரசன் கண்ணதாசன்
பாடல் பெற்ற கணபதியே!
காட்டுப் பொடியைப் பூசசிவன்
கனிவார் பிள்ளாய்! குணநிதியே!
வீட்டில் நாட்டில் வியன்கலைகள்
விளங்கும் கல்விச் சாலைகளில்
ஏற்றம் காண அருளவாயே!
இனிய கைலாச விநாயகனே!

உள்ளூர் வாழும் ஊர்மக்கள்
உள்ளூர் வாழும் அயலூரார்
நல்ல நாடுகள் மாநிலத்தை
நண்ணி வாழும் ஊர்மக்கள்
கள்ளம் கபடம் இல்லாத
கனிவார் அண்டைச் சிற்றூரார்
எல்லா ருக்கும் இன்னருளை
இனிய மழையாய் பொழிவாயே!

கயிலாச விநாயகர் பல்லாண்டு

காப்பியக் கவிஞர் - நற்றமிழ் நாவலர் - நா. மீனவன்
(மேனாள் முதுகலைத் தமிழாசிரியர் - இரா.செ.மேனிலைப் பள்ளி)

- தேனேந்து மலர்க்கொன்றை திருமுடியில் ஏந்தியொரு
மானேந்து கரத்தானின் மகவாகி வந்தவனே!
ஆனேந்து பாலாடி அகம்மகிழும் பெருமானே!
வானேந்து மதிமுகத்தாய்! கணபதியே! பல்லாண்டு! 1
- நதிதாங்கு சடையழகன் நயனமொன்று நுதல்தாங்க
மதிதாங்கு மன்னவன்தன் மகவாகி வந்தவனே!
விதிதாங்கு மானிடர்க்கு வேண்டுவரம் தானுதவும்
கதிதாங்கிக் காக்குமொரு கணபதியே! பல்லாண்டு! 2
- ஆனை முகத்தழகா! ஆறுமுகன் சோதரனே!
பானை வயிற்றோனே! பார்வதியின் புத்திரனே!
கானில் நடமாடும் காளிமகன் ஆனவனே!
ஆனா அமுதான அத்திமுகா! பல்லாண்டு! 3
- கொல்லைமான் ஒருகரமும் கூவுமெரி ஒருகரமும்
எல்லையிலா அருள்நமக்கே ஈந்தும்கரம் ஒருபுறமும்
அல்லலதைத் தானகற்றி ஆதரிக்க ஒருகரமும்
வல்லமையைத் தான்காட்டும் கணபதியே! பல்லாண்டு! 4
- மூவருக்கும் முதலானாய் மூத்தவனே! கணநாதா!
காவலுக்குப் புதுவயல்வாழ் கயிலாச விநாயகனே!
தேவருக்கும் அருள்பொழியும் தேவா! நற் கணபதியே!
தேவிமலை மகள்மகனே! கணநாதா! பல்லாண்டு! 5

அன்னைசிவ காமிமடி அமர்ந்துமகிழ் விநாயகனே!
முன்னைவினை போக்கவரு மோதகத்து நாயகனே!
உன்னைநிதம் வணங்காமல் ஒருசெயலும் நடப்பதில்லை
என்னநான் சொல்லுவதோ? ஏரம்பா! பல்லாண்டு! 6

புதுவயல்வாழ் நகரத்தார் போற்றமகிழ் பூசுரனே!
நதிவளங்கள் தரமகிழும் நற்பாண்டி வளநாட்டில்
கதிவழங்கிக் காப்பாற்றும் கயற்கண்ணி முதல்மகனே!
அதிருப சுந்தரனே! அத்திமுகா! பல்லாண்டு! 7

கயமுகனே! கணநாதா! கந்தனுக்கு மூத்தோனே!
உயர்வான வாழ்வுபெற உதவுகின்ற உத்தமனே!
பயமகற்றிக் காக்கவரு பன்னகத்தான் மகனான
கயிலாச விநாயகனே! கைகுவித்தோம் பல்லாண்டு! 8

சாக்கையெனும் பதிவீர சேகரனார் மகிழ்உமையாள்
காக்கவரு வீரவனம் கண்டுமகிழ் கணநாதா!
பூக்களிடைக் கொலுவிருக்கும் புதுவயல்வாழ் திருமகனே!
நீக்கமற நிறைந்தவனே! நிர்மலனே! பல்லாண்டு! 9

கங்காளம் கையேந்திக் காடுகந்தான் கௌரியுடன்
இங்கமர்ந்தான் வன்னிவனம் இருக்கின்ற பாங்குறையும்
அங்கணனார் கண்பார்க்கும் ஆனைமுகா! ஈசன்தன்
பங்குறைவாள் தலைமகனே! பல்லாண்டு பல்லாண்டு! 10

கைலாச விநாயகர் என் உடன் பிறப்பு

- சிந்தனைக் கவிஞர் பெரி. சிவனடியான்

யுக்கக்கவிஞன் கவியரசு கண்ண தாசன்
நின்னருளைப் பாடியபின் நானும் பாடப்
பகற்கனவு காண்பதுவா? குடநீ ராட்டுப்
பாட்டரங்கில் நிற்பதுவா? நகரத் தார்கள்

தகவுடனே எனையழைக்க, இராமவீரர்
தருககவி எனழுதத், துணிகின் றேன்யான்
சிகரகவி கண்ணதாசன் திருவ டிக்குச்
சிவனடியான் பூச்சூட்டித் தொடங்குகின்றேன்.

தாய்தந்தை பிறர்பாட, அடியே னுக்குச்
சரியாகத் தந்தார்கள் உடன் பிறப்பு
சேயோருவன் குடும்பத்தில் அண்ணன் தம்பி
சேயிழையர் யாரோடும் பிறக்க வில்லை.

ஆய்ந்தறிந்தோ! விநாயகரின் அருளி னாலோ!
அற்புதமாய் எனக்கிந்தத் தலைப்பைத் தந்தார்
வாய்த்தவொரு “உடன் பிறப்பாய்” விநாயகா நீ
வந்ததனால் எனக்கினிமேல் குறையே இல்லை!

உள்ளூரீர் குடியிருக்க ஓடோடித் திரிந்தவனை
அள்ளும்மன அன்புடனே அருகினிலே கொண்டு வைத்தாய்
நல்லவராம் வயிரவன் செட்டியார் வீட்டினிலே
வில்லங்கமில் லாதிருந்து வெள்ளிவிழாக் காண வைத்தாய்.

உடன்பிறப்பே! உன்னருகே உட்கார வைத்ததனால்
திடமாக நானிருந்தேன், தினமும் உனைத் தொழுதேன்
என்தாய் வந்துன்முன் இருநேரம் கையெடுப்பார்
அன்பன்யான் உனைவணங்கி அனுதினமும் வெளிச் செல்வேன்.

எண்ண மறந்தே இருக்கும்பின் வழிசென்றால்
வண்டியது முந்திவிடும் வருவேன்பின் உனைவணங்க
நானென்ன! மறந்தாரேல் யாரையும் நீ விட்டதில்லை
ஏனுன்றன் தம்பி ஈராறு கையனையும்

காதற் களத்தில் கவலையுறச் செய்தவன்நீ
மோதினால் யாரையுமே முழங்கா லிடச்செய்வாய்
வணங்காமல் சென்றதனால் வள்ளி கிடைக்கவில்லை
வணங்கினார் பின்னர் மடிவந்தாள் வள்ளியவள்

எளியேன் உடன்பிறப்பே! எனக்கென்ன கவலையினி?
 துளிசிறிதும் விலகாமல் தோன்றாத் துணையிருப்பாய்!
 பெரியஉன் வயிற்றுக்குப் பெறுகின்ற நிவேத்தியத்தில்
 சிறிய என் வயிற்றுக்கும் சிறிதளிக்க மாட்டாயா?

அந்தக் தைரியத்தில் அடியேன்யான் வாழ்கின்றேன்.
 தொந்திக் கணபதியுன் துணையிருந்தால் யார்க்குப் பயம்?
 தொந்தி இடித்தாலே தூரத்தில் போய்விழுவார்
 எழுந்து நடக்க ஏழெட்டு நாளாகும்.

என்கையா உன்கை? எவ்வளவு நீளக்கை!
 நின்று வளைத்தால் நெடுமரமும் சாய்ந்திடுமே!
 உன்பலமோ உடன்பிறப்பே! உரமிக்க தும்பிக்கை
 என்பலமோ இதயத்துள் இருக்கின்ற நம்பிக்கை

அண்ணா வருகவென அபயக்குரல் கொடுத்தால்
 உண்ணாமல் கூட ஓடி வருவாய்நீ
 சிவனடியா னுக்கருளச் சித்தி விநாயகனே!
 கவனமாய் இருப்பாய் நீ! கவலைமிகப் பட்டவன்யான்

சிறுவயதில் நீதந்த சிறுசுண்டலைக் கூடப்
 பெரிதாக மாத்தூரில் பிரியமாய்ப் பாடியவன்
 கருணைக் குடிவிட்டு கல்விகற்க வருங்காலை
 இரட்டைப் பிள்ளையார் என்னை வரவேற்றார்.

உன்னருகே வருமுன்னே ஒருசில ஆண்டுகள்யான்
 சின்னஅக் கோயில் சிறுகுறட்டின் அருகிருந்தேன்.
 வெள்ளைக் கலையுடுத்தி, வேதனையை உள்ளடக்கிப்
 பிள்ளையுடன் தாய்வந்து, பிள்ளையார் முன்னின்றாள்.

கோயிலையே வீடாய்க் கொடுத்ததனால் நீ எனக்குத்
 தேவையில்லை வீடென்று சிறியேனை விட்டுவிட்டாய்
 அங்கெனக்கு வீடளித்தால் அதுபோதும் உடன்பிறப்பே!
 இங்கெதற்கு வீடெனக்கு? இருப்பதெலாம் என்வீடே

ஆடும் அரசமரம்; அக்காற்றில் தூக்கம்வரும்
 கூடக் குறட்டைவரும், கூப்பிடவோ தாய்வருவார்
 பசியடக்கி வாழ்வில் பாலை வனங்கடக்க
 உசிதமுண் டென்றெனக்கு ரைத்தவரும் அவரேதாம்

பக்குவத்தைப் பெற்றுப் பசியை அடக்கியபின்
பக்கத்தில் நீயழைத்துப் பாரெங்கும் செல்லவைத்தாய்
எங்கெங்கு சென்றாலும் எழுந்தோடி நீவந்து
அங்கங்கும் நின்று அடினேன் வரவேற்றாய்.

நள்ளிரவு ரயிலில் நானிறங்கி விழுப்புரத்தில்
செல்லுகையில், செல்வ விநாயகனாய் வந்துநின்றாய்
“உடன்பிறப்பாய்த்” தோன்றி உள்ளதெலாம் எனக்களித்தாய்
கடனுக்கு நோட்டெழுதின் கையெழுத்து நீ இடுவாய்

கடன்பாக்கி உடன்தீரும் கவலையெலாம் மாறிவிடும்
“உடன்பிறப்பே” உன்னால்தான் உறுதியுடன் வாழ்கின்றேன்
நற்றாயைத் தந்தாய், நாளுமுனை நாடவைத்தாய்
பெற்றவளைக் காக்கப் பெரிய மனமளித்தாய்

கல்வியளித்தாய், கவிதை பிறக்க வைத்தாய்
“செல்வ மணி” யைத் திருமணமாய்ச் செய்து வைத்தாய்
மயங்குகிற நேரத்தில் மக்களையும் நீகொடுத்தாய்
தயங்குகிற நேரத்தில் தாங்கச் சான்றோர் தந்தாய்.

நாடுமுழுவதும் நல்ல பல நண்பர் களைத்
தேடி எனக்கீந்து தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்தாய்
கைலாச விநாயகனே! கடைசிவரை விடாதே!
கைவிட்டால் முன்வந்து காரணத்தை யான்கேட்பேன்.

எக்காரணங் கொண்டும் என்னை மறவாதே!
தக்கபடி உனக்குத் தருவேன் பலபாடல்.
பாடல்தான் தரமுடியும், பணத்தை எதிர்பாராதே!
தேடக் கிடைக்காத திரவியமே! உடன்பிறப்பே

உன்பெருமை கூற உவந்தழைத்த யாவர்க்கும்
என்நன்றி சொல்லி, இடஞ்செல்ல விடை கொண்டேன்.

பட்டினத்தார்

- சங்கீத பூஷணம் ராம. சோமசுந்தரம்

பூம்புகார் பட்டினத்தில் பிறந்தவராம் பட்டினத்தார்
பட்டினத்தார் நம் இனத்தில் பிறந்தவராம்

ஞானம் பல பெற்றவராம் பட்டினத்தாரைப்பற்றி
தெரியாத நகரத்தார் யாருமில்லை உலகத்தார் யாருமில்லை
தாய் தந்தையைப் போற்றியவராம்
தாய்க்கு வாழையால் சிதை மூட்டியவராம்

மகன் மருதவாணன் கொடுத்த பெட்டியைத் திறந்தாராம் அதில்
காதாற்ற ஊசியும் வாராது காண் கடைவழிக்கே

என்ற வாசகத்தைப் படித்தாராம்

காசு பணம் அத்தனையும் தூக்கிவீசி எறிந்தாராம்
துறவறமே பூண்டாராம் ஊர் ஊராய்த் திரிந்து
சிவத்தலங்கள் பல சென்று சிவ சிவா என்று சிவனையே
பாடி வழிபாடு செய்து வாழ்ந்து வந்தாராம்

நிறைவாகத் திருவெற்றியூர் வந்தாராம் நுனிக்கரும்பு இனித்ததாம்
திருவெற்றியூர்க் கடலோரம் குழந்தைகளுடன்
இரண்டு முறை விளையாடி மகிழ்ந்தாராம்
மூன்றாம் முறை தன் மேனியைச் சிவமாக்கி

திருவெற்றியூரைக் காக்கும் தெய்வமாக மாறி
மோட்சம் பெற்றாராம்
பட்டினத்தார்புகழ் பாடுவோம்
நன்றாக நாமும் வாழுவோம்.

கைலாச விநாயகர் துதி

- செல்வன் வி.பழனியப்பன்

நம்பிக்கையான தும்பிக்கை ஒன்றும்;
கருணை புரியும் கண் இரண்டும்;
திருஷ்டி கழிக்கும் மூன்றாம் விழியும்;
ஞானமளிக்கும் சதுர்வேத முகமும்;
வாழ்வளிக்கும் கரங்கள் ஐந்தும்
கொண்டு புதுவயல் நகர் வாழும்
கைலாச விநாயகர் என்றுமே துணை.

Pillaiyar Suzhi is Nagarathar's Sign

- Rm.Shanmugam Chettiar, Aravayal

Ganesha is the lord of beginning.
And the remover of all obstacles.
He is invoked before an event starts.
And worshipped for the success of events.,

Nagarathars are Shiva worshipers.
The nine temples to which they all belong
Are with Shiva as the preciding deity
Pillayars therein are given first place.

Pillayar is a part of all ritual acts
Of Nagarathar, who brought with them then
Maragatha(emrald) Vinayagar devoutly
In their exodus from poombuhar city.

Pillayar is invoked and written by sign
Before they start writing any letter
Vinayaka Sadurti is universal,
And Pillayar Nonbu, Nagarathars' unique

Pillayar Kovils are everywhere
They rule in Thailand, Burma, Indonesia
Singapore, Malysia and Srilanka,
Most of which are built by Nagarathars.

புதுவயல் போற்றுதும்

பொன்விளையும் நகரம் புதுவயல்

- முனைவர் மு.பழனியப்பன்

ஊருக்கு நடுவே ஊருணி, ஊருணிக் கரையில் கைலாசநாத விநாயகர் கோவில். கைலாச விநாயகர் கோவிலைச் சுற்றாமல் யாரும் ஊருக்குள் வரவும் முடியாது. ஊரை விட்டு வெளியில் செல்லவும் முடியாது. முழு முதற்கடவுளான கைலாச விநாயகரை முதலாக வைத்து வழிபடும் ஊராகப் புதுவயல் விளங்குகின்றது. இந்த ஊர் பதினாறு வட்டகையைச் சார்ந்த ஊராகும்.

புதுவயல் பல ஊர்களின் தொகுப்பாக விளங்கிவருகிறது. பழையூர் புதுவயல், நடராசபுரம் போன்ற பல ஊர்களின் தொகுப்பு நகரமாகப் புதுவயல் திகழ்கின்றது. தற்போது இதனுடன் சாக்கோட்டையும் இணைவு பெற்றுவிட்டது. புதுவயல் பேரூராட்சியின் பகுதிகளாக இவை தற்போது திகழ்கின்றன.

இவ்வூரின் நடுவில் செல்லும் சாலை நடுவீதி என்றும் அதன் இருமருங்கும் செல்லும் வீதிகள் யெ.மு. வீதி என்றும் பங்களா ஊரணிச் சாலை என்றும் அழைக்கப்பெறுகின்றன. தற்பொழுது ஊர் பெருகி, பற்பல தெருக்கள் உருவாகிவிட்டன.

இவ்வூரில் இளையாற்றங்குடி பட்டணசாமியார், இளையாற்றங்குடி பெருமருதாருடையார், இளையாற்றங்குடி கண்கிணிக்கருடையார். வயிரவன் கோவில் தெய்வனார் வகுப்பினர், வயிரவன் கோயில் பெரிய வகுப்பினர், சூரக்குடி கோவில் பிரிவினர், இரணிக்கோவில் பிரிவினர், மாத்தூர்கோவில் மணலூர்ப் பிரிவு, இலுப்பக்குடிக் கோவில் பிரிவினர் என்று பல்வகைப் பிரிவு சார்ந்த நகரத்தார் பெருமக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களுடன் வீரசேகரபுரம் நகரத்தார், நாட்டார், இசுலாமியர் ஆகியோரும் இணைந்து வாழும் ஒற்றுமை நகரமாக, புதுவயல் நகரம் விளங்கி வருகின்றது.

தெய்வச்சிறப்பு :

இவ்வூரில் உள்ள கோயில்கள் பலவாகும். இருப்பினும் அருகில் உள்ள சாக்கோட்டை அருள்மிகு உமையாம்பிகை உடனாய வீரசேகர, உய்யவந்தாளை முன்வைத்தே அனைத்துச் செயல்களையும் இவ்வூர் மக்கள் நடத்திக்கொள்கின்றனர். முழுமுதல் கடவுளான கைலாச விநாயகருக்கு, சொர்ண அங்கி, வெள்ளி அங்கி, தேர், ஆகியன

சிறப்புச் சேர்க்கின்றன. இவரின் ஆலயத்தில் நவக்கிரகங்கள், சிவன் பார்வதி சன்னதி ஆகியனவும் உள்ளன. நகரக் கூட்டம், நகரப் பொதுமுடிவுகள் அனைத்தும் இக்கோயிலை முன்வைத்துச் எடுக்கப்பெறுகின்றன. எங்கும் இல்லாத புதுமையாக இவ்வூரின் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் இரு பெருமாள் கோவில்கள் அமைந்துள்ளன. கிழக்கில் அமைந்துள்ள கீழ்ப்பெருமாள் கோவில், நவீனக் கட்டக் கலையம்சத்துடன் தற்போது கட்டப்பெற்றுள்ளது. இங்கு சக்கரத்தாழ்வார். இராமர், ஆண்டாள், தாயார், அனுமன் போன்றோர் சன்னதிகளும் உள்ளன. மேலப்பெருமாள் கோவிலில் உள்ள பெருமாளுக்குச் சுந்தரராசப் பெருமாள் என்று பெயர். இங்கு ஆண்டாள், கருடன், தாயார், அனுமன், சரஸ்வதி சன்னதிகள் உண்டு. இங்கு நடைபெறும் கிருஷ்ண ஜெயந்தி விழா சிறப்பானது. சந்தான கிருஷ்ணருக்கும் புதுவயலில் ஆலயம் உண்டு.

கிழக்கிலும் மேற்கிலும் பெருமாள்கள் இருக்கப் பச்சைப் பச்சேலென்ற காட்டில் காட்டுச் சிவன் இருக்கிறார். இவ்வூரின் எல்லையில் அருள்மிகு கைலாச நாதர் நித்யகல்யாணி கோவில் உள்ளது. இதனைக் காட்டுச் சிவன் கோயில் என்று மக்கள் அழைக்கின்றனர். அடர்ந்த வனத்தில் பூத்த புதுமலராகச் சிவபிரான் இங்குக் காட்சி தருகிறார். இக்கோயிலின் அருகில் உள்ள வனமும் குளமும் சிவ வளமையைக் காட்டுவன.

இக்கோயில்கள் தவிர, இரட்டைப் பிள்ளையார் கோயில், ஐயப்பன் கோவில், நடராசபுரம் ஊருணிப் பிள்ளையார் கோயில் போன்றனவும் பெயர் சொல்லும் அளவில் விளங்குகின்றன. நடராசபுரத்தில் உள்ள ஊருணி குடிநீர் ஊருணியாக இன்னமும் பாதுகாக்கப்பெற்று வருகிறது.

புதுவயல் சார்ந்த வீரப்ப சுவாமிகள், கோவிலூர் வேதாந்த மடத்தில் பயின்று அங்கேயே துறவு புண்டு கோவிலூர் ஆதின மடாதிபதியாகவும் விளங்கினார். இவர் 1848 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். 1883 ஆம் ஆண்டில் மடாதிபதியாகி 28 ஆண்டுகள் அருளாட்சி நடத்தினார். இவரின் அருளாட்சிக் காலத்தில் பல்வேறு நலப்பணிகள் நடைபெற்றன. இவர் உடனே கோபப்படும் தன்மை வாய்ந்தவர். இவரின் கோபத்தன்மை மாறத் திருக்களர் என்ற ஆலயத்திற்குச் செல்ல வழிகாட்டப்பெற்றது. இவரும் அக்கோயிலுக்குச் சென்றார். இவரின் கோபம் தீர்ந்தது. திருக்களரில் துர்வாச முனிவருக்குக் கோபம் வராமல் சிவபெருமான் கருணைபுரிந்தான் என்பதால் இவருக்கும் அந்நிலை கிடைத்தது. இவர் திருக்களரில் ஓடாமல் நின்றிருந்த தேரைத் தன் உயிர் தந்து ஓடவைத்தார். புதிதாகச் செய்யபெற்ற தேர் முதன் முதலாக நகர்த்தப்படும்போது, உயிர்ப்பலி தரவேண்டும் என்று தேர் செய்பவர்கள் சொல்ல, வீரப்ப சுவாமிகள் உயிர்ப்பலி கூடாது என்று அதனைத் தவிர்த்தார். உயிர்ப்பலி தராமல் ஓடிய தேர் ஓரிடத்தில் நின்றுவிட்டது. இதனை அறிந்த

வீரப்ப சுவாமிகள் தன் உயிரை எடுத்துக்கொண்டுத் தேரை நகர்த்த இறைவனை இறைஞ்சினார். தேர் நகர்ந்தது. வீரப்ப சுவாமிகளின் உயிர் பிரிந்தது. அவர் புகழ் பாடிக்கொண்டிருக்கிறது. திருக்களரில் அவரின் அருட்சமாதி இன்னமும் அன்பர்களுக்கு வழி காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. அவர் அரும்பாடுபட்டுச் செப்பனிட்ட கோவிலுர் திருநெல்லை அம்மன் கலைக்கோயில் இன்னமும் கலைவண்ணம் மாறாமல் அவரின் புகழ் பாடுகிறது. புதுவயலில் பிறந்த வீரப்ப சுவாமிகளால் கோவிலுர் ஆதீனம் பெருமை பெற்றது. இன்னமும் அதன் வழி நடக்கிறது.

தெய்வப் பாமாலைகள் பாடிப் பணிந்தேத்தும் பணியிலும் புதுவயல் நகரத்தார்கள் புகழ் பெற்று விளங்கினர். சண்முகச் செட்டியார் என்பவர் அளகை எனப்படும் சாக்கோட்டையை முன்வைத்து எட்டுப் பிரபந்தங்களைப் பாடியுள்ளார். அளகைப்பதி வெண்பா, அளகை வெண்பாமலை, அளகைச் சிலேடை வெண்பா அந்தாதி, அளகைப் பதிற்றுப் பத்துப் பதிகம், அளகை அலங்காரம், அளகை உமை அந்தாதி, அளகை உமையம்மை பிள்ளைத் தமிழ் ஆகியன எட்டு நூல்கள் ஆகும். இவை தவிர, சித்தி விநாயகர் மாலை, கைலாச விநாயகர் அந்தாதி, பழனியாண்டவர் மாலை, கம்பை நான்மணி மாலை, கம்பை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் ஆகிய செய்யுள்களையும் இவர் இயற்றிள்ளார்.

ஆண்டுதோறும் இராமயணம் படித்தல், கந்தர் சஷ்டி விழா, ஐயப்பன் கோவில் இருமுடிகட்டுதல் நிகழ்ச்சி ஆகியவற்றில் பக்தி இலக்கிய நிகழ்வுகள் நடைபெற்றுவருகின்றன. நவராத்திரி சமயத்தில் நடைபெறும் அம்பு போடும் நிகழ்ச்சி நடராச ஊருணிக்கரையில் மிகச் சிறப்புடன் நடந்து வருகின்றது. பேட்டையார் மண்டகப்படியின்போதும் இலக்கிய நாடக நிகழ்ச்சிகள் வைக்கப்பெறுகின்றன.

இவைதவிர படைப்பு வீடுகள் பலவும் இவ்வூரில் உள்ளன. இளையாற்றங்குடி பெருமருதுடையார், வயிரவன் கோயில் தெய்வனார் வகுப்பு, சூரக்குடி பங்காளிகள் ஆகியோர் படைப்புகள் படைத்துவருகின்றனர். நல்லிப் பாட்டி, கருப்பையா படைப்பு வீடு ஒன்றும் உள்ளது.

கல்விச் சிறப்பு :

இவ்வூரில் சரசுவதி சங்கம் என்ற பெயரில் ஒரு சங்கம் நிறுவப்பெற்றுள்ளது. 1922 ஆம் ஆண்டு துவங்கப்பெற்ற இச்சங்கம் முதல் இன்றுவரை தமிழறிஞர்கள் பலரை அழைத்துத் தமிழ்மணம் பரப்பி வருகிறது. இதன் துணை அமைப்பாக ஸ்ரீ சரசுவதி வித்யாசாலை என்ற கல்வி நிறுவனம் தொடங்கப்பெற்றது. இக்கல்வி நிறுவனத்தின்

வாயிலாக துவக்கப்பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி, மேல்நிலைப் பள்ளி ஆகியன செயல்பட்டு வருகின்றன. துவக்கப்பள்ளியில் இருபாலரும் உயர், மேல்நிலைப்பள்ளிகளில் பெண்களும் பயின்று வருகின்றனர். ஆண்கள் படிக்கும் பள்ளியாக இராமநாதன் செட்டியார் மேல்நிலைப்பள்ளி விளங்கிவருகின்றது. இக்கல்வி நிறுவனத்தின் சார்பில் துவக்கப்பள்ளியும் நடைபெற்றுவருகிறது. இப்பள்ளி தவிர, ஜி.நாயுடு பெயரில் ஒரு துவக்கப்பள்ளியும் தொழிற்பயிற்சிப் பள்ளியும் சாக்கோட்டையில் நடைபெற்றுவருகின்றன. இலவசமாகத் தையல் பயிற்சி, ஆங்கிலப் பேச்சுப் பயிற்சி முதலியனவற்றை இங்குக் கற்கலாம். வள்ளியம்மை ஆச்சி மாண்டிச்சேரிப் பள்ளியும் நடைபெற்று வருகிறது.

வணிகச் சிறப்பு :

இவ்வூரில் புதன்கிழமை நடைபெறும் சந்தை குறிப்பிடத் தகுந்தது. மேலும் தற்போது அரிசி உருவாக்கும் தொழிற்சாலைகளால் இவ்வூர் வணிகச் சிறப்பினை அதிகம் பெற்றுள்ளது. பாங்க் ஆப் பரோடா, ஸ்டேட் பாங்க், இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கி, கரூர் வைசியா பாங்க், சிண்டிகேட் வங்கி போன்ற வங்கிகள் தானியங்கிப் பணச் சேவை மையத்துடன் இயங்கி வருகின்றன. சிவகங்கை மாவட்டக் கூட்டுறவு வங்கியும் உள்ளது. இங்கு வணிகத்திற்கு வரும் பெரியகோட்டை மல்லி சிறப்புடையது.

இலக்கியவாதிகள் :

இவ்வூர் இலக்கியவாதிகள் பலரின் உறைவிடமாக விளங்கி வருகிறது. இவ்வூர் சார்ந்த இலக்கியவாதிகளாக நடராஜபுரம் சோமசுந்தரம் செட்டியார் - சங்கீதம் எஸ்.பி. வீரப்பா, முனைவர் பழ. முத்தப்பன், கவிஞர் செல்லப்பன், கவிஞர் பெரி. சிவனடியான், யோகா ஆசிரியர் வீரப்பன் ஆகியோர் விளங்குகின்றனர். பதிப்புத்துரையில் முன்னோடியாக விளங்கிய இலக்கியப் பதிப்பகம் சோமையா அவர்களும் இவ்வூரின் ஆவார். இவ்வாறு புதுவயல் நகரம் சிறப்புடன் திகழ்ந்து வருகிறது.

புதுவயல் நகர ஸ்ரீ கைலாச விநாயகர் திருக்காயில்

தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

புதுவயல் நகர ஸ்ரீ கைலாச விநாயகர் திருக்கோயில் தோன்றி ஏறக்குறைய நூற்று அறுபது ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஸ்ரீ கைலாச விநாயகர் புதுவயலுக்கு இளையாற்றங்குடியில் இருந்து வந்துத் தங்கியவர் ஆவார்.

புதுவயல் பழையூர், புது ஊர் என்ற இருபிரிவுகளை உடையது ஆகும். பழையூர் தோன்றி இருநூறு ஆண்டுகள் ஆகலாம். புது ஊருக்கு மீனிகானேந்தல், முள்ளங்காடு, சித்தாட்டிவயல், வேங்காவயல் போன்ற ஊர்களில் இருந்து மக்கள் வந்து குடியமர்ந்தனர்.

இளையாற்றங்குடி பட்டினசாமிப் பிரிவைச் சார்ந்த கரு. வடு. குடும்பத்தார் வழியாக இக்கைலாச விநாயகர் புதுவயலுக்கு வந்து சேர்ந்தார். இக்குடும்பத்தார் தாங்கள் வணங்குவதற்காக இரு விநாயகர் சிலைகளை இளையாற்றங்குடியில் இருந்து வண்டியில் ஏற்றிக் கொண்டுவந்துள்ளனர். இளையாற்றங்குடி கோயிலின் இறைவனுக்கு, கைலாச நாதர் என்று பெயர். இக்கோயில் சார்ந்த நகரத்தார்கள் விநாயகர் கோயில் கட்டினால் கைலாச விநாயகர் என்று பெயர் வைப்பது வழக்கம். அவ்வகையில் இளையாற்றங்குடியின் சார்பு இந்தப் பிள்ளையாருக்கு ஏற்பட்டுள்ளது.

விநாயகர் சிலை ஏற்றிய வண்டிகள் மீனிகோனேந்தலுக்குச் சென்று சேரவேண்டும் என்பது எண்ணம். இளையாற்றங்குடியில் கிளம்பிய இந்த விநாயகர்களின் பயணம் இரவென்பதால் புதுவயலில் தங்க நேர்கிறது. விநாயகர்கள் வண்டியோடு தங்கிய இடம் பழையூருக்கும் புது ஊருக்கும் மையமான இடமாகும். அதாவது தற்போது உள்ள அஞ்சல் நிலையக் கட்டிடத்திற்கும், பழைய அஞ்சல் நிலையக் கட்டிடத்திற்கும் இடையில் உள்ள பகுதியில் இந்த இளையாற்றங்குடி விநாயகர்கள் வண்டியிலேயே இளைப்பாறிக் கொண்டிருந்தனர்.

மீனிகானேந்தல்
சிதம்பர விநாயகர்

புதுவயல்
நகரக் கைலாச விநாயகர்

இரவு விடிந்தது. மீண்டும் பயணம் தொடர வேண்டி வண்டி மாடுகள் தயார் செய்யப்பட்டன. ஒரு விநாயகர் வைத்திருந்த வண்டி பயணத்திற்குத் தயாராகி விட்டது. ஆனால் இன்னொரு விநாயகர் இருந்த வண்டி தயாராகவில்லை. மாறாக அச்ச முறிந்து அசையாமல் நின்றது. (புதுவயல் அருள்மிகு நகரக் கைலாச விநாயகர் திருக்குட நன்னீராட்டு விழா மலர் 2007)

அசையாமல் நின்ற விநாயகருக்குப் புதுவயலே இருப்பிடம் எனக் கொண்டு இந்த விநாயகரை அங்கேயே விட்டு விட்டு மற்றொரு விநாயகர் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார். அச்ச அசப்பில் இரு விநாயகர்களும் ஒன்றே போல் கல்லில் வடிக்கப்பெற்றுள்ளனர்.

புதுவயலில் தங்கிய விநாயகர் கைலாச விநாயகராக அங்கேயே கோயில் கொண்டார். தற்காலிகக் கோயில் உருவானது. இக்கோயிலை கரு.வடு குடும்பத்தார் வணங்கி வர, நகரத்தார்கள் புதுவயலுக்கு நகரக் கோயில் வேண்டும் என்று எண்ணம் கொண்டனர்.

இதன் காரணமாக நகரத்தார்க்கு நகரக்கோயில் தேவைப்பட்ட நிலையில் கரு.வடு. குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஏகப்பச் செட்டியார் மகன் இராமசாமி செட்டியார் தம் குடும்பத்தார் பொறுப்பில் இருந்துவந்த அருள்மிகு கைலாச விநாயகர் கோயிலை நகரத்தார் பொதுவிற்கு ஒப்புவித்தார்கள். அதுமுதல் நகர கைலாச விநாயகர் கோயில் நகரத்தார்தம் பொது நடைமுறைக்கு வந்தது. (புதுவயல் அருள்மிகு நகரக் கைலாச விநாயகர் திருக்குட நன்னீராட்டு விழா மலர் 1996)

நகரத்தார்களின் மரபு என்பது முதலில் பிள்ளையார் கோயில் கட்டுவது. பின்பு நகரச் சிவன் கோயில் கட்டுவது என்பது நியதியாகும். இவ்வகையில் புதுவயல் ஸ்ரீ கைலாச விநாயகர் கோயில் கொண்டுவிட்டார். இதற்கு அடுத்து நகரச் சிவன் கோயில் கட்டுவதைவிட அருகில் இருக்கம் சாக்கோட்டை அருள்தரு வீரசேகர உமையாம்பிகை கோயிலை வணங்குவது சாலச் சிறப்பு என்று நகரத்தார்கள் எண்ணம் கொண்டனர்.

1928 ஆம் ஆண்டு புதுவயல் பஞ்சாயத்து உருவாக்கப்பெற்றது. இதனடிப்படையிலும், புதுவயல் கட்டப்பெற்றுள்ள வீடுகள் கட்டப்பட்ட கால அளவினை ஒட்டியும் புதுவயல் கைலாச விநாயகர் கோயிலுக்கு நூற்று அறுபது ஆண்டுகள் ஆகலாம் என்பது உறுதியாகின்றது.

1935 ஆம் ஆண்டு புதுவயல் நா.அ. அண்ணாமலைச் செட்டியாரின் மகன் சண்முகச் செட்டியார் என்பவர் புதுவயல் கைலாச விநாயகர் அந்தாதி என்ற நூறுபாடல்கள் கொண்ட அந்தாதியைப் பாடியுள்ளார். இதன் காரணமாக 1935 ஆம்

ஆண்டில் கைலாச விநாயகர் கோயில் சிறப்புடன் இருந்தமை தெரியவருகிறது. இப்பாடல்கள் தவிர கவியரசு கண்ணதாசன் அவர்கள் அவர்கள் புதுவயல் கைலாச விநாயகரைப் போற்றிப் பரவியுள்ளார். வைத்தியநாத சர்மா என்பரும் கைலாசவிநாயர் மீது பத்துப்பாடல்களைப் பதிகமாகப் பாடியுள்ளார். கவிஞர் பெரி. சிவனடியான். காசிஸ்ரீ அரு, சோமசுந்தரம், புதுவயல் செல்லப்பன், மீனவன், தெ. முருகசாமி போன்றோரும் கைலாசவிநாயகர் மீது பாடல்கள் பாடியுள்ளனர். இவ்வாறு இலக்கியங்கள் போற்றும் இனிய நாயகராக கைலாச விநாயகர் விளங்குகின்றார்.

நகர கைலாச விநாயகர் கோயிலுக்கு 29.4.1982 ஆம் நாள் ஒரு குடமுழுக்கும் 31.8.1995 அன்று ஒரு குடமுழுக்கும், 27.8.2007 ஆம் நாள் குடமுழுக்கும் நடைபெற்றுள்ளன. தற்போது 10.11.2019 அன்று குடமுழுக்கு விழா நடைபெற்றது.

இக்குடமுழுக்கு விழாவை, கும்பாபிடேக விழாக்குழுவினர், காரியக்காரர்கள், மலர்க்குழுவினர், உபயதாரர்கள், நகரத்தார்கள் இணைந்து மிகச் சிறப்புடன் நடத்தினர்.

இக்குடமுழுக்கு ஏறக்குறைய குறுகிய காலத்தில் நிறைய முயற்சியுடன் செய்யப்பெற்றள்ளது. இதற்கு உபயதாரர்களின் கொடைத்தன்மையே பெரிதும் காரணம் ஆகும். நகரக் கூட்டத்தில் திருப்பணிகள் இன்னார் இன்னார் செய்வதென தீர்மானிக்கப்பெற்றது. அதன் விபரம் பின்வருமாறு.

ஸ்ரீ கைலாச விநாயகர் திருக்கோயில் திருப்பணி	நன்கொடையாளர்கள்
கடஸ்தாபனம் முதல் கும்பாபிடேகம் வரை	இளையாத்தங்குடி பட்டணசாமி நகரத்தார்கள்
மகாபிடேகம்	இளையாத்தங்குடி கிண்கிணிக் கூருடையார் நகரத்தார்கள்
கும்பாபிடேகத்தன்று சுவாமி புறப்பாடு	இரணிக்கோயில் நகரத்தார்கள்
மேல் கோபுரம் இரண்டு, மதில் சுவர்கள், வண்ணம் வைத்தல்	வயிரவன் கோயில் நகரத்தார்கள்
சர்வாபரணம் நகை, வெள்ளிச் சாமான்கள், வாகனம் மெருகு போடுதல்	கரு. வடு. டிரஸ்ட்

கோவில் கீழ்ப்பகுதி மராமத்து மற்றும் வண்ணம் வைத்தல்	ப.பெ. அரு. ராம. பழ. ராம. குடும்பத்தார்கள்
சுவாமி சிலைகளுக்கு மருந்து சாத்துதல் திருப்பணி	ஆண்டான் செட்டியார் குடும்பத்தார்கள்
சொற்பொழிவு, கலை நிகழ்ச்சிகள், பட்டிமண்டபம், ஏற்பாடு	இளையாற்றங்குடி பெருமருதுடையார் நகரத்தார்கள்
குடை, ஆலவட்டம் மராமத்துத் திருப்பணி செய்வது	வடு.மு.ராம.மு. குடும்பத்தார்கள்
மூலவர் கோபுரக் கலசத்திற்குத் தங்க முலாம் பூசியது	வெ.கரு.வெ.வீர.சோம. குடும்பத்தார்கள்
வில்வப் பிள்ளையார் கோயில் மேல்தளம் அமைத்தத் திருப்பணி	சி.பழ.சித.அரு.வீர.அரு. குடும்பத்தினர்
வில்வப் பிள்ளையார் கருவறை கலசத்திற்கு தங்க முலாம் பூசியத் திருப்பணி	சொ.நா.சோலையப்பன்

இத்திருப்பணிகள் தவிர இன்னும் பல திருப்பணிகள் பல நன்கொடையாளர்கள் செய்யப்பெற்றுள்ளன. நன்கொடையாளர்களுக்கு அருள்மிகு நகர கைலாச விநாயகர் நல்ல செல்வத்தையும், உடல் நலத்தையும், மகிழ்ச்சியையும், உயர்வுகளையும் அள்ளித் தந்தீடுவார்.

கும்பாபிஷேகம்

புதுவயல் நகர ஸ்ரீ கைலாச விநாயகர் குடமுழுக்கு விழாவிற்கான யாகசாலை கோயிலின் அருகில் உள்ள திடலில் அமைக்கப்பெற்றிருந்தது. கைலாச விநாயகர் கோயில் மின்னலங்காரத்தில் ஜொலித்தது. அருகில் உள்ள திருக்குளமும் நீர் வெள்ளத்துடன், ஒளி வெள்ளம் சேருமாறு மின் அலங்காரம் செய்யப்பெற்றிருந்தது.

8.11.2019 அன்று காலை எட்டு மணிக்கு அனுக்கொ, விக்னேஸ்வர் பூஜை, கணபதி ஹோமம், நவகிரக ஹோமம், கோ பூஜை, தன பூஜை ஆகியன நடைபெற்று பூர்ணாகுதி நடைபெற்றது. யாகாசாலை வேள்விகளை வேத சிவாகம சிரோமணி நத்தக்குழி பால.

சந்திரசேகர சிவாச்சாரியார் தலைமையில் சிவாச்சாரிய பெருமக்கள் செய்தனர். நகர கைலாச விநாயகர் ஆலய சிவாச்சாரியார் சிவஸ்ரீ சி. நாகராஜ சிவாச்சாரியாரும் உடனிருந்து வேள்விப் பணிகளைச் செய்தார்.

மாலை ஐந்துமணிக்கு வாஸ்து சாந்தி, ரக்ஷோக்ன ஹோமம், ப்ரவேச பவி, மிருத்சங்க்ரஹனம், அங்குரார்ப்பணம், ரக்ஷாபந்தனம், கலாகர்ஷணம், யாத்ர தானம், கடம் யாகசாலை புறப்பாடு, கலச ஸ்தாபனம் ஆகியன நடைபெற்றன. இதன்பின் முதற்கால யாக பூஜை நடைபெற்றது. இதனைத் தொடர்ந்து இரவு ஒன்பது மணியளவில் பூர்ணாகுதி, தீபாரதனை நடைபெற்றது. அன்று மாலை ஐந்து மணியளவில் சாக்கோட்டை கே.ஜி.பெருமாள் குழுவினரின் மங்கள இசை நடைபெற்றது. இதனை, தொடர்ந்து கோட்டையூர் சிதம்பரம் செட்டியார் பெண்கள் மேல்நிலைப்பள்ளியின் மாணவியர் வழங்கிய பரதநாட்டியம் சிறப்புடன் நடபெற்றது. இதனைத் தொடர்ந்து திரு. மேலை. பழனியப்பன் அவர்களின் இறைவழிபாடே இன்ப வாழ்வு தரும் என்ற தலைப்பிலான சொற்பொழிவு நடைபெற்றது.

யாகசாலையில் மூன்று முக்கியப் பீடங்கள் அமைக்கப்பெற்றிருந்தன. தாமரை மலர்ப் பீடத்தில் கருவறைக்கான திருக்குடம் அலங்கரிக்கப் பெற்றிருக்கிறது. அடுத்தடுத்த பீடங்களில் இராஜகோபுரத்திற்கான கலசங்களும், கருவறை விநாயகர் சிலைக்கான மகா அபிஷேக கலசங்களும் அலங்காரம் செய்யப்பெற்றிருந்தன.

9.11.2019 அன்று காலை ஏழு மணிக்கு விசேஷ சாந்தி, தர்வயாகுதி, மகா பூர்ணாகுதி ஆகிய நடைபெற்று இரண்டாம் கால யாக பூஜை சிறப்புடன் நடந்தது. அன்று மாலை ஐந்து மணிக்கு மூன்றாம் கால யாக பூஜை தொடங்கி, மகா பூர்ணாகுதி, தீபாராதனை ஆகியன சுமார் எட்டரை மணியளவில் நடந்தன. அன்று மாலையும் மங்கள இசையுடன் இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள் தொடங்கின. ஐந்தரை மணியளவில் திரு.எஸ்.வீரப்பன் அவர்களின் கோவிலின் பெருமையும், கும்பாபிஷேகத்தின் மகிமையும் என்ற தலைப்பிலான சொற்பொழிவு நடைபெற்றது. இதனைத் தொடர்ந்து மகிழ்வான வாழ்க்கைக்குப் பெரிதும் தேவை சொத்து சுகமே! சொந்த பந்தமே என்ற தலைப்பில் திரு இளசை சுந்தரம் அவர்களின் தலைமையில் பட்டிமண்டபம் நடைபெற்றது.

10.11.2019 ஞாயிற்றுக்கிழமை அதாவது ஸ்ரீ விகாரி ஆண்டு ஜப்பசி திங்கள் இருபத்துநான்காம் நாள் அன்று காலை ஆறுமணியளவில் பிம்பசுத்தி, ரக்ஷாபந்தனம்,

ஸ்பரிசாகுதி, த்தவார்ச்சனை, த்ரவ்யாகுதி, போன்றன நடைபெற்றன. மேலும் கோ பூஜை, கஜ பூசை போன்றனவும் நடைபெற்றன. இவ்வகையில் நான்காம் கால யாக பூசை நடைபெற்றது. சரியாகக் காலை ஒன்பது மணியளவில் குடங்கள் புறப்பட்டன.

யானை, மங்கல வாத்தியம், தேவார இசை, வேதபாராயணம் முழங்க, குடை, ஆலவட்டம், தீவட்டி பிடித்துவர மலர் மழை பொழிய மக்கள் வெள்ளம் கையெடுத்துக் கும்பிடத் திருக்குடங்கள் அனைத்தும் யாகசாலையில் இருந்து கிளம்பி, திருக்குளத்தைச் சுற்றியுள்ள கடைவீதியைச் சுற்றி வந்து திருக்கோயிலுக்கு வருகை தந்தன. சரியாக காலை ஒன்பதே முக்கால் மணிக்கு நகர ஸ்ரீ கைலாச விநாயகர் திருக்கோயில் கருவறை விமானம், இராசகோபுரம் ஆகியவற்றுக்குத் திருக்குடமுழுக்கு செய்யப்பெற்றது. தீபாராதனை காட்டப்பெற்று மக்கள் புண்ணிய தீர்த்தம் பெற்றனர். பக்திப் பெருக்குடன் மிகச் சிறப்பாகக் குடமுழுக்குவிழா நடைபெற்றது. திருக்குடமுழுக்கு விழா வருணணையைத் திருவாளர்கள் முனைவர் பழ. முத்தப்பன், முனைவர் மு. பழனியப்பன், லெ. சரவணன் ஆகியோர் செய்தனர்.

கோவிலூர் ஆதீனகர்த்தர் சீர்வளர் சீர் மெய்யப்ப ஞானதேசிக சுவாமிகள், துழாவூர் மடாதிபதி ஸ்ரீலக்ஷ்மி நிரம்ப அழகிய தேசிகராகிய ஞானப் பிரசாச தேசிக பராமாச்சரிய சுவாமிகள், கலாமடம் ஆதீனகர்த்தர் தவத்திரு ரவீந்திர சுவாமிகள், அரண்மனைப் பொங்கல் முருகனடியார், நீதிபதி சொக்கலிங்கம் போன்றோர் வருகை தந்து யாகசாலை பூசைகளில் கலந்து கொண்டனர்.

இதனைத் தொடர்ந்து முற்பகல் பதினோரு மணியளவில் நகர ஸ்ரீ கைலாச விநாயகருக்கு மகா அபிஷேகம் நடைபெற்றது. மாலை ஆறு மணிக்கு அருள்தரு கைலாச விநாயகர் திருவீதி உலாவும் நடைபெற்றது. அன்றும் மங்கள இசையுடன் கலை நிகழ்ச்சிகள் தொடங்கின. திரு.பா. சிதம்பரம் அவர்களால் திருவாசக இசை இசைக்கப்பட்டது. மேலும் திருச்சி ஸ்வரலயம் திரு. பத்மநாபன் அவர்களின் இசை நிகழ்ச்சியும் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

இதனைத் தொடர்ந்து மண்டலாபிஷேகம் சிறப்புடன் நடைபெற்றுவந்தது மண்டலாபிஷேக நிறைவு விழா சிறப்பாக நடைபெற்றது.

தலைமுறை தலைமுறையாக புதுவயல் நகரத்தார்கள் பக்தியையும், தமிழையும், தொண்டையும் செய்து வருபவர்கள் என்பதற்கு அடையாளமாக இத்திருக்கோயில் திருப்பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன.

திருக்கோயில் சார்ந்து புரட்டாசி மாத்தில் இராமாயணம் படித்தல், ஐப்பசி மாதத்தில் கந்தபுராண சொற்பொழிவு நிகழ்ச்சி, தை மாதத்தை ஒட்டி பழனி பாதயாத்திரைக் குழு சார்பில் முருகன் வெள்ளி ஊஞ்சல் உற்சவம் ஆகியன சிறப்புடன் நடைபெற்றுவருகின்றன.

இத்திருக்கோயிலில் கோயிலில் சங்கடகர சதுர்த்தி, விநாயகர் சதுர்த்தி போன்றன சிறப்புடன் கொண்டாடப் பெறுகின்றன. மேலும் சோமவாரம், பிள்ளையார் நோன்பு, மார்காழி மாத திருப்பள்ளி எழுச்சி ஆகியனவும் சிறப்புடன் கொண்டாடப் படுகின்றன. வேண்டுமோர் வேண்டுதல்களுக்கு ஏற்ப சுவாமி, புறப்பாடு, தங்கக் கவசம், வெள்ளிக் கவசம் சாத்துதல், அபிஷேகம் போன்றனவும் நடைபெற்றுவருகின்றன.

இவ்வகையில் புதுவயலின் அடையாளமாக, நகர ஸ்ரீ கைலாச விநாயகர் ஆலயம் சிறப்புடன் பக்தியை வளர்த்துவருகிறது.

காரியம் யாவினும் கைகொடுத்து...

நடப்புக் காரியக்காரர்கள்
பெரி.வீர.ராம.பெரி. நாராயணன்,
லெ.ராம.லெ. கண்ணன்.

பிள்ளையார் சுழி போட்டுச் செயலதைத் தொடங்கவேண்டும் என்பது வழக்கம். நகரத்தார்கள் எதனைத் தொடங்கினாலும் பிள்ளையார் சுழி போட்டே தொடங்குவார்கள். அவ்வாறு தொடங்கிய நிகழ்ச்சிகள் தங்கு தடையின்றி சிறப்புடன் சீராக நடைபெறும்.

இவ்வழக்கத்தின்படியே புதுவயல் நகர கைலாச விநாயகரின் திருக்குடமுழுக்கும் அவர் அருளாலே அவர் தாள் வணங்கி பிள்ளையார் செயலுக்கம் பிள்ளையார் சுழி போட்டுத் தொடங்கப்பெற்றது. இதற்காக தனித்த நகரக் கூட்டம் கூட்டப்பெற்ற அதில் முக்கிய முடிவுகள் எடுக்கப்பெற்று, கும்பாபிஷேகப் பங்களிப்பின் காரணமாகவும், இறையருளாலும் கும்பாபிஷேகப் பணிகள் சிறப்புடன் நடந்து மண்டாலாபிஷேகமும் நடந்து வருகிறது. இதற்கு ஒத்துழைத்த நல் உள்ளங்கள் அத்தனை பேருக்கும் எங்களின் மனமார்ந்த நன்றி.

கும்பாபிஷேகப் பணிகளை, கும்பாபிஷேகக் குழு சீராகச் செய்துவந்தது. மலர்க்குழு, மலர் தயாரிப்புப் பணிகளை மேற்கொண்டது. இவ்விரு குழுக்களுடனும் இணைந்து காரியக்காரர்களாகிய நாங்கள் செயல்பட்டோம். எங்களுடைய காரியத்தனத்தில் இத்தனை பெரிய விழாவினை நடத்த இறை கருணை கூட்டுவித்தது. நகரத்தார்களும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

25-8-2019 அன்று பாலாலயம் செய்யப்பட்டது. 10.11.2019 அன்று கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. 8,9 ஆகிய தேதிகளில் யாகசாலை பூசைகள் சிறப்புடன் நடந்தன. கலை நிகழ்ச்சிகள் சிறப்புடன் நடந்தன. நகர விருந்தும் சிறப்புடன் நடந்தது.

நகரக் கூட்டத்தில் ஒப்புதல் அளித்தபடி நகரத்தார் தாம் ஒத்துக்கொண்ட பணிகளைச் செவ்வனே செய்துமுடித்தனர். அவர்களின் பெருமை மிக்க நல்ல உள்ளங்களுக்கு எங்களின் இனிய நன்றி.

நகரக் கூட்டத்தில் ஒப்புதல் தந்த செயல்கள் ஒருபுறம் நிறைவேறிக்கொண்டிருக்க, மற்றொரு புறத்தில் இன்னும் பல தேவைகள் நிறைவேற வேண்டி இருந்தன. அவற்றையெல்லாம் அறிந்த தாமாக வந்து பல நகரத்தார்கள் அத்திருப்பணிகளை செய்து முடித்தனர். இத்திருப்பணிகளின் விபரமும், செய்தோர் விபரமும் நன்றியுடன் பின்வருமாறு பதிவு செய்யப்படுகிறது.

திருப்பணிகள்	உபயதாரர்
ராஜ கோபுரம், சுவாமி கோபுரம் மின் விளக்குத் திருப்பணி	மெ.வீர.வெ.சித.வெங்கடாசலம்
கைலாச விநாயகர் தங்கக் கவசம் மெருகு திருப்பணி	பெரி.சித.ராம. குடும்பத்தார்
கருவறை அர்த்தமண்டபம், ஆகியவற்றில் கிரானைட் பதித்தது	வடு.மு.இராமு. மு. அண்ணாமலை
கோயில் முழுவதும் மின்சார இணைப்புகள் புதிதாக மாற்றி, புதிய மின் விளக்குகள் அமைத்தல், அலார வசதி மற்றும் தேவார இசை ஏற்பாடு	சுப.கரு.அ.ராம.வீர.கருப்பையா
உட்பிரகார சுவர்களில் பிள்ளையார் பாடல்கள் எழுதிய திருப்பணி	மெ.வீர.வெ.சித.வெ.மகள் அரிமளம் வள்ளியம்மை சரவணன்
கோயில் வெளிமண்டப மராமத்துத் திருப்பணி	ப.பெ.அரு.ராம.பழ.ராம.அரு.குடும்பத்தார்
குடமுழுக்கு விழாவிற்கு யானை ஏற்பாட்டுத் திருப்பணி	பெ.ப.வி.பழ.வீ.அண. பழனியப்பன்
கோயிலுக்குப் புதிதாக சுத்திகரிக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்கும் எந்திரம் வாங்கித் தந்தது	ச.சுப.அரு.வீர.சுப. லக்ஷ்மணன்
அணையா விளக்குத் திருப்பணி	சிறாவயல் எஸ். சோலை
குளிர்சாதனப் பெட்டி எந்திரம் வாங்கித் தந்தது.	ராமநாதன் என்ற லெ.ராம.லெ.கண்ணன்
நகர விருந்து அன்னதானத் திருப்பணி	ராம. சொக்கலிங்கம் மு. தண்ணீர்மலை
மடைப்பள்ளி மராமத்து	மெ.வீர.மெ.ந. நடேசன் செட்டியார் குடும்பத்தார்

கைலாச விநாயகர் சன்னதி முன் மண்டபம், வெளி மண்டபம், முகப்பு மண்டபம், சுவாமி இறக்கி வைக்கும் இடம் ஆகியவற்றில் சீரியல் லைட் போட்ட திருப்பணி	அரசுநா.சொ.நா. சுப்பிரமணியன் குடும்பத்தார்
பட்டி மண்டப ஏற்பாடு	சுப.கரு.அ.ராம.வீர.சுப்பு
ராஜகோபுர ஓம் மின்விளக்குத் திருப்பணி	டாக்டர் வீரப்பன் இராமன்
புதிய ஜெனரேட்டர் வாங்கித்தந்த திருப்பணி	எம்.கே.ஆர். குடும்பத்தார்
தேர் மராமத்துத் திருப்பணி	யெ.மு.சொ.பழனியப்பன்
நவக்கிரகப் பாடல்கள் எழுதிய திருப்பணி	பெரி.நாராயணன்
கைலாச விநாயகர் பதிகம் எழுதிய திருப்பணி	கா.அரு.குடும்பத்தார்
வில்வமரப் பிள்ளையார் மராமத்து, அலங்கார விளக்கு ஃபோக்கஸ் லைட் அமைத்த திருப்பணி	சோ.நா.சோலையப்பன்
ஒலிபெருக்கிகள் நான்கு தந்தத் திருப்பணி	வீர.சுப்பையா

இவைதவிர, இன்னும் பல பணிகள் நடைபெற்றன. அதற்கு உதவிய நகரத்தார் நல் உள்ளங்களுக்கு நன்றி. மண்டலாபிஷேகத்திற்கு ஒத்துழைப்பை தந்த அனைவருக்கும் நன்றி. மலருக்கு விளம்பரங்கள் அளித்த விளம்பரதாரர்கள், பெற்றுத் தந்தவர்கள், ஆக்கங்களை அளித்த இலக்கியவாணர்கள் அனைவருக்கும் எம் நன்றி. கோவில் பணிகளைச் சிறப்புற செய்து வரும் கோவில் பணியாளர் அனைவருக்கும் நன்றி.

நாளும் பணி செய்து கைலாச விநாயகர் அருள்பெறுவோம்.

புதுவயல் கைலாச விநாயகர் அந்தாதி

- முனைவர் சபா. அருணாசலம்

நகரத்தார்கள் சைவமும் தமிழும் இருகண்களைப் போல் போற்றி வளர்ப்பவர்கள். நகரத்தார்கள் மிகச்சிறந்த புலவர்களாகவும் விளங்கினர் என்பதற்குச் சான்றாகத் திகழ்பவர் புதுவயல் நா.அ. அண்ணாமலை செட்டியாரின் புதல்வன் சண்முகம் செட்டியார். இவர் இயற்றிய, 1935 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப் பெற்ற நூல் புதுவயல் கைலாச விநாயகர் அந்தாதி எனும் மிகச் சிறந்த செஞ்சொற் கவியின்பம் நல்கும் செழுந்தமிழ்க் கவிதை நூலாகும், இவர் வீரை என்னும் அளகை, சாக்கோட்டை இறைவன் இறைவி மேல் அட்டப் பிரபந்தம் என எட்டு நூல்களும், விநாயகர் மீது சித்திவிநாயகர் மாலை, கைலாச விநாயகர் அந்தாதி என இருநூல்களும், முருகப்பெருமான் மீது பழநியாண்டவர் மாலை, கம்பை நான்மணி மாலை, கம்பை முருகன் திருப்புகழ் என மூன்று நூல்களும் பாடியுள்ளார். இப்பதின்மூன்றும் ஒரு தொகுப்பாக வெளியிடப்பெற்றுள்ளன.

இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள சிறப்புப்பாயிரத்தின் வாயிலாக, சண்முகம் செட்டியார் இரணிக் கோயிலைச் சார்ந்தவர் என்றும் இவருடைய மூத்த சகோதரர் சுப்பிரமணியன் ஆவார் என்றும், பர்மாவில் தொழில் செய்தவர், தன்மை படைத்த குடும்பத்தினர் என்றும் நாம் அறிந்து கொள்கின்றோம்.

கங்கை வேணியனே கடவுள் என்றுன்னும்
பெற்றியன் மணியணி பேற்றினன் நீறு அறா
நெற்றியன் நிமலர் சொல் நிறுத்து நெஞ்சினன்
சொற் பொருள் சுவை தழீஇத் தொகுக்கும் பாவலன்.

அணிபல கற்றாய்ந்து அறிந்த இலக்கண
என்னமில் புலமைக்கு நன்குஉற் றவரை
அன்னவையில் தாங்கி அகம் களிப்புறுவோன்

என நூலாசிரியர் சண்முகம் செட்டியாரைச் சிறப்புப் பாயிரம் வழங்கிய புதுவயல் சோமசுந்தரம் செட்டியார் சிறப்பித்துப் பாடுகிறார். சிவபெருமானே கடவுள் என்று உருத்திராக்கும் திருநீறும் தரிப்பார், தமிழ்ப் புலமை மிக்கவர், புலவரை ஆதரித்து

உவப்பத் தலை கூடி மகிழ்பவர் சண்முகம் செட்டியார் என நூலாசிரியர் பற்றிச் சிறப்புப் பாயிரம் வாயிலாக நாம் அறிந்து கொள்கிறோம்.

புதுவயலில் வழிபடு தெய்வமாக வீற்றிருந்து அருள்புரிபவர் ஸ்ரீ கைலாச விநாயகர் அவ்வுருக்கு அதுவே முதன்மைக் கோவில், அவரே முதன்மை வழிபடு தெய்வம். சைவ சமயத்தில் விநாயகப் பெருமானும் முருகப்பெருமானும் சிவபெருமானாகவே எண்ணி வழிபடப் பெறுபவர், அந்தாதி ஆசிரியரும் விநாயகனைத் தவிர வேறொரு தெய்வம் கனவிலும் எனப்பாடுகிறார்.

என்னை நிகர் தெய்வம் இல்லை

தனக்குவமை இல்லாதான் எனச் சிவபெருமானைப் போற்றுவதுபோல் கைலாச விநாயகருக்கு நிகரான தெய்வம் வேறில்லை என நூலாசிரியர் பாடுகிறார்.

நினையே வழுத்துவன்
நின்புகழ் ஒருவன் நீக்கமறப்
புனையேடு அவிழ்மலர்ப்
பொற்பதம் போற்றுவன் புந்திதனில்
தினையேனும் மற்றொரு தெய்வம்
எண்ணேன் வினை தீர்த்தருள் செய்
அனையே கசமுக அப்பா
புதுவயல் ஐங்கரனே

எனப் பாடுகிறார். தாய்போன்றவனே! யானை முகம் உடைய அய்யனே எனப் புதுவயல் கைலாச விநாயகரை அழைக்கும் ஆசிரியர் உன்னைத்தவிர வேறொரு தெய்வத்தைத் தினை அளவும் கூட எண்ணமாட்டேன். உன்னையே வழிபட்டு உன்புகழ் பாடுவேன் எனப் பாடுகிறார்.

மணியே மணியொளியே சுடரே
அருள் வாரிதியே
அணியே அணிதிகழ் ஆய்மலரே
பல அண்டரெல்லாம்
பணி ஏகதந்த அழகா புதுவயல்

பண்ணவ நான்

துணியேன் உன்னை நிகர் தெய்வம்

உண்டென்று தோமறவே. (40)

எனச் சண்முகம் செட்டியார் ஸ்ரீ கைலாச விநாயகரை ஒப்ப தெய்வம் உண்டென்று ஒரு நாளும் துணியேன் என்று பாடுகிறார். காரணம் அவன் அருட்கடல். தேவர்கள் பணிந்தேத்தும் ஒற்றைக் கொம்பன், புதுவயல் பண்ணவன் என்று கைலாச விநாயகரிடம் அவர் கூறுவதாகப் பாடுகிறார்.

விநாயகர் வரலாறு

இந்த அந்தாதி நூலில் அவர் விநாயகப் பெருமான் செய்த அருட் செய்கைளாகிய பல வரலாற்றுச் செய்திகளைப் பாடுகிறார்.

காகத்து உருவெடுத்து ஓர்

மாமுனி கைக்க மண்டலத்தை

வேகத்துடன் கவிழ்த்து அண்டர்

பிரானுக்கு வேட்கையறச்

சோகத்து உறுமலர்ச் சோலை தளிர்க்கச்

சுரந்த அருள்

யோகத்தை ஒத்த புதுவை விநாயக

வித்தகனே (17)

இந்திரன் அசுரர்களுக்குப் பயந்து இந்திராணியைச் சீர்காழி அருகே மூங்கில் காட்டில் மறைத்து வைத்தவர் தானும் ஒளிந்திருந்தான். சூரன் வருணனை அச்சுறுத்தி மழை பொழியாமல் செய்தான். மூங்கில் காடும் சோலையும் காய்ந்தது. தாகம் தீர்க்கக்கூடத் தண்ணீர் இல்லை. இந்திரன் விநாயகரை வழிபட்டான். விநாயகர் காகம் வடிவெடுத்து அகத்தியர் கையில் இருந்த கமண்டலத்தைக் கவிழ்த்து நீர் ஓடச் செய்தார். அதுவே காவிரி ஆறாகப் பெருகிவந்து சீர்காழி வழியே ஓடிச் சோலை தளிர்ந்தது. இந்திரன் துன்பம் தீர்ந்தது. தேவர் பிரான் நீர் வேட்கை அறச் செய்தவன் நம் வேட்கை அறச்செய்து பிறப்பறுப்பான் எனப் புலவர் பாடுகிறார்.

கிரிஞானம் காத்த கிளி
 மான் குறத்தியைக் கேகயமாம்
 பரி ஏறு சேவகன் வேண்டக்
 கொடுத்த பரன் கிம்புரி
 (புரி) ஏகதந்த புதுவைப் பிரான் நீ
 புறக் கணித்தால்
 தரியேன் ஒரு கண மேனும்
 விரைந்துசெய் தண்ணருளே (99)

எனும் பாடலில் முருகப் பெருமான் வேண்டியதும் உடனே வந்து யானை உருவத்
 வள்ளியை அச்சுறுத்தி வள்ளி நாயகியை முருகப்பெருமானுக்கு மணமுடித்த விநாயகர்
 நானும் கணமேனும் தரியேன், முருகன் குறையை விரைந்து தீர்த்தது போல் எனக்கும்
 விரைந்து அருள்செய்வானாக எனக் கவிஞர் வேண்டுகிறார். அக்குறமகளுடன் அச்சிறு
 முருகனை அச்சுண மணமகள் பெருமானே என அருணகிரி பாடுவது போல இவர் பாடுகிறார்.

எமபயம் இல்லை

ஜங்கரன் எங்கள் புதுவைப்பிரான்
 தண்டையார் கழற்கே
 கைங்கரியம் செய்யும் தொண்டரை
 அந்தகன் கை தொழுவான்
 பைங்கமலத்து இறைக்கும் பூவைவண்ணார்க்கும்
 பண்ணவர்க்கும்
 நைங்கரன் போற்றும் ஒரு கொம்பனைத்
 தொழு நானிலத்தே. (27)

தாமரை உறையும் நான்முகன் (பிரம்மா) காயாம்பூ வண்ணன் திருமால், அடியவர்
 ஆகியோர் வருந்தும்படி வரும் துன்பத்தைத் தீர்த்து அருள்செய்பவன். புதுவயல் கைலாச
 விநாயகன், நெஞ்சே நீ அவனை வணங்குவாயாக.

எங்கள் புதுவைப் பிரானாகிய ஜங்கரனைத் தொழுதால் அவனுக்குத் தொண்டு
 செய்யும் அடியாரைக் காலனும் கைதொழுது வணங்குவான் எனப் புலவர் பாடுகிறார்.

கைலாச விநாயகன் தன் அடியவனுக்கு அஞ்சாமை தருகிறான். எமனையே எதிர்க்கும் துணிவுதருகிறான்.

காலாயுதக் கந்தன் முன்வந்த
சித்திக் கணேசன் ஒரு
சூலாயுதக் கரன் மைந்தன்
புதுவயல் தும்பி திரு
மால் ஆயுதக் கலம் உண்டான்
சரணம் மனத்தில் உண்டு என்
பால் ஆயுதக் கணை செல்லாது
கூற்றுவ பாரிடத்தே (69)

என எமனைப் பார்த்துக் கவிஞர் எத்தனை துணிவோடு பாடுகிறார் பாருங்கள்.
எமனே உன் சூலாயுதம் பாசம் தண்டம் எதுவும் என்னிடம் செல்லாது. ஏன் தெரியுமா?
நான் கைலாச விநாயகர் பக்தன். அவர் திருமாலுடைய சக்கர ஆயுதத்தை விழுங்கியவர்.
கால் ஆயுதம் உடைய சேவற்கொடியோன்.

தம்பி திரிகூலம் ஏந்திய சிவன் மகன் ஆகவே கைலாச விநாயகர் அடியவரை
எமனுடைய ஆயுதங்கள் என்ன செய்யும். எமபயம் இல்லை என ஆசிரியர் பாடுகிறார்.

வினைதீர்ப்பான் விநாயகன்

ஏத்திலன் நாதத்தும்பு ஏறத்
துதித்திலன் எண்ணருஞ் சீர்
ஆத்திகர் போற்றும் மணியே
புதுவயலாளி ஜங்கைப்
பார்த்திபனே உனையன்றிப்
புகல்இலை பாழ்வினையைத்
தீர்த்து அருள்பாலியும் வாடும்
பயிர்க்கு ஒரு செல் எனவே. (2)

என ஆசிரியர் விநாயகனை நோக்கி நான் உன்னைப் புகழ்ந்து பாட வில்லை. ஆனாலும்
உனையன்றி என்னைப் காப்பார் வேறு யாருமில்லை. ஐயா வாடிய பயிரைத் தழைக்கச்
செய்யும் மழைபோல என் வினையெல்லாம் தீர்த்து அருள்புரிவாயாக என வேண்டுகிறார்.
இது திருவாசகப் பாடல் போல அமைந்துள்ளது.

விநாயகன் எவ்வாறு வினை தீர்ப்பான்? ஆசிரியர் அழகான உவமை கூறுகிறார். தீயின் அருகே சென்றதுமே பஞ்சு எரிந்து ஒன்றும் இல்லாமல் போவதுபோல விநாயகன் முன்சென்று வணங்கினாலே நம் வினைகள் ஒன்றும் இல்லாமல் போகுமாம்.

செய்வினை யாவையும் தீப்படு
பஞ்சு எனச் செய்தருள் ஓர்
கைமுகனே யான் கான்முளை
என் இரு கண்மணியே
பொய்யரை வாதப் புரட்டரை
நேசித்தல் போக்கி உன்பால்
மெய்யரைப் பேண அருள்வாய்
புதுவை விழுப்பொருளே! (6)

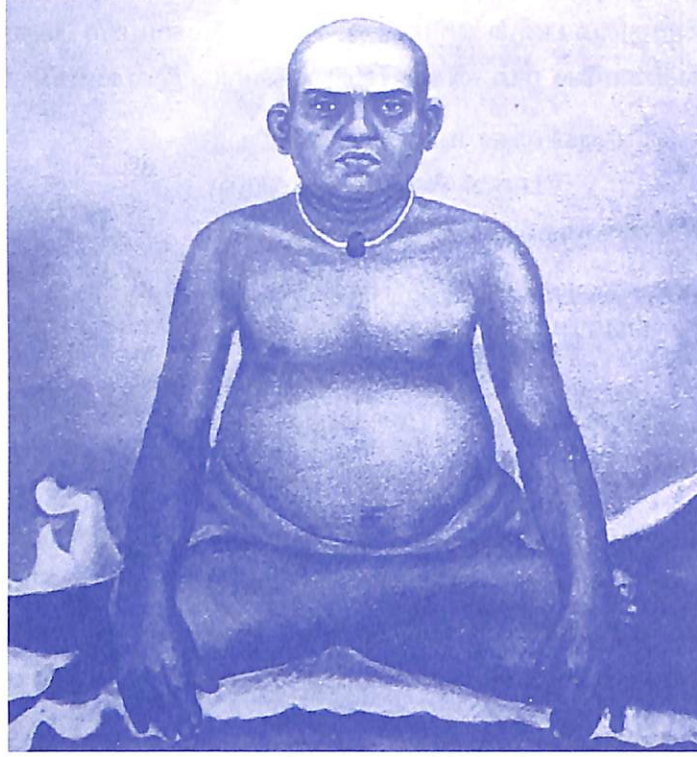
புதுவையில் வாழும் மேலான பொருள் ஆகிய விநாயகனே! வீண் பொழுது போக்கும் மக்களுடன் என்னைச் சேரவிடாமல் உன்னிடம் உண்மையான அன்புள்ள அடியவர் கூட்டத்தில் என்னைச் சேர்ப்பாயாக. அவ்வாறானால் என் வினை தீப்பட்ட பஞ்சுபோல் இல்லாமல் போகுமல் லவா? எனப் புலவர் அற்புதமாய்ப் பாடுகிறார்.

களிப்பு அருள்வான் கணபதி

கைலாச விநாயகர் ஒளிவடிவினன். வேதங்கள் தேடி அடைய முடியாத அவன் அடியவர்கட்கு அருள்வெளியாவான் அருள்வெளியில் ஆனந்த சுகமாக, களிப்பாக இன்னருள் தருபவன் கணபதி என அவனை அனுபவித்த பேரானந்தத்தை ஆசிரியர் பாடுகிறார்.

ஒளியே பழமறை நாள்நாளும்
தேடி உணர்வரிய
வெளியே வெளியில் விளை
சுகமே நித்த வீடளிக்கும்
அளியே அருமருந்தன்ன அப்பா
கதி யாரும் இலை
களியேற இன்னருள் தந்தான்
புதுவயல் கட்கரும்பே

அந்த மொன்றில்லா ஆனந்தம் தந்தான் என்று மணிவாசகர் பாடுவது போலக் கைலாச விநாயகன் களியேற இன்னருள் தந்தான் எனப் பாடுகிறார் சண்முகம் செட்யார் அந்தாதி முழுவதும் படித்துப் பாடுங்கள், அளவில்லா ஆனந்தம் பெறலாம்.

திருக்களர் ஆண்டவர் என்னும்

**கோவிலூர் ஆத்னம் ஐந்தாவது குரு முதல்வர்
ஸ்ரீஸ்ரீ வீரசேகர ஞான தேசிக சுவாமிகள் வரலாறு**

- ஏ.கே.செட்டியார்

புதுவயல் என்னும் ஊரில் தனவணிகர் மரபில் அருணாசலம் செட்டியாருக்கும் உமையாள் ஆச்சிக்கும் ஒரே தவப்புதல்வராக வீரசேகரர் கீலக (1848) ஆவணி 12 ம் தேதி அவதரித்தார். குல வழக்கப்படி மூன்று வயதில் புதுமை நடைபெற்றது.

அடுத்த சில மாதங்களில் தந்தை காலமானார். ஐந்தாவது ஆண்டில் பள்ளியில் வைத்தார்கள். பத்தாவது ஆண்டில் திரைகடலோடித் திரவியம் சேர்க்க வெளிநாடு சென்றார். வெளிநாட்டில் தொழில் செய்தபோது திடீரென்று பொருளிலும், அதைத் தேடும் வழியிலும் அருவெறுப்புற்றுத் தாய்நாடு திரும்பினார்.

புதுவயலில் தரும சிந்தனையும், நல்லொழுக்கமும் வாய்க்கப்பெற்ற வீரப்பையா என்னும் தனவணிகப் பெரியாரின் தொடர்பு ஏற்பட்டது. அதே ஊரில் வாழ்ந்த மற்றொரு

தனவணிகச் சீலரான அழகப்பையா ஒரு பெரிய வேதாந்தி. அவர் வீரசேகரர் பால் அன்பு கொண்டு “பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடல்கள்” என்ற நூலைக் கொடுத்துப் படிக்கச் செய்தார். பின்னர் தத்துவராய சுவாமிகளின் அடங்கன், முறையின் ஒரு பகுதியாகிய “அஞ்ஞவதைப் பரணி” யையும் படிக்கச் செய்தார்.

வீரசேகரர் இவ்விரு பெரியார்களின் சத் சங்கத்தால் பிரம்மச்சாரியாக இருந்து ஆன்ம வளர்ச்சி பெற்றார். பதினாறாவது வயதில் இவருக்குத் திருமணம் செய்ய இவர் தாய் பெரிதும் முயன்றார். ஆனால் வீரசேகரர் மறுத்துவிட்டார்.

தாம் சந்நியாசம் பெற விரும்புவதாக வீரசேகரர் அழகப்பையாவிடம் கூறினார். அதற்கு அழகப்பையா, “நான் அடிமையாய் இருந்த கோவிலூரிலுள்ள பரமபரிபரைக்கோர் நிலைக்கள மாகிய வேதாந்த மடத்திற்குச் செல்” என்றார். உடனே கோவிலூர் நோக்கிப் புறப்பட்டார் வீரசேகரர். கோவிலூரில் இரண்டாம் முறை பாடம் சொல்லி வந்த பொன்னம்பல ஞான தேசிகரைத் தரிசித்தார். வந்த காரியம் யாதென வினவ, “பெரியாரை வழிபட்டுய்ய வந்தனன்” என்றார்.

“இச் சிறுவன் ஓர் உச்ச பத மடைவான்” என்று திருவுளம் கொண்டு, அம் மடாலயத்தில் சிறியாரைச் சேர்க்கிறதில்லை என்றுள்ள நியமத்தைத் தழுவாமலே, இவரையும் அவ்வடியவருள் சேர்த்தார் பொன்னம்பல ஞான தேசிகர்.

சிறுவரைத் தம்முடன் அழைத்துச் சென்று, மடாலயத் தலைவரும், “கருணாநிதி” என்று பலரும் போற்றியவருமான சிதம்பர ஞான தேசிகர் பாதம் பணியச் செய்து, பிரார்த்தித்தார்.

பின்னர் “உபநிடத சாரமாகிய தத்துவங்களைக் கூறும் நா நா ஜீவ வாதக் கட்டளை” என்னும் அம் மடாலய மரபின் தொடக்க நூலைப் போதித்தருளினார்.

வீரசேகரர் தம் பந்துக்களை விலக்கினார். பின்னர் சிக்கல் என்னும் கேஷத்திரத்தை அடைந்து, பொருள் வைத்த சேரி என்னும் இடத்திலுள்ள உகந்த லிங்க ஞான தேசிகர் சந்நிதானத்தை அடைந்தார்.

அங்கு, தலைமை பெற்றிருந்த சட்டையப்ப சுவாமிகள் என்னும் பெரியாரிடத்து, துறவு முறைப்படி பிதிர்க்கடன் முதலியவற்றைக் கழித்து, மந்திரோபதேசத்துடன் சுப தினத்தில் காவியாடை ஏற்று, இலிங்க சந்நியாசம் செய்து கொண்டார். பின்னர் கால்நடையாக வழியில் பிச்சை ஏற்றுக் கோவிலூரை அடைந்தார்.

கோவிலூரில் ஆசிரியர்பால் முறையாக ஞானவாசிட்டம் வரை, பதினாறு நூல்களையும் பாடம் கேட்டார்.

ஆசிரியரின் ஆசி பெற்றுத் தலயாத்திரை மேற்கொண்டார். கால் நடையாகவே காளையார் கோவில் சென்று, தீர்த்தமாடித் தெருவில் கைப் பிச்சை ஏற்றுண்டு, பின்னர் பல தல வணக்கம்செய்து, சிதம்பரத்தை நோக்கி நடந்தார். நடராஜப் பெருமானைக் கண்டு ஆனந்தக் கூத்தாடினார்.

சிதம்பரத்திலுள்ள மௌன ஞான தேசிக மடாலயம் சென்று, அதில் ஒரு சிறு அறையில் தங்கி, தெருவில் பிச்சை ஏற்றுண்டு, இடையறா நிட்டையில் ஆழ்ந்தார். இவ்வண்ணம் 12 ஆண்டுகள் தவசீலராக விளங்கினார்.

ஒரு முறை திருவாவடுதுறை ஆதீனகர்த்தர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணிய தேசிகர் அவர்களைச் சென்று வணங்கி நிற்க, அவர் வேதாந்தமுணர்த்தும் செய்யுளொன்று கூறுமாறு பணிக்க, “அற்பம் உனக்கு ஒன்று இனிதாகி அதனால் பிறப்பில் அகப்பட்டாய்” என்ற செய்யுளைக் கூறினார். சுப்பிரமணிய தேசிகர் அவர்கள் “அருமை, அருமை” என்று பாராட்டி விபூதிப் பட்டுப்பையை வழங்கினார்.

இந் நிலையில் கோவிலூரில் முறையே மடாதிபதிகளாக விளங்கிய கோவிலூர் ஆண்டவர் என்னும் ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க ஞான தேசிகர், துறவு ஆண்டவர் என்னும் ஸ்ரீ அருணாசல ஞான தேசிகர், கருணாநிதி என்னும் ஸ்ரீ சிதம்பர ஞானதேசிகர், காரைக்குடி ஸ்ரீ ராமசாமி ஞானதேசிகர் ஆகியோர் பரிபூரணமடைந்திருந்தனர்.

கோவிலூர் ஆதின குருமுதல்வரான ஸ்ரீ கோவிலூர் ஆண்டவர் அருளிய வாக்கின்படி காரைக்குடி ஸ்ரீ இராமசாமி ஞான தேசிகர், தமக்குப்பின் “வீரன் வருவான்” என்று கூறித் தம் குறிப்பை உணர்த்தினார்.

பெரிய ஸ்வாமிகள் என்று போற்றப் பெற்ற ஸ்ரீ பொன்னம்பல ஞான தேசிக சுவாமிகள் அப்பொழுது சிதம்பரத்தில் இருந்தார். அவர் விஜய நகரத்தில் அகம்படியர் குலத்தில் உதித்து, சிதம்பரம் பெத்தாச்சி சுவாமி அவர்களிடம் சந்நியாசம் பெற்று, கைப் பிச்சை ஏற்றுண்டு, கோவிலூர் ஸ்ரீ சிதம்பர ஞான தேசிகர் அவர்களிடம் வேதாந்தப் பாடம் கற்றவர்.

தம் ஞானாசிரியர் கருணாநிதி என்னும் சிதம்பர ஞான தேசிகர் பரிபூரணமானதும், கோவிலூரை விட்டுப் புறப்பட்டு, தம் ஞானாசிரியரின் பாதுகையையே ஆசிரியராகப் பாவித்துப் பலருக்கு வேதாந்தம் உபதேசித்து வந்தார்.

காரைக்குடி ஸ்ரீ இராமசாமி ஞான தேசிகர் பரிபூரண மடைந்த செய்தி கேட்டதும், பொன்னம்பல சுவாமிகள், இனிக் கோவிலூர் மடாலயத்தைப் பாதுகாக்கத் தக்கவர் வீரமா முனிவரைத் தவிர்த்து வேறு யாவருள்ளார்? என்றார்.

இதைக் கேட்ட வீரசேகர சுவாமிகள் தம் சந்நியாச வாழ்க்கைக்கு இம்மடாலயத் தலைமை இடையூறாகவும், பொன் விலங்காகவும் இருக்கும் என்று அஞ்சினார்.

சிதம்பரத்திலேயே இருந்தால் தம்மைக் கட்டாயப்படுத்துவார்கள் என்று, பயந்தோடி வளவனூர் ஸ்ரீ சண்முக ஞான தேசிகர் மடாலயத்திற்குச் சென்று ஒளிந்து கொண்டார்.

வீரசேகரர் வளவனூரில் இருப்பதறிந்து சில அடியார்களையும், குமரப்பையா என்னும் தன வைசியப் பெரியாரையும் அனுப்பி, வீரசேகரரைச் சிதம்பரத்துக்கு அழைத்து வர ஏற்பாடு செய்தார் பொன்னம்பல சுவாமிகள்.

“உலக விவகாரத்தில் ஊடாட என் மனம் எள்ளளவும் ஏற்கவில்லை. ஆதலின் என்னை விடுதலை செய்யக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்” என்று மன்றாடினார் வீரசேகரர்.

அதற்குப் பொன்னம்பல ஞான தேசிகர், “உமது வார்த்தையோ ஒப்ப முடிந்த உண்மை. ஆனால் நாம் கோவிலூர் ஆதீனத்தைக் கொண்டல்லவோ கடைத்தேறினோம். அதை நாம் பேணாது கைவிடின் நாம் கடைத் தேற நல்வழி கிட்டலும் அரிதன்றோ” என்று கூறி, வீரசேகரரைச் சம்மதிக்கச் செய்தார்.

பின்னர் இருவரும் தம் அடியார்களுடன் சிதம்பரத்திலிருந்து புறப்பட்டுக் கோவிலூரை அடைந்தனர். பக்தர்கள் மனமகிழ ஸ்ரீ வீரசேகர ஞான தேசிக சுவாமிகள் கோவிலூர் மடாலய குரு ஸ்தானத்தை ஏற்றார்.

பொன்னம்பல சுவாமிகளும் கோவிலூரிலேயே தங்கி, இராமபிரானுக்கு இளைய பெருமானைப் போல, உயிர்த் துணையாக விளங்கி வந்தார்.

ஸ்ரீ வீரசேகர ஞான தேசிக சுவாமிகள் பட்டத்துக்கு வந்ததும், கோவிலூர் மடத்தில் பல அபிவிருத்திகள் செய்தார். கைலாசக் கொட்டகை. பிரம சபை, குருபூசைக் கட்டு, நெற்களஞ்சியம், புஷ்ப மண்டபம் முதலியன கட்டுவித்தார். ஊருணிக்குக் கற்படித் துறைகளைக் கட்டினார். பல அடியார்கள் வசிப்பதற்குத் தனித்தனி ஆசிரமங்களும் கட்டப் பெற்றன.

ஸ்ரீ சிருங்கேரி சாரதா பீடாதிபதி ஸ்ரீ சச்சிதானந்த சிவாபிநவ நரசிம்மபாரதி சுவாமிகள் இராமேஸ்வர யாத்திரையாக வந்த சமயத்தில் சாதுர்மாஸ்ய விரதத்திற்கு இராமநாதபுரத்தில் தங்கியிருந்தார்கள்.

ஸ்ரீ பொன்னம்பல சுவாமிகள், வீரசேகர சுவாமிகளிடம் “ஸ்ரீ ஜகத்குரு சிருங்கேரி சுவாமிகளைக் கோவிலூருக்கு வழக்கம் போல அழைத்துவர வேண்டும்” என்றார்.

வீரசேகர சுவாமிகள் அதற்கிசைந்து பொன்னம்பல சுவாமிகளையே அனுப்பி ஸ்ரீ சிருங்கேரி சுவாமிகளை அழைத்து வரச் செய்தார்.

ஸ்ரீ சிருங்கேரி சுவாமிகள் கோவிலூரில் ஒருமாத காலம் தங்கிய பொழுது, வீரசேகர சுவாமிகள் பொருளை அளவின்றிச் செலவிட்டுத் தக்க உபசரணைகள் செய்தார். சிருங்கேரியில், உள்ள சாரதாம்பாள் ஆலயத்தைக் கருங்கற் பணியாக ஆக்குவித்தல் உங்கள் கடமை என்று சிருங்கேரி சுவாமிகள் கூறினார்.

அன்றே, வீரசேகர சுவாமிகள் நகரத்தார் வசிக்கும் ஊர்களுக்கெல்லாம் ஏவலரை அனுப்பி அவர்களை வர வழைத்து, ஒன்பது கோயில் நகரத்தாரிடம் ரூபாய் 30,000 வாங்கித் தாமே சிலகாலம் வைத்திருந்து, வட்டியும் அசலும் ரூபாய் 50000 சேர்த்துச் சாரதாம்பாள் கோவில் கட்டும்படி சிருங்கேரி மடத்தில் கொடுத்து, கோவிலைக் கருங்கற் பணியாகச் செய்து, கும்பாபிஷேகமும் சிறப்பாக முடித்தார்.

கோவிலூரில் இருப்பதேழரை ஆண்டுகள் மடாதிபதியாகத் திகழ்ந்தார் வீரசேகர சுவாமிகள். தம் காலத்தில் கோவிலூர் கொற்ற வாளீஸ்வரர் கோயிலைப் புதுப்பித்து, பல புதிய மண்டபங்களையும் கட்டி, சிறப்பாகக் கீலக ஆண்டில் கும்பாபிஷேகம் செய்தார். சிருங்கேரி சங்கராச்சார்ய சுவாமிகள் கும்பாபிஷேகத்துக்கு வந்து ஒரு மாதம் தங்கி, வீரசேகர சுவாமிகளை ஐந்து சுலோகங்களால் வாழ்த்தியருளினார்.

திருஞானசம்பந்தரால் பாடப்பெற்ற திருக்களர் கோயில் கூடின தசையில் இருப்பதாகவும், அதன் திருப்பணியை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும், பூவனூர் இராச முதலியார் என்னும் மெய்யடியார் வீரசேகர சுவாமிகளிடம் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டார்.

வீரசேகர சுவாமிகள் அதற்கிசைந்து திருக்களர் சென்று, தம் திருக்கரங்களால் உளிகொண்டு கொத்தித் தச்சு வேலை ஆரம்பித்தருளினார். மூன்று ஆண்டுகளில், நான்கு லட்ச ரூபாய் செலவில் திருப்பணியை அற்புமாகச் செய்து, கும்பாபிஷேகத்தையும் சிறப்பாக நடத்தி வைத்தார்.

இவர் இயல்பாகவே கோபக்காரராக இருந்தார். இருந்தபோதிலும் காமம் ஆதிகள் வந்தாலும் கணத்தில் போம் மனத்தில் பற்றார் என்றபடி விருப்பு வெறுப்பு அற்ற மெய்ஞ்ஞானியாகவே திகழ்ந்தார்.

இவருக்கு வாக்குச் சித்தியும் அமைந்திருந்தது. அதனால் இவரிடம் நெருங்குபவர் மிக்க பயபக்தியுடனேயே நடந்து கொள்வர்.

இவரைத் துர்வாசமுனிவரின் அவதாரம் என்றும் சொல்வதுண்டு. திருக்களரில் துர்வாச முனிவருக்குக் கூத்தப்பெருமான் காட்சி அருளியதாகக் கொண்டாடப் பெறும் திருச்சந்நிதி முன்பாகவே இவர் கைவல்ய நிலை அடையப்பெற்றது, அதற்கு மிக்க பொருத்தமாக அமைந்துள்ளது.

திருக்களர் உற்வசத்தின் பத்தாவது தினமாகிய ரதோற்சவத்தில், வீரசேகர சுவாமிகள் தமது திருக்கரத்தால் தேர் வடத்தைப் பற்றியிழுத்தார்.

பின்னர் தம் மடாலயம் சென்று, சிறிது ஓய்வு கொண்டு தெற்கு வீதியில் ரதம் வந்து கொண்டிருக்கும்போது, மீண்டும் ரதத்திற்கு எதிரே வந்து, ஆனந்த பரவசராகி, “ஹரஹர மகாதேவா” என்று சொல்லிய வண்ணம், விரோதிகிருது (1911) வைகாசி 12-ந் தேதி விசாக நகூத்திரத்தன்று சச்சிதானந்தப் பேரொளியில் கலந்தார்.

அப்பொழுது சுவாமிகளுக்கு வயது அறுபத்து மூன்று. அன்று ரதங்கள் நிலையடைந்ததும், ஏராளமான பக்தர்கள் வீரசேகர ஞான தேசிக சுவாமிகளின் திரு மேனியை அலங்கரித்து, தனி ரதத்தில் வைத்து ஆலயத்தை வலம் வந்து சமாதி செய்தனர்.

பின்னர் கோவிலூர் மடாதிபதியாக வந்த சீர் வளர் சீர் அண்ணாமலை ஞான தேசிக சுவாமிகள், திருக்களரில் வீரசேகர சுவாமிகளுக்கு ஆலய நிர்மாணம் செய்து கும்பாபிஷேகமும் நடத்தினார்.

வைகாசி மாதம் விசாகப் பெருநாளன்று நடைபெற்று வரும் திருக்களர் ஆண்டவர் என்னும் கோவிலூர் வீரசேகர ஞான தேசிக சுவாமிகளின் குருபூஜையை மக்கள் ஆண்டுதோறும் பக்தி சிரத்தையுடன் சிறப்பாகக் கொண்டாடி நடத்தி வருகின்றனர்.

கருணை பொங்கும் நினைவுகள்

நினைவுகளின் மையம் கைலாச விநாயகர்

-திருமதி உமையாள் முத்து

நான் எனது பள்ளிப் பருவத்தில் முழுவதும் நம்பி வணங்கிய தெய்வம் புதுவயல் கைலாச விநாயகர். அவரின் கருவறைக்குப் பக்கத்தில் எழுதி வைக்கப்பெற்றிருக்கும் “தேவாதி தேவனெ” என்று தொடங்கும் பாடல் என்னுடைய சிறுவயதிலே எனக்குப் பிரார்த்தனைப் பாடலாக இருந்தது. துவள்கிற நேரமெல்லாம் இந்தப் பாடலைப்பாடியே நான் நம்பிக்கை பெறுவேன். ஒவ்வொரு நாளும் துவங்கும்போதும், உறங்கும்போதும் இப்பாடலைப்பாடி நிம்மதி பெறுகிறேன். எழுபத்தைந்து வருட காலமாக என்வாழ்வில் உறுதி கொள்ளச் செய்யும் பாடல் கைலாச விநாயகர் பாடல் ஆகும்.

நான் சுமாராகப் படிப்பவன். தேர்வு நேரம் வந்தால் படித்ததில் நம்பிக்கை வைப்பதைவிட, கைலாச விநாயகர் மீது வைத்த நம்பிக்கைதான் அதிகம். அதனாலே நான் படிப்பை முடிக்க முடிந்தது.

என்னுடைய தந்தையார் அவர்கள் கைலாச விநாயகருக்கான மண்டகப்படியின்போது ஒரு முறை பிரபல பாடகி கே.பி. சுந்தரரம்பாளை அழைத்து வந்துப் பாட வைத்தார்கள். கே.பி. சுந்தரரம்பாள் எங்களின் பழைய வீட்டிற்கு வந்து இருந்து, அதன்பின் கோயிலுக்கு வந்துப் பாடினார்கள். அவர்களின் பாடலைக் கேட்க புதுவயலைச் சுற்றி உள்ள அத்தனை கிராம மக்களும் வந்திருந்தனர். அப்பொழுது நான் சிறுபெண். இந்நினைவு என்றும் மறக்கமுடியாதது.

மாலை நேரத்தில் நான் கோயிலுக்குச் செல்லவில்லை என்றாலும் கைலாச விநாயகரின் அருட்பிரசாதமான சுண்டல் என்னைத் தேடி நாளும் வந்துவிடும்.

இதுபோன்ற பல நினைவுகள் என் உள்ளத்தில் மலர்கின்றன. இத்தனைக்கும் மையமாக இருப்பவர் புதுவயல் கைலாச விநாயகர் ஆவார்.

ஆசி வழங்கி விடு... அருளை அள்ளித் தந்து விடு...

ஆணவத்தை நீக்கி விடு

- ஜோதிஜி, திருப்பூர் (ஜோதி கணேசன், புதுவயல்)

உங்கள் ஊர் சிறிதாக, வளராத கிராமமாக இருக்கலாம். கால மாற்றத்திற்கேற்ப புதுப்பிக்காத வித்தியாசமான சூழலில் இருக்க வாய்ப்புண்டு. ஆனால் ஊருக்குள் வந்து இறங்கியதும் உங்களுக்குள் ஒரு அதிர்வு உள்ளாற ஓடுமே? நீங்கள் ஓடித்திரிந்த தெருவும், படித்த பள்ளிக்கூடங்களும், பழகிய பார்த்த மனிதர்களும் உங்கள் கண்களில் பட்டு அதனால் பலவித நினைவுகளைக் கிளறுமே? அதற்கு உங்களால் ஏதேனும் விலை வைக்க முடியுமா? நீங்கள் அமெரிக்காவில் ஐரோப்பாவில் வாழக்கூடியவராக இருக்கலாம்? உச்சக்கட்ட தொழில் நுட்ப வசதிகளை அனுபவித்து வாழ்ந்து வரக்கூடியவராக இருந்தாலும் உங்களின் வேரின் ஆழமும், அதன் வீரியத்தின் தன்மையையும் உங்களின் சொந்த ஊர் தான் என உணர்த்தும். எண்ணங்களை உங்களால் மொழி பெயர்க்க முடியாது. அது நீங்கள் ஊரின் உள்ளே வந்து இறங்கும்போதுதான் உணர முடியும்.

புதுவயல் என்பது காரணப் பெயரின் அடிப்படையில் உருவானதா? வயலிலிருந்து வரும் குளுமை போன்று இங்கு வாழ்பவர்களுக்கு புதிய சிந்தனைகளை உருவாக்க காரணமாக இருக்குமா? என்று யோசித்ததுண்டு. பலவித நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் தான் நான் பிறந்த புதுவயலை எப்போதும் உள்வாங்கியதுண்டு. புதுவயல் அருள்மிகு கைலாச விநாயகர் ஆலயத்தை நினைக்கும் போது மறைந்த என் அப்பாவின் நினைவு தான் எனக்கு வருகின்றது. மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்ற வரிசையில் நான்காவது இடத்தில் தான் விநாயகர் வருகின்றார். ஆனால் எனக்கு முதல் மூன்று இடங்களிலும் உள்ளவர்களின் வழியாகவே என் இஷ்ட தெய்வமான கணேசனைத் திருப்பூரிலிருந்து யோசித்துப் பார்க்கிறேன்.

காவேரி பூம்பட்டணத்திலிருந்து காலமாற்றத்தில் நகர்ந்து வந்த நகரத்தார் சமூகம் செய்த முக்கியமான இரண்டு பணிகள். ஒன்று கல்விக்கூடங்களை உருவாக்கி அறிவை விசாலமாக்கியது. மற்றொன்று, வளர்த்துக் கொண்ட அறிவில் எந்த காலத்திலும் ஆணவம் தலைதூக்கக்கூடாது என்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட ஆலயங்கள்.

ஒன்று உடம்பு, மற்றொன்று உயிர்; இரண்டையும் வாழ்ந்த, வாழும், வாழப் போகும் சமூகத்திற்காகத் தந்தவர்கள் நகரத்தார்கள். நான் கற்ற விலையில்லா கல்விக்கும், இன்று நான் வாழும் ஆரோக்கிய வாழ்க்கைக்கும் நகரத்தார் சமூகத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் அதிகக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். எங்கள் குடும்பத்தின் சார்பாக எழுதித் தீர்க்க முடியாத நன்றிகளை இங்கே எழுதி வைத்திட விரும்புகிறேன்.

புதுவயலில் ஆர்ப்பாட்டம் இல்லாமல் அமைதியாக வாழ்ந்து, கற்ற கல்வியை மனதில் ஆழப் பதிந்து உச்சம் தொட்ட லட்சக்கணக்கானவர்களின் சார்பாக எழுதப்படும் பதிவு இது.

என் அப்பா காலையில் செய்யக்கூடிய முதல் பணி கைலாச விநாயகர் கோவிலுக்கு வந்து வணங்கி விட்டு அதன் பிறகே கடையைத் திறப்பார். விநாயகர் வினைகளை மட்டும் தீர்ப்பவர் அல்ல. நம்முடன் பழகும் நெருங்கிய தோழன் போன்றவர். அவரை விரும்பிய வகையில் கையாள முடியும். அவரை வணங்க, வாழ்த்த பெரிய அறிவு தேவையில்லை. அதிகமான சாஸ்திர சம்பிரதாயங்களும் அவசியமில்லை. விலையில்லாத பொருட்களைக் கொடுத்தால் போதும். அளவில்லாமல் அருளாசி வழங்கக்கூடியவர். கடவுள்களில் கருணை நிறைந்தவர். அலங்காரமின்றி, அகங்காரமின்றி வாழ்க்கைத் தத்துவத்தைப் போதிப்பவர்.

பொறுமை, சகிப்புத்தன்மை நிதானம் போன்ற வார்த்தைகள் இன்றைய நவீன காலகட்டத்தில் அனைவருக்கும் தேவையாய் உள்ளது. ஆனால் இதனை ஆண்டாண்டு காலம் உணர்த்திய ஒரே கடவுள் விநாயகர்.

புதுவயல் கைலாச விநாயகர் ஆலயமும் அமைதியின் வடிவாய் இருப்பதை என் பள்ளிக் காலங்களில் கண்டுள்ளேன். கூட்டமும் ஆர்ப்பாட்டம் இன்றி முழு தரிசனத்தை எந்த சமயத்திலும் எளிதில் காணக்கூடிய அவரை இன்று வரையிலும் நான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஊரிலும் தினமும் நினைத்துப் பார்ப்பதுண்டு.

என் மகர்களுக்கு நாங்கள் வழிகாட்டியாக இருக்கும் அளவிற்குக் கைலாச விநாயகர் எங்கள் மூன்று தலைமுறைக்கும் நிரந்தர முதல்வர். உடலும் மனமும் செம்மையான பிறகு மருத்துவம் எதற்கு?

மனமது செம்மையானால் மந்திரம் எதற்கு? என்ற தத்துவமும் வழிகாட்டக்கூடியதாக விநாயகர் இருந்தார்; இருப்பார். ஆலயம் இருக்கும் இடத்தில் அமைதியிருக்கும். அமைதியிருக்கும் இடத்தில் ஆசைகள் குறைவாகவே இருக்கும் என்ற வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை உணர்த்திய கோவில் இது.

வாழ்க்கையின் கடைசி வரைக்கும் பக்தியின் அர்த்தமும் புரியாமல் மனம் அமைதி பெறும் வழியையும் அடையப்பெறாமல், வாழும் நாள் முழுக்க முனங்கிக் கொண்டே வாழ்ந்து முடிப்பதே நம்மவர்களின் கொள்கையாக உள்ளது.

“இப்படி இருப்பதற்கு நீ தான் காரணம்; இது பௌத்தம் சொல்லும் தத்துவம்”.

“தன்னுடைய கர்மத்தைச் செய்து இறைவனை அடைவது - கர்ம மார்க்கம்”.

“அறிவைப் பயன்படுத்தி இறைவனை அடைவதற்குப் பெயர் - ஞான மார்க்கம்”.

ஆனால் இந்த மூன்றையும் விட எளிய பக்தி மார்க்கத்தையே தான் மத வேறுபாடுகள் இன்றி அனைவரும் விரும்புகின்றார்கள். ஆலயத்திற்குள் சென்று அனைத்தையும் கொட்டி விட்டால் போதும் என்று நினைக்கின்றார்கள். இதைத்தான் “ஆத்ம திருப்தி” பூரண மகிழ்ச்சி என்கிறார்கள்.

புதுவயல் கைலாச விநாயகர் இதைத்தான் உணர்த்துகிறார். இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்று அறிவுறுத்துகிறார்.

தம்பிக்கு முந்தி வரம் தருபவர் புதுவயல் கைலாச விநாயகர்

- புதுவயல் சே.பழ. விசுவநாதன்

புதுவயல் கைலாச விநாயகர் நகரத்தார்களுக்கும், ஊர் மக்கள் அனைவருக்கும் அருள்பாலிக்கும் கண்கண்ட கடவுள் ஆவார். நாம் பிறந்து முதன்முதலாக வழிபட்டவரும் புதுவயல் கைலாச விநாயகர்தான்.

என்னுடைய சிறுவயதில் என் தாயார் மார்கழி மாதம் திருப்பள்ளி எழுச்சி காலத்தில் காலையில் என்னை அழைத்துச் சென்று கைலாச விநாயகர் கோயிலில் திருவெம்பாவை பாடுவார்கள். பிறகு கீழ்ப் பெருமாள் கோவிலில் திருப்பாவை பாடுவார்கள். இதுவே அவர்களின் வழக்கமாகும். தாயார் பாடிய அப்பாடல்கள் இன்றளவும் என் மனதில் பசுமையாக நிலைத்து இருக்கின்றன.

என்மனைவி குழந்தைகள் அனைவருக்கும் கைலாச விநாயகரிடம் அபார பக்தி உண்டு. ஒரு சமயம் எனது முன்றாவது மகளுக்கு நான்கு வயது இருக்கும்போது பழநிக்கு நடந்துபோன வேண்டுதல் செய்து கொண்டோம். இதனால் புதுவயலில் உள்ள கைலாச விநாயகர் கோவிலுக்கு வந்து, பழனிக்கு நல்லமுறையில் நடந்து போகவேண்டும் என்று நினைத்து நானும், என்மனைவியும், என் மகளும் வழிபட வந்தோம். வழிபட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, அந்த ஒரு சில நிமிடங்களில் எங்கள் அருகில் இருந்த எங்கள் மகளை காணவில்லை. கோயிலில் எங்களை தவிர வேறு அதிகம் ஆட்கள் யாருமில்லை. மிகவும் கலங்கிப்போய் கைலாச விநாயகரைப் பிரார்த்தனை செய்து என் மகளை கண்டுபிடித்துத் தந்தால் பழனி செல்கிறோம். இல்லை என்றார் இங்கே இருந்து விடலாம் என்று எண்ணிக் கொண்டோம். அவளை எல்லா இடங்களிலும் தேடினோம்.

தனக்குக் கிடைத்த பழத்தைத் தம்பிக்கு கொடுக்கும் அன்புள்ளம் கொண்ட கைலாச விநாயகர் எங்களைத் தம்பி பழனியப்பனை தரிசிக்க அனுப்பாமல் இருப்பாரா? புதுவயல் ஊருணியைச் சுற்றித் தேடிப் பார்த்தபோது, ஒரு பெட்டிக்கடையில் என் மகளை கண்டுபிடித்து விட்டோம் அவையெல்லாம் ஒரு பத்து நிமிடங்களுக்குள் நடந்து முடிந்துவிட்டன. மனம் நிம்மதி அடைந்தது. மகளை மீட்டு தந்த கைலாச விநாயகரின் கருணையை இன்றளவும் போற்றிவருகிறோம். அன்று கைலாச விநாயகருக்கு ஒரு சிதறுகாய் உடைத்துவிட்டு பழனி சென்று திரும்பி வந்தோம். தம்பிக்கு முன்னதாகவே கைலாச விநாயகர் முந்திக்கொண்டு எங்களுக்கு அருள் புரிந்தார். தம்பியும் அவரைத் தொடர்ந்து அருள் புரிந்தார்.

எங்கள் வீட்டில் எந்த ஒரு பிரச்சனை என்றாலும், எந்த பொருளைக் காணவில்லை என்றாலும் பிள்ளையாருக்கு ஒரு ரூபாய் எடுத்து வைத்து வேண்டிக் கொள்வோம். இது எங்களுடைய வழக்கம். வேண்டிக் கொண்ட சில நிமிடங்களில் சிக்கலும் தீரும். காணாமல் போன பொருளும் கண்ணுக்கு முன்னே நிற்கும். இன்றளவும் கைலாசநாதர் எங்கள் குறைகளை தீர்த்து வைத்து வருகிறார். குறைகளைக் களையும் கைலாச விநாயகர் எங்கள் வாழ்வில் முதல் தெய்வம்.

அறம் காக்க விரும்பு

- ராதா அருணாசலம், புதுவயல்

அறம் செய்ய விரும்பு என்பது ஒளவை வாக்கு, அறம் காக்க விரும்பு என்பது இன்றைக்குத் தேவையான வாசகம். அறம் செய்வது ஒவ்வொருவர் வாழ்வின் கடமையாகும். அதே நேரத்தில் செய்த அறங்களைப் பாதுகாப்பது என்பது அறம் செய்ய விரும்புவதைக் காட்டிலும் முக்கியமானது. நம் முன்னோர்கள் ஏற்படுத்திய அறத்தைக் காப்பது என்பது மிகப் பெரும் சவால். மிகப்பெரும் கடமை. பசுமடம் வைத்து அக்காலத்தில் இறைமூர்த்தத்திற்கு பால் வழங்கினர். இன்று அந்தப் பசுமடங்களை நிர்வாகிப்பது என்பது மிகப் பெரும் சவால். இது போன்று பல அறங்களை முன்னோர்கள் செய்து வந்துள்ளனர்.

இதே வழியில் புதிதாகக் கோயில்களை உருவாக்குவதைக் காட்டிலும் பழைய கோயில்களைப் புதுப்பிப்பதும், அவற்றைப் பொலிவு பெறச் செய்வதும் மிகச் சிறந்த கடமைகளாகின்றன.

இன்புற ஒருவன் தான் புதிதாக இயற்றிடும் அறத்தினும் ஒருவன் முன்பு செய்திருந்த அறத்தினுக்கு இறுதி முந்துறச் செய்திடாதிருக்கின் கொன்பயில் பலனங்கு எண்மடங்கு இனிது கூடு நீட றனழிந்திடுகால் தன்பொருள் முயற்சி கொண்டதை விளங்கச் சமைத்திடிற் சதமடங்கெய்தும்

என்பது காஞ்சி புராணப்பாடலாகும். அதாவது முன்பு செய்த அறம் முற்றுப் பெற்றுவிடாமல் தொடர்ந்து ஒருவன் செய்தான் என்றால் அவன் எண்மடங்குக்கு அதிகமான பலனைப் பெறுவான் என்பது இப்பாடலின் பொருள்.

நாடு நகரம் நற்றிருக் கோயில்கள் தேடித்திரிந்து அவையே சிவபெருமான் என்று பாடிப் பணிந்து அதன்பின் நம் நெஞ்சத்தைக் கோயிலாக்கிக் கொள்ளலாம் என்கிறார் திருமூலர்.

அவ்வகையில் இருநூற்று எழுபத்து நான்கு சிவத் தலங்கள், நூற்றியெட்டு தீவ்ய தேசங்கள், அறுபத்து மூன்று நாயன்மார் அவதாரத் தலங்கள் போன்றவற்றை ஒருவர் தம் பிறவியில் தரிசித்தாக வேண்டும். இக்கோயில்களைத் தரிசிக்கும் இனிய தருணம் என்னுடைய வாழ்வில் சிவ அனுபவமாகக் கிடைத்தது. பல பழைய கோயில்களைப் புதுப்பிக்கும் பணியும் கிடைத்தது.

இப்பணிகள் எல்லாம் செய்வதற்கு உறுதுணையாக இருந்தவர் கைலாச விநாயகர். இவர் அன்னையும் பிதாவும் முழு முதல் உலகம் என் மானிடர்க்குத் தன் திருவிளையாடலால் உணர்த்தியவர். எச்செயலைத் தொடங்கும்போதும் அவரை முன்வைத்தே தொடங்குவது எங்கள் இல்ல வழக்கம். இன்று வரை கைலாச விநாயகர் பதம் பணிந்து தொடங்கும் எங்கள் பணிகள் அனைத்தும் வெற்றியே.

இனிக்கும் இலக்கியக் கட்டுரைகள்

சாத்திரங்களில் விநாயகர்

- சித்தாந்த செம்மணி, பழ. முத்தப்பன்

தமிழகத்தில் படைக்கப்படும் கவிதை இலக்கியங்களில் கடவுள் வாழ்த்து இடம் பெறுவதுண்டு. கடவுள் வாழ்த்து என்ற தொடர் ஒல்காப் பெரும்புகழ் தொல்காப்பியத்திலே இடம் பெற்றுள்ளது. “கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி யென்ற வருநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றுங் கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே” (பொருள், நச்சர், சு.88) என்பது கடவுள் வாழ்த்துத் தொடர் அமைந்த தொல்காப்பியச் சூத்திரமாகும் சங்க இலக்கியங்களைத் தொகுத்த சான்றோர் அக்காலத்திற்குப் பிறகு பிறர் பாடிய கடவுள் வாழ்த்தினைச் சேர்த்துத் தொகுத்துள்ளமை அறிய முடிகிறது. சிந்தாமணியில் பாட்டுடைத் தலைவர் மீது கடவுள் வாழ்த்து பாடப்பெற்றுள்ளது. பின்னர் ஆறாம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு தோன்றிய இலக்கியங்கள் அனைத்தும் கடவுள் வாழ்த்துடன் அமைந்துள்ளமை ஆய்வு நெறியால் பெறப்படும்.

அந்நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு விநாயகர் கடவுள் வாழ்த்துக்குரிய தெய்வமாக அமைந்துள்ளமை தமிழ்க் கவிதை இலக்கியங்களால் அறிய முடிகிறது. நம் ஆதீனப் பதிப்பாகிய கணபதி என்ற நூலில் மகாவித்துவான் சா. தண்டபாணி தேசிகர் ஐயா அவர்கள் கணபதியின் வழிபாடு தொன்மை வாய்ந்ததாக இருப்பினும், திருமுறைகளில் பிள்ளையார் குறித்துப் பேசப் பரவியிருக்க வேண்டும் (ப.37) என்று குறிப்பிடுகிறார். ஆறாம் நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்டுத் தோன்றிய சைவ சிந்தாந்த சாத்திரங்களில் கடவுள் வாழ்த்தில் விநாயகர் வணக்க மரபு முறைமையை அறியலாம் என்பதை இக்கட்டுரை குறிப்பிடுகிறது.

சிவபெருமானும் விநாயகரும் வேற்றுமையின்மை

சிவஞான போதத்தில் மங்கல வாழ்த்தாக கல்லால் நிழல் மலை என்று தொடங்கும் செய்யுள் அமைந்துள்ளது. இதற்குச் சிறுநரை எழுதிய சிவஞானமுனிவர் சிவபெருமான் மேலும் கருணை கூர்ந்து அருளுதல் பொருட்டுப் பொல்லாத பிள்ளையாருடைய ஞானசக்தி, கிரியாசக்தி என்றும் இரண்டு திருவடித் தாமரைகளைத் தம்முடைய ஞானசக்தி, கிரியாசக்திகட்கு ஆதாரமாகக் கொண்டு கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்த மெய்யன்பர், தாடலை போல் அவரின் திருவடியில் அடங்கி நிற்பர் என்று

பொருள் எழுதிப் பின்னர் சிறப்புரையில் சிவபெருமான் அருளுதற் பொருட்டுப் பிள்ளையார் திருவடியில் அடங்கி நிற்பார் என்றதனால் சிவபெருமானும் பிள்ளை யாரும் தம்முள் வேற்றுமை இன்மை பெற்றாம். அன்றியும் புத்திரர் மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடு தந்தையர்க்கு மிகப் பெரிய சந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணும் ஆதலில் அந்நயம் பற்றிச் சிவபெருமான் அருளுதற் பொருட்டுப் பிறறையாரை வணங்குவர் என்று கூறியதுமாம் என்றும் உரை எழுதியுள்ளார்.

விநாயகரின் வடிவ அமைப்பு

வழக்கில் பிள்ளையார் என்று கூறப்படுகின்ற விநாயகர் வடிவமைப்பைச் சாத்திர நூலாம் சங்கற்பநிராகரணம், தன் காப்புச் செய்யுள் மூலம் பதிமூன்று வரிகளில் விரிவாகத் தந்துள்ளது. செக்கர் வானம் போன்ற செம்மையான புள்ளியைத் தமது திருகத்தில் பெற்றும், பிறைச்சந்திரன் போன்று ஒற்றைக் கொம்பினைப் பெற்றும், மற்றும் பிறை என்னும் சொல்லே பிற என்னும் பகுதியுடையமையால் பிறத்தல் என்னும் பொருள் தரும். இதனாலும் அச்சுமாறிப் பிறத்தல் என்ற கருத்தரித்தலை நாம் காணலாம். பின்னும், ஆன்மா தூல சரீரம் விட்டுப் போதற்குப் பாம்பு தோலை உரித்துப் பிறிதொரு தோலைப் போர்த்துச் செல்லுதல் உவமையாகத் தரப்படும். அதனைப் பாடலில் பாம்பு என்ற சொல் உணர்த்தி நின்றதெனக் கொள்ளினும் பொருந்தும்.

இங்ஙனம், உயிர்கள் அச்சு மாறும் செய்தியைப் பாடலில் உள்ள பூந்தராய் என்ற சொல்லும் தெரிவிக்கும் குறிப்புடையதே. இப்பெயர் சீகாழிப் பதியின் பன்னிரு பெயர்களுள் ஒன்றெனப் பலரும் அறிவர். இரணியாக்கனைக் கீழுலகிற் சென்று கொண்டு மீளுதற்பொருட்டுத் திருமால் சுவேதவராகமாக மாறினான். பூமியைப் பிளந்து சென்று அசுரனைக் கொண்டு மீண்டான். வெள்ளைக் கோலமாக மாறிய திருமால் வெற்றிக் களிப்பால் தன்னை மறந்து குதூகலித்தான். பின்னர் திரு முருகப் பிரானால் உண்மை யுணர்ந்து சிவத்தை வழிபட்டுத் திருமாலாயினன். இங்ஙனம் விண்டு மூர்த்தி அச்சுமாறிய செய்தியைப் பூந்தராய் என்ற சொல் உணர்த்தி நின்றலும் நாம் காணலாம்.

இறைவன் தன் சத்தியில் பிரிப்பின்றி நிற்பவன் என்பது

உயிர்கள் மாறிப் பிறத்தலை வினைக் கீடாக உயிருக்கு ஊட்டுவது சத்தியாம். அச்சத்தி இறைவனின் வேறன்று. ஆணையின் நீக்கம் இன்றி நிற்கும் அன்றே என்ற பகுதி இஃதுணர்த்துவதாகும். இதன் பொருள் முதல்வன், தனது ஆணையாகிய சிற்சத்தியோடு பிரிப்பின்றிச் சமவேதமாகிய திரோதான சத்தி வடிவாய் நிற்பன் என்பதாம். உயிர்களோடு கலந்து நிற்கும் இறைவன் நிலையே திரோதான சத்தி கூறப்படும். எவ்விடத்தும் வியாபித்தல் சத்தியின் காரியம். ஆதலால், சத்தியில்

நீக்கமின்றி நிற்பன் என்பது கருத்தாம். சூரியனும் அதன் ஒளியும் ஒன்றென்றாவது இரண்டென்றாவது பிரித்தறிய வாராது. அதுபோலவே முதல்வனும், சிவம் சத்தி என ஒன்றாதற்கும் இரண்டாதற்கும் பொதுவான தாதான்மிய சம்பந்தம் பொருந்திச் சருவ வியாபியாய் நிற்பன். பாசங்கள் முதல்வனுக்கு உடைமை பசுக்களாகிய நாம் அடிமை. ஆதலால். பசு பாச வியாப்பியமாம். இவ்வாறான சத்திசிவ ஒருமைப்பாடு நமக்கு இத்தேவாரப் பாடலில் பின்னு செஞ்சடை சிவத்தையும் உணர்த்தும். இடையில் உள்ள செம்மை என்ற சொல் சூரியனும் ஒளியும் போல என்ற உவமையை நினைப்பூட்டும். தன்னை விளக்கும்போது சூரியன் எனப்படும். விடயங்களை விளக்கும் போது ஒளி எனப்படும். இது பின்ன என்ற சொல் தெரிவிக்கும். புறப் பொருளை நோக்காது அறிவு மாத்திரையாய் நிற்கு நிலையில் சிவம் எனப்படும். அது செம்சடை என்ற சொற்றொடரால் தெரிவிக்கப்படுவது. எனவே முதல்வனம் சத்தியும் பொருளால் ஒன்றாயும் தன்மையால் இரண்டாயும் நின்றல், பின்னு செஞ்சடையில் பிறை பாம்புடன் வைத்ததே என்பதால் பாடலிலே பகரப்பட்டுள்ளதென்னலாம். பிறை பாம்பு வியாப்பியம் சடை வியாபகம் என அறிதற்பாலது.

இவ்வாறு இரண்டாம் திருமுறையின் முதற் பாடல் எவ்வகையாலும் இரண்டாம் சூத்திரத்தின் கருத்து விளக்கத்துக்கான சொற்களும் குறிப்புமே கொண்டு அமைந்திருத்தல் ஆய்ந்து மகிழ்தற்குரியதாம். எனவே திருஞானசம்பந்தர் இறையால் தமிழ் பரப்பித் தமிழால் ஞானம் பரப்பியுள்ளமை நம்மனோர் தவப்பேறாம். பெரிதான காதுகள் இரண்டினைப் பெற்றும் மழைபோல் பெய்யும் மும்மதங்களைப் பெற்றும், துவாரத்தை உடைய நீண்ட துதிக்கையைப் பெற்று, பாசம், அங்குசம், ஒடிந்த கொம்பு, மாங்கனி ஆகிய நான்கினையும் நான்கு கைகளில் பெற்று, தோள் வளை, கடகம், முத்துமாலை ஆகிய அணிகலன்களை அணிந்த திருத்தோள்களைப் பெற்று, கட்செவி உடைய பாம்பினை வாராகக் கட்டிய வயிற்றினைப் பெற்று, சிறிய கால்களை பெற்று விளங்குவது யானையும் விநாயகர் பெருமான் என்று முழுமையாம் விநாயகரின் திருவுருவத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவது போல் அந்நூலில் ஆசிரியர் உமாபதிசிவம் பாடிப் போற்றியுள்ளார்.

இதுபோல அருணந்த சிவாசாரியார் சித்தியாரின் பரபக்கமும் சுபக்கமும் தனிதனியே இருந்தாலும் தன்ஒருவரால் பாடப்பெற்றது என்பதற்குச் சான்றாக அமைந்துள்ள விநாயகர் வணக்கப் பாடலும், ஒரு கோட்டன், இரு செவியன், மும்மதத்தன், நால்வாய், ஐங்கரத்தன், ஒரு வாரணம் என்று குறிப்பிட்டு, விநாயகர் யானை வடிவம் கொண்டவர் என்பதைப் பதிவு செய்துள்ளார். எனவே சாத்திர

நூல்களின்படி யானை வடிவத்தில் ஓங்கார விநாயகர் எழுந்தருளியுள்ளார் என்பதை அறிய முடிகிறது.

விநாயகர் யானை வடிவத்தர் என்பதை திருவருட்பயன் குறிப்பிடும் பொழுது,

நற்குஞ் சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானங் கற்குஞ் சரக்கன்று காண்.

என்று குறிப்பிட்டு விநாயகர் வடிவம் குஞ்சரமாம் யானை வடிவம் என்று குறிப்பிடுவதையும் அறியமுடிகிறது.

மற்றொரு சாத்திர நூலான உண்மை விளக்கம் காப்புச் செய்யுளில் விநாயகரைப் போற்றும் பொழுது அந்தி நிறுத்துத் தந்தி முகம் என்று குறிப்பிட்டுச் சிவபெருமானின் பவளத்தன்ன மேனிபோலச் சிவந்த நிறத்தை விநாயகர் பெற்றிருக்கின்றார். என்று கூறுகிறது. கருமை நிறமாக இருக்க வேண்டிய நிறம் சிவபெருமானும் விநாயகரும் ஒன்று தான் என்பதைப் புலப்படுத்தும் வண்ணம் உண்மை விளக்கம் விசந்த நிறத்தைக் குறிப்பிடுவதாக எண்ண முடிகிறது.

விநாயகர் வழிபாட்டின் பயன்

விநாயகர் சிவபெருமான் வேறல்லர் என்றும், விநாயகர் வடிவம் யானை முகமானது என்றும் குறிப்பிடுகின்ற சாத்திரங்கள் விநாயகர் வழிபாட்டின் பயனையும் குறிப்பிடத் தவறவில்லை. அவற்றின் சிறப்பான உமாபதிசிவம் தமது சிவப்பிரகாச நூலில் காப்புச் செய்யுளாக விநாயகரைப் போற்றி வணங்கும் பொழுது,

ஒளியான திருமேனி உமிழ்தானம் மிகமேவு
களியார வரும்ஆனை கடல்நாளும் மறவாமல்
அளியாளும் மலர்தூவும் அடியார்கள் உளமான
வெளியாகும் வலிதாய வினைகூட நினையாவே

என்ற பாடலை அமைந்துள்ளார். இப்பாடலின் பொருள் ஒளி பொருந்திய திருமேனியையும், முகத்தில் ஒழுகுகின்ற மதநீரையும், மிகுந்த மகிழ்ச்சியையும், கொண்டுள்ள - தியானிக்கும் அடியவர்முன் எழுந்தருளி வரும் யானை முகத்தவராகிய விநாயகப் பெருமானின் திருவடிகளை எப்பொழுதும் மறவாமல், வண்டுகள் ஒலித்துச் சூழுகின்ற மலர்களைத்துவி வழிபடுகின்ற அடியவரது உள்ளமானவை, அஞ்ஞானமாகிய இருள் நீங்கி ஞானத்தைப்பெறும். அவர்களிடம் கொடிய, வினைப் பகுதிகள் சேர நினையா என்பதாகும். இப்பாடலுக்கு இலங்கைத் திருவிளங்கம் பிள்ளை சிறப்புரை எழுதும்பொழுது, ஒளி பொருந்திய திருமேனியை ஞானப் பிரகாசமான திருமேனி என்றும், வலிதாகிய வினை என்பதற்கு விநாயகரின் அருள் நோக்கினால்

சஞ்சித வினை வெந்து நீராகும் என்றும், அவரின் அருள் பெற்ற பின் உதிக்கும் ஞாலத்தால் ஆகாமிய வினை ஏறமாட்டாது என்றும் குறிப்பிடுவார். எனவே மலர்கொண்டு விநாயகப் பெருமானை அருச்சித்து வழிபட்டால், சஞ்சிதவினையும் ஆகாமிய வினையும் நீங்கிவிடும் என்ற பயன் பெறப்படுகிறது.

சிவப்பிரகாச நூலில் காப்புச் செய்யுளில் விநாயகர் வணக்கம் அமைந்த தோடு, பாயிரப் பகுதியில் விநாயகக் கடவுள் வணக்கம் தனியாக அமைந்துள்ளது. இதனால் நூலுக்குக் காப்பாக விநாயகர் காப்பு அமைந்து நூல் தோன்றுவதற்குத் தடை ஏற்படாத வண்ணம் விநாயகர் காத்தருளுவார் என்ற குறிப்பும் சிவப்பிர காசத்தின் காப்புச் செய்யுளால் பெறப்படுகிறது.

விநாயகர் வணக்கத்தின் மற்றொரு திருவருட் பயன் காப்பு செய்யுள் கலை ஞானம் கற்கும் சரக்கென்று என்று குறிப்பிடுகிறது. அதாவது யானைமுகத்தை உடைய விநாயகரை வழிபடுவாராயின வழிபடுகின்றவர்களுக்கு ஆகம மெய்நூல்கள் வருந்திக் கற்க வேண்டிய நூல்கள் ஆகாது. எளிதாகக் கற்றுக் கொள்ள முடியும் என்று குறிப்பிடுகிறது. எனவேதான் தமிழ்கத்தில் இன்றைக்கும் பள்ளிகளில் கல்வியைத் தொடங்கும் பொழுது விநாயகரை வணங்கித் தொடங்குகிற வழக்கம் இருந்து வருகிறது.

இவ்வாறு சித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்கில் விநாயகர் வணக்கத்தைக் காப்பது செய்யுமாறுப் பெற்றிருக்கின்ற நூல்கள், சிவபெருமானையும் விநாயகரையும் ஒன்றுபடுத்தி, யானை வடிவத்தைக் குறிப்பிட்டு, விநாயகரை வழிபட்டால் வினைகள் நீங்கும் என்பதையும், மெய்நூல்களை எளிதாகக் கற்றுக்கொள்ள இயலும் என்பதையும் பயன்களாகக் குறிப்பிட்டு விநாயகர் வழிபாட்டைச் சாத்திர நூல்கள் வலியுறுத்துகின்றன.

வித்தக விநாயகர்

தமிழாகரர் தெ. முருகசாமி

(மேனாள் முதல்வர், இராமசாமி தமிழ்க்கல்லூரி, காரைக்குடி)

திருமூலர் ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும் என்று பாடியுள்ளதால் சைவ சமய வளர்ச்சியில் கண்டுணரப்பட்ட தெய்வங்களுள் முதன்மையானவர் விநாயகர் என்பது உறுதியாகிறது. வித்தகன் என்றால் வியத்தகு தன்மையுடையவன் என்று பொருள்.

தன்னை வணங்கும் அடியாரைக் காக்கும் வியத்தகு தன்மையுடையவன் என்பதால்தான் ஒளவையார் தாம் பாடிய விநாயகர் அகவலில் “வித்தக விநாயக விரை கழல் சரணே” எனப் போற்றினார்.

அகட விகடமாகப் பேசுவோரை “வித்தகம் பேச வேண்டாம்” என்பது உலகியலாயினும் பேரறிவுடன் பேசுவதை வித்தகம் என்பதும் உண்டு.

ஆக, வித்தகம் என்பதற்கு வியத்தகு தன்மையுடன் வியத்தகு பேராற்றலும், வியத்தகு பேரறிவும் உடையதாகப் பொருள் கூறலாம். இப்பொருளுக் கேற்பவே முழு முதற்கடவுளாம் விநாயகரது வழிபாடு தமிழ் நாட்டில் தொன்று தொட்டு உள்ளது.

பழந்தமிழ் நூல்களுக்குக் கடவுள் வணக்கம் பாடும் வழக்கம் இல்லையாயினும் அவ்வழக்கத்தின் துளிப்பைப் பத்துப் பாட்டு நூலினைத் தொகுத்த வித்தகால் ஓரளவு உணரலாம். முருகனைப் பற்றிய திருமுருகாற்றுப்படை நூல் முதலாவதாக வைக்கப்பட்டதால் முருகனை முன்னிறுத்திய கடவுள் வணக்கம் தொடங்கப்பட்டதை உணரலாம்.

அதுபோலப் பழந்தமிழ் நூலான கல்லாடத்தில் வேழமுகக் கடவுள் வணக்கம் பாடப்பட்டுள்ளது. இத்துடன் வேலன் வணக்கமும் பாடப்பட்டுள்ளது.

பொதுவாகப் பெற்றோரின் சாயலாகவே பிள்ளைகளைக் கருதுவது உலகியல், அந்தவகையில் சிவபெருமானாம் தந்தைக்குள்ள அனைத்தும் விநாயகருக்கும், முருகனுக்கும் உரியதாகின்றது.

அந்த வகையில் எவரும் விரும்பாத எருக்கம்பூமாலை சிவனுக்குரிய தாகக் கம்பர் வெள்ளைருக்கம் உடை முடியான் எனப் பாடுவதால் அதே எருக்கம்பூ விநாயகருக்கும் மாலையாகச் சாத்தப்படுவதை இன்றும் காணலாம்.

இந்த எருக்கஞ்செடிகள் மண்டிக்காடு போல் கிடந்த இடம்தான் எருக்காட்டுர் என்பதாகக் கல்வெட்டு கூறுகிறது. இந்த எருக்காட்டுர்தான் இன்றைய பிள்ளையார் பட்டியாகும். இங்குள்ள கற்பகப் பிள்ளையார்தான் தமிழக விநாயகர் வழிபாட்டின் மூலவராவார். இவர் மனிதனைப் போல இரண்டு கைகளை உடைய உருவமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளார், அதீத தத்துவக் குறிப்பிற்கு உட்பட்ட காலத்தில்தான் நான்கு கையுடைய பிள்ளையார் வடிவம் வழிபாட்டிற்குப் பெருவழக்கானது.

எனவே வாதாபியை வென்றதன் நினைவுப் பரிசாகக் கொண்டு வரப்பட்ட விநாயகன், நாற்கரத்தவராய்த்தமிழர் வழிபாட்டில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டவராவார், என்பது பேருண்மையாகும்.

தமிழ்நாட்டில் விநாயகர் - திருமணம் ஆகாத பிரமசரியர், வடநாட்டில் திருமணமானவர், இத்திருமண பிரமசரிய வரலாற்றில் வடவர்க்கும் தென்னிந்தியர்க்கும் ஒரு வேறுபாடுண்டு.

மனிதவாழ்வின் இல்லறம் - துறவறம் இரண்டில் பிரம்மசரியம், திருமணம், துறவு, வானபிரத்தம் என்ற நான்கும் வடநாட்டு முறை. ஆனால் இல்லறத்திலேயே பிரமசரியத்தை அடக்கியும் துறவறத்தில் வானபிரத்தத்தை அடக்கியும் கூறுவது தமிழ் முறையாகும்.

அந்த வகையில்தான் தமிழ் முறையில் இல்லறம் கொண்ட முருகனுக்கு மூத்தவனாக விநாயகர் திருமணமில்லாத பிரமசரியராகக் கருதப்படுகிறார். ஆனாலும் தத்துவ விசாரணையில் சித்தி புத்தியரைச் சேர்ந்து வழிபடும் வழக்கம் வளர்ந்தது.

எது எப்படியாயினும் அறிவின் பேராற்றலுக்கு அடையாளமாக யானையின் பெரிய மத்தகத்தையுடைய முகம் காட்சிக்குரிய பெருந்தோற்றமாய் உள்ளதால் அறிவுக்கடவுளாக விநாயகரைத் தமிழர் கண்டனர் என்பது வித்தகமாகும் என்பதால் வித்தக விநாயகர் எனப்பட்டார்.

எதையும் அறிவு நிதானமாகவே சிந்தித்துச் செயல்படும். அதற்கேற்பத் தம்மை வழிபட்ட ஒளவையாரைச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் சேரமான் பெருமாள் நாயனாரும் கயிலைக்குச் செல்லுமுன்னே கொண்டுபோய் உய்த்தார் விநாயகர் என்று தண்டபாணி சுவாமிகள் பாடிய யானைமுகன் எழுகூற்றிருக்கை என்னும் நூலினுள் கூறுகிறார்.

ஒருநாள் விநாயகர் வழிபாட்டை ஒளவையார் வேக வேகமாய்ச் செய்தார். ஏனெனில் இறைவனது கயிலாயத்தை விரைவாக அடைய வேண்டும் என்பதற்காக அப்படிச் செய்தாராம். இது கண்ட “விநாயகர் வழிபாட்டில் அவசரம் வேண்டாம்” என்றதோடு விரைவான வழிபாட்டிற்குக் காரணம் கேட்டாராம். அதற்கு ஒளவையார் சுந்தரரும் சேரமானும் கயிலைக்குப் போவாதால் நானும் போக வேண்டியே விழைவதால் விரைந்து பூசை செய்வதாச் சொன்னார்.

கேட்ட விநாயகர், பதறாத காரியம் சிதறாது என்பதால் ஒளவையே பூஜையை மெதுவாகச் செய்க என்றார். அவ்வாறே செய்த ஒளவையை விநாயகர் தனதுதிக்கையில் அமர்த்தியவாறு சுந்தரரும் சேரமானும் கயிலைக்குச் செல்லுமுன் கொண்டுபோய் உய்த்தாராம். ஒளவையைப் பார்த்த சுந்தரரும் சேரமானும் வெட்கமுற்று வியப்படைத்தார்களாம். எனத் தண்டபாணி சுவாமிகள் விநாயகர் வழிபாட்டின் வித்தகத்தைக் கீழ்க் கண்டவாறு பாடுகிறார்.

இருபதம் கருதி முந்நவை தவிர்ந்துய்ந்து
 இருநில முழுவதும் ஒருதிரு வாக்கால்
 வென்றுள பெரியாள் மிகும் உவம் பெய்த
 ஒருபெரும் பனைபோன்று இருபுழையாய்
 மூக்கொடு நாலும் கைகொடு மூவா
 இருள்பொழில் சாரல் வெண்மலை ஒன்றில்
 ஓரத்து இருவர் நாணுற உய்த்தனை!

இறைவனை இரண்டு திருவடிகளையும் அடைய ஆணவம், கன்மம், மாயை எனும்
 மும்மலக் குற்றங்களைக் கடந்து இவ்வுலகம் உய்ய நல்வாக்கருளிய முதியவளான
 ஓளவை மகிழ்ச்சி அடையும்படி, பனைமரம் போன்றதும் இரு துவாரம் உடையதுமான
 துதிக்கையின் துணையால் கெடுதல் இல்லாத சோலை சூழ்ந்த வெள்ளி மலையில்
 ஒருபக்கமாகச் சென்ற சுந்தரரும் சேரமானும் வியந்து வெட்கமுறும்படிக் கொண்டு
 போய் விநாயகர் உய்த்தார் என்பது மேற்படியான எழுகூற்றிருக்கைப் பாடலின்
 கருத்தாகும்.

அவ்விருவரும் வெட்கமுறுதற்குக்காரணம் யாதெனில் நமக்கு முன்னர்
 ஓளவையார் கயிலைக்கு எப்படி வந்தார் எனக் காரணம் கண்டு பிடிக்க முடியாததால்
 வந்த வியப்பும், வெட்கமும் ஆகும்.

எனவே வித்தக விநாயகர் வீரத்திருவடியைத் தொழுதால் வியனுலகம் நம்மை
 வியந்து போற்றும் என்பது கருத்து.

பிடிங்கி நடப்பட்ட நாற்றின் வினைச்சல்
 இடிஞ்சலிலா நெல்லீனல் போலப் படிஞ்சிப்
 புதுவயல் வாழ்பிள்ளை யாரை வணங்கப்
 புதுவாழ் வருள்வார் புரி!

வேதநெறியில் பாரதியார் விளக்கும் கணபதி வழிபாடு

- கிருங்கை சேதுபதி

திரும்பிய திசையெல்லாம் கோயில்களாக, காணும் பக்கமெல்லாம் கடவுள்கள் உருவங்களாகத் தோன்றும் தமிழகத்தில் யாரைத் தொழுவது? என்ற கேள்வி தத்துவார்த்தமாகச் சிந்திப்போரின் உள்ளத்தில் உதயமாகத்தான் செய்யும். இல்லை கடவுள் என்ற கொள்கையாருக்கு, இந்தக் கவலை இல்லை. இருக்கிறது, என்பாருக்கு இன்னொரு கேள்வியும் கூடவே எழுகிறது. ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும் என்கிற கருத்தில், அந்த ஒரு தேவன். அதாவது முழுமுதற் கடவுள் யார்? எனும் கேள்வியாகும். கிறித்தவர்களுக்கு இயேசுவும் இசுலாமியருக்கு அல்லாவும் போல, வைணவர்களுக்குத் திருமாலும், சைவர்களுக்குச் சிவனும் முழுமுதற் கடவுள் என்பது கருத்து. ஆனால் இந்திய சமயங்களுள் ஒன்றாகிய இந்து சமயத்தில் சைவம், வைணவம் ஆகியவற்றோடு, சாக்தம், கௌமாரம், காணாபத்தியம், சௌரம் ஆகியனவும் சேர்ந்து அறுசமயங்களின் கூட்டானபிறகு, எது முழுமுதற் கடவுள் என்ற வினா எழுகிறது.

தமிழகத்தில், குலதெய்வங்களாகச் சிறுதெய்வங்களும் பொதுநிலையில் பெருந்தெய்வங்களும், இஷ்ட தெய்வங்களாக ஐயப்பன் தொடங்கிப் பிற தெய்வங்களும் வந்துவிட்ட நிலையில் தெய்வம் பலப்பல வாகிவிட்டன இவற்றுக்கிடையில் காணாபத்யம் எனும் கணபதி வழிபாடு தனிநிலையில் இல்லாமல் பொதுநிலையில் முதன்மை பெற்றிருப்பது கவனத்திற்குரியது.

மூலமுதல்வர் கணபதி

சிறுதெய்வ வழிபாடாயிலும் பெருந்தெய்வ வழிபாடாயினும் முதல்நிலையில் விநாயகர் அமைந்துவிடுகிறார். எந்தப் பணிசெய்தாலும் கருதியது கைகூடக் கணபதியைக் கைதொழுதல் தமிழகத்தில் பெருவழக்காகியிருக்கிறது. எழுதுமுன் பிள்ளையார் சுழி போடுவதும், செய்யுள் இயற்றும்போது, காப்புச்செய்யுள் கணபதியின் மீது பாடுவதும் தமிழ்மரபு. மஞ்சளில், சாணத்தில் பிடித்து வைத்த மாத்திரத்தில் பிள்ளையார் எழுந்தருளிவிடுகிறார்.

பாரதி பார்வையில் கணபதி

இப்படி எல்லாநிலைகளிலும் முன்னிற்கும் கணபதி குறித்து ஒரு கருத்துச் சித்திரத்தை காளிதாஸன் என்ற புனைபெயரில், சுதேசமித்திரன் இதழில் மகாகவி பாரதியார் எழுதுகிறார். புதுச்சேரியைப் புகலிடமாகக் கொண்டு வாழ்ந்த காலத்தில், அவர் ஸ்ரீ அரவிந்தருடன் மேற்கொண்ட வேத ஆராய்ச்சியின் விளைவாக, கணபதி குறித்த கருத்துரு அவருள் தோன்றியிருத்தல் வேண்டும். ஒன்று பரம்பொருள் என்ற கருத்துடைய பாரதியார். இத்தனை தெய்வங்களையும் ஏற்றுப் போற்றுகிற முறையைக் கணபதியை முன் வைத்து ஆராய்கிறார். வேதத்தை நம்புகிற பாரதி, அதன்பின்னர், எழுந்த புராணங்களின் கதைகளுள் சொல்லப்படும் புனைவுகளை விமர்சிக்கிறார். ஒரு

தெய்வம் மற்றொரு தெய்வத்தைத் தண்டிப்பதாகவும் பகைப்பதாகவும் சொல்லப்படுபவை யாவும் பொய்யென்று புறந்தள்ளுகிறார். இப்படிப்பட்ட கதைகள் பழைய புராணங்களிலே பிற்காலத்தாரால் நுழைக்கப்பட்ட பொய்க்கதைகளேயன்றி வேறில்லை என்கிறார். மேலும் பல தேவராக வணங்காமல் ஒரே மூர்த்தியாகத் தெய்வத்தை உபாசனை செய்வதற்கும் ஹிந்துமதம் இடங்கொடுக்கிறது. இவ்வித உபாசனை சித்தத்தை எளிதிலே ஒருமுகப்படுத்தும் பக்திக்கு இதுவே சுலபமான வழி என்றும் வழிபாட்டுக்குரிய வழியையும் காட்டுகிறார். பின்னர் இதர தெய்வங்களை விஷயந்தெரியாமல் பழித்தால் அதுதான் வேதவிரோதம் என்று அவர் சொல்கிறருத்தையும் இன்று கவனத்தில் கொண்டால், மதப்பகைமை எப்படி வரும்? தன்காலத்துத் தமிழ்நடையில், சமஸ்கிருத சொற்கள் நிறைந்த அக்காலத் தமிழ் நடையில் மகாகவி பாரதியார். காளிதாஸன் ஆகிச் சித்திரிக்கும் கணபதி குறித்த விளக்கத்தை இனிக் காணலாம்.

கணபதி

- காளிதாஸன்

வேதத்தில் பிரமதேவனையே கணபதியென்று ரிஷிகள் வணங்கினர். அவரே ப்ருஹஸ்பதி.

விநாயகர் பிரணவ மந்திரத்தின் வடிவம். யானை முகம் பிரணவ மந்திரத்தைக் காட்டுவது, அறிவின் குறி. காண நாம் த்வா கணபதிம் ஹகாமஹே என்ற சாமான்ய வழக்கத்திலுள்ள தேவ மந்திரத்திலே பிள்ளையாரைப் பிரமதேவனென்று காட்டியிருப்பது தெரிந்து கொள்ளுக.

ஒன்றே மெய்ப்பொருள். அதனை ரிஷிகள் பலவிதமாகச் சொல்லினர் என்று வேதமே சொல்லுகிறது. கடவுளின் பல குணங்களையும் சக்திகளையும் பல மூர்த்திகளாக்கி வேதம் உபாசனை செய்கிறது. வேத காலம் முதல் இன்று வரை ஹிந்துக்கள் தமது தெய்வங்களை மாற்றவில்லை. வேதம் எப்போது தொடங்கிற்றோ, யாருக்கும் தெரியாது. கிரேக்க, எஹிப்திய, பாபிலோனிய தெய்வங்களெல்லாம் காலத்தில் மறைந்து போயின. ஹிந்துக்களுடைய தெய்வங்கள் அழியாமாட்டா. இவை எப்போதுமுள்ளன.

படைப்பு, காப்பு, அழிப்பு ஆகிய முத்தொழிலையும் குறிப்பிட்டுப் புராணங்களில் மூன்று மூர்த்தியாகப் பரமாத்மாவைப் பேசுகிறார்கள். பிரம்மம் என்ற பெயரை விஷ்ணுவாகப் பரமாத்மாவுக்கே வேதாந்த சாஸ்திரம் வழங்குகிறது. பிரம்மம் என்பது வேள்வியையும் மந்திரத்தையும் ஞானத்தையும் குறிப்பிட்டு வேதரிஷிகளால் வழங்கப்பட்டது. மந்திரநாதனும் சரஸ்வதி நாயகனும் வேத மூர்த்தியுமாகிய பிரமதேவனை வேதம் ப்ரஹ்மணஸ்பதி என்று கூறும். அதாவது. பிரம்மத்தின் பதி அல்லது தலைவன் என்றர்த்தம்.

மூன்று மூர்த்திகளில் ஒவ்வொன்றையும் உபாசனையின் பொருட்டுப் பிரிவாகக் காட்டினாலும். அந்தந்த மூர்த்தியையே சாட்சாத் பரமாத்மாவாகவும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். நாராயணன் பரிபாலனமூர்த்தி. பரப்ரஹ்மம் அவரே. சிவன் ஸம்ஹாரமூர்த்தி. பரப்ரஹ்மம் அவரே. பிரம்மா சிருஷ்டி மூர்த்தி. அவரே சாட்சாத் பரப்ரஹ்மம். அவருடைய பெயரைத்தான் ப்ரஹ்மத்துக்கு வைத்திருக்கிறது.

இந்திரன் அக்னி, வாயு, வருணன் என்ற நாமங்கள் வேதத்தில் பரமாத்மாவுக்கே வழங்குகின்றன. மேலே, ஏகம் ஸத் என்ற ரிக்வேத மந்திரத்தின் பொருள் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். மூர்த்தி உபாசனைக் கூட்டத்தாருக்கிடையே லௌகிக காரணங்களை அனுசரித்துப் பிற்காலத்தில் பல சண்டைகளுண்டாயின. தட்சயாகத்தில் வீரபத்திரன் வந்து இந்திரன், அக்னி, சூர்யன் பகன், விஷ்ணு முதலிய தேவர்களைத் தண்டனை செய்ததாக ஒரு புராணம் சொல்லுகிறது. இப்படியே பல புராணங்கள் தாம் உபாசனைக்குக் காட்டும் மூர்த்தி மற்ற மூர்த்திகளைப் பலவிதங்களில் விரோதித்துத் தண்டனை செய்ததாகச் சொல்லுகின்றன.

இப்படிப்பட்ட கதைகள் பழைய புராணங்களிலே பிற்காலத்தாரால் நுழைக்கப்பட்ட பொய்க்கதைகளேயன்றி வேறில்லை. இந்தக் கதைகள் வேதக் கருத்துக்கு முற்றிலும் விரோதம். வேதத்தில் ஹிந்துக்களுடைய தேவர்கள் ஒருவரையொருவர் பழிப்பதும், புராணங்களில் சேர்க்கப்பட்ட பகுதிகளை பாஷை அடையாளத்தால் தெரிந்துகொள்ளுதல் சுலபம்.

பல தேவராக வனங்காமல் ஒரே மூர்த்தியாகத் தெய்வத்தை உபாசனை செய்வதற்கும் ஹிந்துமதம் இடங்கொடுக்கிறது. இவ்வித உபாசனை சித்தத்தை எளிதிலே ஒருமுகப்படுத்தும் பக்திக்கு இதுவே சுலபமான வழி. ஆதலால். வீர சைவன், வீரவைஷ்ணவன். இவர்களுடைய உபாசனை வேதவிரோதமில்லை. இதர தெய்வங்களை விஷயந்தெரியாமல் பழித்தால் அதுதான். வேதவிரோதம். வட இந்துஸ்தானத்தில் சில இடங்களில் ராமன் கடசி கிருஷ்ணன் கடசி என இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிந்து சிலர் பரஸ்பரம் பகையைச் செலுத்துகிறார்கள். இஃதெல்லாம் மடமையின் லட்சணம்.

பிரமாவுக்குக் கோவில் அரசமரத்தடியில் பிள்ளையார் கோவிலாக ஊர்தோறும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிவனுக்கும் பார்வதிக்கும் விவாகம் நடந்தபோது முதலாவது கணபதிக்குப் பூஜை நடந்ததாக வேதம் சொல்லுகிறது. வேதத்தில் அக்னியை இரண்டுருபமாக்கி ஒரு ரூபம் குமாரனாகவும் தேவசேனாபதியாகவும் மற்றொரு ரூபம் தேவகுருவாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அக்நியே ருத்ரனுடைய பிள்ளையென்று வேதம் சொல்லுகிறது. அக்நியே ருத்ரனென்றும் சொல்லுகிறது. தேவகுரு அமரித வாக்கையுடைய ப்ரஹ்மணஸ்பதி, கணநாதன் அவனையே ஹந்துக்கள் சகலவித பூஜைகளிலும் சகல கர்மங்களிலும் முதலாவது வணங்குகிறார்கள்.

வேதபுராணங்களில் சொல்லப்படும் மூர்த்திகளெல்லாம் ஒரே பரமாத்மாவின்

கலைகளென்பதை ஹிந்துக்கள் எப்போதும் மறக்கக்கூடாது. ஒக்கத் தொழுகின்ற ராகில் கலியுகம் ஒன்றுமில்லை. என்று நம்மாழ்வார் சொல்லுகிறார்.

ஹந்துக்கள் தங்களுடைய வேதப்பொருளை நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு. கூடித் தொழுவார்களானால் கலியுகம் நீங்கிப் போய்விடும்.

நிறைவாக...

இந்தக் கட்டுரைக்குப் பின்னரே, அவர் புதுவையில் எழுந்தருளியுள்ள மணக்குள விநாயகர் மீது, விநாயகர் நான்மணி மாலை பாடியிருக்க வேண்டும். இந்தக் கருத்துக்களை உள்ளடக்கித் தன்னுணர்வு மேம்படத் தேசபக்தியையும் ஒருங்குகூட்டி, ஓம் எனும் உருவில் அவர் பாவனை நாட்ட, மேற்குறித்த கருத்துருவே கைகொடுத்திருக்கிறது எனலாம்.

எந்தக் கடவுளையும் விடாமல் பாடித் தொழுது வணங்கவேண்டும் என்று நினைப்பவர்கள், பாரதியார் இயற்றிய விநாயகர் நான்மணிமாலையைப் பாராயணம் செய்து பலன் பெறலாம்.

மனநிறைவு

இராம. வினைதீர்த்தான்

மண்ணில் உதித்த மனித குலத்திற்கு காலம் அதன் போக்கில் கற்றுத் தரும் பாடங்கள் கணக்கற்றவை. கடந்து செல்லும் ஒவ்வொரு கணத்திலும் ஒவ்வொரு பாடம். ஒவ்வொரு பாடத்திலும் வெவ்வேறு ஞானம்.

மரணமில்லாப்பெருவாழ்வு, நோயின் நிழல் தீண்டாத தேக நலம், கட்டுப்பாடற்ற சுதந்திரம், துன்பத்தில் துணையில்லாத இன்பம், முரணும் மோதலுமற்ற சமூகம் என பதுதான் அனைத்து மனிதர்களின் ஆசை.

எளிதில் நிலை கொள்ளாத மனத்தில் எதிலும் நிறைவு என்பது இயலாத ஒன்றுதான் ஆனால் தேவைகளில் தெளிவும், பயன்பாட்டின் தன்மையும், எண்ணங்களில் தின்மையும் இருந்தால் நிறைவு என்பது அதாவது மன நிறைவு குடியிருக்கும் ஒரு கோயிலாக நம் இதயம் இருக்கும்.

ஒவ்வொரு செயலிலும் நாம் காணும் நிறைவுதான், நம்மை வளர்த்தெடுக்கும் ஒப்பற்ற பண்பு என்பதை அனுபவம் தான் நமக்குப் புரிய வைக்கமுடியும்.

இவ்வளவுக்கு, இன்றைய வாழ்வில் வாய்ப்புள்ளவர்கள் அனைத்து வசதிகளின் துணையொடு வாழ்ந்தாலும், களைப்பு என்பதை மறைக்கவோ, மறுக்கவோ முடிவதில்லை. அலுவலத்திலிருந்து வந்தவுடன் ஒருவித அசாதாரண நிலையில் தான்

இருக்க முடிகிறது. உடல் அசதி ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், எண்ண ஓட்டங்கள் தான் மன உளைச்சலுக்கு காரணமாகிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள தயக்கம் காட்டுகிறோம்.

ஆனால் குழந்தைகள் நேற்றைய பதிவையோ, நாளைய கனவையோ சுமப்பது இல்லை அவர்களுக்குத் தெரிந்த தெல்லாம் இன்று... இத்தருணம்... நிகழ்காலம்... அவ்வளவே.

நிகழ்காலத்தில் இருக்கும் ஒவ்வொரு தருணமும் இயற்கை வழங்கும் சக்தி அளப்பரியது என்பது நிதர்சனமான உண்மை. மகிழ்ச்சி என்பது வசதிகள் கருவது அல்ல. வாழ்க்கையை வாழ்வதில் உள்ளது என்பதை உணர்த்துவதுதான் மன நிறைவு எனும் பண்பு என்று சொன்னால் மிகையாகாது.

நூற்றியெட்டின் பிரம்ம நிலை விளக்கம்

- எஸ் வீரப்பன், புதுவயல்

ஆன்மீகத்தில் 108 என்பது மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த எண்ணாகும் திருக்கோயில்களில் அஷ்டோத்திரம், சகஸ்ர நாமம் போன்ற மந்திர உட்சாடனைகள் 108 முறை 1008 முறை 10,008, 100008 என ஜெபிக்கப்படுவதுண்டு. என்ன காரணத்திற்காக 108 என்ற எண்ணுக்கு மதிப்பு அதிகமாக உள்ளது என்பதை தெரிந்து கொண்டால் நம்முடைய வாழ்க்கையிலும் 108 முறை மந்திரங்களைச் சொல்வதன்மூலம் பல நன்மைகளைப்பெறலாம்.

மெய்ஞானத்தில் 108 என்பது காலம் காலமாக பாடல்களாகவும், மந்திரங்களாகவும் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. விஞ்ஞானத்தில் 108 ன் விளக்கம் என்ன என்று பார்க்கும் போது, நாம் வாழக்கூடிய நிலவுலகம் என்ற பூமிக்கும் சூரியனுக்கும் இடைப்பட்ட தூரத்தை சூரியனின் விட்டத்தால் வகுக்கும் போது வரக்கூடிய விடை 108. மேலும் பூமிக்கும் சந்திரனுக்கும் இடைப்பட்ட தூரத்தை சந்திரனுடைய விட்டத்தால் வகுக்கும் போது வரக்கூடிய விடை 108.

நாம் வாழக்கூடிய சூரியகுடும்பத்தில் உள்ள கோள்கள் - 9, அதை 12 இராசிகளாகப் பிரித்து இருக்கிறார்கள். $12 \times 9 = 108$. 27 நட்சத்திரங்கள் 4 பாதங்களாக அமைகிறது. $27 \times 4 = 108$ ஆன்மீகக் கோட்பாடுகளின்படி இறைவன் ஒருவன்தான் அவன் ஒன்றுமில்லாததாகவும் அதே சமயம் எல்லாமே தன்னுள் அடக்கமாகவும்

இருப்பதை 108 உணர்த்துகிறது.

- 1 - ONE THING - ONE
 0 - NOTHING - EMPTINESS
 8 - EVERY THING - INFINITE

ஒன்றுக்குள் (ONE) எல்லாமே அடக்கம்

பக்தி மார்க்கத்தில் சிவத் தலங்களையும் வைணவத் தலங்களையும் 108 திருத்தலங்களாக திவ்ய தேசங்களாக உருவாக்கியுள்ளார்கள்.

108 க்கும் மனித உடலுக்கும் என்ன தொடர்பு? நமது உடலில் 108 வர்மப்புள்ளிகள் சக்கரங்களாக இயங்கிக் கொண்டு இருக்கின்றன. 108 சக்கரங்களில் 7 சக்கரங்கள் மிகவும் முக்கியமானவை. அவை மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிப்பூரகம். அநாகதம், விசக்தி, ஆக்கினை, தூரியம் என கழுத்துவரை ஐந்தும் மூளைக்குள் இரண்டுமாக அமைந்திருக்கிறது. இந்த ஏழு சக்கரங்களில் மூளைக்குள். உள்ள ஆக்கினை (Pituitary Gland) தூரியம் (Pineal Gland) இரண்டும் மிகமுக்கியமானவை. தூரியத்திற்கு மற்றொரு பெயர் சகஸ்ராதாரம்.

108 முறை மந்திரங்களை சொல்லும் போது மூளை செயல்படுவதோடு உடலில் உள்ள 108 சக்கரங்களும் செயல்பட ஆரம்பிக்கும்.

நம் உடலில் 108 வர்மப்புள்ளிகளை படுவர்மம் - 12, தொடுவர்மம் - 96 என பிரித்து உள்ளார்கள். உடலின் வெளி வெப்பம் 98.6°F உடலின் உள் வெப்பம் 108°F

108 ஐ கூட்டினால் வரும் என் - 9

$$1+0+8 = 9$$

108 என்ற எண்ணோடு எதைப் பெருக்கினாலும் வரும் விடையை கூட்டினால் 9 தான் வரும்

$$1 \times 108 = 108 = 1+0+8 = 9$$

$$2 \times 108 = 216 = 2+1+6 = 9$$

$$3 \times 108 = 324 = 3+2+4 = 9$$

நம் உடலுக்கு 9 வாசல்கள் உள்ளன. அவை கண்கள் - 2, காதுகள் - 2, மூக்கு - 2 (துவாரம்), வாய் - 1, எருவாய் - 1, கருவாய் - 1

இதையே ஒளவையார் விநாயகர் அகவலில் “ஒன்பது வாயில் ஒரு மந்திரத்தால் ஐம்புலக்கதவை அடைப்பதும் காட்டி” என குறிப்பிடுகின்றார்.

நவதானியம், நவகிரகம், நவ பாஷானம், நவரசம் எல்லாமே 9 தான்.

கருவில் குழந்தையின் வளர்ச்சி - 9 மாதம்

நம் உடலில் 72000 நரம்புகள் உள்ளன. - கூட்டினால் 9.

216 எலும்புகள் உள்ளன. $2+1+6 = 9$

நாள் ஒன்றுக்கு 21,600 மூச்சு எடுக்கின்றோம். கூட்டுத்தொகை 9.

ஒரு நாளைக்கு 86,400 விநாடிகள் $8+6+4 = 18$, $1+8 = 9$, 63 நாயன்மார்கள் $6+3 = 9$,

18 ஆழ்வார்கள் $1+8 = 9$.

27 நட்சத்திரங்கள் $2+7 = 9$

பகவத் கீதை அத்தியாயங்கள் = 18

மூலச் சித்தர்கள் = 18

சபரிமலைபடிகள் = 18

பாரதப்போர் நடந்தது = 18 நாட்கள்

ஒளவையார் அருளிய ஆத்திச்சூடி = 108,

சமஸ்கிருத எழுத்துக்கள் = 108 என முன்னோர்கள்

அற்புதமான 108 ன் சிறப்புகளை 9 ன் வாயிலாகவும் நமக்கு அருளியுள்ளார்கள்.

108 ன் சிறப்பை விஞ்ஞான, மெய்ஞ்ஞான ரீதியாக அறிந்துகொண்ட நாம் செய்ய வேண்டியது என்ன?

நாம் பஜனை செய்தாலும், மந்திரங்கள் ஜெபித்தாலும் 108 முறை ஜெபிக்கும் போது நம் உடலில் ஒரு மாற்றத்தையும், மனதில் ஒரு மாற்றத்தையும் பிரபஞ்சத்தில் ஒரு மாற்றத்தையும் உணரமுடியும். மந்திரங்களிலேயே உச்ச கட்ட மந்திரம் காயத்திரி மந்திரம்.

ஓம் பூர் புவஸ்ஸுவ

தத் சவிதுர்வரேண்யம்

பர்கோ தேவஸ்ய திமஹி

தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத்!

விளக்கம் :

பூர்லோகம், புவர்லோகம், ஸ்வரலோகம் ஆகிய மூன்று உலகங்களையும் படைக்கக் காரணமான ஒளி பொருந்திய வணக்கத்திற்குரியவரை நாங்கள்

தியானிக்கிறோம். நாங்கள் மேலான உண்மையை உணர அந்தப் பரம்பொருள் எங்களது அறிவை ஊக்குவிக்கட்டும்

108 முறை காயத்திரி மந்திரத்தை தினந்தோறும் பாராயணம் செய்தாலே நம்முடைய உடலுக்குள்ளேயும் வெளியேயும் நல்ல பாசிட்டிவ் எனர்ஜி அதிகரிக்கும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

பாராயணம் செய்வோம்! பரவசம் அடைவோம்! 108 ன் சிறப்புகள் பற்றி இன்னும் தெரிந்து கொள்ள யூ-டியூபில் (You Tube) ஸ்கை யோகா தொலைக்காட்சியில் (Sky Yoga Tv) “108 - பிரம்மநிலை விளக்கம்” என்ற தலைப்பில் பார்த்தும் கேட்டும் பயன் பெறலாம்.

நகரத்தார் திருமண நடைமுறை

கலியாணம்

நகரத்தார் குடும்பத்தில் மிகச் சிறப்பான குடும்ப நிகழ்ச்சியாக நடைபெறுவது திருமணம் ஆகும். ஓரிரு தலைமுறைகளுக்கு முன்னர் ஏழு நாட்கள் திருமணம் நடைபெற்றது. தொலைக்குப் பொருளிட்டச் செல்வதைத் தவிர ஏனைய அலுவலகப் பணி எதுவும் அன்றைய நாளில் செட்டியார்களுக்கு இல்லை. எனவே, உறவினர், பங்காளிகளெல்லாம் ஒன்று கூடி, ஒவ்வொரு நாள் ஒவ்வொரு சடங்காகச் செய்து, ஏழு நாட்கள் ஆற அமரத் திருமணம் நடத்தினர்.

சென்ற தலைமுறையில் இது முன்று நாட்கள் நிகழ்ச்சியாகச் சுருங்கியது. அப்போது முதல்நாள் மாப்பிள்ளை வீடு செல்வது; மறுநாள் திருமணம்; மூன்றாம் நாள் பெண்ணழைத்தல் எனத் திருமண நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன.

இப்போது காலத்தின் நெருக்கடியும், அனைவரும் பல்வேறு அலுவலகங்களில், தொழில் நிறுவனங்களில் பணியாற்றுவதால் ஓய்வின்மையும் சேர்ந்து ஒரு நாள் திருமணம் என்ற அமைப்பு ஏற்பட்டு விட்டது. ஆயினும் சில சடங்குகள், திருமண நாளுக்கு முன்னரே செய்ய வேண்டிய சடங்குகளாக உள்ளன. அவை பற்றி இப்போதைய இளைஞர்களுக்கும், பெற்றோர்களில் கூடப் பலருக்கும் முழுமையாகத் தெரியவில்லை. எனவே, இந்நூலில் இச்சடங்குகள் பற்றி விரிவாகவே பார்க்கலாம்.

நகரத்தார்களை ஏனைய செட்டியார்களில் இருந்து இனம் பிரித்துக் காட்டுவது அவர்கள் சார்ந்துள்ள கோவிற பிரிவுகளே ஆகும். நகரத்தாரின் ஒன்பது கோவிற பிரிவுகள் வருமாறு.

1. இளையாத்தங்குடி, 2. மாத்தூர், 3. வைரவன் கோவில், 4. நேமங்கோவில்
5. இலுப்பைக்குடி, 6. கூரைக்குடி, 7. வேலங்குடி, 8. இரணிக் கோவில்
9. பிள்ளையார்பட்டி

இவற்றுள் இளையாத்தங்குடிக் கோவில்

1. ஒக்கருடையார் 2. பட்டினசாமியார் 3. பெருமருதாருடையார்
4. கழனிவாசற்குடியார் 5. கிங்கிணிக் கூருடையார் 6. பேரசெந்தூருடையார்
7. சிறுசேத்தூருடையார் என்ற ஏழு உட்பிரிவுகளையும்

மாத்தூர்க்கோவில்

1. உறையூறுடையார் 2. அரும்பாக்கூருடையார் 3. மணலூருடையார்

4. மண்ணுருடையார் 5. கண்ணுருடையார் 6. கருப்புருடையார்
7. குளத்தூருடையார் என்ற ஏழு உட்பிரிவுகளையும் உடையவை.

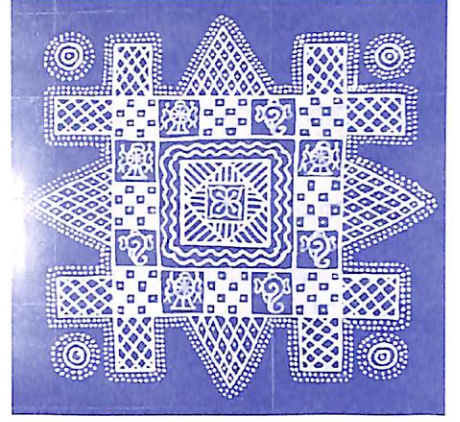
இந்த 14 பிரிவுகளோடு ஏனைய 7 கோவில்களையும் சேர்த்தால் நகரத்தார் திருமண நோக்கத்தில் 21 பிரிவுகளாக அமைவர். இப்பிரிவினர் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் பிரிவுக்குள் திருமணம் செய்து கொள்வதில்லை. பிள்ளையார்பட்டிக் கோவிலாரும், இரணிக் கோவிலாரும் ஒருவர் பிரிவில் மற்றவர் திருமணம் செய்து கொள்வதில்லை.

இந்த அடிப்படைக் கட்டுப்பாட்டின் மீது, மாப்பிள்ளை, பெண், ஆகியோர், ஜாதகம், படிப்பு, குடும்ப நிலை, பொருளியல் நிலை ஆகியவற்றையும் பொறுத்து, திருமணங்கள் நிகழும் போது, அதன் நிகழ்முறை, மிக நீளமான சடங்குகளை (நிகழ்ச்சிகளை) உள்ளடக்கியது. அவற்றின் பட்டியல் வருமாறு: அவை ஒவ்வொன்றையும் பற்றி விரிவாக அறிந்து கொள்வோம்.

1. திருமணம் பேசி முடித்துக்கொள்ளுதல்
2. முகூர்த்தக்கால் ஊன்றுதல்
3. கலியாணம் சொல்லுதல்
4. கோவிலில் பாக்கு வைத்தல்
5. கூடி ஆக்கி உண்ணுதல்
6. மணை போடுதல்
7. மாப்பிள்ளைக்கு மிஞ்சி போடுதல்
8. முதல் சீர் வைத்தல்
9. மறு சீர் வைத்தலும் கலியாண வேவும்
10. கோலமிடுதலும், அரசாணிக்கால் கட்டுதலும், தும்பு பிடித்தலும்
11. மாற்று கட்டுதல்
12. கழுத்துரு வாங்கப் போதல்
13. தலைசீலையில் முடிதல்
14. மாம வேவு
15. முகூர்த்தம் வைத்தல் அல்லது கழுத்துருவுக்குப் பொன் கொடுத்தல்
16. பூரம் கழித்தல்
17. மாப்பிள்ளை அழைத்தல்
18. பகவணமும் காப்புக் கட்டுதலும்
19. மாப்பிள்ளை கோவிலுக்குப் போய்வருதல்
20. மாப்பிள்ளை திருப்பூட்டச் செல்லுதல்

21. பெண்ணெடுக்கிக் காட்டுதல்
22. கழுத்துரு - ஆசிவாங்குதல்
23. திருப்பூட்டுதல்
24. இசைபிடிமானம் எழுதுதல்
25. திருப்பூட்டிய சடங்கு
26. மணவறைச் சடங்கு
27. சாப்பாடு போடுதல்
28. பணம் எழுதுதல்
29. கும்பிட்டுக் கட்டிக் கொள்ளுதல்
30. மஞ்சள் நீராடுதல்
31. காப்புக் கழற்றிக் கால் மோதிரம் இடுதல்
32. பிள்ளை எடுக்கிக் கொடுத்தல்
33. பெண் சொல்லிக் கொள்ளுதல்
34. பெண் அழைப்பும் சடங்கும்
35. குலம்வாழும் பிள்ளை எடுத்தல்
36. சீராட்டுக் கொடுத்தலும் பாக்குச் சுருளும்
37. பால் வேவு, வருஷ வேவு, பொங்கல் வேவு
38. தும்புகட்டுதல்
39. பால் பழம் சாப்பிட உறவினர் வீடு சென்று வருதல்

பேசி முடித்துக் கொள்ளுதல்

மாப்பிள்ளை வீட்டாரும், பெண் வீட்டாரும் சாதகம் பார்த்தல், பெண் பார்த்தல், முறைச்சிட்டை எழுதிக் கொள்ளுதல் போன்றவற்றை தங்கள் இரு குடும்பங்கள் அளவில் நிகழ்த்தித் திருமணத்தை உறுதி செய்கின்றனர். அவ்வாறு உறுதி செய்யப்பட்டுவிட்டது என்பதை இரு தரப்பு உறவினர்கள், பங்காளிகளுக்கு அறிவிக்கும் சிறப்பு நிகழ்ச்சியே பேசி முடித்துக்கொள்ளுதல் ஆகும்.

பொதுவாக, பெண் வீட்டாரின் உறவினர்களும், பங்காளிகளும், ஒரு நல்ல நாளின் மாலை பொழுதில் பெண் வீட்டிற்கு வந்து கூடுவர். அங்கிருந்து அவர்கள் அனைவரும் மாப்பிள்ளை வீட்டிற்குச் செல்வர். அங்கே அவர்களது உறவினர்களும், பங்காளிகளும் ஏற்கனவே கூடி இருப்பர். பெண் வீட்டுப் பங்காளிகளுள், வயதிலும், வாரிசிலும் பெரியவர், மாப்பிள்ளை வீட்டுப் பங்காளிகளில் வயதிலும், வாரிசிலும், பெரியவரிடம், எங்கள் இன்னார் மகளை உங்கள் இன்னார் மகனுக்குத் திருமணம்

செய்து தருகிறோம் எனத் தெரியப்படுத்துவர். அவர் அதற்குஇசைவு தெரிவிப்பர். இது பழைய மரபு இன்றும் தேவகோட்டையில் இம்மரபு அப்படியே பின்பற்றப் பெறுகிறது. அங்கே இச்சிறப்பு நிகழ்ச்சி கெட்டிப்பண்ணிக் கொள்ளுதல் எனக் குறிப்பிடப்பெறுகிறது. திருமணம் அறிவிக்கப்பெற்று உறுதி செய்யப்பெற்றவுடன் அனைவருக்கும் சிற்றுண்டி விருந்து நடைபெறும்.

ஏனைய நகரத்தார் ஊர்களில் பெரும்பாலான ஊர்களில் மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண் வீட்டிற்குச் செல்ல, இச்சிறப்பு நிகழ்ச்சியும், சிற்றுண்டி விருந்தும் பெண் வீட்டில் நிகழ்கிறது.

பல ஊர்களில் ஆரிய நாகரிகத் தாக்கத்தின் விளைவாக இந்த நேரத்தில் ஐயர் (பஞ்சாங்கக்காரர்) வந்து முடிவு செய்யப்பெற்ற திருமணத்தையும் அது நிகழ இருக்கும் நாள் நேரத்தையும் மஞ்சள் தடவிய இருதாள்களில் எழுதி, அவற்றைச் சபையில் உரக்கப் படித்த பின், மாப்பிள்ளை வீட்டாரிடம் ஒரு தாளையும், பெண் வீட்டாரிடம் ஒரு தாளையும் கொடுக்கின்றார்.

முகூர்த்தக்கால் ஊன்றுதல்

திருமணத்திற்கு முன் (பெரும்பாலும் ஒரு வாரத்திற்குள்) ஒரு நல்ல நாளில் மணமக்கள் இருவர் வீட்டிலும் இச்சிறப்பு நிகழ்ச்சி நடைபெறும். இதற்கு அவரவர் தரப்பில் மிக நெருங்கிய உறவினர் மட்டும் (பெரும்பாலும் வளவுக்குள் உள்ளோரும், ஆயா வீட்டாரும்) அழைக்கப் பெறுவர். ஒரு மூங்கிலில் மஞ்சள் தடவிப் பொட்டு வைத்து மாலைகள் கட்டியிருப்பர். அதுவே முகூர்த்தக்கால் ஆகும். அதற்குத் தேங்காய் உடைத்துக் காற்பூரம் காட்டுவார், வளவு வாசலில் திருமணக் கொட்டகை போட இருக்கும் கொட்டகைக்காரர். பிறகு அந்த முகூர்த்தக்கால் வளவு வாசலில் ஈசானிய மூலையாகிய வடகிழக்கு மூலையில் ஊன்றப்பெறும் (நிறுத்தி வைத்து, தூணோடு சேர்த்துக் கட்டப்பெறும்). இந்த முகூர்த்தக்கால் ஊன்றும் நிகழ்ச்சி நடந்த பின்னர், திருமணம் முடிந்து காய்ச்சி ஊற்றிக் கொள்ளும் வரை மணமக்கள் வீட்டினரும், அவர்தம் நெருங்கிய உறவினர்களும், எந்தவிதமான தீட்டு நிகழ்ச்சிகளிலும் கலந்து கொள்ளாமலிருப்பது மரபு.

கலியாணம் சொல்லுதல்

முகூர்த்தக்கால் ஊன்றும் நிகழ்ச்சி நடைபெறும். நாளில் கலியாணம் சொல்லுதலும் நிகழும். மாப்பிள்ளை வீட்டார் மாப்பிள்ளைக்கு ஆயா, அப்பத்தாள் வீடுகளிலும், பெண் வீட்டார் பெண்ணின் ஆயா, அப்பத்தாள் வீடுகளிலும் கலியாணம்

சொல்லுவார். மணமக்களின் சகோதரிகட்கு முன்னரே திருமணம் நடந்திருந்தால், அவர்கள் வீடுகளிலும் கலியாணம் சொல்லுவார்.

மணமக்களின் தந்தை, மூத்த சகோதரர் அல்லது யாரேனும் ஒரு சகோதரர் கலியாணம் சொல்லச் செல்வர். சொல்லுபவர்களின் வளவு வீட்டில் தேங்காய்ச் சட்டியை எடுத்துக் கொண்டு கலியாணம், தடுக்கில் அமர்ந்து இந்நாளில் இன்னாருக்குக் கலியாணம் என்று சொல்லி அழைப்பார். உரிய வீட்டினர் அதை ஏற்றுக் கொண்டு வெற்றிலை பாக்குடன் ரூபாய் வைத்துக் கொடுப்பர். அது **பாக்குப் பணம்** எனப்பெறும்.

மணமக்களின் பக்கத்து வீடுகட்கு, மணமக்கள் வீட்டைச் சேர்ந்த சிறுவர்கள், இடுப்பில் பட்டுக் கட்டிக் கொண்டு, சங்கு ஊதிக்கொண்டு சென்று கூடியாக்கும் நாளன்று கலியாணம் சொல்லுதல் மரபு. இப்போது பலருக்கு இம்மரபும். சடங்கும் தெரியாதாலும், திருமணம் திருமண மண்டபங்களில் நடைபெறுவதாலும் இந்நிகழ்ச்சி நடைபெறுவதில்லை. ஆனால், ஊர்க்கலியாணம் சொல்லுதல் என்ற இந்நிகழ்ச்சி நீண்ட வரலாற்றுப் பழமை உடையது. இவ்வாறு ஊர்க் கலியாணம் சொன்ன நிகழ்ச்சியைத் தான் **மாநகர்க்கு ஈந்தார் மணம்** எனச் சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள் குறிப்பிடுகிறார்.

கோவிலில் பாக்கு வைத்தல்

இரு வீட்டாரும் அவரவர்கள் நகரக்கோவிலில் 3 நாள் முன்பாகப் போய்ப் பாக்கு வைக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, 10 ஆம் தேதி திருமணம் என்றால், 7 ஆம் தேதி காலை முதல் மாலைக்குள் பாக்கு வைக்க வேண்டும், மணமகன் மணமகள் இருவரின் கோவில், உட்பிரிவு, மணமக்கள் பெயர், தகப்பனார் பெயர், வீட்டு விலாசம், கலியாணம் நடைபெறும் இடம், நாள் நேரம் ஆகியவற்றைப் பதிவு செய்து, பாக்குக்காக ஒரு தொகையையும் கோவிலில் செலுத்த வேண்டும். உரியவர்களின் பங்காளிகளுள் ஒருவரே பாக்கு வைக்கச் செல்வது மரபு. இது நகரத்தார் சமூகத்தில் திருமணத்தைப் பதிவு செய்யும் முறையாகும்.

இம்முறையில் பதிவு செய்த திருமணத்தை அவரவர்களின் நகரக் கோவில் அங்கீகரிப்பதற்கு அடையாளமாக, திருமணத்திற்கு முதல் நாள், அந்தந்தக் கோவிலிலிருந்து, மணமக்கள் வீடுகட்கு இரண்டிரண்டு மாலைகள் வரும். அதனை, சங்கு ஊதி வாங்கி வைப்பார்கள். மாப்பிள்ளை வீட்டில் வாங்கி வைத்த மாலைகள் இரண்டில் ஒன்றை மாப்பிள்ளை திருமணத்தன்று அணிந்து கொள்வார்.

மற்றொன்றைத் திருப்பூட்டச் செல்லும்பொழுது கொண்டு செல்வர். மாப்பிள்ளை பெண்ணுக்கு முதன்முதலில் அந்த மாலையைத்தான் அணிவிப்பார். பெண் வீட்டில் வாங்கி வைத்த மாலைகளில் ஒன்றைத் திருமணத்தன்று பெண் பகவணம் செய்து கொள்ளும்போது அணிந்து கொள்வது மரபு. மற்றொரு மாலையை அரசாணிக்காலில் கட்டிவிடுவர். இப்போது அந்த மாலையை மாப்பிள்ளை அழைக்கச் செல்லும்போது எடுத்துச் சென்று மாப்பிள்ளைக்கு அணிவிக்கின்றனர்.

கூடி ஆக்கி உண்ணுதல்

திருமணத்திற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர் உறவினர்கள். பங்காளிகள் அனைவரும் திருமண வீட்டிற்கு வந்து சேர்ந்து சாப்பிடுவது கூடியாக்கி உண்ணுதல் என வழங்கப்படுகிறது. சில வீடுகளில் அந்த நாளில் சாமிக்குப் படைப்பார்கள்.

மணை போடுதல்

கூடி ஆக்கி உண்ணும் நாளன்று மாலையில் மணை போடப்படும். வெளியூர்த் திருமணமாக இருந்தால் பெண் வீட்டில் மட்டுமே இச்சடங்கு நிகழும் உள்ளூர்த் திருமணமாக இருந்தால் இரு வீடுகளிலும் இச்சடங்கு நிகழும்.

வளவுக்குள் திருமண வீட்டிற்கு எதிரே பத்தியில் மணைபோடுவர். தெற்கு வட்டகையில் திருமண வீட்டின் உள்ளேயே மணை போடப்படுகிறது. சில ஊர்களில் மணை போடுதல் திருமணத்திற்கு முதல் நாள் மாலையில் நிகழ்கிறது.

திருமணத்தின் இன்றியமையாத சடங்குகளெல்லாம் இந்த மணை மீது தான் நடைபெறுகிறது. எனவே, இந்த மணையைத் திருமண வீட்டில், திருமணம் நடைபெறும் இடத்தில் அமைப்பதாகிய மணைபோடுதல் என்பது மிக அடிப்படையான ஒரு சடங்காகும். இச்சடங்கில் பெரும்பாலும் பங்கேற்பவர்கள் பங்காளிகள் மற்றும் உறவினர் வீட்டுப் பெண்கள்தான்.

மணைபோடும் இடத்தில், பங்காளி மற்றும் உறவினர் வீட்டுப் பெண்கள் செங்கல் எடுத்து வைத்து, அதன் மீது குழைத்த மண்ணைப் பூசுவர். வந்திருக்கும் அனைவரும் அவ்வாறு செங்கல் வைத்து மண் பூசிய பிறகு அதன் மீது பளிங்கினால் அல்லது மரத்தினால் ஆன மணை வைக்கப்படும். பெண் வீட்டில் இரட்டை மணையும் உள்ளூர் திருமணமானால் ஒற்றை மணையும் வைப்பது மரபு.

மிஞ்சி போடுதல்

கூடி ஆக்கி உண்ணும் நாளன்று மாலையில் மாப்பிள்ளைக்கு, அவர் தாய்மாமன் காலில் மிஞ்சி அணிவிப்பது ஒரு சடங்காக நிகழ்கிறது.

நகரத்தார் கலியாணத்தில் தாய்மாமன் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது, மிஞ்சி போடுவதில் தொடங்கி, பெண்ணழைப்பு முடியும் வரை அனைத்துச் சடங்குகளிலும் இவர் இன்றியமையாத இடத்தைப் பெறுவார். தாய் மாமனோ, அவர் மகனோ மாமப்பட்டு அணிந்து கொண்டு இச்சடங்குகளைச் செய்வது மரபு.

முதற் சீர் வைத்தல்

கலியாணத்திற்கு முதல் நாள் காலையில் பெண் வீட்டில் இருந்து பெண்கள் மட்டும் மாப்பிள்ளை வீட்டிற்குச் சென்று வருவார்கள். பித்தளைக்குடம் 2, செம்பு, 2. விளக்கு 1 ஆகியவற்றுடன் மஞ்சள், உப்பு, புளி, பஞ்சு, விபூதி, பச்சரிசி, பாக்கு ஆகிய ஏழு பொருட்களைக் கொண்டு செல்வர். சில ஊர்களில் இதனை உப்புப்புளி வைக்கச் செல்லுதல் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். வெளியூர்த் திருமணத்தில் இச்சடங்கு நிகழ்வதில்லை.

மறுசீர் வைத்தலும் கலியாண வேவும்

கலியாணத்திற்கு முதல் நாள் மாலையில் பெண் வீட்டிலிருந்து மறுசீர் வைக்க ஆண்களும் பெண்களும் செல்வார்கள் ஆண்கள் தேங்காய்ச் சட்டி, சரிகை வேட்டி, துண்டு, கழுத்துச் சங்கிலி கைக்கடிகாரம், மோதிரம், எலுமிச்சம்பழம், பூச்செண்டு ஆகியவற்றைக் கொண்டு செல்வர். பெண்கள் வெள்ளி விளக்கு, குடம், செம்பு ஆகியவற்றை எடுத்துச் செல்வர். குடத்தில் தண்ணீர் நிரப்பிச் செல்வர். மாப்பிள்ளை வீட்டுக்குப் போனதும் மாப்பிள்ளைக்கு வேட்டி துண்டு அணிவித்து, நகைகளையும் அணிவிப்பர், பெண் வீட்டுப் பெரியவர்கள். அதற்குப் பின் கலியாண வேவு இறக்கப்படும்.

வெளியூர்த் திருமணமாக இருந்தால், திருமணத்தன்று காலையில் மாப்பிள்ளை அழைப்பின் போது மாப்பிள்ளைக்கு வேட்டி, துண்டு, நகைகள் அணிவிக்கப் பெறும். மாப்பிள்ளை பெண் வீட்டிற்கு அழைத்து வரப்பெற்ற பிறகு கலியாண வேவு இறக்கப்படும்.

தும்பு பிடித்தலும் கோலம் இடுதலும்

பங்காளி வீட்டுப் பெண்கள் திருமணம் நடைபெறும் வீட்டிற்குள் தும்பு பிடித்துக் கோலம் இடுவர். திருமண வீட்டின் உட்புறச் சுவரில் ஏட்டுக்கயிற்றால், கோல மாவைத் தொட்டு வீடு போன்ற அமைப்புடன் ஒரு கோலமிடுவர். இதுவே தும்பு பிடித்தல் ஆகும். ஏட்டுக் கயிறே தும்பு ஆகும். திருமணம் நிகழ்ந்ததும் மணமக்கள் தனி இல்லத்தில் வேறு வைக்கப்பெற்று, குடும்பம் நடத்தினர் என்பது, சிலப்பதிகாரத்தினாலும், பெரியபுராணத்தில் காரைக்காலம்மையார் வரலாற்றினாலும் தெரிய வரும் செய்தி.

தனி வீட்டின் அடையாளக் குறியீடாகவே இத்தும்பு எனும் கோலம் அமைந்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. சங்கு ஊதித் தும்பு பிடித்த பின்னர், பங்காளி வீட்டுப் பெண்கள் வளவு வீட்டிற்குள்ளும், வளவு நடையிலும், மணையின் மீதும் கோலங்கள் இடுவர். இவை திருமணத்திற்கு முதல் நாள் மாலையில் நடைபெறும்.

அரசாணிக்கால் கட்டுதல்

திருமணத்திற்கு முதல்நாள் மாலை, பங்காளி வீட்டு ஆண்கள், அரசாணிக்கால் கட்டுவர். உள்ளூர்த்திருமணமாக இருந்தால் மாப்பிள்ளை வீடு, பெண் வீடு இரண்டிலும். அவரவர் பங்காளி வீட்டு ஆண்கள் அரசாணிக்கால் கட்டுவர். வெளியூர்த் திருமணமாக இருந்தால் பெண் வீட்டில் மட்டும் அரசாணிக்கால் கட்டுவர். திருமணம் நடைபெறுவதற்காகப் போடப் பெற்றிருக்கும் மணைக்கு முன்புரம் அரசாணிக்கால் கட்டுவது மரபு. அரசாணி மேடை என ஒன்று உண்டு. அதனை மணைக்கு முன்னே வைத்து, அதிலுள்ள குழியில் சிறிது பால் விட்டுப் பவளம் ஒன்றைப் போடுவர். அப்போது சங்கு ஊதப்படும். பின்னர் அந்தக் குழியிலிருந்து உத்தரம் அல்லது மேற்கூரையைத் தொடும் வண்ணம் ஒரு கழியை ஊன்றுவர். அதில் கிளுவை, பாலைக் குச்சிகளை இணைத்து, அந்தக் குச்சிகளோ, கழியோ தெரியாத அளவுக்கு மாலைகளையும், அரச இலைகளையும் சுற்றிக் கயிற்றால் கட்டுவார்கள்.

அரசன் ஆணைக்கால் என்பதே மருவி அரசாணிக்கால் என வழங்குகிறது. அரசன் நேரில் வர இயலாத நிலையில் அரசனின் ஆணையை முன்னிறுத்திக் திருமணம் நடத்துவதற்குரிய குறியீடே அரசாணைக்கால். தொடக்கத்தில் நகரத்தார் சந்தியாபுரி என்னும் நகரில் வாழ்ந்தபோது, அதற்கு அருகிலேயே பவளத்தீவு இருந்தது. அங்கிருந்து, கொண்டு வந்த பவளங்களைக் கொண்டு, அரசாணிக்கால் எனும் தூணைப் பவளத்தாலேயே செய்து பவளத்திரள்கால் ஆகக் கட்டினர் என நம்பப்படுகிறது. அதன் ஒரு அடையாளமாகவே. இன்றைக்கு ஒற்றைப் பவளத்தை மட்டும் போட்டு அரசாணிக்கால் கட்டப்பெறுகிறது. பகவணம் செய்யும்போது புரோகிதர்களால் அரசாணிக்காலுக்கு மரியாதை செய்யப்படும். திருமணம் முடிந்ததும் அரசாணிக்காலுக்குப் பொங்கலிட்டுப் படைப்பார்கள். பெண்ணழைப்பு முடிந்த பின்னரே அரசாணிக்கால் அவிழ்க்கப்பெறும்.

மாற்று கட்டுதல்

மாத்துக்கட்டுவது என இன்று வழங்குகிறது. திருமணம் நிகழ்வதற்காகப் போடப்பெற்ற மணைக்கு மேல், கூரைக்குக் கீழே மாற்றுச் சேலைகள் இரண்டு (கறுப்பு நிறம் இல்லாத பிற வண்ணச் சேலைகள்) சலவைத்தொழிலாளியினால் கட்டப்பெறுவது மரபு. இந்நாளில் பங்காளிகளே கட்டிவிடுகின்றனர்.

வீட்டின் முன்னே உள்ள முற்றத்தில், மரத்தடியில், தொடக்ககாலத்தில் திருமணங்கள் நடைபெற்றன. அப்போது வெயில், பறவை எச்சம் முதலியவை மணமக்கள் மேலே விழாமல் இருப்பதற்காக இந்த மாற்று கட்டப்பெற்றது. நீல விதானத்து நித்திலப்பூம்பந்தர் கீழ் கோவலன் கண்ணகி திருமணம் நடைபெற்றது என்பார், இளங்கோவடிகள். முத்துக்களாலும், பூக்களாலும் அமைக்கப்பெற்ற மணமேடையின் மேற்கூரை (விதானம்) நீலநிறமான ஆடையால் அமைந்திருந்ததை இத்தொடர் குறிக்கிறது. அந்த நீலநிற ஆடைதான் மாற்று. வீட்டிற்குள் வளவுப் பத்தியில் திருமணம் செய்யும்போதும் மாற்றுக்கட்டுவது மரபின்தொடர்ச்சி என்பதோடு, மேற்கூரையில் உள்ள சிறு பூச்சிகள், தூசி முதலியவை மணமக்கள் மேல் விழாமல் காக்கும் நோக்கத்தையும் நிறைவேற்றுகிறது எனலாம்.

கழுத்துரு வாங்கப்போதல்

மாப்பிள்ளை வீட்டைச் சேர்ந்த பெரியவர்கள் உப்புக் கடகம், ஏட்டோலை, முளைப்பாரி முதலியவற்றை எடுத்துக்கொண்டு பெண் வீட்டிற்குச் செல்வர். பெண் வீட்டார் திருமணம் நடைபெறும் வளவு வீட்டிற்குள், மாப்பிள்ளை வீட்டுப் பெரியவர்களிடம் கழுத்துரு உருப்படிகளையும் (35), தாலிச் சங்கிலிகளையும் கொடுப்பார்கள். எல்லாவற்றையும் பட்டுத்துண்டில் வைத்து அத்துடன் விரலி மஞ்சள், வெற்றிலை பாக்கு மல்லிகைப்பூ ஆகியவற்றையும் வட்டுவப் பையில் வைத்து மாப்பிள்ளை வீட்டுக்குக் கொண்டு வருவர். இது திருமணத்திற்கு முதல் நாள் காலையில் நடைபெறும்.

கழுத்துரு கோத்தல்

மாப்பிள்ளை வீட்டில், திருமணத்திற்கு முதல் நாள் மாலையில், மாப்பிள்ளை வீட்டுப் பங்காளிகள் (ஆண்கள்) கூடி, கழுத்துரு கோப்பது மரபு. 10 ஆம் நம்பர் வெள்ளை நூல்கண்டு வாங்கி, அதில் 21 பாகம் நூல் எடுத்துக் கொள்வர். அதனை மூன்றாக மடித்து ஒரு மடிப்புக்குள் இன்னொரு மடிப்பைப் பின்னலாகக் கொடுத்து வாங்கி, சங்கிலிப் பின்னல் போலப் பின்னி, நன்றாக இறுக்கமாகத் திரித்துக் கொள்வர்.

பிறகு பட்டணம் மஞ்சளை நீரில் நனைத்துக் கொண்டு, அதனை நூலில் நன்றாகத் தேய்த்து, மஞ்சள் நன்றாக ஏறும்படியும், நூலின் முறுக்கு விடாமல் இருக்கும்படியும் செய்வர். இப்படிச் செய்து கிடைத்த 7 பாகம் நூலை இரண்டாக மடித்து, மேற்பாகத்தில் 16 உருப்படிகளையும், கீழ்ப்பாகத்தில் 15 உருப்படிகளையும் அவற்றுக்குரிய முறைப்படி கோப்பர்.

கழுத்துரு

குச்சி, தும்பு, துவாளை, ஒற்றைத்தும்பு ஆகிய 4 உருப்படிகளைத் தவிர ஏனையவை 31ம் கோக்கப்பெறும். அவை வருமாறு : கடைமணிகள் - 4; உருக்கள் - 19; ஏத்தனம் - 4; லெட்சுமிஏத்தனம் - 1; சரிமணி - 2; திருமாங்கல்யம் - 1; ஆக உருப்படி 31.

கழுத்துரு கோக்கும் முறை

எந்த உருப்படிகள் மேற்பாகத்தில் அமைய வேண்டும். எந்த உருப்படிகள் கீழ்ப்பாகத்தில் அமைய வேண்டும். எந்த வரிசை முறையில் அமைய வேண்டும் என்பது, இன்றைய நாளில் மிக வயதான பெரியவர்களுக்குக் கூடச் சரியாகத் தெரியவில்லை. எனவே, அச்சிட்ட படங்களை முன் மாதிரியாக வைத்துக்கொண்டே, கழுத்துரு கோக்கும் நிகழ்ச்சி நடைபெறுகிறது. மேல்பாகம், கீழ்ப்பாகம் இரண்டிலும் உருப்படிகளை முறைப்படி கோத்தபின், இரண்டையும் இரு முனைகளிலும் தனித்தனியே, உருவிவராத வகையில் நன்றாக முடிச்சுப் போடுவார்கள். திருமணத்திற்கு மறுநாள், மணமகள் வீட்டுப் பெரியவர் ஒருவர் கழுத்துருவின் இடப்பக்கத்தில் இரண்டு கயிற்றிலும் சேர்த்து, குச்சி, தும்பு, துவாளையைக் கோத்து வைப்பர்.

ஒற்றைத் தும்பு தனியே, பிள்ளைச்சரடு எனச் சொல்லப்படும் நூலில், பங்காளிகளால், முதல்நாள் மாலையே கோத்து வைக்கப்படும். இதற்கு 10 ஆம் நம்பர் நூலில் 7 பாகம் எடுத்து மூன்றாக மடித்து, பின்னி, முறுக்கேற்றி மஞ்சள் ஏற்றி, ஒற்றைத் தும்பைக் கோப்பர். கழுத்துரு நகரத்தார் சமூகத்தில் மட்டும் காணப்படும் அணிகலன். கழுத்துத்திரு என்பதே கழுத்துரு என மருவியுள்ளது. கழுத்துரு அணிவித்தலைத் திருப்பூட்டுதல் என்றே நகரத்தார் வழங்குகின்றனர்.

தலைச் சீலையில் முடிதல்

உள்ளூர்த் திருமணமாக இருந்தால், திருமணத்திற்கு முதல்நாள், மறுசீர் வைக்கச் செல்லும்போது மாப்பிள்ளையை, மாப்பிள்ளை வீட்டு வளவில் போடப் பெற்றிருக்கும், ஒற்றை மணையில் அமரச் செய்வர். பெண்ணின் சகோதரர் அல்லது தந்தை ஒரு தொகையை மாப்பிள்ளையின் தலைப்பாகைமீது வைப்பர். இதை மாப்பிள்ளையின் மாமக்காரர் எடுத்து மணமகனின் தந்தையிடம் கொடுப்பார். செலவுக்குக் கொடுத்தல் (முதல் செலவுக்குக் கொடுத்தல்) என்பதே தலைச்சீலையில் முடிதல் என மருவி தலைச்சீலையில் முடிதல் ஆகிவிட்டது என்பர். வெளியூர்த் திருமணத்தில், இச்சடங்கு, திருமணத்தன்று காலையில், மாப்பிள்ளை அழைப்பிற்குப் பின்னர், திருப்பூட்டுவதற்கு முன்னர் நடைபெறும்.

மாம வேவு

மாப்பிள்ளையோ, பெண்ணோ தலைப்பிள்ளையாக இருந்தால், அவர்களது ஆயாள் வீட்டினர் மாம வேவு இறக்குவார்கள். தலைப்பிள்ளையின் ஆயாள் வீட்டினர் தம் பங்காளிகளுடன், மேளதாளத்தோடு, திருமண வீட்டிற்கு வேவு கொண்டு வருவர்.

தலைப்பிள்ளை வீட்டைச் சேர்ந்த பெண்கள் இறக்கிக் கொள்வர். சில பகுதிகளில் திருமணத்திற்கு முதல் நாள் மாலையில் மாம வேவு இறக்குதல் நடைபெறுகிறது. பொதுவாகத் திருமணத்தன்று காலையில் இச்சடங்கு நடைபெறும். முதல் நாள் மாலையில் மாம வேவு இறக்கப் பெற்றால் அதற்குச் சிறப்பு விருந்து ஏற்பாடு செய்யப்பெறும்.

முகூர்த்தம் வைத்தல் அல்லது கழுத்துருவுக்குப் பொன் கொடுத்தல்

திருமணம் தொடர்பான சடங்குகளின் வரிசை முறையில் திருமணம் பேசி முடித்துக் கொள்ளுதல் முதலாவது சடங்கு என்றால், கழுத்துருவுக்குப் பொன் கொடுத்தலாகிய முகூர்த்தம் வைத்தல்தான் இரண்டாவது சடங்காகும்.

திருமணம் உறுதி செய்யப்பெற்றவுடன் பேசி முடித்துக் கொள்ளுதல் வாயிலாக இருதரப்புப் பங்காளிகள் உறவினர்களுக்குப் திருமணம் அறிவிக்கப்பெறுகிறது. அதனை ஒட்டி ஒரு நல்ல நாளில் மாப்பிள்ளை வீட்டார் தேங்காய், பழம், பூ, வெற்றிலை, பாக்கு, கற்கண்டு, மஞ்சள் முதலியவற்றைத் தாம்பாளங்களிலும், பூ, சந்தனம், மஞ்சள், குங்குமம், விபூதி, எலுமிச்சம்பழம் ஆகிய மங்கலப் பொருள்களைச் சடங்குத் தட்டிலும் வைத்து, தேங்காய்ச் சட்டி, பவுன் ஆகியவற்றை எடுத்துச் கொண்டு பெண் வீட்டிற்குச் செல்வர். பெண் வீட்டில் அவர்களது பங்காளிகளும், நெருங்கிய உறவினர்களும் முன்னரே கூடியிருப்பர். மாப்பிள்ளை வீட்டார் கொண்டு வந்த பவுனை, திருமண வீட்டிற்குள் (வளவு வீடு) வைத்துச் சாமி கும்பிட்ட பின்னர், தங்கவேலை ஆசாரியிடம் கொடுத்துத் தட்டச் சொல்வர். இந்தப் பவுனைத் தாங்கள் வைத்திருக்கும் தங்கத்தோடு சேர்த்து, பெண்ணுக்குரிய கழுத்துருவின், திருமாங்கல்யப் பகுதி செய்யப்பெறும். பெண் வீட்டில், பவுன் கொண்டு வந்த மாப்பிள்ளை வீட்டாருக்குச் சிறுநாண்டி விருந்து நடைபெறும். இது முன்னாள் மரபு.

இப்போது நடைமுறை எளிமை கருதி, இந்நிகழ்ச்சி வெறும் சடங்கு நிகழ்ச்சியாகத் திருமணத்தன்று, காலையில் நடைபெறுகிறது. மாப்பிள்ளை வீட்டிலிருந்து மிக இன்றியமையாத ஆண்கள் ஐவர் அல்லது எழுவர் பெண் வீட்டிற்குப் பவுன் கொண்டு செல்கின்றனர். வெளியூர்த் திருமணமாக இருந்தால் மாப்பிள்ளை அழைப்பிற்கு முன்னரும், உள்ளூர்த் திருமணமாக இருந்தால் மாப்பிள்ளை திருப்பூட்ட வருவதற்கு முன்னரும் இச்சடங்கு நிகழ்கிறது. இப்போதும் ஆசாரி வருகிறார். பவுனைத் தட்டுகிறார். ஆனால் திருமாங்கல்யப்பகுதி உள்ளிட்ட கழுத்துரு முன்னரே செய்து முடிக்கப்பெற்று, திருமணத்திற்கு முதல்நாளே மாப்பிள்ளை வீட்டார் வந்து வாங்கிச் சென்றும் விடுகின்றனர். பெயரளவில் ஆசாரியால் தட்டப்பெற்ற பவுன் பெண் வீட்டாரால் வைத்துக் கொள்ளப்பெறுகிறது. ஆனாலும் பழைய மரபு கருதி இச்சடங்கு கழுத்துருவுக்குப் பொன் கொடுத்தல் என்றே வழங்கப்படுகிறது.

பூரம் கழித்தல்

மணமகளை மந்திரப் பூர்வமாக இல்லத்திற்குரியவளாக ஆக்குதலே இச்சடங்கின் நோக்கம். திருமணத்தன்று அதிகாலையில் மணமகளை நீராடச் செய்து, ஒரு சரமாலை மட்டும் கழுத்தில் அணிவித்து மணமேடைக்குப் பக்கத்தில் தடுக்கில் கிழக்கு முகமாக நிற்கச் செய்து பெண்ணின் அம்மான் பெண்டிர் பூரம் கழிப்பார். மணமகளின் உடலில் ஏழு இடங்களில் (தலை, தோள்பட்டைகள் இரண்டு, இடுப்பின் இரண்டுபக்கங்கள், இரண்டு பாதங்கள்) வேப்பிலையை வைத்து இரும்புச் சத்தகத்தினால் அதைத் தட்டி விடுவர். பிறகு புரோகிதர் விநாயகர் பூசை, வர்ணகும்பப் பூசை ஆகிவற்றைச் செய்து பூரம் கழிப்பார்.

ஒரு பெண் பூப்படைந்த உடன் நடைபெறும் சடங்குகழித்தல் என்ற நிகழ்ச்சி இதனோடு ஒப்புமையும் தொடர்பும் உள்ள நிகழ்ச்சி. சடங்கு கழிக்கும்போதும். பெண்ணின் உடலில் இதே ஏழு இடங்களில் வேப்பிலை வைத்துத் தட்டி விடப் பெறுதல் அதனை உறுதி செய்யும் ஒரு பெண் பூப்பெய்தி டவுடன், அவளது கன்னித்தன்மை காப்பிடப்பெறும் (Locking) சடங்கு, சடங்கு கழித்தல் ஆகவும் திருமணத்தன்று அக்காப்பு நீக்கப்பெறுதல் (Unlocking) பூரம் கழித்தல் ஆகவும் இருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. காப்பிடுதலும் காப்பு நீக்குதலும் சக்தி தெய்வத்தோடு தொடர்புபடுத்தப் பெறுவதால் இவ்விரு சடங்குகளிலும் வேப்பிலை இடம் பெறுகிறது என்று தோன்றுகிறது. இக்கருத்து இன்னும் ஆய்வுக்குரியது.

பகவணம் செய்தலும், காப்புக் கட்டுதலும்

திருமணத்தன்று காலையில் மாப்பிள்ளைக்குத் தனியாகவும் பெண்ணுக்குத் தனியாகவும் இச் சடங்கு நிகழும் பெண்ணுக்குப் பூரம் கழித்தவுடன், பெண்ணை மணையில் உட்காரச் சொல்லி, புரோகிதர் விநாயகர் பூசை செய்து சங்கல்பம் செய்து வைப்பார். பின்னர் பெண்ணின் மாமக்காரரைக் காப்புக்கட்டச் சொல்வார். மாமக்காரர், முன்னரே இதற்காகத் தயாராக வைத்திருக்கும் சிகப்பு அல்லது மஞ்சள் துண்டை, பெண்ணின் இடது மணிக்கட்டில் காப்பாகக் கட்டுவார்.

உள்ளூர்த் திருமணமாக இருந்தால். மாப்பிள்ளை வீட்டில், காலையில் மாப்பிள்ளையை ஒற்றை மணையில் அமரச் செய்து புரோகிதர் விநாயகர் பூசை செய்து சங்கல்பம் செய்து வைப்பார். மாப்பிள்ளையின் மாமக்காரர். மாப்பிள்ளையில் வலது மணிக்கட்டில் காப்புக் கட்டுவார். வெளியூர்த் திருமணமாக இருந்தால் மாப்பிள்ளை அழைப்பு முடிந்த பிறகு திருப்பூட்டுவதற்கு முன்னர் இச்சடங்கு நிகழும். பெண் வீட்டிலேயே, திருமணம் நிகழ இருக்கும் மணையிலேயே, மாப்பிள்ளையை அமரச் செய்து புரோகிதர் பூசை, சங்கல்பம் செய்ய, மாப்பிள்ளையின் மாமக்காரர் காப்புக் கட்டுவார்.

திருமணத்திற்கு வந்திருக்கும் கூட்டத்தினரின் கண்களுக்குள், பொல்லாத கண்களும் பல இருக்கக் கூடும். கல்லடி பட்டாலும், கண்ணடி படக் கூடாதன்றோ அதனால்தான் விநாயகரை வேண்டி இக்காப்பு அணிவிக்கப் பெறுகிறது.

மாப்பிள்ளை கோவிலுக்குச் சென்று வருதல்

உள்ளூர்த் திருமணமாக இருந்தால், திருமணத்தன்று காலையில் பங்காளிகள், உறவினர் புடைசூழ மாப்பிள்ளை, பிள்ளையார் கோவிலுக்குச் சென்று அருச்சனை செய்து சாமி கும்பிட்டுத் திரும்புவது மரபு. வெளியூர்த் திருமணமாக இருந்தால், பெண்ணின் ஊரில், மாப்பிள்ளை அழைப்பிற்காக, மாப்பிள்ளை தங்கியிருக்கும் இடத்தில் (நகரச் சிவன் கோவில் அல்லது நகரத்தார் மடம்) உள்ள பிள்ளையார் கோவிலில் இந்த அருச்சனை, வழிபாடுகள் நடைபெறும்.

மாப்பிள்ளை அழைத்தல்

வெளியூர்த் திருமணத்தில் மட்டும் நிகழ்வது இது. திருமணத்தன்று காலையில் தம் ஊரிலிருந்து புறப்படும் மாப்பிள்ளையும் அவர் சுற்றத்தாரும், பெண்ணின் ஊரில் ஒரு பொது இடத்தில் (பெரும்பாலும் நகரச் சிவன் கோவில் அல்லது நகரத்தார் மடம்) தங்கியிருப்பர். முன்னரே குறித்திருக்கும் நல்ல நேரத்தில் பெண் வீட்டார் மேளதாளத்துடன் அங்கே வந்து மாப்பிள்ளை வீட்டாரை அழைத்துச் செல்வர், உள்ளூர்த் திருமணத்தில் மறுசீர் வைக்கும்போது செய்வதுபோல, வெளியூர்த் திருமணத்தில் மாப்பிள்ளை அழைக்க வந்தவுடன், பெண் வீட்டுப் பெரியவர்கள் மாப்பிள்ளைக்குரிய அணிகளை அணிவிப்பர். மாப்பிள்ளை அழைப்புக்கு வாண வேடிக்கைகள் ஏற்பாடு செய்வது மரபு.

முன்னர் திருமணங்கள் மூன்று நாள் நிகழ்ச்சியாக நடைபெற்றன. அப்போது மாப்பிள்ளை அழைப்பு, திருமணத்திற்கு முதல் நாள் மாலையில் நிகழும். பெண் வீட்டிற்கு அருகாமையில் ஒரு வீட்டை மாப்பிள்ளை வீடு என ஏற்பாடு செய்திருப்பர். பொது இடத்திலிருந்து மேளதாளம், வாண வேடிக்கையோடு மாப்பிள்ளையை அழைத்துச் சென்று அந்த வீட்டில் விட்டுவிடுவர். மாப்பிள்ளை வீட்டார் அனைவரும் அன்றிரவு அங்கே தங்குவர். திருமணத்தன்று காலையில் திருப்பூட்டச் செல்வர். இவையெல்லாம் 35 ஆண்டுகள் முன்னர் வரை இருந்து இப்போது மறைந்துவிட்ட நடைமுறை.

திருப்பூட்டச் செல்லுதல்

இப்போது நிகழும் வெளியூர்த் திருமணங்களில் மாப்பிள்ளை அழைத்தலே திருப்பூட்டச் செல்வதாகவும் அமைந்து விடுகிறது. மூன்று நாள் திருமணமாக நடைபெற்றபோது வெளியூர்த் திருமணங்களிலும் நடைபெற்ற திருப்பூட்டச் செல்லுதல் எனும் நடைமுறை இப்போது உள்ளூர்த் திருமணத்தில் மட்டும் இடம் பெறுகிறது.

திருமணத்தன்று காலையில், திருப்பூட்டுவதற்கு எனக் குறித்த நல்ல நேரத்தில் பெண் வீட்டில் இருக்கும் வண்ணம், அந்த நல்ல நேரத்திற்கு முன்னதாகவே, மாப்பிள்ளையும் அவர்தம் சுற்றத்தாரும் மேளதாளத்தோடு மாப்பிள்ளை வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டுப் பெண் வீட்டிற்குச் செல்வர்.

மாப்பிள்ளை வீட்டு ஆண்களில் பெரியவர்கள் விளக்குச் சட்டி, சிலேட்டு விளக்கு 2, வெற்றிலை பாக்கு, கோட்டை நெல், வட்டுவப்பை ஆகியவற்றை எடுத்துச் செல்வர். பெண்கள் ஒரு தாம்பாளத்தில் பெண்ணுக்குரிய முகூர்த்தப்புடவை, சட்டை, கழுத்துரு, தாலிச் சங்கிலிகள், கோவில் மாலை, விபூதி, குங்குமம், சந்தனம், மஞ்சள், ஆகியவற்றை வைத்து எடுத்துச் செல்வர். இந்தத் தாம்பாளத்திற்குத் திருப்பூட்டும் தாம்பாளம் என்று பெயர். பெண் வீட்டிற்குள் சென்றதும், இந்த திருப்பூட்டும் தாம்பாளத்தைப் பெண்ணின் தாயார் பெற்றுக் கொள்வார்கள்.

மாப்பிள்ளை கோவிலுக்குச் செல்லுதல், மாப்பிள்ளை அழைப்பு, திருப்பூட்டச் செல்லுதல் ஆகிய நேரங்களில் மாப்பிள்ளை குதிரையேறிச் செல்வது 35 ஆண்கட்கு முன்னர் வரை இருந்த நடைமுறை. நகரத்தாருக்கும் குதிரையேற்றத்திற்கும் உள்ள தொடர் குறித்துக் கார்த்திகைப் பதுமை பற்றி எழுதும்போது விளக்கம் தரப் பெற்றுள்ளது.

பெண் இடுக்கிக் காட்டுதல்

மூன்று நாள் திருமணம் நிகழ்ந்தபோது, திருமணத்திற்கு முதல்நாள் மாலை வெளியூர்த் திருமணங்களில் மாப்பிள்ளை அழைப்பு நடைபெறும். பொது இடத்திலிருந்து ஏற்பாடு செய்யப் பெற்ற மாப்பிள்ளை வீட்டிற்கு ஊர்வலமாகச் செல்லும்போது பெண் வீடு வழியாகச் செல்லும் வண்ணம் ஊர்வலப் பாதையை அமைத்துக் கொள்வர். மாப்பிள்ளை ஏறிவரும் குதிரை, பெண் வீட்டிற்கு முன் நிற்கும். அப்போது பெண்ணின் அத்தை, பெண்ணை வீட்டு முகப்பிற்கு அழைத்து வந்து மாப்பிள்ளைக்குக் காண்பிப்பார். இது முன்னாள் நடைமுறை.

இப்போது உள்ளூர்த் திருமணமாயினும், வெளியூர்த் திருமணமாயினும், திருமணத்தன்று காலையில் திருப்பூட்டச் செல்லும்போது (மாப்பிள்ளை அழைப்பின்போது) மாப்பிள்ளை பெண் வீட்டிற்கு வந்ததும் உள்ளே அழைத்துச் செல்லப் பெறாமல் சிறிது நிற்கச் செய்து, பெண்ணை அவள் அத்தை அழைத்து வந்து காண்பித்து விட்டு உள்ளே அழைத்துப் போவார். அதன்பின் மாப்பிள்ளை உள்ளே அழைத்துச் செல்லப்படுவார்.

முன்னர் (நீண்ட காலத்திற்கு முன்னர்) பாலிய விவாகங்கள் நடைமுறையில் இருந்தபோது, பெண்ணைத் தூக்கிக் (எடுக்கி) காண்பித்திருப்பர் போலும். எனவே, இச்சடங்கு இப்போதும் பெண் எடுக்கிக் காட்டுதல் என்று வழங்கப்படுகிறது.

கழுத்துரு - ஆசி வாங்குதல்

திருப்பூட்டுவதற்கு முன், திருப்பூட்டும் தாம்பாளத்தில் கழுத்துரு, தாலிச் சங்கிலிகள், கோவில் மாலை, மஞ்சள், விபூதி குங்குமம், சந்தனம் முதலியவற்றை வைத்து, பெண்ணின் மாமன்காரர், கூடியுள்ள ஆண்களிடமும், பின்னர் மாமக்காரர் மனைவி பெண்களிடமும் காண்பிப்பார். அப்போது கூடியுள்ளோர் தம் கைகளால், தாம்பாளத்தைத் தொட்டு ஆசி வழங்குவார்கள். சிலப்பதிகாரத்தில், கோவலன் - கண்ணகி திருமணத்தை விளக்கும்போது, இளங்கோவடிகள் அகலுள் மங்கல அணி எழுந்தது எனக் குறிப்பிடுவது இச்சடங்காக இருக்கலாம் என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

திருப்பூட்டுதல்

மாப்பிள்ளை வீட்டார் கொண்டு வந்த திருப்பூட்டும் சேலை, சட்டை ஆகியவற்றை அணிந்து கொண்டு, மணப்பெண் மணையில் கிழக்குமுகமாக நிற்பாள். மணைக்கு எதிரே, தரையில் போடப்பெற்றிருக்கும் தடுக்கில், மேற்குமுகமாக மாப்பிள்ளை நிற்பார். பெரும்பாலும் மாப்பிள்ளையை விடப் பெண் உயரம் குறைவாக இருப்பதே பழக்கம். அதனால் பெண்ணை மணையில் நிற்க வைத்து, மாப்பிள்ளையைத் தரையில் நிற்கவைத்து திருப்பூட்டும் மரபு ஏற்பட்டிருக்கும் போலும் மணப்பெண் கையில் தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, மஞ்சள், பச்சரிசி ஆகியவற்றைக் கொடுப்பர். பெண் அவற்றை இருகைகளாலும் ஏந்திப் பிடித்து, தேங்காயின் குடுமிப் பகுதி மணமகனை நோக்கி இருப்பது போல வைத்துக்கொள்வாள்.

முதலில் மணமகன் திருநீற்றை, தான் பூசிக் கொண்டு, மணமகளுக்கும் பூசுவார். பிறகு கோவில் மாலையை மணமகளுக்கு அணிவிப்பார். பின்னர் கழுத்துருவை எடுத்து, திருமாங்கல்யம் உள்ள பகுதி மேல்பாகத்தில் வருமாறு மணமகளுக்கு அணிவித்து, கழுத்தின் பின்புறம், மூன்று முடிச்சுப் போடுவார். முதல் இரண்டு முடிச்சுக்களை மாப்பிள்ளையும், முன்றாம் முடிச்சை நாத்தனாரும் போடுவது வழக்கம். பிறகு மாப்பிள்ளை. பெண்ணுக்கும் தாலிச் சங்கிலிகளை அணிவிப்பார். அதன்பின், கழுத்துருத் திருமாங்கல்யம், மூன்று முடிச்சுக்கள், தாலிச் சங்கிலிகளின் திருமாங்கல்யங்கள் ஆகியவற்றில் கோவில் விபூதி, சந்தனம், குங்குமம் ஆகியவற்றை ஒவ்வொன்றாக மணமகன் வைத்துவிடுவார். மணமகள் கையிலிருக்கும் தேங்காய்

முதலியவற்றைத் தாம்பாளத்தில் வைப்பாள். பிறகு மூன்று முறை மாப்பிள்ளையும் பெண்ணும் மாலை மாற்றிக் கொள்வர். முதலில் பெண்தான் மாப்பிள்ளைக்கு மாலையிட வேண்டும். மூன்றுமுறை மாலை மாற்றிக்கொண்ட பிறகு மாப்பிள்ளை பெண்ணுக்கும், பெண் மாப்பிள்ளைக்கும் மிட்டாய் போன்ற இனிப்பை ஊட்டும் பழக்கம் அண்மைக்காலத் திருமணங்களில் இடம் பெறும் ஒரு நிகழ்ச்சியாகும்.

அதன் பின்னர் மாப்பிள்ளையும், பெண்ணும் இரு மாமக்காரர்கள் அழைத்துச் செல்ல வளவு வாசலில் இருந்து முகப்பு வரை சென்று பெரியவர்களிடம் ஆசிபெற்றுத் திரும்புவர். அவ்வாறு செல்லும்போது பெண், மாப்பிள்ளைக்கு வலப்புறமாகச் செல்வது மரபு.

நகரத்தார் திருமணத்தில், திருமணத்தின் இன்றியமையாச் சடங்காகிய, திருப்பூட்டுதலில், புரோகிதருக்கு எந்தப் பங்கும் இல்லை. இரு வீட்டுப் பெரியவர்களே நின்று, வழிகாட்டி, இச்சடங்கினை நிகழ்த்துவர்.

இசை பிடிமானம் எழுதுதல்

நகரத்தார்களின் கலியாண வீடுகளில் எழுதப்பெறும் திருமண ஒப்பந்தத்திற்கு இசைபிடிமானம் என்பது பெயர். திருமணத்திற்கு இரு வீட்டாரும் இசைந்து உடன்பட்டதற்கு ஆதாரமாக (பிடிமானமாக) இந்த ஆவணம் அமைவதால் இதற்கு இசைபிடிமானம் என்ற பெயர் அமைந்தது. இசைவுக்குரிய பிடிமானமாகையால் இசைவுப் பிடிமானம் என வழங்கி, மருவி, இசைபிடிமானமாகியிருக்கலாம் என்பர். இசைகுடிமானம் என்பது இந்த ஆவணத்தின் பெயர் என்றும் கூறுவர். அப்படி இருந்தால், மானம் என்பதைப் பிரமாணம் என்பதன் திரிபாகக் கொள்ள வேண்டும். இசைந்த குடிக்குரிய பிரமாணம் என்பதே இசைகுடிமானம் என வழங்கப்பெற்றிருக்க வேண்டும்.

பெண் வீட்டிலும், மாப்பிள்ளை வீட்டிலும் தனித்தனியே, திருமணத்திற்கு முதல் நாள் மாலையில், அவரவர் பங்காளிகளில் ஒருவரால், இந்த ஆவணம் எழுதித் தயாரித்து வைத்துக்கொள்ளப் பெறும். திருமணத்தன்று, திருப்பூட்டிமுடிந்ததும், கல்யாண வீடாக அமைந்த வளவு வீட்டிற்குள், பெண்ணின் தந்தை, மாப்பிள்ளையின் தந்தை இருவரும் சென்று விளக்கின் முன்னே அமர்ந்து இந்த ஆவணத்தின் இருபடிகளிலும் கையொப்பமிடுவர்.

மாப்பிள்ளை வீட்டுப் பத்திரத்தில் மாப்பிள்ளையின் தந்தை முதலிலும் பின்னர் பெண்ணின் தந்தையும் கையெழுத்திடுவர். பெண் வீட்டுப் பத்திரத்தில் முதலில் பெண்ணின் தந்தையும் பின்னர் மாப்பிள்ளையின் தந்தையும் கையெழுத்திடுவர்.

முன்னரெல்லாம், இசைபிடிமானத்தின் இருபடிகளையும் பெண் வீட்டிலேயே தான் வைத்திருப்பார். திருமணத்தை உறுதி செய்யும் எழுத்து வடிவான சாட்சியம் பெண்ணுக்குத் தான் இன்றியமையாத தேவை எனக் கருதிப் பெண் வீட்டில் வைத்திருந்தனர் போலும், இப்போது ஏனைய ஒப்பந்தங்கள் போலவே, இந்த இசைபிடிமானமும் கருதப் பெற்று, பெண் வீட்டுப் பத்திரம் மாப்பிள்ளை வீட்டாரிடமும் மாப்பிள்ளை வீட்டுப் பத்திரம் பெண் வீட்டாரிடமும் கொடுக்கப்பெறுகிறது.

இந்த இசைபிடிமானம் அறுபது ஆண்டுகள் முன்புவரை. பனையோலையில் மஞ்சள் தடவி எழுத்தாணியால் எழுதப் பெற்று வந்தது. பின்னர். ஏடுமூதும் பழக்கம் இல்லாதபோது வெள்ளைத்தாளில் பேனாவால் எழுதினர். இப்போது அச்சிட்டபடிவங்களாகக் கிடைக்கும் இசை பிடிமானத்தை வாங்கிவந்து ஆண்டு, மாதம், தேதி, மாப்பிள்ளை, பெண் வீட்டார் விவரங்களை அவற்றுக்கென விடப்பெற்றிருக்கும் இடங்களில் நிரப்புவது பழக்கமாகி விட்டது.

இந்த இசைபிடிமானத்தின் அமைப்புமுறை, மாதிரி இசைபிடிமானம், ஆகியவை இங்கே விளக்கப்பெறுகின்றன. நகரத்தார்களின் பண்பாட்டை, மரபு முறையை, பழமை போற்றும் பான்மையை விளக்கும் அமைப்பு முறை உடையது இந்த ஆவணம். எனவே இதன் அமைப்பு முறை விரிவாக அறிந்து கொள்ளப்படவேண்டிய ஒன்று.

மாதிரி இசைபிடிமானம்

கீலக ஆண்டு ஆனித் திங்கள் 31ஆம் நாள் (14-07-1968) கல்வாச நாட்டில் இளையாத்தங்குடியான குலசேகரபுரத்தில் பெருமருதுடையான் காரைக்குடி இராமனாதன் செட்டி கருப்பாத்தானோ கேரளசிங்க வளநாடாகிய பிரம்பூர் நாட்டில் மாத்தூரான வீரபாண்டியபுரத்தில் அரும்பாக்கூருடையான் உ. சிறுவயல் சிதம்பரஞ்செட்டி வெங்கடாசலரோ, அவர் மகன் முத்தையாவிற்கு இவர் மகள் பாகம் பிரியாள் என்ற மீனாளைப் பாணிக்கிரகணம் பண்ணிக் கொண்டமைக்கு அவர் பூஷணம் பூட்டும் பொன் ஒன்பது, ஆறு கல் எடை பொன் பதின்முக்கழஞ்சு, இவர் சீதனம் கொடுக்கும் பொன் இம்மாறு இவ்வெடை பொன் ஆறு கழஞ்சு. வெண்கலம் தராப்பலம் ஆறுபத்தொன்று. வெள்ளாட்டிக்குப் பணம் முப்பது. சீராட்டும் சக்கரம் ஆறுபத்தொன்று இவ்வகைப் படி செய்வோம். அவர் நன்கொடை கொடுக்கும் பொன் ஐம்பது. மோதிரம் விராகனைடை மூன்று. இவர் உகந்துடைமையாய்க் கொடுக்கும் பொன் வளையி ஏழு கழஞ்சு. இவ்வகைப்படி செய்வோம். இந்நாள் இவரிடும் பொன் இவர் சொற்படி தெரிசனை பதின்முக்கழஞ்சு, இவ்வகைப்படி செய்வோம்.

இந்த இசைபிடிமானம் எழுதினேன் கல்வாச நாட்டில் இளையாத்தங்குடியான குலசேகரபுரத்தில் பெருமருதுடையான் காரைக்குடி சோமசுந்தரஞ்செட்டி இராமசாமி

கையெழுத்து

மாப்பிள்ளையின் தந்தை கையெழுத்து...

பெண்ணின் தந்தை கையெழுத்து...

இசைபிடிமானத்தின் அமைப்பு முறை

முதலில் கலியாண நாள் தமிழ் முறைப்படி ஆண்டு, மாதம், தேதி குறிக்கப்படும். அடைப்புக்குறிக்குள் ஆங்கில முறையில் தேதி, மாதம், ஆண்டு குறிக்கப்படும்.

பின்னர் ஒப்பந்தம் எழுதிக்கொள்ளும் மணமக்களின் தந்தையர் பெயர், கோவில், பிரிவு, ஊர் ஆகியவற்றோடு எழுதப்படும். கோவிற்பிரிவுகளைக் குறிப்பிடும் போது வளநாடு, நாடு, ஊர், புரம், உடையார் என்ற வகுப்பு முறை வரிசையில் எழுதப்படுகிறது. ஒன்பது கோவில் அவற்றின் உட்பிரிவுகள் ஆகியவற்றின் வகுப்பு முறை வரிசைகள் வருமாறு.

இளையாத்தங்குடி

1. கல்வாச நாட்டில் இளையாத்தங்குடியான குலசேகரபுரத்தில்

1. ஒக்கருடையார்; 2. அரும்பாற்கிளையரான பட்டினசாமியார்;

3. பெருமருதூருடையார்; 4. கழனிவாசக்குடியார்; 5. கிங்கிணிக்கருடையார்;

6. பேரசெந்தூருடையார்; 7. சிறு சேத்தூருடையார்.

2. மாத்தூர்

கேரளசிங்க வளநாடாகிய பிரம்பூர் நாட்டில் மாத்தூரான வீரபாண்டியபுரத்தில்

1. உறையுருடையார்; 2. அரும்பாக்கருடையார்; 3. மணலூருடையார்;

4. மண்ணூருடையார்; 5. கண்ணூருடையார்; 6. கருப்பூருடையார்;

7. குளத்தூருடையார்.

3. வைரவன் கோவில்

கேரளசிங்க வளநாடாகிய ஏழகப்பெருந்திருவான வீரபாண்டியபுரத்தில்

1. சிறுகுளத்தூருடையார் (1) பெரிய வகுப்பு (2) தெய்வனார் (தெய்வ நாயகர்)

வகுப்பு : (3) பிள்ளையார் வகுப்பு;

2. கழனிவாசலுடையார்;

3. மருதேந்திபுரமுடையார்.

4. நேமங் கோவில்

கேரளசிங்க வளநாட்டில் நேமமாகிய குலசேகரபுரத்தில் தேனாறுபாயும் இளநலமுடையார்.

5. இலுப்பைக்குடி

கேரளசிங்கவளநாடாகிய பிரம்பூர் நாட்டில் இலுப்பைக்குடியான புகலிடம் கொடுத்த பட்டணத்தில் சூடாமணிபுரமுடையார்.

6. சூரக்குடி

கேரளசிங்கவளநாட்டில் சூரக்குடியான தேசிக நாராயணபுரத்தில் புகழ் வேண்டிய பாக்க முடையார்.

7. வேலங்குடி

கேரளசிங்கவளநாடாகிய பாலையூர் நாட்டில் வேலங்குடியான தேசிக நாராயணபுரத்தில் கழனிநல்லூருடையார்.

8. பிள்ளையார்பட்டி

கல்வாசநாட்டில் இளையாத்தங்குடியான குலசேகரபுரத்தில் மருதங்குடியான இராஜநாராயணபுரத்தில் பிள்ளையார்பட்டியான திருவேட்பூருடையார்.

9. இரணிக்கோவில்

கல்வாசநாட்டில் இளையாத்தங்குடியான குலசேகரபுரத்தில் இரணியூர் மருதங்குடியான இராஜநாராயணபுரத்தில் இரணியூர் திருவேட்பூருடையார்

மணமக்களின் தந்தையர் பெயர் குறிப்பிடும்போது, மேலே கண்ட வகுப்புமுறை வரிசையில் அவருக்குரியதை எழுதி, அதன் தொடர்ச்சியாக 75 ஊர்களுள், எந்த ஊரினை அவர்கள் குடும்பம் சேர்ந்ததோ அந்த ஊரை எழுத வேண்டும். அதன் பின்னர் மணமக்களின் ஐயா பெயரோடு, தந்தை பெயர் வரும். இராமனாதன் செட்டி கருப்பாத்தான் என்றால் இராமனாதன் செட்டியார் மகன் கருப்பஞ்செட்டி என்பதைக் குறிக்கும்.

அடுத்ததாக இசைபிடிமானத்தொடரில், அவர் மகன் முத்தையாவிற்கு இவர் மகள் பாகம்பிரியாள் என்ற மீனாளைப் பாணிக்கிரகணம் பண்ணிக் கொண்டமைக்கு என வருகிறது. இங்கு பாணிக்கிரகணம் என்பது கை தொட்டுக் கொடுக்கும் திருமணம் என்பதைக் குறிக்கும். மணமக்கள் இருவரின் வலக்கைகளையும் இணைத்துப் பட்டுத் துணியால் முடிந்து தீ வலம் வரச் செய்வது மணவறைச் சடங்குகளில் ஒன்று.

அடுத்து இத்திருமணத்திற்கு மணமக்களின் தந்தையர் கொடுக்கும் பொருள்களின் பட்டியல் வருகிறது. இப்பட்டியலில் மேலே கொடுத்திருக்கும் மாதிரி இசைபிடிமானத்தில் அவர் எனக் குறிக்கப்பெறுவது பெண்ணின் தந்தையை, மாப்பிள்ளையின் இவர் எனக் குறிக்கப்படுவது பெண்ணின் தந்தையை இப்பட்டியலில்

இவ்வொப்பந்தம் எழுதத்தொடங்கிய காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டவையே தொடர்ந்து இடம் பெறுகின்றனவே தவிர, இப்போது நடைமுறையில் கொடுப்பவை எழுதப் பெறவில்லை.

நகரத்தார்களின் பண்பாடு, வரலாறு, மரபுமுறைகளை விளக்கும் ஆவணம் இசைபிடிமானம். புவந்திச் சோழன் காலத்தில் நகரத்தார் பெண்களெல்லாம் இறந்து, இளைஞர் மட்டும் மிஞ்சியபோது, மன்னன் ஏற்பாட்டினை ஏற்று, நகரத்தார் இளைஞர்கள் வெள்ளாளப் பெண்களை மணந்தனர் என்பது நகரத்தார் வரலாற்றில் இடம்பெறும் ஒரு குறிப்பு. இசை பிடிமானத்தில் வெள்ளாட்டிக்குப் பணம் முப்பது எனக் காணப்பெறும் ஒரு தொடர் இவ்வரலாற்றுக்குறிப்பை ஒட்டியதாக இருக்கலாம் என்பர் ஆய்வறிஞர்.

இன்று கொடுக்கும் சீதனம், பொன் அளவு ஆகியவை மாறினாலும் பழைய அளவைகளை இட்டு, அதே சொற்றொடர்களுடன் இசைபிடிமானம் எழுதப்படுவது, நகரத்தார் பழமையையும் மரபையும் போற்றும் இயல்பினர் என்பதை உறுதிப்படுகிறது.

திருப்பூட்டிய சடங்கு

இசைபிடிமானம் எழுதிக் கொண்டவுடன் செய்யப்பெறும் சடங்கு இது. இதனை மணப்பெண்ணின் நாத்தனார், மாமியார் ஆகியோர் செய்து கொள்வர். நாத்தனார் இல்லாத குடும்பத்தில் மாமியார் மட்டும் சடங்கு செய்து கொள்வதுண்டு. நாத்தனார் முறை உடைய பெண்ணைச் சடங்கு செய்து கொள்ளச் சொல்வதும் உண்டு.

இச்சடங்கு செய்வதற்காகவே சடங்குத்தட்டு என்பது நகரத்தார் குடும்பங்கள் அனைத்திலும் இருக்கும். வட்ட வடிவத்தட்டில் 7 கிண்ணங்கள் கொண்டதாக இத்தட்டு இருக்கும். வெள்ளியில் அல்லது எவர் சில்வரில் இருக்கும்.

கிண்ணங்களில் வெற்றிலை, பாக்கு, மஞ்சள், திருநீறு, பச்சரிசி, உப்பு, புளி, பஞ்ச ஆகியவற்றோடு சிறிய பிள்ளையார் ஒன்றும் இருக்கும்.

மணப்பெண்ணை, மணையின் வலப்புற ஓரத்தில் கிழக்குமுகமாக நிற்கச் செய்து, பெண்ணுக்கு நேர் எதிரே சடங்கு செய்பவர்கள் நின்று கொண்டு சடங்குகளைச் செய்வர். சடங்கு செய்பவர், முதலில் சடங்குத் தட்டில் உள்ள திருநீற்றைத் தன் வலது கையினால் எடுத்து, தானும் நெற்றியில் பூசிக் கொண்டு பெண்ணுக்கும் நெற்றியில் பூசுவார். பிறகு, சடங்குத் தட்டில் உள்ள ஏழு கிண்ணங்களும், ஒவ்வொன்றையும் மூன்று மூன்று முறை தொட்டு திருநீற்றைத் தானும் கழுத்தில் பூசிக் கொண்டு, பெண்ணுக்கும் கழுத்தில் பூசுவார். இது இருபத்தொரு முறை நிகழும்.

பிறகு மணமகள் கையில் ஒரு வெற்றிலையைக் கொடுப்பர். சடங்கு செய்பவர் தன் இடம் கையில் நிறை நாழியைப் (படியில் நெல்லும், அதன் மேல் கத்தரிக்காயும் இருக்கும்) பிடித்துக் கொள்வார். வலது கையில் நீர் நிறைந்த கெண்டிச் செம்பை எடுத்து, மணமகள் கையில் உள்ள வெற்றிலையில் சிறிது நீரை ஊற்றுவார். மணமகள் அந்த நீரைப் பாதங்களில் வடித்துவிட்டு இரு கைகளினாலும் வெற்றிலையை நெற்றியில் வைத்து வணங்குவாள். இச்சடங்கு மூன்று முறை நிகழும்.

இது போல, நிறை நாழிக்குப் பதிலாக, சிலேட்டு விளக்கு பிள்ளைக்குழவி முதலியவற்றை தனித்தனியே இடக்கையில் வைத்துக் கொண்டு, மூன்று மூன்று முறை நீர் ஊற்றிச் சடங்கு செய்வர். சடங்கு முடிந்ததும் சிலேட்டு விளக்கை நேராகத் திருமண வீடாகத் திகழும் வளவு வீட்டிற்குள் கொண்டு போய் வைப்பர். மற்ற பொருள்களை மணமகளின் பின்புறமாகச் சுற்றி, இடவலமாகக் கொடுத்து, பின் வீட்டிற்குள் வைப்பர்.

மணவறைச் சடங்கு

அடுத்து நிகழ்வது மணவறைச் சடங்கு. அதனைப் புரோகிதர் நடத்தி வைப்பர். நகரத்தார் திருமணத்தில், பூரம் கழித்தல், பகவணம், செய்தல், மணவறைச் சடங்கு இந்த மூன்றில் மட்டுமே புரோகிதருக்கு இடம் உண்டு. திருப்பூட்டும் போது அவர் பங்களிப்பு எதுவும் இல்லை.

மணவறைச்சடங்கில் மணமக்கள் இருவரையும் மணையில் கிழக்கு முகமாக அமரச் செய்வர். மாப்பிள்ளையின் வலப்புறம் பெண் அமர்தல் மரபு. எதிரே புரோகிதர் அமர்ந்து விநாயகர் பூஜை வர்ணகும்ப பூசை அக்னி வளர்த்து நவக்கிரக ஓமம், ஆயுள் ஓமம் முதலியவற்றை நடத்துவார். பின்னர் மாப்பிள்ளை பெண் இருவரின் வலக்கைகளையும் இணைத்துத் துணியால் கட்டி. இருவரையும் தீவலம் வரச் செய்வார். இதனைத் தான் இளங்கோவடிகள்.

மாமுது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டிடத்

தீவலம் வருவது.

எனக் கண்ணகி திருமணக் காட்சியாக வருணிக்கிறார்.

பின்னர் மீண்டும் மணமக்களை மணையில் அமரச் செய்து அரிமணம் இடுதல். பூமணம் இடுதல் ஆகியவற்றைச் செய்யச் சொல்வார் புரோகிதர். மணைக்கு முன்னே, அரச இலைகள் கட்டப்பெற்ற, முளைப்பாலிகைக் கிண்ணங்கள் ஐந்தில், முளைவிட்ட நெல் முதலிய தானியங்கள் வைக்கப் பெற்றிருக்கும். பங்களிகள், தாயப்பிள்ளைகள், வீட்டைச்சேர்ந்த பெரியவர்கள் (ஆண்கள்) இந்த தானியங்களை, கொஞ்சம் கொஞ்சம்

கையால் எடுத்து மணமக்கள் மீது போட்டு வாழ்த்துவது அரிமணம் இடுதல் எனப்படும். இச்சடங்கு பகவனத்தின் போது மணமகனுக்கும், மணமகளுக்கும் தனித்தனியாகவும் நடைபெறும்.

மலர்களை எடுத்துப் பசும்பாலில் நனைத்து, மணமக்கள் உடலில் மணிக்கட்டு, முழங்கை, தோள்பட்டை ஆகிய மூன்று இடங்களிலிலும் தொட்டு வாழ்த்துதல் பூமணம் இடுதல் ஆகும். ஒவ்வொருவரும் இதனை மூன்று முறை செய்வர். இச்சடங்கும் பகவனத்தின் போதும் இடம் பெறும்.

சாப்பாடு போடுதல்

திருப்பூட்டிய சடங்கு, மணவறைச் சடங்கு, ஆகியவை முடிந்த பிறகு மணமகள் தன் கையால் மணமகனுக்குச் சாப்பாடு பரிமாறுவாள். அவர் உண்டு முடிந்ததும் அதே இலையில் பெண்ணை உணவருந்தச் செய்வர். நேற்று வரை இருவராக இருந்த நாம் இன்று முதல் ஒருவராகி விட்டோம் என அவர்களை உணர வைக்க, அவர்களுக்குள் வேற்றுமை நீங்கி, ஒற்றுமை ஏற்படச் செய்வதற்காக நம் முன்னோர் இதனைத் திருமணச் சடங்குகளுள் ஒன்றாக்கியுள்ளார்.

கும்பிட்டுக் கட்டிக்கொள்ளுதல்

வளவு வாசலில் மணமக்கள் கிழக்கு வாசலில் நிற்பர். மணமகனுக்கு வலப்புறம் மணமகள் நிற்பது மரபு. உறவினர், பங்காளிகள், நண்பர்கள் வரிசையாக வருவர். மணமக்கள் அவர்களை வணங்கி ஆசி பெற்றுக் கொள்வர். அப்போது உறவினர்களும் நண்பர்களும் மணமக்களுக்குப் பரிசளிப்பர்.

பணம் எழுதுதல்

மணவறைச் சடங்கு முடிந்ததும் மணமகன் வீட்டுப் பங்காளிகள் ஓரிடத்திலும், மணமகள் தந்தை வீட்டுப் பங்காளிகள் ஓரிடத்திலும் அமர்ந்து எழுதுவர். பணம் எழுதுதலும், அதற்குரிய பதிவேடாக, ஆவணமாக, அமையும் பணத்திருப்பும், இசைபிடிமானம் போலவே, ஆழ்ந்த பொருள் சிறப்புடையது.

பணத்திருப்பு

நகரத்தார் வீடுகளில் நடைபெற்ற புதுமை, கார்த்திகைப் புதுமை, திருவாதிரை திருமணம், மணிவிழா, புதுமனை புகுவிழா போன்ற சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்ட பங்காளிகளும், தாய் பிள்ளைகளும், தங்கள் வருகையைப் பதிவு செய்தும் ஒரு தொகையை அடையாளமாக வழங்கினர். அப்போது அவர்கள் பெயர்களும், பெயர்களுக்கெதிரே அவரவர் வழங்கிய தொகையும், ஏடுகளில் எழுத்தாணியால்

எழுதப்பெற்றன. இதனைப் பணம் எழுதுதல் என்றனர். இந்த ஆவணம் பணத்திருப்பு எனப் பெற்றது. இப்போது புதுமை முதலிய சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவதில்லை. திருமணம், மணிவிழா, புதுமனை புகுவிழா, ஆகியவற்றில் இப்போதும் பணம் எழுதப்பெறுகிறது. ஆனால், இதற்கென அச்சகங்களில் தயாரித்து விற்கப்படும் சிறு நோட்டுப் புத்தகங்களில் பேனாவினால் எழுதப்பெறுகிறது. அப்புத்தகங்களின் அட்டையில் 'மொய்ப்பண ஏடு' என அச்சிடப்பெற்றுள்ளது. ஆயினும், மரபுச் சிறப்பு உணர்ந்த நகரத்தார் பெருமக்கள் இதனை இன்னும் 'பணத்திருப்பு' என்றே குறிப்பிடுகின்றனர்.

ஒரு பணம் என்பது முன்னர் புழக்கத்தில் இருந்த இரண்டு அணாவைக் (12 காசுகள்) குறிக்கும். பெரும்பாலும், பங்காளிகள், தம் வருகைக்கு அடையாளமாக, ஒரு பணம் எழுதுவதே நீண்ட நெடுங்காலமாக வழக்கமாக இருந்தமையால், இச்செயல் 'பணம் எழுதுதல்' எனப் பெயர் பெற்றிருக்க வேண்டும். அவ்வாறு எழுதப் பெற்ற பணத்தின் இருப்பைக் காட்டும் பதிவேடு பணத்து இருப்பு எனப் பொருள் தரும். 'பணத்திருப்பு' ஆகியிருத்தல் வேண்டும். திருமண வீட்டில் மணவறைச் சடங்குகள் முடிந்த பின், பெண் வீட்டுப் பங்காளிகள், ஓரிடத்திலும் மாப்பிள்ளை வீட்டு பங்காளிகள் மற்றொரு இடத்திலும் உட்கார்ந்து தனித்தனியே பணம் எழுதுகின்றனர். அவர்களுக்கு நடுவே ஒரு முக்காலி மீது ஒரு வெள்ளி அல்லது எவர் சில்வர் சட்டியில் சிறிது பால் ஊற்றி வைப்பர். அதில் வெற்றிலை, பூ ஆகியவற்றைப் போடுவர், சங்கு ஊதுவர், முதன்முதலில் மாப்பிள்ளை அல்லது பெண்ணின் தந்தை வழி ஐயா பெயர் படிக்கப்பெறும், அவர்களுக்குரிய பணம் இவ்வளவு எனச் சொல்லி அந்தத் தொகையை பாலினுள் போடுவர். பிறகு பங்காளிகள் அனைவர் பெயரும் முதல் நாளே எழுதி வைக்கப் பெற்ற வரிசை முறை படிக்கப் பெறும், அவற்றுள் வந்திருப்போர் சார்பாகத் தொகைகள் வழங்கப்பெற்றுப் பதிவு செய்யப்பெறும்.

பங்காளிகள் பட்டியல் முடிந்ததும் இருதாள்களை விட்டுவிட்டுத் தாய பிள்ளைகள் பணம் எழுதத் தொடங்குவர், அதில் முதலாவதாக மாப்பிள்ளை அல்லது பெண்ணின் ஆயா வீட்டு ஐயா பெயர் எழுதப்பெறும், அப்போதும் சங்கு ஊதுவர், அவர்கள் மாப்பிள்ளை அல்லது பெண்ணின் தாயாரிடம் முன் கூட்டியே பேசி முடிவுசெய்து வைத்திருக்கும் தொகையை (1001 பணம், 501 பணம் என ஒரு தொகை) மாமாப்பணம் என அறிவித்து வழங்குவர். அது பதிவு செய்யப்பெறும். பின்னர், தாயபிள்ளைகளில் வந்திருப்போர் அனைவரும் தாங்கள் விரும்பும் தொகைகளைப் பணம் எழுதுவர், இறுதியில் பணம் இருப்புக் கட்டி, சரிபார்த்து, அந்தத் தொகையை ஒரு சிவப்புப் பட்டுத் துணியில் முடிவர், பிறகு ஒரு தாம்பாளத்தில் அப்பணம் முடிப்பு, எலுமிச்சம் பழம்,

வெற்றிலை பாக்கு, பூ ஆகியவற்றை வைத்துப் பங்களிகளில் பெரியவர், மாப்பிள்ளை அல்லது பெண்ணின் தந்தையிடம் கொடுப்பார், அவர் அதனை வாங்கி, திருமண வீடாகிய வளவு வீட்டிற்குள் வைத்து, சாமி கும்பிட்ட பின் பணத்தை எடுத்துக்கொள்வார். இது ஒரு சடங்கு போல நிகழ்ந்தாலும், இச்சடங்கின் ஆவணமாகிய பணத்திருப்பு நகரத்தார் சமுதாயத்தின் பல சிறப்புக்களை உள்ளடக்கியதாகும், அவற்றை வரிசையாக பார்க்கலாம்.

வருகைப் பதிவு

பிற சமுதாயங்களில் இருக்கும் 'மொய் எழுதுதல்', என்பதுபோல திருமண வீட்டாரின் பொருள் வரவுக்குரிய பழக்கமாக இது நகரத்தார் சமுதாயத்தில் இல்லை. மாறாக, இது ஒரு வருகைப் பதிவு போலவே பயன்படுகிறது. அவ்வாறே இது நீண்ட காலமாகப் பயன்பட்டிருக்கிறது. 9 அல்லது 10 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பட்டினத்தார் பதினோராம் திரு முறையில் இடம் பெற்றுள்ள "கோவில் நான் மணி மாலை" யைப் பாடியுள்ளார். இந்நூலின் நான்காம் பாடலில் சிவபெருமான் திருமணத்திற்குச் சென்ற பட்டினத்தார், தம் வருகைப் பதிவு செய்துகொள்ளுமாறு ஒரு வேண்டுகோளைக் கீழ் வருமாறு, முன் வைக்கிறார்.

“உரிமையிற் பாடித் திருமணப் பந்தருள்
அமரர்முன் புகுந்து அறுகு சாத்தின்
தமர்பெயர் எழுதிய வரி நெடும் புத்தகத்து
என்னையும் எழுத வேண்டுவன்”

என்பதே அவ்வேண்டுகோள். இங்கே பட்டினத்தார் குறிப்பிடும் “தமர்” தான் வருகை தந்த பங்களிகளும், தாய பிள்ளைகளும், அவர் பெயர் எழுதிய வரிநெடும் புத்தகம் தான் பணத்திருப்பு.

மக்கள் தொகைக் கணக்கு

இப்பணத் திருப்பு எழுதும் முறை இன்னும் பல சிறப்புக்களை உடையது. திருமணத்திற்கு முதல் நாள் மாலையில் பங்களி வீட்டு ஆண் மக்கள் அரசாணிக்கால் கட்டுதல், மாப்பிள்ளைத் திருமணமாயின் கழுத்துரு கோத்தல், இசைகுடிமானம் எழுதுதல் ஆகிவற்றோடு பணத்திருப்பில் பங்களி வீட்டுப் பட்டியலையும் எழுதித் தயார் செய்து விடுவர். தாய பிள்ளைகளைப் பொருத்தவரை, பணம் எழுதும் நேரத்தில், யார் யார் கொண்டு வந்து பணம் கொடுத்து எழுதச்சொல்கிறார்களோ அவர்கள் பெயர்கள் அந்த வரிசையில் எழுதப்பெறும்.

ஆனால், பங்களிகள் பட்டியல் முதல் நாள் மாலையே எழுதப்பெறும். அதற்கு முன்னதாகத் திருமணம் நிகழ்ந்த பங்களி வீட்டுப் பணத்திருப்பை வாங்கி வந்து, அதனை முன் மாதிரியாக வைத்துக்கொண்டு, புள்ளிகள் யாரும் விட்டுப் போகாமல்

பங்காளிகள் பட்டியலை எழுதுவர் எனவே, இப்பணத்திருப்பு குறிப்பிட்ட பங்காளி வகையினரின் மக்கள் தொகை கணக்காகவும் பதிவாகிறது. அண்மைக்காலமாக, பணத்திருப்பின் இன்றியமையாமை தெரியாத சிலர் வேலைக்குச் சோம்பல் பட்டுக் கொண்டு, “அனைவர் பெயரும் அடங்கிய பட்டியல் எழுத வேண்டாமே, நாளை வருவோர் பெயர்களை மட்டும் எழுதிக்கொண்டு பணம் எழுதிக் கொண்டால் போதுமே” எனக் கூறுகின்றனர். இது நகரத்தார் பண்பாட்டையும், அதன் ஆழமான பொருள் சார்ந்த பின்னணியையும், அறியாதவர் செய்ய முற்படும் தவறு, இதற்கு நம் சமூகத்தினர் இடம் அளிக்காமல், பழைய மரபிற்கேற்ப, பங்காளிகள் பட்டியலைத் தயார் செய்தல் வேண்டும். அப்போதுதான் பணத்திருப்பு குறித்த பங்காளிகளின் மக்கள் தொகை கணக்காக அமையும். மறுநாள், அம்முழுப்பட்டியலில், வந்தோர் பெயருக்கு நேரே மட்டும் தொகை வரவு வைத்து, ஏனையோர் பெயரைச் சும்மா விட்டு விட்டால், அது வருகைப்பதிவாகவும் ஆகி விடுகிறது.

மரபு

பணத்திருப்பில் பெயர் எழுதும் முறை பலந்தமிழ் மரபைப் பின்பற்றும் முறையாக அமைந்துள்ளது. குறிப்பிடத்தக்கது. சங்ககாலத் தமிழில் “உதியன் சேரன்” என்ற தொடர் “உதியன் மகன் சேரன்” எனப் பொருள் தரும். அது போல நகரத்தார் பணத்திருப்பில் கருப்பன் செட்டி முத்தையா என எழுதப் பெறும் தொடர் கருப்பஞ் செட்டியார் மகன் முத்தையா எனப் பொருள் தரும். சிலர் கரு. முத்தய்யா என்றே பணத்திருப்பில் எழுதுகின்றனர். இது மரபிலிருந்து பிறழ்வாதாகும். பணத்திருப்பின் மரபுச் சிறப்பை உணர்ந்தோர், அதில் பெயர் எழுதும் பாணியில் பழைய மரபையே பின்பற்றுவது அந்த ஆவணம் மரபு போற்றும் பெருமையுடையது என்ற உண்மையை காக்க உதவும்.

சமத்துவம்

நகரத்தாரின் சமத்துவ உணர்வையும் சமத்துவப் போக்கையும் இப்பணத்திருப்பு இருவகைகளில் உணர்த்துகிறது முதலாவதாக, எழுதப்பெறும் தொகையின் அளவு இச்சமத்துவப் போக்கை எடுத்துக் காட்டுகிறது. பணத்திருப்பை மொய்ப்பண ஏடு எனச் சொல்லக்கூடாது என்பதற்கு இது ஒரு சிறந்த காரணம் மொய் எழுதும் பிற சமூகங்களில் அவரவர் தத்தம் விருப்பம், தகுதி இவற்றிற்கேற்பக் கூடுதல் குறைவாக மொய் எழுதுவர். ஆனால் பணம் எழுதும் நகரத்தார் சமூகத்தில், பங்காளிகள் அனைவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையையே அதுவும் அடையாளம் கருதி எழுதப்பெறும் சிறுதொகையையே பணம் எழுதுவர். இது நகரத்தார் சமூகத்தின் சமத்துவப் போக்கை உணர்த்துகிறது.

அதுபோலவே, பணத்திருப்பில் பெயர் எழுதும் முறையும், சமத்துவ உணர்வை எடுத்துக்காட்டுவதற்காக அமைகிறது. மிகப் பெரிய செல்வர், மிகப் பெரிய பதவியில் இருப்போர், மிகப்பெரிய செல்வாக்குடையவர் யாராக இருந்தாலும் பணத்திருப்பில் அவர் தந்தை பெயரும், அவர் பெயரும் என ஒரே மாதிரியாகவே எழுதப்பெறும்

எடுத்துக்காட்டாக, செட்டிநாட்டரசர் பெயர், அண்ணாமலை செட்டி முத்தய்யா என்றும் வள்ளல் அழகப்பர் பெயர் இராமநாதன் செட்டி அழகப்பர் என்றும், துணைவேந்தர் வ.சுப.மா. பெயர், சுப்பிரமணியம் செட்டி மாணிக்கம் என்று தான் எழுதப் பெறும், பதவி, பட்டம் இவற்றை எழுதிப் பங்காளிகளுள் யாரையும் வேறுபடுத்திக் காட்டாத சமத்துவ உணர்வின் வெளிப்பாடன்றோ இது.

குடி வழி

பங்காளி பட்டியல் எழுதப்பெறும் வரிசைமுறை அந்தவகைப் பங்காளிகளின் குடி வழியைப் பின்வரும் தலைமுறையினருக்கு உணர்த்தும் வண்ணம் அமைவது இப்பணத்திருப்பின் மற்றொரு சிறப்பு. பட்டியலில், திருமண வீட்டார் வளவுக்குள் உள்ள புள்ளிகள் பெயர் எழுதப்பெறும். அந்தப் பங்காளி வகையில் வாரிசு முறைப்படி எந்தெந்த ஐயாக்கள் வீடு அடுத்தடுத்து வருமோ அந்த வரிசையில் தான் பட்டியல் எழுதப்பெறும். ஒரு பொதுக் குடும்பத்தின் பட்டியல் எழுதப்பெறும்போது முதலில் மூத்தவர் பெயர். அதனையடுத்து அவர் மக்களில் மூத்தவர் பெயர், அதற்கடுத்து அவர் மகன், அதாவது முதலில் எழுதியவரின் பேரன் திருமணமான புள்ளியாக மகன் இருந்தால் அவர் பெயரும் எழுதப் பெறும். இவற்றுக்கெல்லாம் பின்னர்தான் முதன்முதலில் எழுதப் பெற்றவரின் தம்பி இருந்தால் அவர் பெயர் வரும். எனவே, பணத்திருப்பு, குறித்த பங்காளிகளின் வாரிசு முறைப்படியான குடிவழியைப் பின்னோர்க்கு உணர்த்தும் ஆவணமும் ஆகும்.

சமுதாயக் கட்டுக்கோப்பு

பணத்திருப்பில் பங்காளி பட்டியலில் ஒருவர் பெயர் இடம் பெற வேண்டுமானால் அவர் புள்ளி ஆக வேண்டும். அதாவது அவருக்குத் திருமணம் ஆகியிருக்க வேண்டும். அவ்வாறு புள்ளி ஆகப் பட்டியலில் இடம் பெற்றபின், செட்டியாரோ, ஆச்சியோ ஒருவர் காலமாகி ஒருவர் இருந்தாலும் அவர்கள் பெயர், பட்டியலில் தொடரும். இருவரும் காலமாகி விட்டால் அவர்கள் பெயர், அதற்குப் பின் எழுதப்பெறும். பணத்திருப்புகளில் இடம் பெறாது. நகரத்தார் இளைஞன் ஒருவன் வேறு சாதிப்பெண்ணைக் கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டால், அவன் பெயர், பங்காளிகள் பட்டியலில் பணத்திருப்பில் இடம் பெறாது. அவன் குடும்பத்தோடு திருமணத்திற்கு அழைக்கப்பெற்றாலும்திருமணத்தில் கலந்து கொண்டாலும், பணம் எழுத முடியாது.

இவ்வாறாக, பணத்திருப்பு என்பது மக்கள் தொகைக் கணக்கு, வருகைப் பதிவு மரபு பேணுதல், சம உரிமையைப் பறை சாற்றுதல், குடிவழியை அறிவித்தல், சமூகக் கட்டுக்கோப்பைப் பாதுகாத்தல் ஆகிய பணிகளைச் செய்யும், பன்முகச் சிறப்புடைய ஆவணம் என்பதை இளைய தலைமுறையினர் அறிந்து தொடர்ந்து பின்பற்றுதல் நலம் பெறும்.

பிள்ளையார் நோன்பு

- பேராசிரியர் தே. சொக்கலிங்கம்

நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்கள் நகரத்தார்கள் என்னும் செட்டியார்கள் சிறப்பாகக் கொண்டாடும் சமயச்சடங்குகளில் பிள்ளையார் நோன்பு குறிப்பிட்ட ஒன்று. தமிழகத்தில் வேறு எந்தச் சாதியாரும் பிள்ளையார் நோன்பு கொண்டாடுவதில்லை. நகரத்தார்கள் தொன்று தொட்டுப் பிள்ளையாரை வணங்கி வருகின்றனர்.

நகரத்தார்களின் நாள்தோறும் வழிபாடு

நகரத்தார்கள் நாள்தோறும் காலையில் நீராடிப் பிள்ளையார் கோயிலுக்குச் சென்று பிள்ளையாரை வழிபட்டுச் சிதறு தேங்காய் அடித்து வருவர். அவர்கள் குடியேறிய ஊர்களில் பிள்ளையார் கோயில் கட்டி ஊருணி அமைப்பர். இளையாத்தங்குடிக் கோயிலில் ஒன்பது உட்பிரிவுகள் உள்ளன. இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்கு எனத் தனியே ஒரு பிள்ளையாரைக் கொண்டாடி வருகின்றனர். அப்பிள்ளையாருக்குக் கோயில் கட்டியும் அவருக்கு முன்னே ஊருணி அமைத்தும் உள்ளனர். இளையாத்தங்குடி நகரத்தார் கலங்காத கண்ட விநாயகரையும் வழிபடுகின்றனர். இவ்வாறு நகரத்தார்கள் விநாயகப் பெருமானைக் கண்கண்ட கடவுளாக கொண்டாடி வருகின்றனர்.

நகரத்தார்கள் தங்கள் குடும்பத் திருமணத்தில் மணமகளுக்கு நாத்தனார் சடங்கு செய்வர். அந்தச் சடங்குத் தட்டில் விநாயகரை வைத்துச் சடங்கு செய்வது வழக்கம். மணமகளுக்குச் சீதனம் சீர்வரிசை செய்யும் நகரத்தார், வெள்ளியால் செய்த சிறிய விநாயகர் சிலையைக் கொடுப்பர். எல்லா வகை நகரத்தாரும் தங்கள் மகளுக்குப் பொங்கலுக்குப் பொங்கப்பானை கொடுப்பது போலப் பிள்ளையார் நோன்புக்கும் சீர் செய்வர். இவ்வாறு நகரத்தார் வாழ்வில், பிள்ளையார் தனி முதன்மை பெற்றிருக்கிறார். வழிபாட்டில் மட்டுமின்றி வாழ்க்கையிலும் பிள்ளையார் முக்கியத்துவம் பெறுகிறார்.

பிள்ளையார்க்கு நோன்பு

பிள்ளையாரைத் தனிச்சிறப்புடன் கொண்டாடும் நகரத்தார்கள் பிள்ளையாருக்கு என்று வீட்டில் கொண்டாடும் நோன்பு பிள்ளையார் நோன்பாகும். இதனைப் பெண்கள் இழைஎடுக்கிறது என்றும் பிள்ளையார் நோன்பு என்றும் கூறுவர். பிள்ளையார் தம்பி என்றும் சிலர் இதனைச் சொல்லுவதாகவும் கூறுகின்றனர். எனவே, இது முருகனை நோக்கியது என்றும் சிலர் எழுதியுள்ளனர். தொன்று தொட்டு நகரத்தார்கள், பிள்ளையார் நோன்பைக் கொண்டாடி வருகின்றனர். சமணர்களாக இருந்த நகரத்தார்கள் சைவர்களாக மாறிய போது மேற்கொண்ட நோன்பு, அன்று தொட்டு

இன்று வரை கொண்டாடப்படுகிறது. விநாயகராகிய பிள்ளையார்க்கு உரிய நோன்பு பிள்ளையார் நோன்பாகும்.

கார்த்திகை சூன்பிடி முடிந்ததைத் தொடர்ந்து இருபத்தொரு நாள்களும் விரதமாக நகரத்தார்கள் இருந்திருக்கின்றனர். இவர்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தங்களுடைய சைவ சமயப்பற்றுதலை இந்நோன்பின் மூலம் உரப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். இஃது ஆண்டுதோறும் பிராமணர்கள் பூணூல் போடுவது போன்று இவர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு மையாக எடுத்து இருபத்தோர் இழையைச் சேர்த்து வந்திருக்கின்றனர்.

நோன்பு கொண்டாடும் இடம்

விசேடங்கள் செய்யும் அறையே, நகரத்தார்கள் பிள்ளையார் நோன்பு கும்பிடும் இடமாகும். அந்த வீட்டைத் தூசி அடித்து மெழுகித் தூய்மை செய்வது இன்றியமையாதது. அந்த வீட்டில் கிழக்கு நோக்கிய வண்ணம் திருவிளக்கு (நிலை விளக்கு என்றும் குத்து விளக்கு என்றும் இதனைக் கூறுவர். இது வெண்கலத்தாலோ வெள்ளைப்பித்தளையாலோ வெள்ளியாலோ செய்யப்பட்டிருக்கும்) அறையின் சுவரை ஒட்டிப் போடப்பட்டிருக்கும் கோலத்தின் மீது இருக்கும். எப்போதும் போல, இந்த விளக்கில் இரண்டு திரி ஏற்றப்பெற்றுச் சோதி ஒளிவீசும்.

தும்பு பிடித்துக் கோலம் போடுதல்

நகரத்தார் வீடுகளில் எந்தச் சிறப்பு நிகழ்ச்சியானாலும் (திருமணம் புதுமை, குடிபுகுதல்) தும்பு பிடிப்பது வழக்கம். தும்பு பிடித்தாலேயே விசேடம் தொடங்கிவிட்டது என்பது கருத்து. அறையின் உள்சுவரிலும் வாயிற்படிச் சுவரிலும் தும்பு பிடிப்பர். வீட்டுக்குரிய தலைவியும் மருமகளும் தும்பு பிடிப்பர். ஏட்டோலைக் கட்டிலுள்ள நூல் கயிற்றை ஒருவர் பிடிக்க இன்னொருவர் கோலமாவால் வரைவர். மேலே ஒரு முக்கோணமும் அம்முக்கோணத்தின் பெரிய பக்கத்தில் ஒரு செவ்வகமும் வரையப் பெறும். பிற விசேடங்களில் தும்பு பிடித்தபின்பே கோலமிடப்பட்டிருக்கும். இக்கோலத்தில் பிள்ளையார் வீற்றிருப்பார். பிள்ளையாருக்கு வலப்பக்கத்தில் சற்று முன்னே தள்ளி குடும்பத்தின் பெரிய செட்டியார் உட்காருவதற்குப் பெண்கள் கோலம் போடுவர். அக்கோலத்தைத் தொடர்ந்து வரிசையாகக் குடும்ப உறவினர்கள் எண்ணிக்கைக் கேற்பக் கோலம் தனித்தனியே போடப்பெறும். இக்கோலத்தின் மீது புதிய தடுக்கைப் போட்டு ஒவ்வொருவரும் உட்காருவர். பெண்களோ பெண்குழந்தைகளோ அறைக்குள் போடப்பட்ட தடுக்கில் உட்காருவதில்லை.

பலகாரம் செய்தல்

இதற்கிடையே பெண்டுகள் கருப்பட்டிப் பணியாரம், வெள்ளைப் பணியாரம், வடை, இனிப்புச் சீடை (ஆலங்காய்), முறுக்கு, அதிரசம், மணகோலம், பொரி வகைகள் ஆகியவற்றைச் செய்து வைத்திருப்பர். எல்லாப் பொருள்களும் வெள்ளிக் கிண்ணத்தில்

வைத்துப் பிள்ளையாருக்கும் படைக்கப்பட்டிருக்கும். இவற்றைத் தனியே வைத்திருப்பர்; வழிபாடு தொடங்கிய பின் இவற்றை விநாயகர் முன் படைப்பர். இவற்றால் விநாயகருக்கு அபிஷேகமும் செய்வர்.

ஆவிரம் பூச்செண்டு வைத்தல்

முதற்கண், பெண்கள் சங்கை எடுத்து ஊதுவர்; திருவிளக்கு ஏற்றப்பெறும். குடும்பப் பெரியவர் தலைப்பாக் கட்டிக் கொள்வார். குடும்பத்திலுள்ள இளஞ்சிறுவர் இவருக்குத் தலைப்பாக்கட்டி அவர்கள் இருவரையும் கொண்டு சாமி கும்பிடும் வாசற்படியிலிருந்து ஆவிரம்பூச்செண்டைக் கையில் நேராகப் பிடித்துக் கொண்டு அறைக்குள் கூட்டிவருவார் அல்லது கொண்டு வந்து வைக்கச் செய்வர். இரண்டு பூச்செண்டுகளையும் விநாயகருக்கும் விளக்குக்கும் இருபுறமும் சுவரில் சாத்துவர். இவ்வாறு ஆவிரம் பூச்செண்டு வைப்பதே சுவாமி கும்பிடுவதன் தொடக்கமாகும்.

வழிபாடு தொடங்கல்

இதன்பின் குடும்ப உறவுக்கேற்ப, வயது வரம்பின்படி ஆண்கள் அனைவரும் வரிசையாகத் தடுக்கில் அமர்வர். திருவிளக்கின் அருகில் பிள்ளையார் இருப்பார். அவர் முன் நிவேதனப் பொருள்களை வைத்து வீட்டுக்குப் பெரியவர் (குடும்பத்தலைவர்) விளக்கின் முன் தடுக்கில் உட்கார்ந்திருப்பார். இவர்தான் இழை எடுத்துக் கொடுப்பவர். இவருக்கு முன்னே நுனி வாழையிலையை விரித்துவைத்திருப்பார். இவ்வாழையிலையின் நுனியில் வெள்ளி அகல் விளக்கு நெய்யூற்றி, ஏற்றித் தீபம் ஒளிவீசும்.

இழை எடுத்தல்

குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அனைவரும் அமர்ந்தபின் குடும்பத் தலைவர் துணியிலிருந்து ஒவ்வோரிழையாக இருப்பத்தோரிழை எடுப்பார். (சிலர் முன்னரே எடுத்து வைத்துக் கொள்ளுகின்றனர்.) அவர் இழை எடுக்கும்போது ஒரு முனையிலிருந்து மறுமுனை முடிய இழை அறுபடாமல் எடுத்தல் வேண்டும்.

விநாயகர் அகவல் படித்தல்

இழை எடுக்கும்போது குடும்பத்திலுள்ள சிறுவர் விநாயகர் அகவலைப் படிப்பர். மூன்று முறை விநாயகரகவலைப் படிப்பர். பழைய காலத்தில் விநாயகரவலையும் வேறு முகத்தையும் படிப்பது கட்டாயமாக இருந்தது. சரசுவதி சிந்தனை போன்ற சிறு நூல்களும் படிக்கப்பெறும். இச்சிறு நூல்களைச் சில்லரைக் கோவை என்ற தொகுப்பில் காணமுடியும். இந்நூலை வைத்தே மேற்படி நூல்களை, பிள்ளையார் நோன்பில் படிப்பர்; எனவே, இச்சிறுநூலுக்கு வெவ்வேட்டுத் துணியில் உறைதைத்தும்

போட்டிருப்பார். ஒவ்வொரு பிள்ளையார் நோன்பிலும் இந்நூலை எடுத்துப்படிப்பார். குடும்பத் தலைவரே விநாயகர் அகவல், வேழமுகம் படித்த பின்பு நூலிழையை எடுத்தலுமுண்டு.

இழைகளின் எண்ணிக்கை

இழை எடுப்பவர், இழையை எடுத்துத் தன் மடியிலோ வாழை இலையிலோ வைத்துக் கொள்ளுவார். இருபத்தோரு இழைகள் எடுத்து ஒன்று சேர்த்துப் பின் உறுப்பினர் எண்ணிக்கை ஏற்ப இழையை (நூலை) நறுக்கிக் கொள்ளுதல் வழக்கம். இழையெடுத்துக் கொடுக்கும் தலைவருக்கு முதற்கண் ஒன்றும் நிறைவில் ஒன்றும் ஆக இரண்டு இழை உண்டு; ஒன்று கூடுதலாகப் பிடிக்க வேண்டும்.

முதற்கண் இழை எடுத்துக் கொடுப்பவர் சுவாமி தரிசனம் செய்து தீபத்துடன் ஓரிழையை வாயில் போட்டுக் கொள்வார்; பின் குடும்பத்தினர் ஒவ்வொருவராகப் பெரியவரைக் கும்பிட்டு இழையைப் பெற்றுக் கொள்வர். கருவுற்ற பெண்களுக்கு ஓரிழையும் என்று இரண்டு இழை கர்ப்பிணிகளுக்கு வழங்கப்பெறும். குடும்பத்திலுள்ள கைம்பெண்களுக்கு இழை கொடுப்பவதில்லை.

பிள்ளையார் பிடித்தல்

கருப்பட்டி மா அல்லது வாழைப்பழம் அல்லது திரட்டுப் பால் ஆகிய மூன்றில் ஒன்றில் கூம்புவடிவமாகப் பிள்ளையார் பிடிப்பார். கருப்பட்டிமாவில் பிள்ளையார் பிடிப்பதே பெரும்பான்மை வழக்கம். இழை ஒவ்வொன்றையும் நெய்யில் தேய்த்துப் பிள்ளையார் நடுவில் வைத்துக் கூம்பு வடிவமாகச் செய்வார். (நடுவில், மஞ்சள் சாணம் போன்றவற்றைக் கூம்பாகப் பிடித்துப் பிள்ளையார் என்றார்.) இவ்வாறு பிடித்த பிள்ளையார்களை வாழை இலையில் வரிசையாக வைத்திடுவர்.

ஒவ்வொருவருவராக வந்து விநாயகப் பெருமானையும் பெரியவரையும் வணங்கிடுவர்; திரியுள்ள பிள்ளையாரைப் பிள்ளையார் நோன்பு விளக்கில் ஏற்றிச் சோதியுடன் வணங்கி நிற்பவருக்குப் பெரியவர் கொடுப்பார். வணங்கியவர் அதைப்பணிவுடன் வாங்கிச் சோதியுடன் வாயில் போட்டுக் கொள்ளுவார்; சிலர் நெருப்பை அணைத்து விட்டுத் தின்பர். அனைவரும் இழை எடுத்துக் கொண்டபின் குடும்பப் பெரியவர் மீண்டும் ஓரிழை எடுத்துக் கொள்வார். அதனுடன் பிள்ளையார் நோன்பு நிறைவு பெறும். அவ்வப்போது சங்கு ஊதுவர்.

கொண்டாடும் நாள்

கார்த்திகைத் திங்கள் கிருஷ்ண பட்சம் முதல் மார்கழித் திங்கள் சுக்கில பட்சம் சஷ்டி வரையில் இருபத்தொரு நாட்கள், பிள்ளையார் நோன்பு பின்பற்றப்படும். சட்டி (சஷ்டி)

தொட்டுச் சதயம் விட்டு என்ற பழமொழி இந்த உண்மையைத் தெளிவுபடுத்தும். பிள்ளையார் நோன்பைச் சஷ்டி திதியும் சதய நட்சத்திரமும் சேர்ந்து வரும் நாளிலேயே கொண்டாட வேண்டும். சிவமைந்தர்களான கணபதியையும், முருகனையும் ஒருங்குவழிபடுமாறு பிள்ளையார் நோன்பு சதயமும் சஷ்டியுமாக அமைகின்றது; எனவே இந்நோன்பைப் பிள்ளையார் நோன்பு என்றும் குமார சஷ்டி என்றும் விநாயக சஷ்டி என்றும் போற்றுகின்றனர்.

திருக்கார்த்திகையிலிருந்து இருபத்தொரு நாள் பிள்ளையார் நோன்புக்குக் கணக்கிடப்படுகின்றன. கார்த்திகை நகரத்தார்களுக்கு மிக இன்றியமையாத நாள். இது பற்றி வயி நாகரம் அ. இராமநாதன் செட்டியார் எழுதுவதாவது:

பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் ஆண்பிள்ளைகளைக் கார்த்திகைத் திங்கள் நாளில் வீடுகளில் வாழை நடட்டுத் திருவிளக்கேற்றி விநாயகர் கோயிலுக்கோ அன்றிச் சிவாலயத்துக்கோ குதிரையேற்றிச் சென்று (சொக்கப்பான் கொளுத்தி) சோதிதரிசனம் செய்து வரச்செய்வர். இதை அரைக்கலியாணம் என்றும் சூள்படி என்றும் சொல்வார்கள். சூள்படி என்பது அணையாத லாந்தர் (Latern) விளக்குகள், மெழுகுதிரி விளக்குகள், முதலியன இல்லாத அக்காலத்தில் ஒருவகைக் கொட்டு மரத்தில் (சூந்தமரம்) முழுவதும் பிளக்காமல் சிறிது சிறிதாகக் குத்தி வலைஞர்களால் செய்யப்படுவது. இதைக் குதிரைக்கு முன் பிடித்துக் கொண்டு செல்வார்கள். இதனாற்றான் இந்த விசேஷத்திற்குச் சூள்படி என்று பெயராயிற்று. எத்தனையோ அற்புதமான பேரொளி விளக்குகள் வந்தும், அவற்றை உபயோகித்து வரும் இந்நாகரிகக் காலத்தில் கூட அந்தச் சூள்படி என்ற பெயர் மாறவில்லை. சூள்படியைத் தற்பொழுது வெண்கலத்தால் கோல்வடிவில் செய்து நெருப்புக் கொண்டு சொக்கப்பான் கொளுத்துகின்றனர்.

சொக்கப்பான் கொளுத்தல்

ஒவ்வொரு நகரத்தாரும் சோதியைத் தரிசனம் செய்து வீட்டிலும் சோதியை ஏற்றி வழிபடுகின்றனர். நடுவீட்டில் வாழைத் தண்டை நிறுத்தி அதில் இருபத்தொரு குழிவிளக்குள் அமைக்கப்பட்ட செவ்வகமான தட்டைச் செருகிவைத்திருப்பர். எல்லாவற்றிலும் விளக்கு எரியும். நடுவீட்டில் சுவாமி கும்பிட்ட பின் சிறுவன் தலையில் குல்லாய் அணிந்து கொண்டு மாமக்காரர் கூட வரக் குதிரையில் பிள்ளையார் கோயிலுக்கு வருவான். சொந்தக்காரர்களும் பங்காளிகளும் உடன் வருவர். கோயிலில் சுவாமி தரிசனம் செய்து கையில் சூள்படி கம்பை எடுத்துக் கொண்டு கோயிலுக்கு முன் அன்று கட்டப்பட்டிருக்கும் சொக்கப்பானைக் கொளுத்துவர்;

கொளுத்திமுடியும் வரை அனைவரும் சொக்கப்பாணைத் தரிசித்துப் பின் எரிந்த நீற்றை எடுத்து நெற்றியில் பூசிக் கொள்வர். இச்சடங்கில் பஞ்சாங்கக்கார அய்யருக்கு எந்த வேலையுமில்லை.

வரலாற்றுண்மை

நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்கள் பற்றி எழுதிய எட்கர் தர்ஸ்டன், திருக்கார்த்திகை, திருவாதிரை பற்றியும் தன்னூலில் எழுதியுள்ளார். நகரத்தார்களிடையே திருக்கார்த்திகை, திருவாதிரை என்ற சடங்குகள் செய்வது இன்று இவை செய்யப்பெறவில்லை. இதனால் அறுபது வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கே, இந்தச் சடங்குள் பற்றிய விவரங்கள் தெரியும், எட்கர் தர்ஸ்டன் கி.பி. 1907 இந்நூலை வெளியிட்டுள்ளார். ஏறத்தாழ முப்பதாண்டுகளுக்கு முன் தனக்குக் கிடைத்தவற்றை அவர் நூலில் பதிவு செய்திருக்கிறார். அந்த விவரம் தரப்பெறுகிறது.

திருமணத்திற்கு முன் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டி இளைஞர்கள் அனைவரும் சூப்பிடி (சூர்ப்பிடுதல் = சுற்றியாட்டுதல்) என்ற சடங்கினை நடத்துதல் வேண்டும். கார்த்திகைத் திங்கள் திருநாளன்று அவன் குதிரை மீது ஏறிப் பிள்ளையார் கோயிலுக்குச் செல்வான். அங்கு வழிபாடு நிகழ்த்தியபின் ஒருபையில் போடப்பட்டுள்ள தணலை நீண்ட கயிற்றோடு பிணைத்துக் கட்டித் தலைக்கு மேலே சுழற்றுவான். கோயிலுக்கு எதிரே அமைக்கப்பட்டுள்ள சொக்கப் பனையினை அவன் கொளுத்திய பின் அதன் சாம்பலை அவன் நெற்றியில் பூசுவர். அவன் வீட்டிற்குத் திரும்பும் போது வழியில் உள்ள நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிகளின் வீட்டு வாசல்களிலும் (பங்காளி), அவன் வீட்டுக்குத் திரும்பியபின் அவன் வீட்டு வாசலிலும் அரிசி மாவிளக்கால் (ஆலத்தி எடுத்தலையே குறிக்கிறார்) அவனுக்கு ஆரத்தி எடுப்பர். இதேபோன்று சிறுமியரும் தங்கள் திருமணத்திற்கு முன் திருவாதிரை என்ற சடங்கினை நிகழ்த்துதல் வேண்டும். ஆருத்ரா தரிசனத்தன்று அவளைக் குளிக்கச் செய்து அலங்கரிப்பர். அதுவரை அணிந்து வந்த கண்ணாடிப் பாசிமணி மாலைக்குப் பதிலாகத் தங்க மணிகளாலான கழுத்துச் சங்கிலி அணிவிக்கப்படுவாள். கையில் ஒரு வெள்ளிக் கிண்ணத்தை ஏந்தியவளாக அத்தகைய சடங்குகளைத் தன்னைப் போலவே நிகழ்த்தும் பெண்களின் வீடுகளுக்குச் சென்று பின்வருமாறு குரல் (பாடுவாள்) கொடுப்பாள்:

ஆடி வந்த எனக்கு அவரைக் காய் படையுங்க!

பாடி வந்த எனக்குப் பாடவரைக் காய் படையுங்க!

சொல்லி வந்த எனக்குச் சுரைக்காய் படையுங்க!

அந்த வீட்டார் சமைத்து வைத்திருக்கும் பலவகைக் காய் கறிகளையும் அவளுக்குக்

கிண்ணத்தில் இடுவர். இந்தப் பாட்டை வயி.நாகரம் அ.இராமநாதன் செட்டியார் நகரத்தார் வழக்கில் உள்ளபடி பின் வருமாறு அவர் நூலில் காட்டுகிறார்.

ஆடி ஆடிவாரோம் அவரைக்காய் போடுங்கள்
பாடிப்பாடி வாரோம் பாடரவரங்காய் போடுங்கள்
கூடிக்கூடி வாரோம் கொத்தவரங்காய் போடுங்கள்

என்று பாடுவர் (ப.35). அன்று மணமான பெண்கள் வீட்டில் தோசை வார்த்து (திருவாதிரை)செய்யும் வீட்டிலேயே திருவாதிரைத் தோசை சுட்டு வந்தனர்) அதில் இரும்புமயிர்க் கோதியால் (சத்தகம்) துளையிட்டு அதனையும் மேற்கண்டவாறு பாடிவரும் பெண்களுக்கு இடுவர். இத்தகைய பொருள்களைப் பாடிச் செல்லும் ஒருத்தி பெறவில்லையானால் அதனைத் தனக்கு நேர்ந்த பெரிய இழிவாகக் கருதுவாள்.

இளைஞர்க்குரிய சடங்கு

நகரத்தார்கள் திருக்கார்த்திகை அன்று விநாயகர் கோயிலுக்கு வருதலும் சொக்கப்பனை கொளுத்தலும் பின் தலையைச் சுற்றி மூன்றுமுறை வட்டமாகத் தணலைச் சுற்றதலும் செய்வர். (சிலர் பையில் போட்டுச்சுற்றுவர் என்றும் சூந்தக் கம்பை வாங்கிச் சுற்றுவர் என்றும் கூறுகின்றனர்.) பின் சொக்கப்பனையாகிய அக்கினி தரிசனம் முடித்து அதிலுள்ள நீற்றை எடுத்து நெற்றியில் பூசிக் கொள்வர்; கணபதி ஓமத்தில் இரட்சையணிந்து கொள்வது போலச் சாம்பலை நெற்றியில் குழைத்து அணிந்து கொள்வதுமுண்டு.

இச்சடங்கின் மூலம் சமணர்களாக இருந்த நகரத்தார்கள் சைவர்களாகினர். பல்வேறிடங்களுக்கு வணிகத்தின் பொருட்டுச் சென்ற இவர்கள், திருவண்ணாமலையில் சமணத்தைப் புறக்கணித்துச் சைவ சமயம் புகுந்தனர். இஃது அப்போது மேற்கொள்ளப்பட்ட சடங்கு ஆகும்.

பெண்டிர்க்குரிய சடங்கு

இவர்களைச் சமயமாற்றம் செய்தவர் மாணிக்கவாசகர் ஆவார். இதற்கு மேலும் ஆதாரங்கள் வேண்டும். கார்த்திகைச் சூப்பிடி, திருவண்ணாமலை தீபதரிசனம் எனின் திருவாதிரைப் புதுமை பெண்களுக்குரிய பாவை நோன்பாகும். இரண்டும் திருவண்ணாமலைத் திருத்தலத்துக்குத் தொடர்வுடையன. ஒன்று தீபதரிசனம் இன்னொன்று பாவை நோன்பு. திருவெம்பாவை மாணிக்கவாசகரால் திருவண்ணாமலையில் பாடப் பெற்றது என்பர் கடவுள் மாமுனிவர். (திருவாதவூரடிகள் புராணம் - திருவம்பலச் சருக்கம். 383-385) நகரத்தார்களின் பிள்ளைகளுக்கும்

பெண்களுக்கும் செய்யும் இச்சடங்குகள் திருவண்ணாமலைத் தொடர்புடையன. திருவண்ணாமலையில் சைவ சமயத் தொடர்பு பெற்ற இவர்கள், தில்லையில் சிவதீக்கை பெற்றனர். நகரத்தார்களுடன் ஈழத்திலிருந்து வந்திருந்த பௌத்தர்களும் சிதம்பரத்தில் சைவர்களாயினர். (விநாயகர் விரதம் - காந்தளகம்) இதனால் ஈழ நாட்டிலுள்ள சிலரிடம் பிள்ளையார் நோன்பு கொண்டாடும் வழக்கமுள்ளது.

நோன்புக் காலம்

கார்த்திகைத் தீபதரிசனம் முடித்த நகரத்தார்கள் இருபத்தொரு நாள் நிறைவேறிய பின் இருப்பத்திரண்டாம் நாள் பிள்ளையார் நோன்பு கொண்டாடிச் சைவராயினராதல் வேண்டும். இந்த இருபத்தொரு நாளும் நகரத்தார்கள் நோன்பாக இருந்து சிவ சிந்தனையுடன் விளங்கினர். நாளொன்றுக்கு ஓரிழை மேனி இருபத்தொரு நாளுக்கு இருபத்தோர் இழை எடுத்தனர்; ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வோரிழையாக எடுக்கப் பெற்றது. இன்று இவ்வழக்கம் நின்று போய், ஒரே நாளில் இருபத்தோரிழையையும் எடுக்கின்றனர். சிலர் நூலாக வாங்கியும் இருபத்தோர் இழையைத் தொகுத்துக் கொள்ளுகின்றனர்.

சிவ வழிபாட்டின் தொடக்கம்

சிவ வழிபாட்டின் தொடக்கமாகவும் பிள்ளையார் வழிபாடு அமைகிறது. அன்றி விநாயகரும் சிவபரம்பொருளே அவர் ஓம் எனும் மூலப்பொருளாய்ப் பிரணவமாய்த் திகழ்கிறார். பல குடும்பங்களில் பிள்ளையார் நோன்புக்கு மறுநாள் பூவுக்குப் படைத்து நோன்பை நிறைவு செய்கின்றனர். ஆடவர்க்குக் கார்த்திகை போலப் பெண்களுக்குத் திருவாதிரை நோன்பு. கழுத்துருவின் சில உருக்களை எடுத்துக்கோத்துக் கட்டி மார்கழித் திருவாதிரையில் இந்நோன்பைத் திருவாதிரைப் புதுமை ஆதிரையை என்று கொண்டாடுகின்றனர். இதனை, ஆதிரையை கும்பிடுவது என்பர்.

நகரத்தார்கள் திருமணத்தில் கழுத்துருவை இரட்டை வடமாகக் கட்டுவர்; அதிலுள்ள பதினாறு உருப்படிகளை இரட்டை வடமாகக் கட்டுவது வழக்கம்; அதனால் இதனைச் சிலர் அரைக்கலியாணம் என்பர்.

ஆதிரை நோன்பா?

மணிமேகலை ஆதிரை என்ற வணிகர் குலப் பெண்ணைப் பற்றிக் கூறுகிறது. இவள் கற்பரசி; கோவலன் - மாதவி மகளான மணிமேகலை, அமுதசுரபி என்ற அரிய பிச்சைப்பாத்திரத்தைப் பெற்றாள்; அப்பாத்திரத்தில் முதன் முதல் பிச்சையிட வேண்டியவர் ஒரு கற்பரசியேயாம். அவளே ஆதிரை அவளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்நோன்பு கொண்டாடப்படுவதாகச் சிலர் கருதுகின்றனர்; மணிமேகலையில் வரும் ஆதிரைக்கும் திருவாதிரை நோன்புக்கும் தொடர்பில்லை.

சிவ வழிபாடு

திருவாதிரை, சமணர்களாக இருந்த பெண்களுக்குச் சைவர்களாக மாற ஏற்படுத்திய நோன்பாகும். பெண் திரள்வதற்கு முன் (ருதுவாகுமுன்) இதனைச் செய்தல் வேண்டும். ஆதிரை நட்சத்திரம் சிவபெருமான் ஆக்கல், அளித்தல், அழித்தல் என்ற மூன்று தொழில்களையும் செய்ய உருவங்கொண்ட நாள். இந்நாளில் சிவன் கோயில்களில் பஞ்ச கிருத்திய உற்சவம் நடைபெறும். பெண்கள் திருவாதிரையன்று சிவாலயமுள்ள இடங்களில் நடராசப் பெருமானையும் அணிகலன் பூண்டு சென்று தொழுது வருவார்கள் (வயிநாகரம் ப.35) அன்று திருவாதிரை நட்சத்திர தரிசனமும் செய்வர். வணிகர் குலத்தைச் சார்ந்த காரைக்காலம்மையார், சிவபெருமானுடைய திருக்கூத்தை (நடராசப் பெருமானை)ப் புகழ்ந்து போற்றிப்பாடுவதும் சிவபெருமான் ஆற்றிய ஐந்தொழில்களை விரிவாகப் பாடுவதும் இந்நோன்புடன் ஒப்புநோக்கி ஆராயத்தக்கவை.

சமயம் மாற்றம்

நகரத்தார்கள் மாணிக்கவாசகராலோ அல்லது அவர் குழுவைச் சார்ந்தவராலோ சைவர்களாக மாற்றம் பெற்றனர். இவ்வணிகக் குழுவினர் திருவண்ணாமலைக்கு வந்தபோது இச்சமய மாற்றம் நிகழ்ந்தது. சோதி தரிசனத்தின் மூலம் சிவதரிசனம் பெற்று நகரத்தார்கள் சைவர்களாயினர். கார்த்திகைத் தரிசனம் முடிந்த பின் (சோதியைத் தரிசித்த பின்) பிள்ளையார் நோன்பு (படம்) அன்று பிடிக்கும் பிள்ளையார் அண்ணாமலையின் வடிவமேயாகும்.

பிள்ளையாரின் உச்சியில் உள்ள திரியில் ஒளியை ஏற்றி (நெருப்பு வைத்து) கார்த்திகை சோதியைத் தரிசித்து நகரத்தார்கள் இழையை விழுங்குகின்றனர். ஒவ்வோராண்டும் தங்கள் சமய உணர்வை நகரத்தார்கள் இந்நோன்பின் மூலம் உறுதிப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். கார்த்திகை சோதி தரிசனம் செய்வது. நகரத்தார் இளைஞன் வாழ்க்கையில் ஒரே ஒருமுறை நிகழ்வது; இழையெடுத்துச் சோதி தரிசனம் செய்வது (பிள்ளையார் நோன்பு) ஆண்டுக்கு ஒருமுறை நிகழ்வது.

வயிற்றுக்குணவு

மனித உடலில் ஆறாதாரங்களைச் சுட்டுவர். ஆறு ஆதாரங்களில் நாபிப்பிரதேசத்தில் சுவாதிட்டனத்தின் மேலாகப் பத்திதழ்த் தாமரை வடிவுடையதாகக் கருதப்படும் இடம் மணிபூரகம். ஆறாதாரங்களுள் திருவண்ணாமலை மணிபூரகத்திருத்தலம். மனித உடலைப் பொறுத்தவரை மணிபூரகம் என்பது வயிற்றைக் குறிக்கும். வயிற்றுக்காகத்தான் இந்த உலகமே இயங்குகிறது. எனவே ஒட்டு மொத்த

உலக இயக்கமும் அண்ணாமலையாருக்குள் அடங்கும் (தினமலர் நவம்பர் 2005). திருவண்ணாமலை மணி பூரகத்தலம் - வயிறு அதனைக் கருதியே அத்தலம் நிறைவு பெறப் பல்வகைக் பலகாரங்களும் மாவால் செய்த பிள்ளையாரும் பிடித்து நகரத்தார்கள் பிள்ளையார் நோன்பு கொண்டாடுகின்றனர். அக்கினியில் பல்வேறு தானியங்கள் பொரியும். அதனால் இந்த வழிபாட்டில் பல்வேறு பொரிகளும் படைக்கப்படுகின்றன. நெற்பொரி ராஜபுஷ்பம் என்னும் வேள்வியில் பயன்படுத்தப்படுவது. இஃது ஆன்மா அணையாது; தெய்வத்திற்கு ஆன்மாவைக் காணிக்கை ஆக்குவதாகக் காட்டுவது. ஆகையால் தான், திருவண்ணாமலையைக் களமாகக் கொண்டு நோன்பை இவ்வாறு கொண்டாடுகின்றனர்.

சமயமாற்றச் சடங்கு

ஒருவர் பிற சமயத்திலிருந்து சைவ சமயத்திற்கு மாறியபோது என்னென்ன சடங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பது தெரியவில்லை. திருநாவுக்கரசர் சமணராக இருந்து சைவராகிய போது, அவருடைய குடும்பத்தைச் சார்ந்த திலகவதியாரே (அக்கா), அவரைச் சைவராக்கினார். சூலை நோயால் வாடிய திருநாவுக்கரசரைத் திலகவதியார் திருவதிகை திருவீரட்டத் திருக்கோயிலுக்குள் புகுவதற்காகக் கயிலைப் பிரான் திருநீற்றை அஞ்செழுத்தோதிக் கொடுத்தார். (பெரிய புராணம் திருநாவு.66) திருநாவுக்கரசரோ அத்திருநீற்றைப் பெருவாழ்வு வந்ததென வாங்கி அணிந்து கொண்டு கோயில் புக்கார். திருநாவுக்கரசர், சமணம் விடுத்துச் சைவத்துக்குள் புகுந்த சடங்கு இதுவேயாகும். சேக்கிழார் சமய மாற்றத்திற்கு வேறு விரிவான சடங்குகளைச் சொல்லவில்லை. அதுபோலவே நகரத்தார்களும் சமணத்தை விடுத்துச் சைவத்துக்கு முறையில் எளிய முறையில் மதம் மாறியிருக்க வேண்டும். குடும்பத்தினர் அனைவரும் சமணராயிருந்தமையான், மாணிக்கவாசகர் போன்ற ஓர் அந்தணரால் சைவராய் மாறிச் சிவதரிசனம் பெற்றனர்.

உறுதிப்பாடு

திருக்கார்த்திகையில் சமய மாற்றத்தை ஏற்றுப்பின் நாள்தோறும் மனதைச் சைவ நெறிக்குத் தகுதிப்படுத்திக் கொண்டு பிள்ளையார் நோன்பு அன்று ஸ்திரமாக (நிலையாக)ச் சைவராயினர். மதம் மாறியவர்கள் மனம் தடுமாறலாகாது என்பதற்காகவும் பழைய மதத்தவரால் இடையூறு வரலாகாது என்பதற்காகவும் தொடர்ந்து இருபத்தொருநாள் நோன்பு மேற்கொள்ளப்பட்டது. தொடர்ந்திருந்து வந்து சிவசிந்தனையின் தொடர்பாலேயே, பள்ளியிற் பிள்ளையார் சிந்தனை, வேழ முகம் போன்ற சைவசித்தாந்தம் பேசும் நூல்கள் படிக்கப்பட்டன.

மாற்றியவர் யாரோ?

நகரத்தார்களைச் சைவராக்கியவர் யார்? மதம் மாற்றவர் செய்தவர் யார்? என்பதை அறிய வேண்டிய ஆதாரங்கள் இல்லை. நகரத்தார்களின் மனமாற்றத்துக்கும் மதமாற்றத்துக்கும் மாணிக்கவாசகரே காரணமாவார். நகர வேலங்குடிக் கோயிலில் நடராசர் சந்நிதியில் யோக தண்டமுள்ளது. இத்தண்டத்தை வைத்துக் கொண்டே நகரத்தார்களுக்கு அவர்களுடைய உபதேசகுரு ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை உதேசிப்பார். அத்தண்டமில்லாமல் உபதேசிப்பது இல்லை. பிரமாணர்களிடையே தந்தையே மகனுக்கு மந்திரோபதேசம் செய்வார். ஆனால் நகரத்தார்களில் பிள்ளைக்குப் பெற்றவன் உபதேசிப்பதில்லை. அதற்கெனத் தனியே உள்ள பிராமண குருவே உபதேசிப்பார்.

மாணிக்கவாசகர் தொடர்பினாலேயே இந்த யோகதண்டம், நகர வேலங்குடி நடராசர் சந்நிதியில் உள்ளது. குரு என்று நோக்கும் போது தட்சிணாமூர்த்தி சந்நிதியில் இருக்க வேண்டும். நகரத்தார்களின் பூர்வீகத் தலமான இளையாத்தங்குடிக் கோயிலில் இருத்தலே பொருத்தம், நகரத்தார்களில் தலைமை புண்டு வணிக மேலாண்மை நிருவாகத்தை மேற்பார்த்தவர்கள் இளையாத்தங்குடி பட்டண சுவாமியார். அதைப் போல நகரத்தார்களின் சமயத்தொடர்பானவற்றைக் கண்டு நடத்தியவர்கள். வேலங்குடிக் கோயிலாகப் பெருகுமுன்னர், அவர்களின் தீட்சாகுரு தொடர்பானவற்றை வேலங்குடி நகரத்தார்களே செய்து வந்தனர். இதனால் இவர்கள் தேசிக நாராயண புரமுடையார் எனப்பெற்றனர். (வேலங்குடி கோயில் ப. 19) இப்பெயர் இவர்களுக்கும் இவ்வுருக்கும் எவ்வாறு ஏற்பட்டது என்பது ஆராய்தற்குரியது. ஆனால், தேசிகர் = குரு என்று பொருள் தேசிக நாராயண என்பது குருவுடன் நெருக்கமானவர்கள் இம்மரபினர் என்பதைக் காட்டுகிறது. (தேசிகர் என்ற சொல்லுக்கு வணிகர் என்றும் பொருளுண்டு)

நகரத்தார்களின் குரு, காசி யாத்திரை சென்றபோது அவர்களை வழியனுப்பி வேண்டிய நன்மைகள் செய்தவர்கள், வேலங்குடிக் கோயிலாரே. காசி போன குரு வாராமல் காலங்கடந்து போனமையால், புதிய குருவை ஏற்படுத்தி உபதேசம் கேட்டுக் கொள்ளத் தூண்டியவர்களும் இவர்களே. இதனால் இவர்கள் குருவின் மனவருத்தத்துக்கும் சாபத்துக்கும் ஆளாக நேரிட்டதும் வரலாறு. புதிய குருவிடம் உபதேசம் கேட்டவர்களில் மிகுதியானவர்கள் மாத்தூர்க் கோயிலாரே. அவர்கள் அனைவரும் புதிய குருவின் திருவருள் பெற்றுப்பெருகினர். உபதேசம் கேட்பது உபதேசப் புதுமை என்று பெருங்கொண்டாட்டமாகியது. வேலங்குடிக் கோயில் - மாணிக்கவாசகர் சந்நிதியில் - யோக தண்டம் இருப்பது நகரத்தார்களுக்கும் மாணிக்கவாசகருக்கும் தொடர்பிருப்பதைக் காட்டுகிறது.

நகரத்தார்கள் சாதி முறை நியாயம் எழுதி வைத்தார்கள், நகரத்தார்கள் குதிரை வியாபாரம் செய்யாதிருத்தல் வேண்டும் என்று எழுதியிருக்கின்றனர். மாணிக்கவாசகர், பாண்டியனுக்குக் குதிரை வாங்கப் போய் பட்ட பாட்டைச் சிவனே அறிவான். மாணிக்கவாசகரைப் பாடாய்ப்படுத்தி அலைக்கழித்த குதிரை வணிகம் என்பதால் அதனை நகரத்தார்கள் புறக்கணித்தனர்.

பிள்ளையார் நோன்பு நாள்

கார்த்திகைக் கார்த்திகை, மார்கழி திருவாதிரை, மார்கழிச் சதயம் என்று மூன்று நட்சத்திர நாள்களும் நகரத்தார்கள் வாழ்வில் குறிக்கத்தக்கவை. தநுர் மாதம் (மார்கழி) ஒரே இடத்திலிருந்து வழிபாடு செய்தற்குரிய மாதம். பிள்ளையார் வழிபாட்டில் இரண்டு நாள்கள் மிகச் சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்கவை. ஒன்று ஆவணித் திங்கள் பூர்வ பட்சச் சதுர்த்தி நாள்; (இதனை ஆச்சாரிமார்கள் சதுர்த்தி விரதம் என்று பிடிப்பர்) மற்றொன்று மார்கழித் திங்கள் பூர்வ பட்சச் சதுர்த்தி ஆவணி பர்வபட்சச் சதுர்த்தி, விநாயகப் பெருமான் பிறந்த நாளாகும். மார்கழிப் பூர்வ பட்சச் சஷ்டி பிள்ளையார் கஜமுகாகூரனை அழித்து அடியார்களைக் காப்பாற்றிய நாள்; விநாயகப் பெருமான், கஜமுகாகூரவதம் செய்ததை திருநாவுக்கரசர்,

கைவேழ முகத்தவனைப் படைத்தார் போலும்

கயாகூரனை யவனாற் கொல்வித்தார் போலும்

செய்வேள்வித் தக்கனைமுன் சிதைத்தார் போலும்

திசைமுகன்றன் சிரமொன்று சிதைத்தார் போலும்(ஆறாம் 5.33)

என்று பாடுகிறார். இந்த இரண்டு நாள்களிலும் விநாயகரை வணங்கினால் அல்லவை அழிந்து நல்லவை பெருகும். இதனைச் சிலர் குமார சஷ்டி என்று சொன்னாலும், இதில் விநாயகருக்குத் தான் முதன்மை.

வேற்றுச் சமயத்தை அழித்துச் சைவ சமயத்தைக் கைக்கொள்ள விநாயகர் கஜமுகாகூரனை அழித்து வென்ற நாளை நகரத்தார்கள் தேர்ந்து கொண்டனர்.

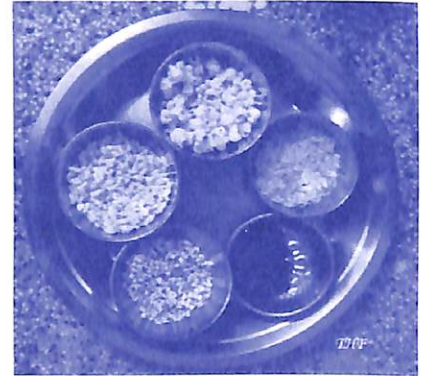
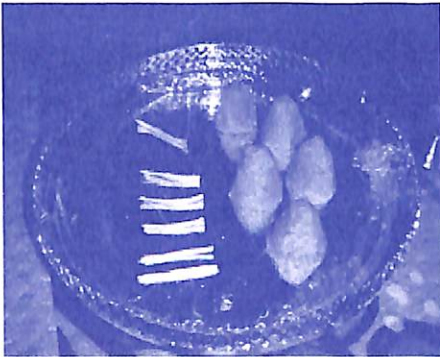
இழை எடுக்கும் இடம்

பிள்ளையார் நோன்பு அன்று நகரத்தார்கள் தங்கள் வீடுகளிலேயே இழை எடுத்துக் கொள்ளுவர். பிள்ளையாரை வழிபாடு செய்து தங்கள் வீடுகளிலேயே இழை எடுத்துக் கொள்வது பெரும் வெற்றியைத்தரும். வழிபடுவோரை மனத்துன்பம் எவையும் கிட்ட நெருங்கா. இன்று நகரத்தார் வீடுகளில் பெண்கள் பலகாரம் செய்வதற்கு அஞ்சியே பொது இடங்களுக்குச் சென்று இழை எடுத்துக் கொள்ளுகின்றனர். சில ஊர்களில்

நகரப்பொதுவான வீடுகளிலோ நகரவிடுதிகளிலோ விநாயகர் கோயிலிலோ ஒருங்கு கூடிப் பிள்ளையார் வழிபாடு செய்து இழை எடுத்துக் கொள்ளுகின்றனர்.

நகரத்தார் வீடுகளில் விசேடம் செய்யும் வீடு (அறை) என்று ஒன்றிருக்கும் இங்குதான் பொங்கல், பிள்ளையார் நோன்பு, சித்திரபுத்திர நயினார் பொங்கல், பங்குனிப் பொங்கல் போன்றவற்றைக் கொண்டாடும்போது திருவிளக்கு ஏற்றுவர். நகரத்தார்கள் கோட்டை போன்ற பெரிய வீட்டில் வாழ்ந்தாலும், நடப்பில் புழங்க இருக்க இன்னொரு வீடும் வைத்திருப்பர். இங்குள்ள அறையே இத்தகைய விசேடங்களுக்குப் பயன்படும். பெரும்பாலும் படைக்கிற வீட்டில் இழை எடுத்துக் கொள்வதில்லை.

ஒன்பது நகரக் கோவில், வயிரவன் கோயில் அக்கோயிலார் ஏற்பாட்டில் அங்குள்ள நகர விடுதியில் பிள்ளையார் நோன்புக்கு இழையெடுத்துக் கொடுக்கப்பெறுகிறது .
- நன்றி : பூச்சரம், டிசம்பர் 2005

வேவு

- முனைவர் இராம.கி. கண்டனூர்

வணிக வருக்கம் என்பது முல்லை நிலத்திலேயே தமிழரிடையே எழுந்துவிட்டது. முல்லை வாழ்க்கையில் பழங்குடிகள் ஊர்வீட்டு ஊர்வந்து பெண்ணெடுப்பதும். கொடுப்பதுமான பழக்கம் இருந்திருக்கும். நம் வீட்டுப்பெண் இன்னொரு வீட்டிற்குக் குடிபுகுகிறாள் எனும்போது, பெண்ணின் மாமன், பெண்ணின் தாய்க்குப் பகரியாய், மாப்பிள்ளை வீட்டிற்குச் சென்று குடி புகற் சடங்கைக் கொண்டாடுவான், குடிபுகற் சடங்கைப் பெண்ணழைப்பு என்று நகரத்தார் சொல்வர். மாப்பிள்ளை வீட்டில் நடக்கும் இப்பெண்ணழைப்பிற்கு வரும் விருந்தினர் எல்லோருக்கும் பெண் வீட்டாரே விருந்து கொடுப்பதாய் ஓர் ஐதீகம் இதிலுண்டு. சாப்பாடெனில் வாழை இலையில் வெந்த சோறும், குழம்பும் (கத்தரிக்காய், பரங்கிக்காய், போன்றவை இருந்தால் இன்னுஞ் சிறப்பு) பல்வேறு காய்கறிகளும் பழங்களும் பாயசமும் இருக்கவேண்டும் தானே? இந்த வேவின் உள்ளார்ந்த பொருளாய், சாப்பாடு கொணர்வதே வெளிப்படுகிறது. எப்படி?

வெள், வெட்கை > வெக்கை, வெள் > வெய் > வெய்யில், வெய் > வெய்யோன், வெய் > வெயர் > வெயர்வை - வேர்வை, வெய் > வே > வேகு, வேகு > வேகம் = கடுமை. வே > வெந்தை, வே > வேன் > வேனல் > வேனில், வே > வே > வேம்பு, வேம் > வேங்கை, வெய்ம்மை > வெம்மை, வெம் > வெம்பு > வெப்பு, வெள் > வெது > வெதும்பு எனும் சொற்கள் எல்லாமே எரிதல், சுடு தொடர்பானவை. அரிசியை வேக வைக்காது நாம் சாப்பிட முடியுமோ? வேள்வு > வேவு என்பது வெந்த சோற்றுக்கு இன்னொரு பெயர். இதை வேள்வு > விருப்பம், வேய்வு = சுடிக்கொள்வது என்றெலாம் கருத்து முதல் வாதத்தில் பொருள் சொல்ல முற்படுவது அவ்வளவு சரியென எனக்குத் தோன்றவில்லை. வேவு என்று சுடுசோற்றைக் குறிப்பது இச்சடங்கில் அரிசி கொண்டுவரும் கடகத்தால் புலப்படுகிறது.

இன்றும் ஐயனார் கோயிலிலும், குலதெய்வக் கோயில்களிலும் படைக்கும் போது கூடியாக்கி உண்ண, அண்டா, அண்டாவாய்ச் சோறுவடித்துப் போடுகிறாரே? அதில் மலை மலையாகக் குவிந்துகிடக்கும் சோற்றை அள்ள ஓலைக்குடலை, கடகம் போன்றவையே பயன்படும். ஓலைக் கடகத்தில் சோற்றையள்ளி விருந்து கொடுக்கும் போது தோளிலோ, தலையிலோ சுமக்க முயன்றால் சுடு தாங்கத் துண்டு வேண்டுமே? எல்லா வேவுக் கடகங்களிலும் பழங்குடிக் காலத்தில் சுடுசோறே இருந்திருக்கும் (இன்று சுடு சோற்றைக் கொணராது சடங்கிற்காக அரிசி தூக்கிவருகிறார்) சுடுசோற்றை உணர்த்தும் முகமாய் தலையில் சும்மாடு கட்டித் தலைக்குமேல் கடகத்தைக் காட்டிப் பின்தூக்குவார். செல்வம் பெருகிய வீட்டில் ஓலைக்கடகம், வெள்ளிக் கடகமாகும். மற்றோர் வீட்டில் துருவேறா எஃகிலான நிலைவெள்ளிக் (Eversilver) கடகமாகும். பெண்வீட்டு ஆண்கள் கடகத்தைத் தலையில் தூக்கி யிருக்க, மாப்பிள்ளை வீட்டுப்

பெண்கள் அதை இறக்குவர். சாப்பாட்டிற்குத் தேவையான பெரும்பாலான பொருட்கள் (வாழையிலை முதற்கொண்டு) வேவோடு வந்து சேரும். (இந்தக் காலத்தில் பலரும் இந்த உடன் வரும் பொருட்களை மறந்துவிடுகிறார். எல்லாம் அவசரமாகி விட்ட, செலவாகி விட்ட காலம். மரபுகள் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் குறைகின்றன, மாறுகின்றன, பொருள் புரியாது போகின்றன.)

இங்கே மூன்று நான்கு வேவுகளை விளக்கவேண்டியுள்ளதால், முதலில் ஆயாள், தாய்/அம்மா, மகள் என்ற மூன்று தலைமுறைகளை விவரிக்கிறேன். (அம்மாவின் தாய் எங்கள் பக்கத்தில் ஆயாளென அழைக்கப்படுவாள்). பெண்ணழைப்பு வீட்டில் பெண்ணின் அண்ணன், தந்தை, சுற்றத்தார் வேவு தூக்க, மாப்பிள்ளை வீட்டுப் பெண்கள் வேவு இறக்குவார். இதைப் பால்வேவு (மாப்பிள்ளை வீட்டில் மணமாகிப் போகும் பெண் முதலில் பால் காய்ச்சினால் இருபால் வேவு) பொங்கல் வேவு (மாப்பிள்ளை வீட்டில் மணமாகிப் போகும் பெண் முதலில் சோறாக்கிப் பொங்கி வடித்தால் இது பொங்கல் வேவு) என்றும் கூறுவார்.

திருமணத்திற்கு முதல் நாளோ, திருமணத்தன்றோ நடக்கும் மாம வேவு திருமணப் பெண்ணின் தாயின் பொருட்டு, ஆயாள் வீட்டிலிருந்து வரும் தாய்மாமன் செய்வதாகும். திருமண வேவு என்பது பெண் வீட்டார் வேவு தூக்க, மாப்பிள்ளை வீட்டார் இறக்குவது. பிள்ளை பிறந்து சற்று வளர்ந்த பிறகு, பிள்ளையின் மாமன் விளையாட்டுப் பொருள்களுக்கான சீர்களுடன் வந்து சோதரியின் வீட்டில் நிகழ்த்துவது விளையாட்டுப் பெட்டி வேவு, எல்லா வேவுகளிலும் வேவுக் கடகங்களின் எண்ணிக்கை ஒற்றைப் படையாகவே இருக்கும், (இருவேறு பிரிவினர் ஒன்றாக வேண்டும் என்று செய்யப்படும் சடங்கல்லவா? எனவே ஒற்றைப் படை) இதில் இரட்டைப்படை கூடாது. (இரள்தல் - பிரிதல். ஒரு நற்சடங்கில் கூடலே பெரிது, பிரிதல் எழக் கூடாது) வேவைத் தூக்கி நிற்போருக்கும் இறக்குவோருக்கும் இடையே ஒரு சில்லேட்டு விளக்கும் இருக்கும். இருவரும் ஒரு நடுவீட்டுக் கோலத்தின் மேல் நிற்பார். இச்சடங்கு மண்டப வாசலில் நடக்கும். இறக்கப்பட்ட கடகங்கள் தூக்கி வந்தவராலும், இறக்கியவராலும் சேர்த்தே பூசையறைக்குக் கொண்டுபோய் படையலாய் முன்னோருக்குப் (அவர் சார்பாய் ஒரு விளக்கு அந்த அறையில் இருக்கும்) படைக்கப் பட்டுப் பின் விருந்திற்குக் கொள்வதாய்ப் புரிந்து கொள்ளப்படும்.

ஒரு காலத்தில் வெந்த சோறு வேவாகியது. இன்று வேகாத அரிசி அதற்குப் பகரியாகிறது.

நகரத்தார் பண்பாட்டில் விளக்குச்சட்டி

- முனைவர். வள்ளிசொக்கலிங்கம், காரைக்குடி

நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தாருக்கிடையே தொன்றுதொட்டு இருந்து வரும் பழைய கலாச்சார பண்பாடுகள், பழைய தமிழ்ப் பண்பாடுகளாக இருப்பதால், அப்பண்பாடுகளை யெல்லாம் ஆராய்ந்து எழுதி ஆவணப்படுத்திப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதே எனது தாழ்மையான வேண்டுகோள் என்று சிறந்த வரலாற்றறிஞரான மயிலை சீனி வேங்கடசாமி அவர்கள், நம்மிடையே காணப்படும் பழக்க வழக்கங்களை பற்றி வியந்து கூறியுள்ளார்.

ஆமாம்! மயிலையார் சொல்வதைப்போல தமிழர்களின் பழமையான பழக்கவழக்கங்கள், பண்பாட்டுக் கூறுகள் இன்றும் நம்மிடையே காணப்படுகின்றன. அதைப் பற்றிய புரிதல் இன்றைய தலைமுறைக்கு அவசியம் என்ற எண்ணத்தின் விளைவே இக்கட்டுரை.

நகரத்தார்கள் திருமணம் தீர்த்தம் குடித்தல் போன்ற விசேடங்களில் முன்னோர்களின் நினைவைப் போற்றி அவர்களுக்குப் படைத்து, வழிபட்டு அவர்களின் ஆசியோடுதான் நிகழ்வுகளைத் தொடங்குவார்கள். மேலும், ஆடி, தை, மாசி, ஆகிய மாதங்களில் பங்காளிகள் உறவினர்கள் கூடிப் பொதுப்படைப்பு என்று படைத்து மூதாதையர்களை வழிபட்டு வருவதையும் அனைவரும் அறிவோம்.

அதுபோல உத்திராயண காலம் தொடங்குகின்ற தைத்திங்கள் முதல் நாளான மகர சங்கராந்தி தினத்தில் பொங்கல் பண்டிகையன்று முக்கிய வழிபாடாக முன்னோர்களை வழிபடுகின்றனர் என்ற செய்தி பலருக்கும் வியப்பாக இருக்கலாம்.

விளக்குச்சட்டி : முன்னோர்களை வழிபட்டு அவர்கள் ஆசியை வேண்டுகின்ற சடங்குதான் பொங்கலன்று விளக்குச் சட்டி விளக்கை ஏற்றுகின்ற நிகழ்வு. நகரத்தார் சமூகத்தில் மட்டுமே இதுபோன்றதொரு மரபு காணப்படுகிறது.

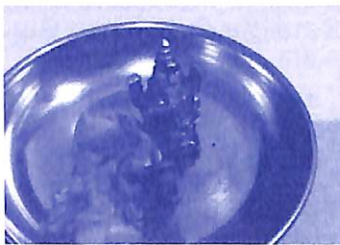
நகரத்தார் பெண்களுக்கு வைக்கும் சீர்வரிசையில் விளக்குச்சட்டி கட்டாயம் இடம் பெற்றிருக்கும். சுமார் 80 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மண்சட்டியைத் தான் விளக்குச் சட்டியாகப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர். பின்னர் காலப்போக்கில் வெள்ளி, வெண்கலம், பித்தளை எவர்சில்வரால் ஆன விளக்குச் சட்டியைச் சீராக குடும்பங்கள் வைத்தன. வசதியான சில குடும்பங்களில் தங்கத்திலான விளக்குச் சட்டியைச் சீர்வரிசையாகக் கொடுப்பதுண்டு.

விளக்குச் சட்டியின் அடிப்பாகம் சமமாக இல்லாமல் சற்று வளைவாக இருக்கும். அதனால் விளக்குச் சட்டியை தரையில் அப்படியே வைக்காமல் ஒரு கலவடையின் மீது தான் வைப்பார்கள். விளக்குச் சட்டியின் அடிப்பாகத்தை வளைவாக இல்லாமல் தட்டையாகச் செய்யலாமே என்றால் அப்படிச் செய்கின்ற மரபு இல்லை. சீர்வரிசையில் விளக்குச் சட்டியுடன் கலவடையும் மூடியும் கட்டாயம் இடம்பெற்றிருக்கும், விளக்குச் சட்டியுள் ஏற்ற ஒரு சிறிய விளக்கையும் கொடுப்பார்கள். அதற்கு விளக்குச் சட்டி விளக்கு என்று பெயர்.

தை மாதம் முதல் நாள் பொங்கலன்று, சாமி வீட்டில் நடுவீட்டுக் கோலம் போடுவர், விளக்குச் சட்டி வைக்கும் இடத்திலும், பொங்கலிடும் இடத்திலும், பொங்கல் பாணைகளை இறக்கி வைக்கும் இடத்திலும் கோலம் போடுவர். பொங்கலிடும் பாணைகள், விளக்குச்சட்டி ஆகியவற்றில் மாக்கோலமிட்டு மஞ்சள் கொத்தும் கட்டுவர்.

கோலமிட்டு, மஞ்சள் கொத்துகட்டிய விளக்குச் சட்டியினுள், பொங்கல் தினத்தன்று பயன்படுத்தும் காய்கறிகளான கருணைக்கிழங்கு, கத்தரிக்காய், அவரைக்காய், சர்க்கரை வள்ளிக்கிழங்கு ஆகியவற்றில் (சமைக்காதவை) ஒவ்வொன்றையும் கண்ணுப்பிள்ளை நெற்கதிர் ஆவாரம்பூ முதலிய பூக்களையும் வெற்றிலை பாக்கு, பனங்கிழங்கு இரண்டு கணுக்கள் உள்ள கரும்புத்துண்டு ஆகியவற்றையும் வைப்பார். சிறியதொரு பிள்ளையார் திருவுருவம் இருக்கும் பொங்கல்பாணை பொங்கியவுடன் தேங்காய் உடைத்து அதில் கண்மூடியை விளக்குச்சட்டிக்குள் வைத்து விளக்கேற்றி வைப்பதற்காகச் சிறிது இடமும் விட்டிருப்பர்.

பெங்கல் வைத்தபின் முன்று, ஐந்து என் எண்ணிக்கையில் இலைபோட்டு வெண்பொங்கல், சர்க்கரைப் பொங்கல், சமைத்த காய்கறிகள், நெல், பருப்பு, அப்பளம், ஆகியவற்றையும் படைத்துச் சாமி கும்பிடுவார்கள். விளக்குச் சட்டிக்கு என்று

ஒரு இலை வைத்திருப்பார்கள். பிறகு ஒரு சுளகைக் கவிழ்த்து வைத்து (அதிலும் கோலம் போட்டிருப்பார்கள், கவிழ்த்த சுளகின் (முறம்) மேல் படைத்த இலையை வைப்பார்கள். இலையின் நுனியில் இரண்டு மாட விளக்குகளை எதிர் எதிராக இருக்கும்படி ஏற்றி வைத்து, கணவனும், மனைவியுமாக அந்தச் சுளகை மெதுவாக எடுத்துச் சென்று, சாமிவீட்டிற்குள் வைத்து வணங்குவார்கள். ஒரு விளக்கை வெளியில் வைத்து விட்டு மற்றொரு நெய் விளக்கை, விளக்குச் சட்டிக்குள் விளக்கை வைக்கும் போதும் மறுநாள் எடுக்கும்போதும் மங்கலச் சின்னமான சங்கை ஊதுவார்கள்.

பனங்கிழங்கும் கரும்பு முனியும் சற்றே வெளியே நீட்டிக் கொண்டிருக்கும் விளக்குச் சட்டியை மூடி கொண்டு மூடுவார்கள். உள்ளே உள்ள விளக்கில் நெய் இருக்கும் வரை அந்த விளக்கு எரிந்த கொண்டிருக்கும் விளக்குச் சட்டி விளக்கை ஏற்றி வழிபட்ட பிறகே, பொங்கலை உண்டு மகிழ்வர்.

முதுமக்கள் தாழி :

முதற்கூறியவற்றையெல்லாம் மனதில் கொண்டு, இப்போது 2000 ஆண்டுகள் பின்னோக்கிச் சென்று, அக்காலத்தில் தமிழர்களிடையே நிலவிய ஒரு மரபைப் பார்ப்போம். உலகிலேயே தொன்மையான வழிபாடு இயற்கை வழிபாடும் பித்ருக்கள் வழிபாடும் தான். ஒருவருடைய உடலுக்குத்தான் அழிவே தவிர, அவரது ஆத்மாவுக்கு அழிவில்லை. அவர்களது ஆசி தலைமுறையாக தம்மை வாழ வைக்கும் என்ற ஆழமான நம்பிக்கையுடன் ஒருவர் இறந்துவிட்டால் அவரது நினைவாக உடமைகளையும் சிறு சிறு மண் குடுவைகளில் தானியங்கள் மற்றும் அகல் விளக்கையும் ஏற்றி வைத்து மூடி மண்ணில் புதைத்து, புதைத்த இடத்தில் அடையாளம் வைத்து வழிபாட்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் இவ்வாறு கிடைத்துள்ள முதுமக்கள் தாழிகள் ஏராளம்.

முதுமக்கள் தாழியும் விளக்குச்சட்டியும் :

இந்தத் தாழியின் தோற்றம் நகரத்தார்கள் பொங்கலன்று விளக்கேற்றி வழிபடும் விளக்குச் சட்டியை ஒத்திருக்கும். பெரிய மண்ணாலாகிய கலவடை, அதன்மேல் வைக்கப்பட்டுள்ள கூம்பான அடிப்பாகமுடைய தாழி, உள்ளே உள்ள அகல் விளக்குகள் மற்றும் மேலே உள்ளே உள்ள அகல் விளக்குகள் மற்றும் மேலே உள்ள மூடி ஆகியவை அப்படியே நம்முடைய விளக்குச் சட்டியை நினைவுபடுத்துக்கின்றன. புறநானூறு போன்ற சங்க இலக்கியங்களிலும் இந்த முதுமக்கள் தாழிகளைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. முன்னோர்களுக்காக எடுக்கப்பட்ட முதுமக்கள் தாழிகள் போல, விளக்குச் சட்டியும், அதனுள் ஏற்றப்படுகின்ற விளக்கும் முன்னோர்களைப் போன்றி வழிபடும் நிகழ்வுதான் என்பதில் ஐயமில்லை.

திருக்குறளும், முன்னோர் வழிபாடும் :

நகரத்தார் ஆண்மகன் ஒருவன் திருமணமானவுடன் தான் மனைவியோடு சேர்ந்து இந்த விளக்குச் சட்டி விளக்கை ஏற்றும் தகுதியுடையவனாகிறான். திருமணமாகி அவன் புள்ளியாவதற்கு முன்பு, தன் பெற்றோர் மற்றும் அண்ணன்கள் விளக்குச் சட்டி விளக்கை ஏற்றுக்கின்ற நிகழ்வில் கலந்து கொள்வான். விளக்குச்சட்டி, முதுமக்கள் தாழி ஆகிய இரண்டோடு, இப்போது நாம் ஒரு திருக்குறளையும் இணைத்துப் பார்த்தல் வேண்டும். வள்ளுவர், இல்லறவியலில் ஓர் இல்லறத்தானுக்கு உரிய கடமைகளாக ஐந்தைக் குறிப்பிடுகிறார்.

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் தான் என்றாங்கு
ஐம்புலத்தாறு ஓம்பல் தலை

இக்குறளில் வள்ளுவர் இல்லறத்தானுக்குரிய கடமைகளில் முதற்கடமை தென்புலத்தாரை ஓம்புதல் என்கிறார். தெய்வம் கூட அடுத்த நிலைதான் தென்புலத்தார் என்பது இல்லறத்தானுடைய பித்ருக்களான மூதாதையர்களைக் குறிப்பதாகும். தங்கள் முன்னோர்களின் அருளையும் ஆசியையும் வேண்டி, அவர்களை வழிபட்டு அவர்கள் நினைவைப் போற்றுதல் இல்லறத்தானுடைய தலையாய கடமை என்கிறார்.

நகரத்தார் சமூகத்திலும், திருமணமானவுடன் முன்னோரை தான், விளக்குச் சட்டி விளக்கை ஏற்றி வழிபடும் தகுதியுடையவனாகிறான்.

தும்பு பிடித்தல் : மேலும் இந்த வழிபாட்டிற்கு முன்பு, சாமி வீட்டுச் சுவரில் கணவனும் மனைவியுமாக இணைந்து ஏடுகளில் கட்டியிருக்கும் கயிறை (தும்பு - கயிறு) அரிசி மாக் கோலத்தில் நனைத்து எடுத்து, கோயில் போன்ற ஒரு கோலத்தை வரைவார்கள். இதற்கு, தும்பு பிடித்தல் என்று பெயர். முன்னோர்களைத் தங்கள் இல்லத்தில் எழுந்தருளச் செய்யும் சடங்கு இது தொல்காப்பியம், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை போன்ற இலக்கண நூல்கள் பெரும்படை வாழ்த்தல், இல்கொண்டு புகுதல் என்று கூறும் முன்னோர் வழிபாட்டையும் இங்கு நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

தொகுப்புரை ஆக, முன்னோர்களை வழிபடுகின்ற சடங்கே விளக்குச் சட்டி. விளக்கை ஏற்றுக்கின்ற நிகழ்வு என்றும் திருமணமானவுடன் தான் கணவனும் மனைவியுமாக அத்தகுதியைப் பெறுகிறார்கள் என்பதையும் அறிகிறோம்.

தொடர்ச்சியுட்டிக் கொண்டிருக்கும் சமூகமாக திருக்குறளின் வழிநின்று வாழ்வாங்கு வாழுகின்ற சமூகமாக நம் இனம் விளங்குவதை எண்ணி பெருமைப்படலாம். பெருமைப்படுவதோடு நிற்காமல் சடங்குகளின் பொருள் உணர்ந்து அவற்றைப் பின்பற்றுவோம்.

வள்ளுவரின் குறள்வழியே வாழுகின்ற மக்கள் பண்டைத்தமிழ்
பழக்க வழக்கம் குறைந்திடாமல் வளர்ந்து வரும் மக்கள்

- கவிஞர் கொத்தமங்கலம் சுப்பு

Migrations, as an Avenue of Prosperity. A Biological, Sociological Conundrum

- Dr.R.PICHAPPAN, MADURAI

There is a difference between Burma and American migration. Those days only men folk went for 3 year contract job as leaving their family back at native place. With the money they earn and bring back, they constructed their homes - mini summer palaces, with the British iron railing gothic architecture and Italian marbles. As they return every fourth year their family were intact, the younger wards trained in worldly knowledge.

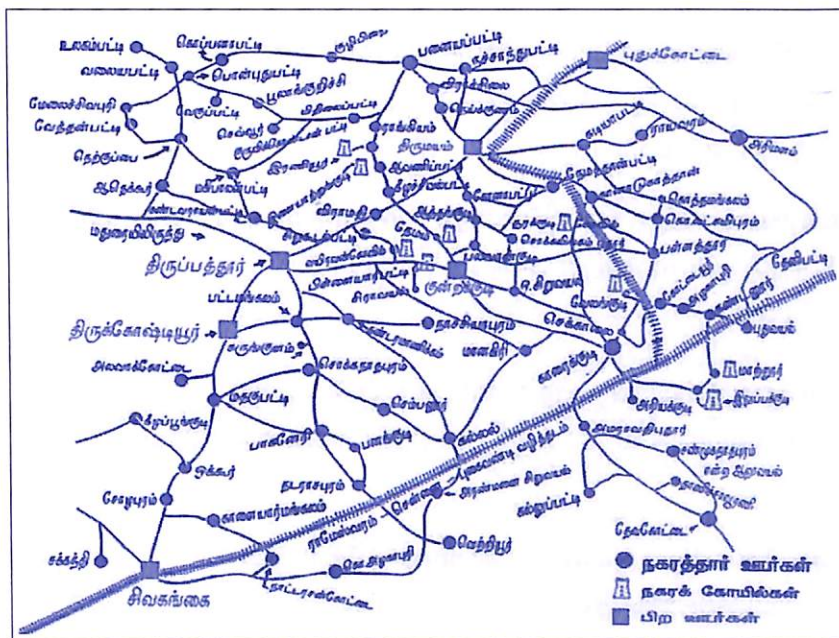
But the present day journey to Americas is a one way ticket. With the higher education of boys and girls alike, and with little scope of employment in India, these youths move to America, marry in India and move with family to America. The parents are happier visiting them and do baby sitting as well. Indeed, the new world America is a knowledge society with huge land mass and natural resources with respect to quality. Its system perfects the society and makes it a knowledge economy with plenty of opportunity and work space. Our Tamils settled there long for Thevaram, Thiruvasagam and built Hindu temples all over. Religion and meditation are concentration methods that help a man to relieve stress. Man always longs for his root.

However the American greener Pasture creates a conflict in these talented migrants and their children alike. Our children excel in America, having been brought up in an Indian environment and chettiar household they are "provided with a toy" (husband or wife) to play with. procreate and nurture their wards. this is in stark contrast to an American teenager. He/she spends more energy in finding their mate and to set up their family. India has tested time and again various forms of marriages. eloping (sangam period), polygyny (tribals and jameens), polyandry (Draupada of Mahabharata - is and trans Himalayan tribes), divorce / widow remarriage (ancient populations of Tamilnadu) finally to settle with monogamy and also arranged marriage, an offshoot of Balya vivah. The basic premise of this arranged marriages, is the parents are better judges than their children: the teens and early twenties driven by sexual instinct are bound to be carried away by proximity, external appearance and mannerism that may not reflect the real picture of an individual.

These are further aggravated by the changing scenario, of education and earning before marriage. With the economic independence many boys and girls develop their own ideals. I call "chick is looking at the world" and select their mates, but soon to end in conflict due to lack of adjustability and compromise. We cannot say their conviction about life may be wrong

The parents need to be counselled first, on the value of life: many times it is attitude, greed - dowry and horoscope that stall the marriages. No animal or even no Chettiars a few decades ago, married with the permission of a prophet. Further, the children at their tender age should be properly taught the value system and ethos of our community, and the virtues of being humane. A pick poketer's children will think, picking the pocket is the way of life one leads. When majority of our chettiar have not had such formal education or worldly training, the chettiar welfare associations of various towns and cities, be in India or abroad have a responsibility to inculcate such values and virtues that will help in their life. Kumbabhishega discourses may address and disseminate these knowledge.

The future, with the population explosion and globalisation, becomes more competitive, and our children, forward community, need to be equipped with survival strategies. Should you, your parents have land or money, become an entrepreneur, take up green revolution or industry, leaving the employment space to poor children. India cannot aspire to give employment to everybody, not even 5% the rest 95% are self employed. Nattukottai Chettiar survived till now because of their philanthropy and their concern for others. We continue such endeavours and guide India, that is my wish. That will be one way of preserving our culture, and our future.

ஒன்பது நகரக் கோயில்களின் முகவரி

அருள்மிகு கைலாசநாதர் - நித்யகல்யாணி கோயில்

இளையாற்றங்குடி - 630 205. (வழி) கீழ்ச்சிவல்பட்டி. சிவகங்கை மாவட்டம்.

போன்: 04577-265221

அருள்மிகு வளரொளிநாதர் - வடிவுடையம்மை கோயில்

வயிரவன்பட்டி - 630 215. (வழி) சிறுகூடல்பட்டி. சிவகங்கை மாவட்டம்.

போன் : 04577-264237

அருள்மிகு ஐநூற்றீசுவர் - பெரியநாயகி கோயில்

மாத்தூர் - 630 207. (வழி) அரியக்குடி, சிவகங்கை மாவட்டம்.

போன்: 04565 - 231 862

அருள்மிகு கற்பக விநாயகர் - திருவீசர் - சிவகாமவல்லி கோயில்

பிள்ளையார்பட்டி - 630 207. (வழி) சிவகங்கை மாவட்டம்.

போன்: 04577- 264240, 264241

அருள்மிகு ஆட்கொண்டநாத சுவாமி - சிவபுரந்தேவி கோயில்

இரணியூர் - 630 205. (வழி) கீழ்ச்சிவல்பட்டி. சிவகங்கை மாவட்டம்.

போன்: 04577 - 265245

அருள்மிகு சுயம்பிரகாச ஈசுவரர் - சவுந்தரநாயகி கோயில்

இலுப்பக்குடி - 630 202. (வழி) சிவகங்கை மாவட்டம்.

போன்: 04565 - 221810, 230653

அருள்மிகு ஜெயங்கொண்ட சோழீஸ்வரர் - சவுந்தரநாயகி கோயில்

நேமம் - 630 206. (வழி) குன்றக்குடி. சிவகங்கை மாவட்டம்.

போன்: 04577 - 264196

அருள்மிகு தேசிகநாதசுவாமி - ஆவுடைநாயகி கோயில்

பூவாண்டிப்பட்டி (6) நகரகூரக்குடி-630 102. (வழி) செட்டிநாடு. சிவகங்கை மாவட்டம்.

போன்: 04565-281575

அருள்மிகு சண்டிகேசுவரர் - காமாட்சியம்மை கோயில்

வேலங்குடி - 630 106. (வழி) கோட்டையூர் சிவகங்கை மாவட்டம்.

நகர விடுதிகள் மற்றும் நகரத்தார் சங்கங்களின் முகவரிகள்

ரெங்கோன் நகர விடுதி

88, பவளக்காரத் தெரு,
மண்ணடி, சென்னை - 600 001.
போன் : 25268155

நகர விடுதி

27, மண்டப வீதி, கச்சேரி சாலை சமீபம்,
ஈரோடு - 638 001.
போன் : 2259982

நகர விடுதி

தெற்கு மாடவீதி,
நயினார் கோவில் - 622705.

பழைய தெண்டாயுதபாணி டிரஸ்ட்

(தேவகோட்டையார் விடுதி)
114, பவளக்காரத் தெரு,
மண்ணடி, சென்னை - 600 001.

நகர விடுதி

27, வடக்கு மாட வளாகம்
மயிலாடுதுறை - 609 001.

நகர விடுதி

நகரத்தார் திருமண மண்டபம்,
1-2, நகர மடத்துச் சந்து,
திருமஞ்சன வீதி, திருவாரூர் - 610 002.
போன் : 25953341

நகர விடுதி

36, தெற்கு வீதி,
சுவாமி மலை - 612 302.
போன் : 2455366

நகர விடுதி

சன்னதி தெரு, கீழ் ராஜ வீதி அருகில்
புதுக்கோட்டை - 622 001.
போன் : 220569

புது தெண்டாயுதபாணி டிரஸ்ட்

(காரைக்குடியார் விடுதி)
110, பவளக்காரத் தெரு,
மண்ணடி, சென்னை - 600 001.
போன் : 2259982

நகர விடுதி

18, தெற்கு ரத வீதி,
இராமேஸ்வரம் - 623 526
போன் : 2259982

நகர விடுதி

25, வடக்கு சித்திரை வீதி,
மதுரை - 625 001.
போன் : 2622368

திருவெற்றியூர் நகர விடுதி

28/35, தெற்கு மாடவீதி,
திருவெற்றியூர், சென்னை
போன் : 25953341

நகர விடுதி

39, சாரங்கபாணி கோயில் சன்னதி தெரு
உச்சிப்பிள்ளையார் கோயில்
பஸ் ஸ்டாப்,
கும்பகோணம் - 612 001.

நகர விடுதி

சன்னதி தெரு,
திருச்செந்தூர் - 628 215

நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் சத்திரம்

சன்னதி தெரு,

திருவாலங்காடு - 609 810

நகர விடுதி

13, நாட்டுக்கோட்டை செட்டியார்,

சத்திரம் தெரு, திருத்தணி - 631 209.

நகர விடுதி

2121-1, கௌலி பிரவன் சாலை,

ஆர்.எஸ். புரம்,

கோயம்புத்தூர் - 641 002.

போன் : 2552891, 2551163

நகர விடுதி

பாண்டிச்சேரி ரோடு,

மயிலம் - 604 304

தென்னாற்காடு மாவட்டம்.

நகர விடுதி

தெற்கு ரத வீதி, வைத்தீஸ்வரன் கோவில்,

மயிலாடுதுறை (வழி).

நகர விடுதி

தெற்கு வீதி, எட்டுக்குடி - 610 812.

நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் சத்திரம்

39, மேலண்ட மாட வீதி,

திருப்போளூர், செங்கற்பட்டு மாவட்டம்.

நகரத்தார் ஓயா மடம்

திருவூடல் தெரு, திருவண்ணாமலை,

போன் : 04175 - 224962

புதுக்கோட்டை நகரத்தார் சங்கம்

சன்னதி தெரு,

புதுக்கோட்டை - 622 001.

போன் : 220 559

நகர விடுதி

3, ஒத்தமால் தெரு, (டவுண் ஹால் சமீபம்),

திருச்சி - 620 002.

போன் : 2706204

நகர விடுதி

இராக்கால மடம்,

அடிவாரம், பழனி - 624 001.

திருத்தணி அன்னதானச் சத்திரம்

16, நாட்டுக்கோட்டை செட்டியார்

சத்திரம் தெரு,

திருத்தணி - 631 209.

நகர விடுதி

தெப்பக்குளம் மேலத் தெரு,

திருப்பரங்குன்றம் - 625 005.

போன் : 0452 - 2486421

நகர விடுதி

மேல வடம் போக்கித் தெரு,

(நகரச் சிவன் கோயில் அருகில்)

காரைக்குடி - 630 001.

போன் : 220501

நகர விடுதி

120, கீழ் ரத வீதி,

சிதம்பரம் - 608 001.

திருவெற்றியூர் நகரத்தார் சங்கம்

44, பெரியார் நகர், திருவெற்றியூர்,

சென்னை - 600 019.

போன் : 25733399

நகரத்தார் சங்கம்

குமார் ஜின்னங் பேக்டரி

வாலிப்பாளையம் மெயின் ரோடு,

நகரத்தார் சங்கம்

27, மண்டப வீதி ஈரோடு,
போன் : 2229982

நகரத்தார் ஐக்கிய சங்கம்

88, பவளக்காரத் தெரு,
மண்ணடி, சென்னை - 600 001.
போன் : 25268155

நகரத்தார் சங்கம்

நகரத்தார் திருமண மண்டபம்,
12, நகர மடத்துச் சந்து,
திருமஞ்சன வீதி, திருவாரூர்,
போன் : 220404

மாயூரம் தானுகா நாட்டுக்கோட்டை**நகரத்தார் சங்கம்**

27, வடக்கு மாடவிளாகம்,
மயிலாடுதுறை - 609 001.
போன் : 25953341

சென்னை அண்ணாநகர்**நகரத்தார் பிள்ளையார் நோன்பு அறக்குழு**

1992, ஜே பிளாக்
அண்ணாநகர் மேற்கு,
சென்னை - 600 040.
போன் : 26282683

நகரத்தார் சங்கம்

மீனாட்சி ஆட்டோ ஸ்டோர்ஸ்,
8, அரண்மனை சாவல்,
சிவகங்கை - 630 561

திருப்பூர், கோவை மாட்டம்.

போன் : 220 559

நகரத்தார் சங்கம்

387/பி, பாம்பாட்டி தெரு,
கீழ்வாசல், தஞ்சாவூர்,
போன் : 230 462

நகரத்தார் சங்கம்

10, நாச்சியப்பா இல்லம்,
செங்குன்றம் சாலை, அம்பத்துார்,
சென்னை - 600 054.

நகரத்தார் சங்கம்

25/69, ஜவஹர்லால் நேரு ரோடு,
சிவகாசி,
விருதுநகர் மாவட்டம்.

நகரத்தார் சங்கம்

40/12, இராஜவேல் தெரு,
விருத்தாசலம் - 606 001.
போன் : 260 357

நகரத்தார் சங்கம்

39, சாரங்கபாணி கோயில்,
சன்னதி தெரு, கும்பகோணம்-612 001

நகரத்தார் சங்கம்

25, கண்ணாரத் தெரு,
செவ்வாய்ப்பேட்டை,
சேலம் - 636 002.

நகரத்தார் சங்கம்

பேரறிஞர் அண்ணா மேலத்தெரு,
திருநெல்வேலி டவுண் - 627 006

நகரத்தார் சங்கம்

திருமுருகன் அன்கோ,

18, சங்கிலித் தேவன் சந்து,

பழனி - 624 601.

நகரத்தார் அறப்பணி கழகம்

30, வினோபாஜி தெரு,

மன்னார்குடி, திருவாரூர் மாவட்டம்.

நகரத்தார் சங்கம்

226, தெற்கு புதுத்தெரு,

தூத்துக்குடி - 628 002.

நகரத்தார் சங்கம்

47, நீடராசப்பையர் தெரு,

பாண்டிச்சேரி - 605 001.

நகரத்தார் சங்கம்

25, வடக்கு சித்திரை வீதி,

மதுரை - 625 001.

போன் : 2622368

மதுரை வடக்கு நகரத்தார் சங்கம்

எல்.ஐ.ஜி. - 85, அண்ணாநகர்,

மதுரை - 625 020

நகரத்தார் சங்கம்

சேர்மன் சண்முகம் தெரு,

விழுப்புரம் - 605 002.

கம்பம் வட்டார நகரத்தார் சங்கம்

23, டேகண கவுடர் தெரு,

கம்பம் - 628 516.

போன் : 271968

நகரத்தார் சங்கம்

302-சி, வட்டம் 5,

நெல்வேலி - 607 803.

நகரத்தார் சங்கம்

18-ஏ, சங்கர நாயுடு தெரு.

கடலூர் - 607 002.

நகரத்தார் சங்கம்

மே/பா, மீனாம்பிகா அன் கோ

தலையாரி தெரு,

பட்டுக்கோட்டை - 614601

நகரத்தார் சங்கம்

சந்நிதி தெரு, (கல்யாண பசுபதிஸ்வரர் கோயில் சமீபம்)

கரூர் - 1.

நகரத்தார் சங்கம்

3-சி/1463 குறியாத்திரோடு,

திருவனந்தபுரம் - 695 009

நகரத்தார் சங்கம்

பழனியப்பா இல்லம்

15, இராமசாமி ஆசாரி தெரு,

மணப்பாறை - 621 306.

நகரத்தார் சங்கம்

12-சி, சந்தார் சாலை,

உடுமலைப்பேட்டை.

நகரத்தார் சங்கம்

3, மலை ஈஸ்வரன் சன்னதி,

நாகப்பட்டினம் - 611 001.

நகரத்தார் சங்கம்

28,7 வது கீழ் மெயின் ரோடு,

காந்தி நகர், வேலூர்.

வளசரவாக்கம் நகரத்தார் சங்கம்

23, சாரதா நகர், விஜம்பாக்கம்.

சென்னை - 600 092.

நகரத்தார் சங்கம்

9,வாழைக்குளம் தெரு, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

பிற மாநிலங்களில் நகரத்தார் சத்திரங்களின் முகவரிகள்

Nattukottai Nagara Chatram

No. 171, Chand Chowra,
Gaya -823 001. Bihar Ph : 0631 2427460

Nagara Sangam

Thalaikaveri/ (Via) Bagamandara
Kudagu District, Karnataka.

Nattukottai Nagara Satram

Karthick Sawamy Mandhir,
Shanichowk, Panchavati,
Nasik - 422 033. Maharashtra
Ph : 0253 - 2620878

Sri Kasi Nattukottai Nagara Satram

Godhowlia, Varanasi - 221 001.
Ph : 0542 - 2451804 U.P.

Nattukottai Nagara Satram

122/ Mori/ Daragani
Allahabad - 211 006 U.P.
Ph : 0532 - 2501275

Nattukottai Nagara Satram

Natkot Sriram Mandhir
Baboo Bazaar, Ayodhya - 224 123
Faziabad U.P.

Ph : 0527 0232703

Nagarathar Satram

Nagarathar House

34, Ezra Street, Kolkatta - 700 001.
Ph : 033 - 22350052

Koviloor Adavar Charitable Trust

Near Swami Dayanda Ashram,
Purani Jhadi (Seshan Jhadi)
Rishikesh - 249 201.
Uttaeanchal. India.
Ph : 0135 - 2436968, 2444056

